

Giới thiệu Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ

Edit: Há Cảo

Bìa: Cá Mập

Thể loại: xuyên không, cổ đại, ngôn tình, nữ phụ.

Ngay từ khi mới sinh ra thì Vân Y đã mắc chứng bệnh bạch cầu, nhưng cô vì muốn có một cơ thể khỏe mạnh như những người khác cho nên cô đã chấp nhận một giao dịch cùng hệ thống.

Mà nội dung của việc cô phải làm chính là xuyên qua mỗi thế giới, công lược nam thần, công lược nam thần, công lược nam thần, chuyện quan trọng phải nói 3 lần.

- ✓ Học bá ngạo kiều
- ✓ Giáo chủ thần bí
- ✓ Vương tử bệnh kiều
- ✓ Hotboy ác ma
- ✓ Hòa thượng tuyệt mỹ
- ✓ Boss phản diện
- ✓ Thượng thần tuyệt tình

Mục tiêu của chúng ta là: lật đổ bạch liên hoa, từ chối lục trà biểu, nghênh đón cao phú soái, đi lên đỉnh cao đời người!

P.s: Nhìn xem Vân Y dạy bạn cách công lược các loại nam thần. Bạn có nam thần nào muốn công lược không? Đến đây, Vân Y dạy bạn!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (1)

Edit: Há Cảo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Vân Y nằm trên giường bệnh, cô là một người bệnh bạch cầu. Từ khi bắt đầu có trí nhớ đến bây giờ, cô vẫn luôn nằm trong phòng bệnh cô độc này.

Đôi mắt cô trống rỗng không hề có lấy chút sức sống nào. Bởi vì điều trị quanh năm, thân thể cô gầy gò như que củi, lại thường xuyên không phơi nắng nên làn da trắng đến đáng sợ. Hai gò má hóp lại, ánh mắt thất thần.

Trên người cắm đầy các loại ống dẫn, xung quanh tiếng người không ngừng hò hét, tiếng va chạm nhau của dao giải phẫu cùng kim không ngừng vang lên.

Bệnh tình của cô lại nặng thêm. Cô biết, mình sắp sống không được nữa.

Lúc này đây, cô cảm thấy toàn thân mình đều đau, như có con gi đó không ngừng cắn lấy cô, đau? Làm sao mà không đau cho được đây?

Nhưng mà nỗi đau đến tận xương tủy này cô đã chịu đựng nhiều năm, nên đã thành thói quen.

Cứu về được thì như thế nào chứ? Tiếp tục ở lại cái nơi kín gió này, mỗi ngày chịu đựng hành hạ của căn bệnh, mỗi ngày phải nghe tiếng trào phúng mỉa mai sao.

Dần dần, ý thức cô bắt đầu khuếch tán, trong mộng lung, bóng tối ập đến.

【Cô có muốn một thân thể khỏe mạnh không? Có muốn giống như những người đó, có thể chạy nhảy, có thể ra ngoài dạo chơi hay không?】

Bên tai Vân Y đột nhiên vang lên một giọng nói máy móc lạnh lẽo.

Vốn dĩ Vân Y không để ý, nhưng hàm ý trong lời nói kia lại là điều mà Vân Y luôn mong muốn.

Có một thân thể khỏe mạnh...

【Muốn không?】 Thanh âm kia vang lên lần nữa, dường như bất mãn khi thấy Vân Y do dự.

Vân Y gật đầu, lập tức gật đầu. Một điều kiện khiến người động tâm như thế, làm sao cô có thể không đồng ý cơ chứ.

【Đình... Ký kết khế ước thành công...Đang tiếp nhận nhiệm vụ...Kết nối nhiệm vụ thành công...Bắt đầu truyền tống...】

Tư liệu ký chủ:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 10

Dáng người: 30

Mị lực: 0

Trí lực: 10

Thể lực: 10

Sở trường: tạm thời chưa có

Kỹ năng đặc biệt: tạm thời chưa có

Tích phân: 0 (dùng để mua vật phẩm hoặc thăng cấp)

Level: 0

Thời điểm nhìn thấy cái bảng này, sắc mặt của Vân Y đầy mê mang. Cô hình như còn chưa biết cái này là để làm gì?

Lúc ký kết khế ước thành công, có một luồng sáng trắng xuất hiện bao quanh cô. Chỉ là rất nhanh một trận choáng váng liền ập đến.

Trong nháy mắt, cô liền từ phòng bệnh xuất hiện ở nơi này?

Cô đây là đang nằm mơ sao?

Hiện tại Vân Y thấy mình đang ở trong một căn phòng, tuy rằng không rõ lắm là nơi nào. Chỉ là nhìn đáng vẻ căn phòng này, hình như không phải là đáng vẻ mà cô biết nhỉ?

【Đang nạp cốt truyện】

Nguyên chủ Vân Y là nha hoàn trong một gia đình giàu có, bởi vì không cam tâm làm một nha hoàn nên đi quyến rũ thiếu gia. Sau lại bị chủ mẫu biết được, bà ta lập tức bán nguyên chủ cho mẹ mình. Sau đó nguyên chủ được Cố Hạo mua về làm vợ. Nhưng bởi vì bị bán tới vùng núi nhỏ hẻo lánh này, nguyên chủ luôn oán hận Cố Hạo. Đêm tân hôn kêu gào la hét. Cố Hạo từ trước đến nay luôn đối xử với nguyên chủ rất tốt, nhưng nguyên chủ lại không biết quý trọng. Hai tháng sau khi cưới, nguyên chủ bị một tên công tử nhà giàu lừa gạt bỏ đi theo hắn. Tối khi nguyên chủ mang thai, tên công tử nhà giàu liền vứt bỏ nguyên chủ ném trở về núi. Cô ta muốn quay về làm việc trong gia đình giàu có lúc trước. Nhưng bởi vì bản thân chỉ là một nữ tử, không có tiền làm lộ phí, đành phải lưu lạc đầu đường lăm khất cái. Sau lại cùng người ta tranh đoạt bánh bao mà bị đánh chết.

Nữ chính của cốt truyện này là Quý Hương Lộ, một sinh viên đại học xuyên không. Bởi vì tính tình lương thiện đơn thuần mà được Cố Hạo yêu mến.

-17.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (2)

Edit: Há Cảo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Chỉ là Quý Hương Lộ lại gả cho một tú tài trong thôn. Một lần nọ, Cố Hạo vì cứu Quý Hương Lộ mà rơi xuống vách núi chết đi.

Xem ra vị nguyên chủ này, chính là một bia đỡ đạn, một cái bia đỡ đạn trong vô vàn bia đỡ đạn. Mà tướng công của nguyên chủ Cố Hạo, là vị nam thứ trong cốt truyện này. Tuy rằng Vân Y chưa đi ra ngoài bao giờ, nhưng cô đã từng xem TV, xem truyện tranh, không đến mức gọi là cái gì cũng không biết.

Hiện tại dựa theo ký ức của nguyên chủ mà nói hẳn là ngày thứ hai sau tân hôn, nói như vậy thì tình trạng vẫn chưa đến nỗi không thể cứu vãn đúng không?

Nhưng mà bây giờ đối với Vân Y mà nói, cô lại chẳng biết phải làm gì, vì cô căn bản chẳng có tí kinh nghiệm nào cả.

【Việc cô nên làm hiện tại chính là khiến cho độ hảo cảm của Cố Hạo đối với cô tăng đến 100 điểm, lúc đó nhiệm vụ sẽ hoàn thành. Trong lúc làm nhiệm vụ, độ hảo cảm sẽ có lúc tăng có lúc giảm. Nếu độ hảo cảm bị âm 100 điểm thì nhiệm vụ của cô sẽ thất bại. Thất bại ba lần, cô sẽ bị xóa bỏ.】

Ngay lúc Vân Y còn đang mê mang không biết làm gì, âm thanh máy móc đầy lạnh lẽo kia lại vang lên trong đầu cô. Chẳng qua là nhờ âm thanh này, khiến Vân Y đã biết mình nên làm gì rồi.

"Nhưng mà, tôi phải làm sao mới khiến độ hảo cảm của Cố Hạo đối với tôi tăng lên đây?" Vân Y mở to đôi mắt, có chút khó hiểu hỏi.

Lúc này âm thanh máy móc lại không trả lời. Vân Y đợi một lát vẫn không nghe thấy gì, cô liền hiểu điều này chính mình phải tự đi mà thôi.

Ngay lúc Vân Y còn đang ngẩn ngơ, một cái bóng bao quanh lấy cô. Ngược mắt nhìn lên thử, là Cố Hạo? Đây không phải là đối tượng cần cô công lực sao?

Sắc da màu đồng, đôi môi dày đặc, chỉ là trên mặt có một vết thương mới, đôi mắt trong vắt không có lấy một tia tạp niệm. Lúc Vân Y ngược mắt lên nhìn liền lộ ra hàm răng trắng tinh.

"Nương, nương tử?" Cố Hạo nở nụ cười thật thà chất phác, có điều hần đột nhiên nhớ lại chuyện tối hôm qua, liền có chút mất mát cúi đầu.

Hắn biết nương tử không thích hắn. Từ lúc hắn mua nàng trở về, nàng luôn vẻ mặt tràn đầy oán hận.

Hơn nữa tối hôm qua, là đêm động phòng hoa chúc, nhưng mà...

Vân Y đang nhìn vết thương trên mặt Cố Hạo. Nhờ ký ức của nguyên chủ, cô biết được vết thương này là do nguyên chủ cào lên. Tối hôm qua sau khi bái đường, đến lúc động phòng nguyên chủ lại liều chết không đồng ý, còn dùng móng tay cào mặt hắn.

Nhìn dấu móng tay sâu như thế kia, Vân Y liền có chút ngượng ngùng, xấu hổ đứng dậy. Quả thật việc này là cô sai.

"Còn đau không?" Vân Y lên tiếng hỏi, âm thanh mềm mại kéo dài. Ngay lúc Vân Y vừa lên tiếng, Cố Hạo liền ngược mắt lên nhìn Vân Y, vẻ mặt không thể tưởng tượng được.

Đây là, là nương tử đang quan tâm hắn sao?

【Đinh - - Độ hảo +10, tổng độ hảo cảm hiện tại là 60. Ký chủ cố lên!】

Độ hảo cảm 60? Sao lại thấp như vậy?

【Bởi vì biểu hiện của nguyên chủ tối hôm qua, tuy rằng đối tượng công lực không có biểu hiện ra ngoài nhưng vẫn cảm thấy thất vọng】 Âm thanh máy móc kia lại vang lên, đương nhiên là chỉ có mình Vân Y nghe được.

"Không phải nói sau tân hôn Cố Hạo vẫn đối xử tốt với Vân Y sao? Bây giờ sao lại thế này?" Trong cốt truyện, Cố Hạo đối với Vân Y rất tốt, nguyên chủ muốn gì liền có được cái đó. Cô còn tưởng rằng độ hảo cảm phải 80 trở lên mới đúng chứ.

Âm thanh máy móc kia lại đi, xem ra cái hệ thống này rất cao lãnh à.

-18.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 3: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (3)

Edit: Hả Cáo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

"Không, không đau". Cố Hạo ngượng ngừng mà lắc đầu.

"Nương tử, nàng, nàng có khỏe không?"

Cố Hạo vừa nói xong, Vân Y liền nhớ lại. Tối hôm qua một khắc khi Cố Hạo tiến vào kia, thân thể của nguyên chủ đau đớn tê tâm liệt phế, mới có thể cào mặt Cố Hạo nặng như vậy. Cố Hạo cũng không phải loại người cường ép người khác, nên chỉ làm qua loa cho xong việc. Mặc dù chính bản thân hắn có chút không thoải mái.

"Vẫn còn tốt lắm"

Không nhắc đến thì thôi, vừa nhắc đến Vân Y liền cảm giác hạ thân khó chịu. Cảm giác đau nhức kia khiến cô khó mà thích ứng được. Chỉ là so với cái loại đau đớn khi bệnh của cô phát tác lúc trước thì chẳng là gì cả, chỉ như bị muỗi chích vậy, chẳng đáng để nhắc đến.

"Nương tử, nàng có đói bụng không? Ta vừa mới làm cơm xong"

Cố Hạo cảm thấy tuy rằng nương tử không thích mình, nhưng dù sao nàng cũng là nương tử của hắn. Hắn cũng không để ý nhiều đến thái độ của nàng đối với hắn, nhưng mà tối hôm qua hắn cũng có chút ít không vui.

Đại phu có nói với hắn, nếu một nữ tử đã gả cho nam nhân, cho dù ban đầu không vui, chỉ cần qua một thời gian liền cam tâm tình nguyện thôi.

Thế nên Cố Hạo liền cảm thấy nhất định là Vân Y bởi vì bị bán đi cho nên không cam lòng, dù sao trước đây nàng cũng là nha hoàn của nhà giàu. Qua thời gian nữa, hẳn là nàng sẽ nghĩ rõ ràng.

Tuy rằng dung mạo Vân Y lớn lên bình thường, nhưng khiến người ta chú ý nhất chính là đôi mắt kia của cô, một mắt biết nói chuyện.

"Được" Vân Y khẽ mỉm cười làm Cố Hạo suýt chút nữa cảm thấy mắt mình mù rồi.

【Đỉnh - - Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 65, ký chủ cố gắng lên!】

Lúc âm thanh máy móc vang lên, Vân Y liền sững sờ. Cô đã làm gì đâu mà độ hảo cảm lại tăng lên thế?

Nhưng mà cho dù vì cái gì thì Vân Y cũng không thêm hỏi, quan nó làm chi chứ, chỉ cần tăng độ hảo cảm là được rồi.

Ăn cơm xong, Cố Hạo định lên núi săn thú, nhưng hắn lại không yên tâm về thê tử của mình. Vạn nhất lúc hắn đi săn, nàng ấy chạy trốn thì phải làm sao? Nàng là thê tử hắn tốn mấy chục lượng để mua về, chạy rồi thì biết đi tìm ai mà khóc đây.

Cứ như vậy, hai người liền chơi trò ngơai nhìn ta ta nhìn ngơai, im lặng không ai nói gì.

Vân Y nhìn vết thương trên mặt của Cố Hạo, hiện tại đã rớm máu sắp chảy ra.

"Có đau không? Đã bôi thuốc chưa?" Vân Y hỏi, trong giọng nói mang theo vẻ đau lòng mà cô không phát hiện.

"A" Cố Hạo sững sờ một lát rồi mới phản ứng lại được. Nương tử của mình nói lời đó là có ý gì?

"Không đau. Có, có thuốc." Hắn thường xuyên lên núi săn thú, thỉnh thoảng sẽ bị thương cho nên ở nhà có chuẩn bị sẵn một ít thuốc trị thương.

"Đề ở đâu?"

"Đề ta đi lấy cho nàng" Cố Hạo nói xong liền vội vàng xoay người đi, không cẩn thận mà va trúng cái bàn bên cạnh.

Một tiếng âm thanh vang dội vang lên. Vân Y chỉ nghe thấy tiếng âm thanh thôi liền cảm thấy thật là đau à nha.

"Nương tử, đề ở đây này" Cố Hạo tưởng rằng là do Vân Y bị thương ở đâu nên cần bôi thuốc. Là hắn quên mất đi, nương tử của mình vốn là nha hoàn nhà giàu, luôn được nuông chiều làm sao có thể chịu được như thế.

Vân Y nhận thuốc từ tay Cố Hạo, lại đi đến trước mặt hắn, dùng ngón tay dính một chút thuốc rồi xoa lên mặt Cố Hạo.

-18.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (4)

Edit: Há Cảo

Banner: *TheJuneTeam*

----- ♥ -----

Cố Hạo lại lần nữa sùng sốt. Nương tử đây là tự bôi thuốc cho mình sao?

"Thế này, thế này không được" Cố Hạo cảm thấy việc bôi thuốc này sao có thể để nương tử của mình làm được. Chỉ là hắn vừa mới động đã bị Vân Y quát lớn

"Đừng nhúc nhích"

Bị Vân Y quát một tiếng, Cố Hạo lập tức ngồi nghiêm chỉnh lại. Bộ dạng của hắn lúc này giống như đang gặp gỡ hoàng thượng, chủ tịch nước vậy. Không hề nhúc nhích tí nào cả.

Nhìn bộ dạng vụng về của Cố Hạo, Vân Y cười khẽ một tiếng.

Thời điểm Vân Y cười, hương thơm của cô lan đến bên mũi của Cố Hạo, mà động tác ôn nhu của cô, lại như đang vuốt ve tâm hồn của hắn.

[Đỉnh - - Độ hảo cảm +10. Tổng độ hảo cảm là 75. Ký chủ cô không tệ nha, không ngừng cố gắng!]

Không biết vì sao khi nghe tiếng âm thanh máy móc lạnh lẽo lại còn bán manh khen ngợi mình, cái loại bán manh này thật khiến Vân Y cảm thấy thế giới này thật huyền ảo.

Chẳng qua cô cũng biết, hiện tại mà nói, độ hảo cảm 75 điểm so với 100 điểm vẫn còn khoảng cách rất lớn.

Lại nhìn Cố Hạo, hiện tại chắc chắn hắn đang cảm thấy không yên lòng, sợ rằng khi hắn rời đi thì mình sẽ chạy mất nên mới không đi đúng không. Về việc này thì trong cốt truyện có nói Cố Hạo đã từng nói qua.

"A Hạo, chàng biết mà, trước đó ta là nha hoàn của nhà giàu, bây giờ lại bị bán đến đây, ta thật sự cảm thấy không cam tâm."

Vân Y vừa nói vừa nhìn về phía Cố Hạo. Cố Hạo nghe thấy thế liền cảm thấy đúng là ủy khuất nương tử mình rồi.

"Chẳng qua hiện tại ta đã là thê tử của chàng, đây là sự thật không thể thay đổi được. A Hạo, sau này chúng ta phải sống cùng nhau, chàng sẽ chăm sóc ta cả đời sao?"

Giọng nói Vân Y mềm mại nhu hòa, giống như đang làm nũng với Cố Hạo vậy.

Sống cùng nhau mỗi ngày?

Đây là điều mà Cố Hạo không dám tưởng tượng, hắn lập tức trừng to hai mắt, vui vẻ mà nói.

"Được, được, ta sẽ chăm sóc nàng cả đời này."

【Đỉnh - - Độ hảo cảm +10. Tổng độ hảo cảm là 85. Ký chủ tuyệt vời nha, rất nhanh thôi là hoàn thành nhiệm vụ rồi!】

Lại lần nữa nghe thấy âm thanh kia, hơn nữa vẫn là giọng điệu bán manh. Chỉ là giọng máy móc đó lại lạnh lẽo như băng.

Thật là khiến Vân Y không thích ứng được mà.

Hệ thống cảm thấy chính mình thật là oan ức. Người ta mới không phải cố ý bày ra dáng vẻ thế đâu. Giọng nói không nhân tính như thế còn không phải bởi vì ký chủ cô sao?

Vân Y hiện tại cảm thấy thật cao hứng. Chỉ cần đơn giản giải bày nguyên nhân, lại có thể khiến Cố Hạo tăng thêm 10 điểm hảo cảm?

Nhanh thôi, nhanh thôi là cô có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi. Nghĩ đến đây về mặt Vân Y tràn đầy ý cười.

Tuy rằng nhan sắc không đẹp lắm, nhưng trong mắt Cố Hạo, nương tử của mình là người đẹp nhất trên đời này.

Nụ cười kia giống như hoa nhài đang tung bay, khiến Cố Hạo hoa mắt, gất gao mà ôm chặt lấy Vân Y.

"Nương tử, ta nhất định, nhất định sẽ chăm sóc nàng cả đời này"

Bởi vì Vân Y thân thể không khỏe, nên việc nấu cơm liền giao cho Cố Hạo. Kỳ thật cho dù thân thể Vân Y không có việc gì, cô cũng sẽ không làm. Trước kia cô luôn ở trong phòng bệnh, làm gì có cơ hội nấu cơm đâu chứ. Mà bản thân nguyên chủ lại càng không phải đầu bếp. Trước kia nguyên chủ là thị nữ thiếp thân của tiểu thư thứ xuất, đương nhiên không cần làm loại công việc này.

Buổi tối trước khi đi ngủ, Cố Hạo mang một chậu nước vào phòng. Vân Y thấy thế khó hiểu mà nghiêng đầu, chớp chớp mắt.

-19.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (5)

Edit: Há Cảo

Banner: TheJuneTeam

----- ♡ -----

Nhìn động tác của Vân Y, Cố Hạo cảm thấy trong lòng mềm nhũn, vẫn là nương tử của mình nhìn đẹp mắt nhất.

"Nương tử, buổi tối lạnh lắm, ngâm chân trước khi ngủ sẽ tốt hơn."

Kỳ thật chủ yếu là do đại phu nói với hắn, nếu thân thể của nữ tử bị nhiễm lạnh sẽ dễ dàng sinh ra bệnh. Cho nên tốt nhất vẫn là ngâm chân trong nước nóng, có lợi cho bản thân, lại không bị nhiễm lạnh.

Vân Y cũng không nghĩ nhiều. Chỉ là nhìn động tác ôn nhu của Cố Hạo, viên mắt đỏ lại ướt át.

Cố Hạo vốn định đem nước nóng sau khi ngâm chân đổ đi, nhưng khi vừa nhắc mắt lên lại thấy viên mắt ẩm ướt mông lung của Vân Y.

"Nương tử, nương tử, nương tử nàng làm sao thế?"

Cố Hạo tưởng rằng do hắn không cẩn thận khiến nương tử bị đau. Vội vàng đứng dậy ngồi xổm xuống trước mặt Vân Y, định dùng tay mình lau khô mắt cho cô, lại phát hiện tay mình sau khi giúp cô ngâm chân còn chưa có rửa sạch.

Nhìn thấy Cố Hạo sốt ruột như thế, Vân Y liền ôm chặt Cố Hạo nghẹn ngào. Khiến hắn tưởng rằng chính mình làm cô ủy khuất.

"Nương tử, không khóc nha, không khóc nha."

Cố Hạo vụng về không biết nên an ủi nương tử của mình như thế nào. Chỉ là âm thầm quyết định trong lòng, nếu như nương tử cảm thấy ủy khuất thì mình thà nhận đau cũng để nương tử rời đi. Chẳng qua một phần không nỡ dưới đáy lòng kia khiến hắn luôn mãi dè nén lại.

"A Hạo, A Hạo, chàng thật là tốt." Vân Y nghẹn ngào, ôm Cố Hạo khóc thút thít.

"Nương tử ngốc, ta không tốt với nàng, chẳng lẽ lại đi tốt với người khác sao?"

Vân Y ôm Cố Hạo một lát, chắc là cảm thấy mệt nên rất nhanh liền ngủ mất.

Cố Hạo đem chậu nước đổ đi. Lúc trở về phòng nhìn thấy nương tử của mình nằm trên giường, tư thế rúc vào một chỗ, trong lòng liền thấy ấm áp.

Ngày hôm sau

Trời dần dần sáng, bầu trời xanh nhạt còn sót lại vài vì sao, mặt đất mơ hồ, dường như có một tầng lụa mỏng màu xám bao lấy.

Đồng hồ sinh học của Cố Hạo rất chuẩn, lúc thức dậy nhìn thấy Vân Y còn đang ngủ, dung nhan lúc ngủ thật yên tĩnh, nếu yên lặng lắng nghe còn có thể nghe được tiếng nỉ non của Vân Y. Lúc nghe được lời Vân Y nói, trái tim của Cố Hạo mềm nhũn, như đang đắm chìm bên trong cây kẹo ngọt vậy.

Vân Y nói: "A Hạo, chàng thật tốt"

"Nương tử, ta sẽ tốt với nàng cả đời" Cố Hạo cũng không định để Vân Y rời đi nữa, chỉ là càng thêm dụng tâm chăm sóc.

Sau khi Vân Y tới nơi này hai tháng, Cố Hạo thật sự thực hiện được lời hứa mà hắn hứa với Vân Y, đối với cô cực kỳ tốt.

Vân Y cái gì cũng không cần làm gì cả, dù là việc nhà hay tìm kế sinh nhai, đều do một mình Cố Hạo gánh vác. Chỉ là thỉnh thoảng, cô cũng sẽ đến bờ sông giặt quần áo.

Người trong thôn đều rối rít ghen tị, Vân Y này sao mệnh lại tốt như thế, lại được gả cho Cố Hạo.

Lúc trước Cố Hạo là người cô độc, trong nhà không có người khác, lại là người thật thà không tâm cơ. Làm gì có nhà nào chịu đem con gái gả cho hắn. Thật không nghĩ tới Cố Hạo sau khi mua được một nha đầu từ mẹ mình về làm tức phụ, lại trở thành một tướng công nhị thập tứ hiếu*.

Mà những cô nương còn chưa gả đi trong thôn, đều sôi nổi lấy Cố Hạo làm hình mẫu, muốn tìm cho mình một người tướng công như thế.

Nhưng mà Cố Hạo lại chỉ có một, làm sao có thể dễ dàng tìm thấy người tiếp theo đây. Phải biết rằng trong cốt truyện, Cố Hạo chính là nam thứ vì nữ chính mà chết đó.

Việc khiến Vân Y không vui là, vì sao độ hào cảm của Cố Hạo chỉ dừng lại ở 90, mà không tăng thêm tí nào nữa.

[*Nhị thập tứ hiếu* (chữ Hán: 二十四孝) là một tác phẩm trong văn học Trung Hoa kể lại sự tích của 24 tấm gương hiếu thảo do Quách Cư Nghiệp (có sách ghi Quách Cư Kinh 郭居敬) vào thời nhà Nguyên biên soạn.]

-19.5.2018-

Bạn Cố Hạo thiệt sự là trai vùng núi mà, vừa chất phác thật thà, lại thương vợ nữa $\geq \cup \leq$

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (6)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Vì sao?

Vì sao?

Khiến Vân Y thực sự khó hiểu.

Trong lòng Cố Hạo, không phải là không có tăng lên. Chẳng qua là hắn luôn áp chế xuống, bởi vì Vân Y có thể sẽ rời đi. Vân Y vốn nên không ở nơi này, nàng hẳn nên sống sung sướng trong gia đình giàu có kia. Lại cứ hết lần này tới lần khác đi theo mình.

"Nương tử, về nhà ăn cơm thôi."

Vân Y đang cùng các cô nương trong thôn nói chuyện thì nghe thấy Cố Hạo từ trong nhà đi ra gọi mình về ăn cơm.

"Ngại quá, ta phải về nhà ăn cơm rồi. Lần sau lại nói tiếp nha." Vân Y xin lỗi mà nói.

Trong tầm mắt hâm mộ của các cô nương, Vân Y đứng lên nắm lấy tay Cố Hạo trở về nhà.

"Mệnh của Vân Y thật là tốt. Cố Hạo đối xử với nàng thật sự là cực kỳ tốt." Một vị cô nương nhìn theo bóng dáng của Vân Y, hâm mộ mà nói.

"Con người Vân Y vốn dĩ đã tốt rồi. Một chút đáng về cao ngạo của nha hoàn nhà giàu cũng không thấy." Một cô nương khác cũng nói tốt cho Vân Y.

"Nhưng mà Vân Y xấu như vậy, lại có thể tìm được người đối xử tốt với nàng. Tại sao ta lại không tìm thấy chứ?" Một cô nương khác lại tức giận bắt bình mà nói, vì sao mình lại không lại không thể có được loại vận khí tốt như thế chứ.

"Haha, những việc này không thể hâm mộ được đâu. Nếu như cũng muốn có được vận mệnh tốt như thế, thời điểm tìm tướng công nhìn kỹ một chút là được rồi." Một cô nương chu đáo nói.

Bên này Vân Y cùng Cố Hạo đã đi xa, tất nhiên không nghe được âm thanh nghị luận của mấy cô nương.

"A Hạo, hôm nay chàng làm món gì ngon a?" Vân Y ngược mắt, long lanh nhìn Cố Hạo.

Cũng không biết có phải do tài nghệ nấu nướng của Cố Hạo lên tay không mà khẩu vị của Vân Y ngày càng tốt, cô cảm thấy lượng cơm gần đây mà mình ăn thật sự rất là lớn à.

"Có thịt cá, còn có canh gà, thỏ hoang khi ta lên núi săn thú. Không phải lần trước nàng nói muốn ăn thỏ nướng sao?" Cố Hạo không biết có phải do công của mình không mà gần đây lại thấy nướng từ béo lên không ít.

"À"

Vân Y gật đầu. Đúng là lần trước nàng có nói qua, chỉ là ngẫu nhiên nhắc đến thôi, không nghĩ tới hẳn lại nhớ được. Cô vừa mới ngồi xuống trước bàn liền ngửi được mùi tanh của cá.

"Oe...oe..."

Lập tức bịt miệng mình lại chạy ra một góc mà nôn khan. Cố Hạo nhìn thấy vậy lập tức đuổi theo.

"Nướng từ, nướng từ nàng làm sao thế? Đây là làm sao thế?"

Vân Y không có thời gian mà để ý tới Cố Hạo. Trên mũi tràn đầy mùi tanh của cá khiến cô nôn không ngừng lại được. Thấy nướng từ mình thế kia, Cố Hạo không chần chờ vội công nàng chạy ra ngoài. Cũng không quản Vân Y có thể nôn lên thân mình hay không.

Đại khái nửa khắc sau, Cố Hạo đã đưa Vân Y đến được nhà của vị đại phu trong thôn. Bây giờ đang là buổi chiều, y quán của đại phu vẫn chưa đóng cửa. Có thể do lại đang là mùa xuân nên người trong y quán vẫn còn khá nhiều.

Cố Hạo cũng không thể quản được nhiều người hay không, vừa đến liền la to.

"Đại phu, đại phu ông mau tới xem giúp ta, xem nướng từ của ta bị gì thế này?"

Đại phu và mọi người trong thôn vừa nghe được âm thanh vang dội của Cố Hạo liền quay đầu lại xem. Cố Hạo bởi vì được xem là nhị thập tứ hiếu tướng công nên khiến mọi người vây quanh hâm mộ mà nhìn, trở thành một người nổi tiếng.

Mà nhìn bộ dáng sốt ruột của Cố Hạo, cũng cảm thấy nướng từ của hắn đúng là xảy ra chuyện gì rồi.

-21.5.2018-

Ừi tà tà ($U \cup U$) nôn rồi nôn rồi nà, có thai rồi nà ($U \cup U$). Còn 2 chương và 1 ngoại truyện nữa là hết vị diện 1 rồi. Tổ sẽ có trong ngày mai trình làng mọi người nhá.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (7)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Lo lắng như thế có phải là đã xảy ra chuyện rồi không?

Hàng xóm xung quanh nhìn đáng về Cố Hạo sốt ruột lo lắng, cũng biết hẳn có việc gấp. Mà bệnh của bọn họ cũng không phải cần khám ngay, nhường

cho hấn trước cũng không sao cả. Cho nên mọi người ai cũng vui vẻ để Vân Y khám trước, nếu như vì chờ đợi mà bệnh tình của nàng ấy nặng lên thì tâm của bọn họ cũng bất an.

Vân Y lúc trước nôn ra vẫn còn khó chịu, lại bởi vì lúc này Cổ Hạo bế cô đi có chút nhanh nên dạ dày khó chịu hơn nữa.

Đại phu nhìn sắc mặt Vân Y trắng bệch cũng không chậm trễ, bảo cô đặt tay lên gối bắt đầu bắt mạch.

Đại phu bắt mạch trong chốc lát, có chút kinh ngạc nhìn Vân Y, lại ngược mắt nhìn về phía Cổ Hạo có chút khác thường.

Cổ Hạo thấy đại phu nhìn hấn liền lo lắng không yên, tưởng rằng Vân Y có chuyện gì, trái tim chợt đau thắt lại.

Mà hàng xóm xung quanh thấy đại phu nhìn như vậy cũng tưởng rằng nương tử Cổ gia thật sự có chuyện rồi.

"Chúc mừng người, nương tử của người mang thai hai tháng rồi"

Trong lúc mọi người còn đang lo lắng, đại phu mở miệng nói. Mà lời nói của ông ấy khiến cho hai vị đương sự, cũng chính là Cổ Hạo và Vân Y sững sờ.

"Mang...Mang thai..." Vân Y kinh ngạc sờ sờ bụng của mình, có hi rồi?

Cái từ mang thai này, Vân Y hiểu rõ, chính là trong bụng mình có một tiểu bảo bảo.

Mà Cổ Hạo bên này sau khi nghe thấy Vân Y mang thai thì ngây người, hấn như đang tiến vào trạng thái trống rỗng.

Mang thai...

Mang thai...

Mang thai rồi...

Mình được làm cha rồi?

"Tiểu tử ngốc, người làm cha rồi, phải hào hào chiếu cố vợ người đó." Bên cạnh có người nhìn bộ dạng ngây ngốc của Cổ Hạo như thế, tưởng rằng hấn không hiểu nên tốt bụng lên tiếng nhắc nhở.

"Đúng vậy Cổ Hạo. Hiện tại người đã làm cha rồi. Thế tử của người nhớ không được để cho nàng bị cảm lạnh, về việc ăn uống cũng phải kỹ càng mới có thể sinh được một tiểu tử béo béo mập mập."

"Không sai, Cổ Hạo. Hiện tại thì tương đối nguy hiểm. Nhớ là không được cùng phòng, cũng không được để cho vợ người bị cảm lạnh. Nếu có vấn đề gì người có thể đến chỗ ta, ta cho người thuốc an thai." Đại phu gật đầu. Lời của hai vị đại thẩm kia đúng là không sai.

"Tốt nhất cũng không nên làm việc nặng. Lúc đi đường cũng phải cẩn thận." Máy đại thẩm xung quanh có lòng tốt nhắc nhở.

Mà Cổ Hạo lúc này đây đang mừng như điên vậy, hấn áp chế xuống, đỡ Vân Y trở về nhà. Trên đường về cực kỳ cẩn thận.

【Đinh - - Độ hào cảm công lược đã đạt 100 điểm, sao chép ý thức của ký chủ.....Sao chép thành công....Đang thoát khỏi thế giới....】

【Ký chủ nhận được 50 điểm, 10 điểm tích lũy, xin hỏi ký chủ muốn phân phối như thế nào?】Âm thanh máy móc lại vang lên, không hề có chút tình cảm nào.

"Điểm là sao? Điểm tích lũy là sao?" Không hiểu thì phải hỏi, đây là ưu điểm của Vân Y.

【Điểm dùng để mua vật phẩm trong cửa hàng, hoặc dùng để tăng level. Đến level 10 ký chủ có thể tự do. Điểm tích lũy là để tăng thêm vốn liếng của ký chủ】Hiếm khi thấy âm thanh máy móc này có lòng tốt giải thích giúp cô.

"Phân 5 điểm trí lực, 5 điểm thể lực." Vân Y nhìn tư liệu của mình, trí lực cùng thể lực....Thật sự là quá kém....Nhan sắc và mị lực....Cái này cũng bỏ qua đi.

Tài lại dữ liệu của ký chủ

Ký chủ: Vân Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 10 (cao nhất 100 điểm)

Dáng người: 30 (cao nhất 100 điểm)

Mị lực: 0 (cao nhất 100 điểm)

Trí lực: 15 (cao nhất 100 điểm)

Thể lực: 15 (cao nhất 100 điểm)

Sở trường đặc biệt: tạm thời chưa có

Đặc thù kỹ năng: tạm thời chưa có

Điểm: 50【dùng với mua vật phẩm trong cửa hàng hoặc tăng level】

Level: 0

-22.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (Phiên ngoại Cố Hạo)

Edit: Há Cào

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Lần đầu tiên Cố Hạo nhìn thấy Vân Y, nàng lúc đó không phải là người đẹp nhất. Nhưng không biết tại sao ngay lúc hần nhìn nàng, tim của hần liền nhảy lên một cái.

Có lẽ đây là trời cao sắp đặt, nên Cố Hạo liền quyết định chọn Vân Y.

Đối với Vân Y, Cố Hạo luôn thật tâm đối đãi. Nhưng vào đêm tân hôn lại khiến chính mình bị tổn thương rồi.

Có thể là nàng ấy không nguyện ý. Trong lòng Cố Hạo cảm thấy mất mát.

Nhưng mà vào ngày hôm sau khi Vân Y tỉnh lại, nàng liền thay đổi.

Thay đổi thành bộ dạng khiến người khác yêu thích, mặc dù nhan sắc không phải đẹp nhất, nhưng trong mắt của Cố Hạo, nụ cười của nàng ấy còn ấm áp hơn cả ánh mặt trời.

"A...Đau quá, đau quá, bụng ta đau quá" Vân Y đột nhiên hét lên cắt đứt dòng suy nghĩ của Cố Hạo, dọa hần hoảng sợ cả lên.

"Đau? Đau, đau, đúng rồi, mời đại phu, không đúng, mời bà đỡ, đúng rồi, bà đỡ. Nương tử nàng đợi một lát, ta trở lại ngay." Cố Hạo hoảng loạn một lúc nhưng thực mau phản ứng lại.

Bởi vì Vân Y bị đau, Cố Hạo mười phần hoảng loạn. Mà bà đỡ lại chậm chạp tới, khiến trái tim hần muốn loạn thành một đoàn lộn.

"Bà đỡ, bà mau lên, mau lên nương tử ta sắp sinh rồi"

Mặc dù bà đỡ này ở cách nhà Cố Hạo không xa, nhưng đối với hần mà nói, chỉ cần trì hoãn một giây thôi, mệnh của nương tử liền gặp nguy hiểm.

Cố Hạo đứng bên ngoài phòng sinh, nghe thấy tiếng kêu đau đớn tê tâm liệt phế của nương tử, lòng thần càng thêm khó chịu.

Cố Hạo đứng bên ngoài phòng sinh đi qua đi lại, thỉnh thoảng lại ngó vào bên trong. Bà đỡ đã nói với hần, nam tử không thể vào phòng sinh được. Nếu không sẽ khiến sản phụ gặp điềm xấu.

Mặc dù Cố Hạo rất muốn vào cùng nương tử, nhưng mà vì để nương tử không gặp điềm xấu, hần liền không đi vào.

Cố Hạo đứng bên ngoài nghe cũng có thể cảm nhận được, nương tử đau, đau đớn bao nhiêu. Đây là lần đầu tiên hần nghe được tiếng kêu thống khổ như thế của nương tử. Chính hần cũng cảm thấy ta đau như thế, sắp thở không được rồi.

Cũng không biết đã qua bao lâu, đối với Cố Hạo mà nói, dài như cả một thế kỉ dài vậy.

Cuối cùng cũng nghe được một tiếng khóc oa oa nỉ non truyền đến, bà đỡ từ bên trong đi ra nói với Cố Hạo: "Chúc mừng chúc mừng, đây là một bé trai."

Bà đỡ cũng vui mừng thay Cố Hạo. Ở thời cổ đại, con trai quý giá hơn con gái. Nhưng đối với Cố Hạo mà nói, chỉ cần là do Vân Y sinh, con trai hay con gái đều giống nhau cả.

"Cảm ơn, cảm ơn, ta có thể vào xem Vân Y chưa?" Cố Hạo ôm con trai của mình, thấy bà đỡ gật đầu, lại đưa cho bà ấy ít bạc vụn. "Vắt vãi cho bà rồi."

Cố Hạo ôm con trai của mình lập tức đi vào phòng sinh.

Ba năm sau —

"Cố Chính Tân, con là ca ca, sao lại khi dễ đệ đệ?" Vân Y tức giận, nhìn con trai nhỏ của mình đằng kia, trên mặt dơ như thế, lại còn có nước mắt.

Mà con trai lớn, đang ở bên kia...chơi bùn.

Nhìn thấy mẫu thân tức giận như thế, Cố Chính Tân ngước mắt lên nhìn lắc đầu giải thích: "Mẹ, con không có khi dễ đệ đệ."

"Không phải con thì còn ai?" Vân Y xoa eo, vốc người đầy đặn chứ không còn mảnh khảnh như trước kia.

"Là cha, là cha không làm điều cho đệ đệ." Ngón tay bụ bẫm của Cố Chính Tân chỉ một cái về hướng Cố Hạo vô tội.

"Cố Hạo!" Vân Y quay đầu trừng mắt về phía Cố Hạo, lại bế con trai nhỏ lên hỏi. "An An, con nói xem có phải cha khi dễ con không?"

Cố An Thanh gật gật đầu, sau đó ủy khuất nghẹn ngào.

"Nương tử, An An mới một tuổi..." Cố Hạo thực ủy khuất. Hài tử mới một tuổi thì làm sao mà chơi đùa được....Huhu, nương tử từ sau khi có nhi tử liền không cần mình.

-22.5.2018-

Aigô (●"ω`●) Thế là kết thúc vị diện 1 rồi. Vị diện đầu tiên bạn nam có vẻ khá là hiền lành chất phác, đọc thấy cung cung mọi người nhi (≧▽≦)

Nào, chúng ta chuẩn bị sang tiếp vị diện 2 nha (¬_¬) Vị diện sau là về chàng học bá ngạo kiều nà (¬_¬)

Các bạn đọc xong nhớ tặng sao cho tớ thêm động lực nhew (≧▽≦)

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Học Bá Ngạo Kiều (1)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

----- ♥ -----

"Nhiệm vụ thật là đơn giản nha, nếu như vậy rất nhanh thôi là tôi có thể hoàn thành nhiệm vụ, có thể khôi phục thân thể tự do rồi."

Bởi vì hệ thống đã đem tình cảm chuyển sang bản sao của Vân Y, nên lúc nhận được điểm cô chỉ cảm thấy vui vẻ chứ không cảm thấy gì khác nữa.

Đây là nhiệm vụ, công lược, nên không phải đem tình cảm lưu lại.

【Ký chủ không nên cao hứng, đây mới chỉ là nhiệm vụ cấp 0, dùng để test ký chủ thôi. Nếu như ký chủ thất bại rồi liền chứng tỏ ký chủ không thích hợp với nhiệm vụ kiểu này, mà hành trình công lược chỉ mới bắt đầu thôi.】

Đây là lần đầu tiên hệ thống nói nhiều như thế, cơ mà vẫn là cái âm thanh máy móc kia, vẫn khó nghe như cũ à.

"Vậy các cấp độ khác thì sao? Có gì khác nhau hử? Trừ độ khó ra?" Đầu óc của Vân Y đến giờ vẫn mơ hồ, đối với rất nhiều thứ đều mờ mịt.

【Nhiệm vụ có chia sao. 1 sao là đơn giản nhất, điểm cũng ít nhất. 9 sao là khó nhất, điểm cũng nhiều nhất】

Vân Y cảm thấy chắc là vì cô đã qua được nhiệm vụ test, nên hệ thống đối với cô hình như.....có nhân tính hơn ấy nhỉ?

Khụ khụ, nhân tính chắc là ảo giác thôi.

Vân Y bị hệ thống đã kích, cũng không từ bỏ tự tin của mình, gật đầu mà nói. "Tôi tin tưởng bản thân mình có thể hoàn thành nhiệm vụ công lược này."

【Nếu là như vậy thì tốt rồi. Hiện tại bắt đầu nhiệm vụ tiếp theo】Âm thanh máy móc vừa dứt, Vân Y liền cảm thấy trước mặt choáng váng.

Ấy ấy, người ta còn chưa có hỏi xong đâu.....Đồ hệ thống không có tình yêu!!

【Đang tiếp nhận nhiệm vụ...Tiếp nhận nhiệm vụ thành công...Bắt đầu truyền tống】

Vân Y có chút mê mang mà ngẩng đầu, cảm giác choáng váng trong đầu còn vơi đi. Nhìn quanh bốn phía, phát hiện cảnh vật nơi đây đều xa lạ.

Nhìn hơi xa lạ, nhưng mà trong ấn tượng của Vân Y đã từng xuất hiện qua cảnh vật như vậy.

Ánh sáng mặt trời chiếu lên tấm kính lớn trong lớp học, từng tia từng tia, giống như rắc lên một tầng phấn vàng.

Tuy nhiên người đứng trên bục giảng nhìn dáng vẻ của Vân Y, cũng không để ý hiện tại cô có đang mê mang hay không.

"Vân Y, đứng lên giải đề bài này đi."

Thầy giáo trên bục giảng điểm danh Vân Y đứng lên giải bài tập. Mà thời điểm thầy giáo gọi tên Vân Y, cả lớp học đồng loạt đều quay lại nhìn về phía cô.

Vân Y đứng dậy, còn chưa biết được cốt truyện và nguyện vọng của nguyên chủ. Cho nên Vân Y còn chưa từng đi học bây giờ căn bản không biết những ký tự trên bảng kia là gì.

【Đình - - Độ hảo cảm -10, tổng độ hảo cảm là 10. Khi độ hảo cảm của đối tượng công lược đạt tới 100 thì nhiệm vụ hoàn thành. Trong lúc làm nhiệm vụ, độ hảo cảm có khi tăng cũng có khi giảm. Nếu độ hảo cảm âm 100 điểm nhiệm vụ sẽ thất bại. Thất bại ba lần, cô sẽ bị xóa bỏ.】

Đi cùng lúc với âm thanh hệ thống vang lên là 【đang nạp cốt truyện】trong đầu Vân Y lại là một trận sóng lớn.

Nguyên chủ là bạn cùng bàn của học bá, yêu thâm học bá nhưng không dám thổ lộ. Một năm sau có bạn mới chuyển tới. Bạn học mới đối với học bá vừa gặp đã yêu, tấn công mãnh liệt. Ban đầu lúc tấn công cũng bị lạnh nhạt. Trong cốt truyện cũng không có nói đến tâm ý của học bá như thế nào, cho nên chỉ biết được quá trình theo đuổi học bá của bạn học mới chuyển đến, cũng là nữ chính của chúng ta, là một quá trình cực kỳ gian nan.

-23.5.2018-

Bắt đầu qua vị diện 2, trở lại thế giới hiện tại. Khụ khụ TvT Một Vân Y chưa qua học hành làm sao đối phó với bối cảnh vườn trường đây? Thiệt là mong chờ biểu hiện của Vân Y:)))

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Học Bá Ngạo Kiều (2)

Edit: Há Cảo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Nhưng chắc là do nữ chính của chúng ta làm cảm động được học bá, cho nên hai người họ cứ như vậy mà ở bên nhau. Mà nguyên chủ chỉ là một cái bia đỡ đạn, lên đại học cùng với chàng trai theo đuổi cô ấy ở bên nhau. Chỉ là sau khi cưới bị tên đồ ngược đãi, buồn bực mà chết.

Trước khi cô ấy chết nhớ lại những điều đã trải qua. Cho nên đối tượng hiện tại mà Vân Y cần công lược, chính là học bá ngồi cùng bàn.

Bây giờ còn cách lúc nữ chính chuyển đến còn hai tháng. Hai tháng hẳn là không vấn đề gì.

Vân Y rất lạc quan mà nghĩ, chỉ là hình như cô quên mất một việc, học bá Đồng Giai Trạch vừa -10 điểm độ hảo cảm đối với cô.

Độ hào cảm bây giờ chỉ có 10, so với lúc trước...Được rồi, không thể đặt cùng nhau được.

Tiến vào công lược 1 sao: a!

"Nếu không biết thì phải chuyên tâm mà nghe giảng" Thầy giáo không cho Vân Y cơ hội mở miệng, cũng không chừa chút mũi nào nói với cô.

Tuy rằng Vân Y ngày thường đều chuyên tâm nghe giảng, nhưng ai bảo hôm nay tâm tình cô không tốt, ai bảo cô xui xẻo như thế để bị thầy giáo bắt được.

Vân Y không cảm thấy có gì xấu hổ, gật đầu khiêm tốn tiếp thu lời giáo viên dạy bảo. Đương nhiên đó chỉ là bề ngoài thôi. Còn trong lòng cô đang cực kỳ vui vẻ.

Hiện tại, không chỉ có một cơ thể khỏe mạnh, còn có thể hưởng thụ được thời gian học tập tốt đẹp.

Đây không phải là cuộc sống mà cô luôn mong muốn sao? Nếu như có thể, cô muốn dùng thân thể này cả đời luôn.

Vân Y đang mơ mộng, một giây sau liền nghe hệ thống đã kích

【Ký chủ, nhiệm vụ 1 sao nếu không thể hoàn thành trong một năm, sẽ bị tính là thất bại. Ba lần là cô sẽ bị xóa bỏ】

Ách, Vân Y chớp chớp mắt...Một năm...Ba lần liền xóa bỏ...

Suy nghĩ một chút, được rồi. Điều do cô nghĩ nhiều. Những điều đó đợi sau khi hoàn thành nhiệm vụ rồi thì sẽ được thưởng mà.

Ít nhất là, có được một cơ thể khỏe mạnh, không chỉ là một năm. Hơn nữa bây giờ cô không phải vẫn được hưởng thụ thời gian vườn trường sao?

Trong đầu Vân Y bây giờ đang suy nghĩ làm sao có thể vừa hưởng thụ thời gian vườn trường, vừa công lược được nam chính học bá.

【Đình - - Độ hào cảm -10, tổng độ hào cảm là 0, ký chủ cố lên!】

Phốc!

Vân Y nghe được câu này thiếu chút nữa thổ huyết. Chỉ như vậy...Chỉ như vậy....Độ hào cảm mất hết sạch...

Cô đột nhiên nhớ đến ban nãy lúc cô vừa đến đây hệ thống cũng có nhắc nhở như thế một lần.

Ý là, độ hào cảm vốn là 20, liền bị cô xài hết rồi á?

Vân Y nhủ mày, ngồi nhớ lại xem nữ chính trong cốt truyện theo đuổi nam chính như thế nào. Ồ, chính là dính chặt lấy không bỏ ra.

Nhưng mà lúc mới bắt đầu, hình như học bá đối với hành vi này của nữ chính cực kỳ phản cảm ghét bỏ.

Về lý do ấy hả?

Sau khi Vân Y vắt hết óc để nghĩ, cuối cùng cũng nghĩ được một lý do. Trong cốt truyện, nữ chính lương thiện vui vẻ, nhưng mà có một điểm. Thành tích của nữ chính cực kỳ kém, nhưng mà vì điều kiện của gia đình tốt mới có thể đến trường học này.

-24.5.2018-

Bạn học Vân Y lạc quan cố lên $\geq \leq$ Lần này là bạn đang cùng giành nam chính với nữ chính đấy TvT Cố lên cố lên $\geq \leq$

Ngày mai tớ nghỉ 1 ngày không đăng nha các tình yêu TvT Thứ 7 sẽ có lại TvT

Lịch đăng truyện tớ có cập nhật trên phần giới thiệu. Các tình yêu xem để theo dõi hén ;)

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Học Bá Ngạo Kiều (3)

Edit: Há Cảo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Là bởi vì không chịu học tập cho tốt nên mới bị nam chính lạnh nhạt, mắt lạnh khinh thường sao?

Học tập, đúng rồi, học tập. Thành tích học tập của nguyên chủ không tồi, có kỷ ức của nguyên chủ, như vậy thành tích tự nhiên cũng còn có thể.

Nhưng mà có phải bởi vì nguyên nhân này hay không thì Vân Y không quá xác định, hiện tại mà nói thì chỉ có thể từ từ mờ mịt.

"Đỉnh đỉnh đỉnh...."

Chuông tan học vừa vang lên, Vân Y chưa bao giờ đến trường, cho dù có kỷ ức của nguyên chủ, cũng không phải là cảm thụ của bản thân.

Xung quanh yên lặng như vậy, sương mù sáng sớm thật mỏng, như một tầng lụa mỏng bao phủ sân trường. Trường học hùng vĩ tráng lệ dần dần không nhìn thấy được trong màn sương nhân nhân sáng sớm mai, toàn bộ sân trường lúc tờ mờ sáng ảm áp mà mờ mờ như thế.

Vân Y đi dọc trong trường, cảm nhận khí tức thanh xuân của từng cảnh vật trong khuôn viên trường, tâm tình hết sức tuyệt diệu.

Nghiêng nghiêng đầu, cảm nhận cảm giác tắm mình trong ánh mặt trời, đã bao nhiêu năm rồi.....Không đúng, phải nói là cô chưa từng ra ngoài.

【Chú thích: về nhiệm vụ công lược trước đó, bởi vì không có tình cảm cho nên Vân Y sẽ không nghĩ về nó. Trong lòng Vân Y, bản thân mình vẫn là cái người bị giam trong phòng bệnh kia.】

Trên bầu trời chim chóc líu lo mà hót, giống như thể hiện sức sống tràn trề của nó với Vân Y, hoặc như đang cảm nhận được sự ảm áp từ ánh mặt trời.

"Hệ thống, cảm ơn mi." Cảm ơn mi, đã chọn ta để ta làm nhiệm vụ này, cho ta một cơ hội như vậy.

Hệ thống chỉ là một hệ thống, cho dù nghe được lời của Vân Y nói cũng sẽ không trả lời.

Chim chóc ríu rít thì thầm, bên dưới tàng cây kia, một mặt cỏ xanh đậm, thoát nhìn mềm mại như vậy.

Thời điểm Vân Y đang muốn bước tới cảm nhận một chút, tiếng chuông vào học lại vang lên lần nữa.

Vân Y nhú mày, thời gian giải lao sao lại nhanh như vậy, lập tức liền qua đi?

Vân Y cũng không nghĩ qua, thời điểm vừa rồi cô ở nơi này tắm nắng mặt trời đã ngưng đọng bao nhiêu thời gian.

Trên tầng ba của khu dạy học, có một nam tử nhìn Vân Y hơi xuất thần, thẳng đến khi chuông vào học vang lên mới hồi phục lại.

Sau khi trở lại phòng học, tiết này là tiết học Anh Ngữ, cũng là tiết của giáo viên chủ nhiệm.

Thời điểm Vân Y vừa bước vào phòng, cô phát hiện Đồng Giai Trạch đang ngồi ở chỗ kế bên mình, an tĩnh mà đọc sách.

Học bá là con một sách á? Vân Y cảm thấy chính mình có chút không phân biệt được.

Cô cũng không chủ động đến bắt chuyện cùng học bá. Nói thật đến giờ cô vẫn còn chưa biết nên công lược hắn như thế nào nữa.

Hơn nữa, độ hảo cảm của hắn dễ dàng giảm như vậy, nói không chừng thời điểm chính mình chủ động bắt chuyện, khiến độ hảo cảm rơi thành số âm mất.

"Các em học sinh, tuần tới trường chúng ta sẽ tiến hành một cuộc thi nói, có em nào muốn tham gia không?"

Chủ nhiệm vừa vào lớp, một lời liền đem chuyện này nói ra, không có bất kỳ lời mở đầu nào.

Lúc nghe chủ nhiệm nói, Vân Y đột nhiên nhớ tới trong cốt truyện có một sự kiện, thì nói.

Không phải là cuộc thi cấp trường đâu, mà là cấp thành phố đó. Mà bọn họ hiện tại đang làm, chính là trong toàn trường chọn ra một ứng cử viên thích hợp để tham gia cuộc thi nói tổ chức trong thành phố.

A, bắt quá, trong cốt truyện cô nhớ là học bá sẽ cùng một bạn học mà cô không biết tên cùng tham gia.

-26.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Học Bá Ngạo Kiều (4)

Edit: Há Cảo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể kéo tới đề tài nói chuyện cùng học bá cùng bàn.

Hơn nữa, có khả năng học bá thích loại không ngừng vuron lên, đọc sách học tập tốt một chút không chừng.

Nghĩ đến đây, Vân Y liền lập tức giơ tay: "Lão sư, em muốn tham gia."

Tay Vân Y vừa mới giơ lên, cô cảm nhận được người ngồi cùng bàn đem tầm mắt dời lên người mình.

【Đỉnh – Độ hảo cảm công lược +5, tổng độ hảo cảm là 5, ký chủ cố lên!】

Buồn rầu, độ hảo cảm này, sao chỉ thêm có 5 vậy. Mà lúc trước khi trừ đi, sao tốc độ tuột nhanh vậy.

Mặc dù có chút buồn bực, chỉ là Vân Y không biểu hiện ra mặt, vẫn như cũ rất là bình tĩnh.

Mà trừ bỏ người ngồi cùng bàn của mình, còn có những người khác đề đồng loạt nhìn lại đây, trong mắt tràn ngập kinh ngạc.

Giáo viên chủ nhiệm có chút sững sờ nhìn Vân Y, tuy rằng có chút kinh ngạc những cũng không có nói gì, chỉ gật gật đầu.

Đếm lại số người muốn tham, lại có mười mấy người. Mỗi lớp có thể tham gia lại chỉ có hai người.

Tình cảnh hiện tại mà nói đối với chủ nhiệm có chút khó xử.

"Như vậy đi, nếu như đã có nhiều em học sinh muốn tham gia như vậy, sáng sớm ngày mai, buổi học sớm của chúng ta liền đổi thành cuộc so tài đi. Những em muốn tham gia đều chuẩn bị tốt một chút."

Nếu chủ nhiệm đã nói như vậy thì không ai có ý kiến. Sau khi trở về phải chuẩn bị thật tốt.

Tiếng Anh của nguyên chủ không kém, hơn nữa trình độ khẩu âm vẫn là có thể, chỉ là lúc trước có chút nhát gan.

Chính là Vân Y không phải là nguyên chủ. Cô là ai, cô chính là người khát vọng tự do, khát vọng tương lai có thể giao lưu cùng mọi người.

Hiện tại có cơ hội này, cô tự nhiên sẽ không từ bỏ a.

Ngày hôm sau Vân Y đến trường học rất sớm. Thời điểm lúc thức dậy, cô vẫn còn hơi mê mẫn.

Bởi vì cô quên mất chính mình đã tiến vào thế giới công lược khác. Sáng sớm thức dậy, một bên đánh răng một bên nhìn gương mặt có chút non nớt trong gương.

Bởi vì tình huống gia đình nguyên chủ cũng không phải thuộc loại tốt, cho nên bữa sáng rất đơn giản, uống cháo ăn dưa muối.

"Vân Y, tối qua con luôn thao thao niện niện là nói cái gì a?" Tối hôm qua sau khi Vân Y về nhà luôn tiếp tục luyện tập nói tiếng Anh.

Nhưng bởi vì nhỏ giọng khiến cha mẹ nghe xong tưởng rằng cô tự lải nhải một mình.

"Mẹ, con đó là đang luyện khẩu âm tiếng Anh." Vân Y cũng không dấu diếm cha mẹ mình cái gì.

"À". Mẹ của Vân Y gật đầu, về vấn đề này bà ấy cũng chỉ nói một câu cổ vũ.

Hơn một ngàn đóa hoa đang mỉm cười ngênh đón kia, đề Phật dùng thanh âm thanh thúy nói nhỏ: mùa xuân đang đến! Mùa xuân đang đến!

Trong chậu hoa có một gốc tulip nở rộ màu đen, cánh hoa rải rác như nhung đen, tản ra hương thơm thoang thoảng, thấm vào lòng người.

Vân Y đi đến trường. Lúc cô vừa vào trường, trường học đã tràn ngập âm thanh đọc sách lạnh lạnh.

Nghe được âm thanh đọc sách tràn trề sức sống thế này, khoe miệng Vân Y không khỏi lộ ra nụ cười thỏa mãn.

-26.5.2018-

Các tình yêu hồi các tình yêu ơi, các tình yêu đọc xong nhớ cho sao hoặc bình luận cho tớ biết có người đang đọc truyện của tớ cho tớ thêm động lực nha (◡ ◡✿)

Bởi vì hôm qua trễ hẹn 1 ngày nên hôm nay tớ đăng bù 2 chương cho mọi người đây ٩(๑)٩?

Truyện này rất dài,

Cầu editor cùng edit!

Cầu editor cùng edit!

Cầu editor cùng edit!

Chuyện quan trọng phải nói 3 lần!

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Học Bá Ngạo Kiều (5)

Edit: Há Cào

Banner: TheJuneTeam

----- ♡ -----

【Đỉnh – Độ hảo cảm công lược +5, tổng độ hảo cảm là 10, ký chủ cố lên!】

Thời điểm nghe thấy âm thanh của hệ thống, Vân Y ngược mắt nhìn bốn phía, Đồng Giai Trạch ở ngay bên cạnh?

Nhìn sườn mặt của Đồng Giai Trạch, Vân Y có chút không hiểu, 5 điểm độ hảo cảm này, rốt cuộc là tới như thế nào?

Bất quá, có thể tăng lên được 5 điểm độ hảo cảm, mặc kệ là nguyên nhân gì, có thể tăng lên được là tốt rồi.

"Các em học sinh, ngày hôm qua tôi nói các em về nhà chuẩn bị, các em đã chuẩn bị tốt chưa?" Chủ nhiệm vừa vào lớp liền nở nụ cười yêu kiều.

Xem ra, tâm tình của chủ nhiệm hôm nay rất tốt nha.

"Có ạ" Các học sinh đáng yêu tràn đầy tự tin, khiến nụ cười của chủ nhiệm càng tươi hơn một tầng.

"Thế là được rồi, vậy chúng ta liền bắt đầu từ bạn Vân Y nhé." Bởi vì Vân Y ngồi ở tổ thứ nhất, dựa theo sắp xếp của chỗ ngồi, là do cô bắt đầu.

"whenifromthedream, thechirpingofbirdsoutsidethewindow....."

Một câu tiếng Anh lưu loát từ môi Vân Y phát ra, tựa nghe như hoàng anh xuất cốc, diên đề phượng minh, thanh thúy lãnh lót rồi lại uyển chuyển nhu hòa (*).

(*Hoàng anh xuất cốc, diên đề phượng minh, thanh thúy lãnh lót rồi lại uyển chuyển nhu hòa: đây là câu bản gốc, bạn nào có cách lí giải thích hợp bình luận góp ý tớ với nha.)

Nghe lại lần nữa, lại giống như nước chảy róc rách, gió lay dương liễu.

【Đỉnh – Độ hảo cảm công lược +10, tổng độ hảo cảm 20, ký chủ cố lên! 】

Khi nghe thấy âm thanh của hệ thống, Vân Y sửng sốt một chút, chỉ là một chút thôi, mọi người cũng chỉ cho rằng cô đang tạm dừng.

Khóe miệng khẽ mỉm cười, tiếp tục thể hiện thông thuận trình độ khẩu âm tiếng Anh của mình.

Thời điểm tới qua, cô chính là vì việc này hôm nay, chuẩn bị thật lâu.

Quả nhiên, không cô phụ sự vất vả của cô. Mà lúc trước cô đoán cũng chính xác, thành tích của học bá quả nhiên rất tốt.

Lúc Vân Y ngồi xuống, người tiếp theo chính là Đồng Giai Trạch.

"Bạn cùng bàn, cố lên nha!" Vân Y nhẹ giọng nói một câu với Đồng Giai Trạch, khiến hắn có chút quý dị mà nhìn thoáng qua cô.

Không có cách nào a, thời gian trước, nguyên chủ vẫn luôn thẹn thùng mà không có chủ động bắt chuyện cùng Đồng Giai Trạch.

Nhưng mà hiện tại, thời điểm nghe được bạn cùng bàn chủ động nói chuyện cùng mình, Đồng Giai Trạch tỏ vẻ có chút kỳ lạ.

Nhưng xuất phát từ lễ phép, hắn vẫn gật gật đầu, tỏ vẻ mình đã nghe được.

Nhìn Đồng Giai Trạch, Vân Y hơi xuất thần, thanh nhã như ánh sao trong màn sương, đôi môi đẹp như hoa anh đào, làn da tinh tế như gốm sứ.

Khó trách khi nữ chính vừa đến đây, đối với hắn lập tức triển khai thế công.

Đồng Giai Trạch đang chậm rãi đọc tiếng Anh, tự nhiên không biết người bạn cùng bàn đang đánh giá chính mình.

Nếu như hắn mà biết, đừng nói đến tăng độ hảo cảm, lập tức rút xuống -100 ngay.

Gió thổi hoa rơi, dấu chân thời gian nhẹ nhàng đáp xuống, cuốn ngày xưa xinh đẹp khoan thai đi mất. Thời gian chương cuối cùng, hương thơm ngọt ngào tản ra hết.

"Rất tốt, rất tốt. Xem ra mỗi em học sinh đều về nhà chuẩn bị thật tốt." Chủ nhiệm nghe xong nhiều như thế....Đương nhiên, cũng có người lấp bắp đọc xong đoạn thoại đã học thuộc.

Bất quá, nếu đã có mầm non tốt, tự nhiên cũng sẽ không đi chú ý đến người biểu hiện kém.

Nhìn những học sinh trước mắt, chủ nhiệm suy nghĩ trong chốc lát, sau đó đưa ra danh sách vài người, bảo mọi người cùng bỏ phiếu.

-28.5.2018-

Các đồng chí đã đọc hãy vote sao/cmt tiếp động lực cho tớ nào TvT Yêu lắm lắm:">

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Học Bá Ngạo Kiều (6)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

----- ♥ -----

Vân Y, Đồng Giai Trạch, Trương Mịch Ba, Vương Nguyên Sương....

Mà những học sinh không trúng tuyển còn lại, vẻ mặt đầy hối tiếc, hối tiếc tại sao tối hôm qua lại không nghiêm túc luyện tập.

Tự nhiên, cũng có chút không phục.

"Chủ nhiệm, vì sao không có em?" Vân Y ngược mắt nhìn qua, cô gái này không phải là...Lớp phó của bọn họ sao?

Ách, lớp phó này, thật sự có mặt mũi nha, đối với chuyện này, thực sự thực sự mong chờ để đi làm.

"Hàm Yên, chủ yếu là bởi vì, em không thích hợp." Nhưng mà, lúc này lớp phó đọc sai rồi, sau đó lấp ba lấp bắp, nói chính là cô ấy.

Giọng đọc một chút cũng không có tình cảm, cứng nhắc như máy móc đọc vậy.

"Em làm sao lại không thích hợp?" Liễu Hàm Yên cũng không có một chút ý tứ nào tôn trọng giáo viên, hiện tại có, chỉ là sự không hiểu cùng trách móc.

Vốn dĩ chủ nhiệm còn muốn cho Liễu Hàm Yên một chút mặt mũi, nhưng mà hiện tại nhìn thấy nhìn thấy bộ dạng hùng hổ dọa người kia của Liễu Hàm Yên, tức khắc cảm thấy không hài lòng.

"Học sinh Liễu Hàm Yên, khẩu âm tiếng Anh không chỉ đọc ra đơn giản như vậy, mà còn phải mang theo cảm xúc, mà em, chỉ đọc cứng nhắc như cái

máy vậy."

Liều Hàm Yên bị chủ nhiệm lớp mình nói như thế, hơn nữa còn ngay trước mặt mọi người trong lớp.

Vừa lúc, tiếng chuông nghỉ giải lao vang lên, Liều Hàm Yên nhất thời không tiếp thu nổi ánh mắt dò hỏi của bạn học, sau đó lại chế giễu chính mình.

Liền che mặt chạy ra ngoài.

Lúc Đồng Giai Trạch nghe thấy tiếng chuông reo, nhướn mày, lấy trong cặp của mình ra một quyển sách, Vân Y tò mò nhìn qua...Số học?

Số học?

Hiện tại mới lớp mười một, Đồng Giai Trạch đã bắt đầu xem số học đại học rồi?

Vân Y nhếch nhếch khóe miệng, học bá đúng là học bá, đậu xanh, khởi điểm cao hơn người khác nhiều...

"Giai Trạch, tôi có một câu hỏi muốn thỉnh giáo cậu, cậu có thể giúp tôi một chút được không?" Ngay khi Vân Y xuất thần liền có một bạn học nữ đi lại đây.

Đi đến bên cạnh Đồng Giai Trạch, Đồng Giai Trạch cũng là một nam sinh tình tình ảm áp, có người tới hỏi, đương nhiên cũng không từ chối.

"Theo yêu cầu, ta có thể đặt $t = \sin x / \cos x$, từ đó ta được $\sin x / \cos x = 2t - 12$, chuyển bài lượng giác thành bài toán đại số thông thường..."

Đồng Giai Trạch vừa nhìn thấy đề bài đơn giản như vậy, cũng không suy nghĩ, lập tức giải thích.

Mà Vương Nguyên Surong chỉ ngơ ngác nhìn sườn mặt của Đồng Giai Trạch, không nói gì, hơi xuất thần. Vân Y đứng một bên nhìn nhీu mày.

"Đã hiểu chưa?" Đồng Giai Trạch ngược mắt nhìn về phía Vương Nguyên Surong, lại phát hiện Vương Nguyên Surong đứng đó không chớp mắt nhìn mình.

Hình như không nghe thấy những gì mình nói...

Thời điểm Vân Y nhìn thấy vẻ mặt của Đồng Giai Trạch, cười...Được rồi, là cô không đủ phúc hậu.

Nhưng mà nói thật, Vương Nguyên Surong này, thật sự là, không biết nên hình dung như thế nào.

Nghĩ sao mà dùng cái cách này đi tiếp cận học bá vậy?

"A? A?" Vương Nguyên Surong cuối cùng cũng phản ứng lại. "Không, hiểu, đã hiểu."

Cô ấy đi lại đây, cũng không phải là thật sự không biết cách giải đề bài này, chỉ muốn nhân cơ hội này nói vài câu với Đồng Giai Trạch thôi.

Chỉ là khi nhìn thấy ánh mắt kia của Đồng Giai Trạch, Vương Nguyên Surong vẫn là nuốt nước miếng, ảo não rồi đi.

-29.5.2018-

Được rồi, Vân Y nhీu mày khi thấy bạn khác đến gần Giai Trạch rồi (¬_¬) Lại còn chê cách tiếp cận học bá của bạn học nữa $\geq \leq$ Vân Y thật không phúc hậu $\geq \leq$

Như cũ, các tình yêu của tớ hãy vote sao/bình luận cho tớ thêm động lực nhé:">

À, tớ thông báo tí là mai nghỉ 1 hôm nha, thứ 5 tớ bù lại 2 chương nà 3 Yêu mọi người 3

Chú Ý: hồ rất dài, tìm editor!

Tìm editor!

Tìm editor!

Tìm editor!

Online chờ! Rất gấp!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Học Bá Ngạo Kiều (7)

Edit: Há Cảo

Banner: TheJuneTeam

----- ♡ -----

Khi Vân Y nhìn thấy tình huống này, nhất thời hiểu rõ, cũng xác nhận được ý nghĩ của mình.

Chuông vào học vang lên, mọi người lại tiếp tục bỏ phiếu.

Cực kỳ rõ ràng, Đồng Giai Trạch với nhan sắc cùng giọng nói hợp tiêu chuẩn của các nữ sinh ở đây, nên bọn học không sai biệt lắm sẽ bầu cho hắn.

Mà Vương Nguyên Surong cùng Vân Y, số phiếu của hai người tương đồng, chỉ là Vân Y nhiều hơn Vương Nguyên Surong một phiếu.

Lúc Vương Nguyên Surong biết Vân Y nhiều hơn mình một phiếu, tức khắc liền tròn mắt nhìn qua. Vừa rồi lúc ra chơi, rõ ràng mình đã lôi kéo được khá bạn học, bọn họ đều nói sẽ bầu cho mình...Nhưng mà vì sao?

Vì sao!!!

Thời điểm cảm nhận được ánh mắt muốn ăn thịt người của Vương Nguyên Surong, Vân Y cũng không có cảm nghĩ gì, dù sao cô đến đây cũng không phải vì để kết bạn với những người này.

"Giai Trạch, chúc mừng cậu." Vân Y đến bên cạnh Đồng Giai Trạch, cười khanh khách mà nói.

Đồng Giai Trạch không có phản ứng gì, tiếp tục vui đầu đọc sách.

Vân Y cũng không nản chí, ban đầu, 20 độ hào cảm...Được rồi, khi cô vừa tới liền tiêu sạch.

Hiện tại vừa mới kiểm về được, thật là gian nan nha.

Giữa trưa tan học —

"Bạn cùng bàn, bạn cùng bàn, đây là thẻ học sinh của cậu sao?" Đồng Giai Trạch vừa bước ra khỏi cổng trường, phía sau liền truyền đến âm thanh gọi tên hắn.

Dừng lại, đứng lại, đằng sau quay.

Vân Y thở hồng hộc, cuối cùng cũng đuổi kịp.

Ban nãy ở phòng học, Đồng Giai Trạch đang thu dọn đồ đạc thì Vương Nguyên Surong lại tới đây đưa, lần này rất nhanh, Đồng Giai Trạch liền đem đồ đang cầm trong tay nhét cả vào cặp rồi đi mất.

Vân Y nhìn nhìn Vương Nguyên Surong...Ách, không phải nữ chính mới là người dây dưa không rời với Đồng Giai Trạch sao? Vương Nguyên Surong lại là nhân vật nào đây?

Vì sao trong cốt truyện không có nhắc đến? Hệ thống, mi mau nói cho ta biết, có phải mi bị bug rồi không?

Hệ thống trầm mặc...

"Cảm ơn."

Đồng Giai Trạch nhận lấy thẻ học sinh, đúng là của mình không sai. Lại nhìn bộ dạng mặt mũi của bạn cùng bàn, là bởi vì đưa thẻ học sinh cho hắn sao?

【Đỉnh – Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 25, ký chủ làm việc không tệ nha, tiếp tục cố lên!】

Nghe thấy thế mặt Vân Y sáng lên, không nghĩ tới một hành động nho nhỏ của mình vẫn có hồi báo...

Dưới ánh mắt trời làm nổi bật khuôn mặt tươi cười đỏ rực, khiến sân trường rộng rãi vẩn lên lớp màn mờ mờ.

Từ lúc giữa trưa về lớp học, Vân Y luôn mãi mê suy nghĩ nên công lược nam chính như thế nào, nên hiện tại cô đang mơ mơ màng màng trong giờ học.

Chỉ có thời gian một tháng, nếu thất bại ba lần, bản thân cô liền bị xóa bỏ.

"Vân Y, lần trước em giải đề này." Giáo viên dạy toán vừa nhìn thấy bộ dạng mơ màng của Vân Y, lập tức gõ bảng đen, điểm danh cô đi lên.

Vân Y nghe được có người gọi mình, ngẩng đầu nhìn qua, ách, giáo viên dạy toán...Oh, no, cô quên mất, bây giờ còn đang ở trường.

Đồng Giai Trạch quay đầu nhìn về phía bạn cùng bàn của mình, nhưng mà chắc là vì chuyện lúc trưa, nên độ hảo cảm đối với Vân Y cũng không giảm đi.

Chỉ là nghĩ rằng, chắc là vì sau khi tan học lúc trưa trở về không có nghỉ ngơi cho tốt.

Vân Y nhìn đề toán trên bảng đen, cảm thấy có chút quen thuộc...Ý, hình như cô có đọc qua ở sách Olympic Toán rồi.

Vì thế, cô cầm lấy phần viết đáp án lên bảng đen.

-31.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Học Bá Ngạo Kiều (8)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Đồng Giai Trạch nhìn đáp án của Vân Y viết, có chút kinh ngạc nâng cao mi, đáp án này...So với đáp án hần vừa giải ra, càng thêm giản lược.

Hai ngày trước hần đã đụng phải đề toán này, chỉ là có chút khó giải, hần phải dùng đến năm phương trình mới giải được.

【Đỉnh – Độ hảo cảm công lược +5, tổng độ hảo cảm là 30, ký chủ làm việc không tồi, tiếp tục cố lên!】

Âm thanh máy móc vang lên, Vân Y đang đứng trước bảng, động tác trong tay cứng đờ chốc lát, bất quá, khoe miệng mỉm cười, vẫn có thể phản ứng được, tâm tình của Vân Y cực kỳ tốt.

Giáo viên dạy toán nhìn đáp án của Vân Y, vốn dĩ muốn lấy Vân Y ra làm bia để răn dạy một phen. Chính là không nghĩ tới Vân Y có thể giải được, hơn nữa so với đáp án trong sách giải còn giản lược hơn nhiều.

"Ừm, đáp án của em Vân Y giải rất chính xác, chỉ là trong lúc học nhớ phải chú ý nghỉ ngơi." Khi đối mặt với học sinh có thành tích học tập tốt, giáo viên luôn tử tế.

Vân Y không nói gì, trở về chỗ ngồi, lại có chút kinh ngạc mà nhìn Đồng Giai Trạch.

Bởi vì, lúc cô vừa ngồi xuống, Đồng Giai Trạch liền hỏi: "Lúc trưa không nghỉ ngơi tốt sao?"

Lần đầu tiên nam thần chủ động hỏi chuyện...Chủ động hỏi chuyện cô ư....

Chỉ là, không có tăng thêm độ hảo cảm.

【Ký chủ cô quên rồi à, vừa rồi lúc cô còn trên bảng giải đề, Đồng Giai Trạch đã tăng độ hảo cảm rồi.】

"Tạm tạm."

Vân Y cũng không phải người hay nói nhiều. Hiện tại nếu như cô tùy tiện nói gì đó, không cẩn thận một cái liền khiến độ hảo cảm của hần đối với cô tụt xuống, đỡ mờ, đây mới thật sự là khiến người ta khóc không ra nước mắt.

Tiết thứ hai, là tiết thể dục.

Đây là tiết học mà Vân Y vẫn luôn sùng bái hướng tới.

Nếu như học thể dục, vậy thì cô có thể chạy nhảy bằng cơ thể này của mình, không còn là cái thân thể trước kia bị bệnh cần cấp cứu cái gì cũng không làm được nữa.

Nghĩ đến đây, Vân Y cười tươi ngẩng đầu lên, mà Đồng Giai Trạch vừa lúc ngước mắt nhìn về phía cô, một cái liếc mắt liền thất thần.

Mặc dù, Vân Y trông không đẹp lắm.

Mặc dù, nụ cười của Vân Y không phải là đẹp nhất.

Đến sân thể dục, dựa theo đội ngũ lúc trước xếp hàng, từng người ngay hàng thẳng lối, thầy thể dục đi tới, thổi còi, sau đó bắt đầu các động tác khởi động.

"Nghiêm, đứng trước nhìn, rẽ trái, nam sinh chạy ba vòng, nữ sinh chạy hai vòng." Thầy thể dục chỉ sân phía trước nói.

"A? Lại phải chạy bộ à?" Các bạn học sinh bẹp miệng, nhìn buổi trưa, à, không, mặt trời buổi chiều này, tuy rằng không gắt lắm.

Nhưng mà, cũng rất là mệt có được không?

Vân Y đi theo phía sau đội hình của lớp, điều chỉnh tốc độ của mình, không nhanh không chậm.

Mà những nữ sinh khác, đặc biệt là nữ sinh yếu ớt một chút, từ từ đi, đội đội hình chạy tới vòng thứ hai rồi, mới tiếp tục chạy chậm theo.

Vòng thứ nhất, rất nhiều người rơi lại phía sau, mà nhịp chân của Vân Y vẫn kiên định như cũ, chạy về phía trước.

Đồng Giai Trạch quay đầu, nhìn bạn cùng bàn của mình, nắng chiều chiếu lên mặt Vân Y, từ mặt bên nhìn qua, hiện lên chút ánh sáng nhàn nhạt.

Thời điểm chạy bộ, các mạch máu ở mặt bởi vì vận động mà giãn ra, khiến máu huyết dồi dào, gương mặt Vân Y hồng hào như một quả táo đỏ.

Vòng thứ hai còn nửa vòng, một số nam sinh kiên trì không nổi, tốc độ bắt đầu giảm xuống, mà Vân Y, tuy là thở hổn hển, nhưng mà vẫn kiên trì chạy tiếp.

-31.5.2018-

Aiyo, Đồng học bá bắt đầu nhìn về phía Vân Y rồi $\geq \cup \leq$ Vân Y cố lên, đừng cảm xông về phía trước nào $\geq \cup \leq$

Bật mí tí là chương sau bắt đầu phát đường rồi:)))

Há Cảo lại đến đây, hớ rất dài, cầu người cùng đào với tớ (°▽°)

Cầu người đào hố cùng (editor đó)!

Cầu người đào hố cùng (editor đó)!

Cầu người đào hố cùng (editor đó)!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Học Bá Ngạo Kiều (9)

Edit: Há Cảo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Đồng Giai Trạch nhìn Vân Y, phát hiện trên người nữ sinh không chịu thua này có một một cỗ nhận tính*.

(*) *Nhận tính: sự dẻo dai*

【Đỉnh -- Độ hào cảm công lược +10, tổng độ hào cảm là 40, ký chủ tuyệt vời nha, không ngừng cố gắng!】

Thời điểm Vân Y chạy xong vòng thứ hai, thanh âm của hệ thống truyền đến, khiến cô không nhận được ghé mắt nhìn về phía Đồng Giai Trạch bên cạnh.

"Giai Trạch cố lên!"

Lúc Đồng Giai Trạch bắt đầu chạy vòng thứ ba, bên tai vang lên một giọng nói nhẹ nhàng, mặc dù rất nhạt, nhưng mà cũng khiến hắn nở nụ cười bên

mỗi.

Chạy xong hai vòng, Vân Y dựa vào thân cây nghỉ ngơi, nhìn về phía Đồng Giai Trạch, cũng khó trách, một sách tên nào cũng lười vận động cả.

Trên mặt Đồng Giai Trạch hiện lên một tầng đồ ỉm, các nữ sinh đứng bên cạnh xem đều rít rít hết lên.

"Huyết..." Tiếng còi sắc bén lạnh lạnh vang lên, mọi người tập hợp lại.

Thật ra, học sinh nào cũng thích tiết thể dục cả, bởi vì lúc đầu phải chạy bộ, sau khi chạy xong liền có thể hoạt động tự do.

Vừa nghe có thể hoạt động tự do, Vân Y hưng phấn bùng bùng, tính toán muốn đi chơi bóng.

Chạy bộ, chơi bóng... Những hoạt động này, là điều cô luôn mong muốn. Đáng tiếc lúc trước bởi vì thân thể thiếu hụt nên không thể.

Vừa xoay người đi liền thấy Đồng Giai Trạch một mình đứng dưới tàng cây, Vân Y nheo mắt bắt đầu nghĩ ngợi.

Lại xoay người đi đến bên cạnh Đồng Giai Trạch, kéo hắn đi về phía sân bóng rổ.

"Sinh mệnh nằm ở vận động, vận động giúp sinh mệnh chúng ta tràn đầy sức sống, tâm tình thoải mái, tránh xa bệnh tật, khỏe mạnh sống lâu. Cậu cứ đọc sách không thể này là không được, nếu như không có cơ thể khỏe mạnh, làm sao cậu có thể thức đêm học bài đây?"

Vân Y lấy khí thế sét đánh đùng đùng nói một tràng dài, Đồng Giai Trạch chỉ chú ý đến câu cuối cùng: "Tôi cũng chưa bao giờ thức đêm học bài."

Vân Y bị sặc một câu, nuốt mất một ít khí chất của mình: "Im miệng, nói cậu cần vận động chính là cần phải vận động."

Vân Y khí thế cường hãn như vậy, Đồng Giai Trạch cũng không nói nữa.

Bất quá, sau khi đến sân bóng rổ được một lúc, Vân Y liền có chút ngây người.

Mọi người cùng nhau chơi bóng, Trương Mịch Ba luôn làm khó Đồng Giai Trạch, có thể là bởi vì vị trí của hắn bị Đồng Giai Trạch lấy mất. Lúc Đồng Giai Trạch phát bóng, Trương Mịch Ba đột nhiên giơ ngang chân sang bên cạnh Đồng Giai Trạch, ý đồ muốn làm Đồng Giai Trạch ngã xuống.

Mà Đồng Giai Trạch bước lên trước một bước, trong thời gian ngắn điều chỉnh lại hai chân, nhảy lên một cái, nhìn quả bóng đang quay cuồng từ từ to lên trong mắt. Hết lên một tiếng, đột nhiên xoay người, lướt qua quả bóng chạy về phía lưới trước. Đồng Giai Trạch quay người về phía sau, như có phép thuật bắt được quả bóng, sau đó hai tay kim lại, đặt quả bóng lên hông. Sau đó tay phải đơn độc lái quả bóng, vẽ ra nửa vòng tròn tuyệt đẹp, nghiêng người ném bóng vào rổ!

Lúc Vân Y nhìn thấy Trương Mịch Ba giơ chân ra, giơ chân đập một cái, đặc biệt hung hãn.

"A!!!" Trương Mịch Ba bị đau hét lên một tiếng, Vân Y không phúc hậu mà cười, nhìn hắn ta, trong lòng chỉ nghĩ đến một từ, đáng đời.

【Đỉnh -- Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 45, ký chủ tuyệt vời, không ngừng cố gắng!】

Đồ mờ hôi...Độ hào cảm +5 cũng gọi là tuyệt vời á?

Thời điểm Đồng Giai Trạch thấy Vân Y chơi xấu báo thù cho mình, thiếu niên cười rồi, tiếng cười như ngọn sóng trong veo, dòng xoáy nước nhỏ từ khoe miệng hắn, tràn đầy lên mặt.

-1.6.2018-

Hìhi hôm nay tết Thiếu nhi nên tớ cũng đi chơi tết thành ra up truyện hơi trễ $\geq \cup \leq$ Mọi người hôm nay có ai đi chơi tết hông $\geq \cup \leq$

Bạn Vân Y à, bạn còn đang trong quá trình tán bạn Giai Trạch đó, thế mà cũng lớn tiếng quạu nạt được người ta, bạn giỏi đó (¬_¬)

Chú Ý! Lại là chuyện xưa đây

Câu người đào hố cùng (editor đó)!

Câu người đào hố cùng (editor đó)!

Câu người đào hố cùng (editor đó)!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Học Bá Ngạo Kiều (10)

Edit: Há Cảo

Banner: *TheJuneTeam*

----- ♥ -----

Lúc Vân Y nghe được lời nhắc nhở của hệ thống, quay đầu nhìn về phía Đồng Giai Trạch, giữa hai người ngưng tụ một loại cảm xúc không giải thích được.

Khắp nơi như chìm vào giấc ngủ, trừ những làn gió nhẹ nhàng thổi, trừ những tiếng chó sủa ngẫu nhiên, đường phố vắng vẻ không một tiếng động.

Vân Y ngồi trước bàn học, nghĩ về những chuyện hôm nay, nghĩ về cậu học bá có chút ngạo kiều kia, độ hảo cảm đã được 45 rồi.

Mà hiện tại, chỉ mới qua có...Hai ngày thôi.

Vân Y một tay chống cằm, một tay khác lại cầm bút viết viết vẽ vẽ trên trang giấy trắng, thời gian một năm..

Hiện tại...Thời gian còn rất nhiều.

Cứ như vậy, Vân Y mang theo tư tưởng đó, vượt qua hai tuần tiếp theo.

Hai tuần sau...Cuộc thi khẩu ngữ tiếng Anh toàn trường đã tới.

Cuộc thi khẩu ngữ lần này, cũng không còn đơn giản giống như lần trước ở trong lớp, chuẩn bị một bài văn rồi sau đó đọc nó.

Mà là đối thoại cùng người khác...Một tuần trước Vân Y mới biết được quy định này.

Khi cô vừa biết được, thiếu chút nữa thì cảm thấy trời sắp sụp xuống rồi.

Đối thoại...Vẫn là dùng tiếng Anh để đối thoại.....

Lại nói, hiện tại cô có thể chạy đi ôm đùi học bá không?

"Giai Trạch, Giai Trạch, cậu mau cứu tớ với!" Thời điểm Vân Y nghe giáo viên thông báo tin tức về cuộc thi, cả người liền đổ ập xuống bàn.

Nằm bò trời mặt bàn, vẻ mặt nhìn học bá kiểu "Trời sắp sụp rồi, mau tới cứu tớ".

Đồng Giai Trạch nhìn vẻ mặt của Vân Y, trong mắt lóe lên một tia cười mà ngay cả hắn cũng không ý thức được.

"Vậy tuần này chúng ta dùng tiếng Anh để luyện tập khẩu ngữ được không?"

Đồng Giai Trạch nhìn Vân Y đang bủi lên biết được cô đang nghĩ gì, bỗng nhiên muốn vuốt đầu cô một cái, lại đột nhiên nghĩ, hắn đang làm cái gì vậy?

"Được được được" Vân Y vội vàng gật đầu, gật xong cô mới phát hiện, thật ra khẩu ngữ tiếng Anh của cô.....Cũng chỉ tầm tạm mà thôi.

Sau đó, hình thức tiếp xúc của bọn họ liền biến thành như vậy —

"go.doyouhavebreakfast?"

Theo yêu cầu của Vân Y, Đồng Giai Trạch từ một học bá liền biến thành...một học bá nói hơi nhiều. Đương nhiên, điều này cũng chỉ giới hạn với một mình Vân Y.

Chẳng qua là, lúc mới bắt đầu, Vân Y vẫn còn đủ trình để hiểu lời Đồng Giai Trạch nói, tiếp theo...không còn đủ trình nữa.

Sau đó, điên cuồng bổ sung kiến thức.

Bất quá, chắc là bởi vì tinh thần yêu học tập điên cuồng của Vân Y khiến Đồng Giai Trạch cảm thấy không bình thường, hoặc là vì nguyên nhân khác. Mà độ hảo cảm, cuối cùng cũng tăng đến 50.

Chỉ là, độ hảo cảm mỗi lần tăng lên đều là 5 điểm, khiến Vân Y xém chút nghĩ rằng học bá này là một tên ngốc rồi.

Cái loại EQ siêu thấp này.....

Vân Y đứng trên sân khấu của trường, đầu tiên, đọc một bài bản thảo, tiếp theo sẽ đối thoại cùng giám khảo.

【Đỉnh — Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 55, ký chủ thật tuyệt vời, không ngừng cố gắng!】

"whenourtry"ssdteologyinnovationandfnsdteologyinnovationdiffergreatly, weasahighschoolstudent, whatwedo?"

-2.6.2018-

Không biết EQ của bạn Vân y bao nhiêu mà đi chê EQ người ta siêu thấp nữa TvT

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Học Bá Ngạo Kiều (11)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

"....." Vân Y hiểu câu hỏi này, nhưng mà bởi vì hệ thống theo sau phát ra âm thanh nhắc nhở. Hai âm thanh xen kẽ với nhau, khiến phản ứng của cô chậm đi. Ngần người một lúc mới suy nghĩ được.

Loại vấn đề này, cũng là câu hỏi trong cuộc sống thường ngày? Không phải nói chỉ hỏi câu hỏi trong cuộc sống thường ngày sao?

Nhưng mà, cũng bởi vì câu hỏi này, cô bị loại rồi..

Trở lại phòng học, Vân Y có chút suy sụp, dù sao, cô vẫn nghĩ rằng muốn nhân cơ hội này ở chung một mình với học bá cơ.

Bây giờ, cơ hội gì cũng không có nữa.

"Làm sao thế?" Đồng Giai Trạch về lớp, nhìn bộ dáng của Vân Y, hiểu kỳ chột chột cô.

"Tớ vốn muốn cùng cậu tham gia cuộc thi cả nước, nhưng mà cậu xem, bây giờ không còn cơ hội nữa."

Vân Y có chút hối hận vì sao bản thân mình lại không chịu học tập cho tốt cơ chứ.

Đồng Giai Trạch nhìn Vân Y, không nói gì, trong mắt lóe lên tia sáng mà Vân Y không nhìn thấy.

"Giai Trạch, cậu phải cẩn thận một chút nha, tuyệt đối, tuyệt đối không được..." Cách nữ sinh khác quá gần.

Câu nói của Vân Y nói không xong, kìm lại trong lòng, nói không ra lời.

Bởi vì, cô biết mình không có tư cách này, cho dù độ hào cảm là 55, cô cũng không mù quáng cho rằng đây là tình yêu, có lẽ là tình bạn hay bạn học cũng không nhất định.

"Hửm?" Đồng Giai Trạch như nhìn mây nhìn Vân Y, cũng không nghe được lời nói nỉ non trong miệng Vân y là gì.

Vân Y lắc lắc đầu, tỏ vẻ không có gì.

Đồng Giai Trạch nhìn Vân Y như vậy, cũng không nói gì nữa.

Rất nhanh, một tuần nữa lại qua đi. Vân Y dựa vào cốt truyện tính toán ngày. Hiện tại cách ngày nữ chính chuyển đến không xa, nếu không có gì ngoài ý muốn, chính là trong tuần này.

55 điểm độ hào cảm, chắc là hẳn sẽ có ưu thế hơn so với nữ chính nhi..

"Giai Trạch, bài này nên giải thế nào?" Vân Y đang làm bài vật lý, có thể là vì không hiểu lắm đối với môn học này.

Đồng Giai Trạch nhìn đề bài, nhủ thầm, vật thể chuyển động rơi tự do...

Vân Y nghiêm túc lắng nghe, gặp phải chỗ nào không hiểu liền hỏi ngay, thần sắc nghiêm túc suy nghĩ, khiến Đồng Giai Trạch ghé mắt nhìn một chút.

Chỉ là Vân Y cũng không tính là ngốc, một lát liền hiểu được. Về mặt Đồng Giai Trạch kiểu trẻ nhỏ dễ dạy, khiến Vân Y không khỏi xấu hổ. Lúc trước,

không biết có bao nhiêu người "trẻ nhỏ không dễ dạy" tìm đến mà hỏi Đồng Giai Trạch các loại vấn đề a.

【Đinh – Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 60, ký chủ làm không tồi, không ngừng cố gắng! Tiếp tục cố lên nha!】

Thời điểm Vân Y đang rối rắm vấn đề này, hệ thống đột nhiên vang lên một thanh âm.

"Bốp bốp"

Một tiếng vỗ tay vang lên, các bạn học trong lớp đều đồng loạt nhìn về phía bục giảng, chỉ thấy giáo viên chủ nhiệm cùng một bạn học tiến vào.

Cô gái kia mặc một bộ váy trắng trắng lộ vai, xương quai xanh xinh đẹp như ẩn như hiện, chất liệu váy trắng như trong suốt, hơi hơi phản chiếu, liền giống như đôi cánh của thiên thần, nhưng lại không bị lộ ra chút nào.

Lúc Vân Y nhìn thấy tên cô gái, ánh mắt lơ đãng mà co thắt lại, đây chính là nữ chính a...

"Chào mọi người, tôi là học sinh mới chuyển trường, tên tôi là Trương Tôn Lộ, sau này xin mọi người giúp đỡ nhiều hơn." Trương Tôn Lộ vẻ mặt đầy lạnh lợi, khiến người ta ấn tượng là một nữ sinh ngoan ngoãn.

Chỉ là nếu như tiếp xúc rồi bạn sẽ phát hiện, đó chỉ là vẻ ngoài của nữ chính mà thôi, hoạt bát, thích quậy rối.

-3.6.2018-

Nữ chính đại nhân đã xuất hiện (◡ ◡ ♡)

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Học Bá Ngạo Kiều (12)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

----- ♡ -----

Thành tích có thể nói là đứng thứ nhất từ dưới đếm lên trong lớp, chỉ là trong cốt truyện, Trương Tôn Lộ sau này được Đồng Giai Trạch kèm cặp, miễn cưỡng có thể vào đại học.

Trương Tôn Lộ nhìn một lượt mọi người ngồi trong lớp, lúc nhìn đến Đồng Giai Trạch, đôi mắt đột nhiên tỏa sáng, nhìn chăm chăm vào Đồng Giai Trạch.

Đồng Giai Trạch đương nhiên cũng không phải người không có cảm giác, ánh mắt của Trương Tôn Lộ nóng bỏng như vậy, làm hắn có chút không thoải mái nhíu mày một cái.

Từ lúc Trương Tôn Lộ đi vào lớp Vân Y vẫn luôn quan sát cô ta, đương nhiên cũng không bỏ qua hành động lúc cô ta nhìn về phía Đồng Giai Trạch, hai mắt sáng lấp lánh.

Mà Đồng Giai Trạch.....Haha, quả nhiên giống y như đúc trong cốt truyện.

"Lão sư, em muốn ngồi cùng bạn kia" Ngón tay Trương Tôn Lộ chỉ một cái, chỉ về hướng Đồng Giai Trạch đang ngồi.

Chủ nhiệm lớp nhìn Trương Tôn Lộ yêu cầu vô lễ như thế, có chút khó xử. Đồng Giai Trạch kia có bạn cùng bàn rồi.

Nhưng mà cũng không còn cách nào khác, hiệu trưởng đã nói, phải chiều cổ học sinh này thật tốt...

Mà Đồng Giai Trạch, cũng là bảo bối của trường, cũng cần phải chiều cổ...

"Vân Y, em xem, hiện tại như thế này..." Chủ nhiệm lớp quay đầu nhìn về phía Vân Y, lúc này có thể sai khiến, cũng chỉ còn Vân Y.

Mà Vân Y đương nhiên sẽ không đồng ý, tự mình nhường chỗ cho Trương Tôn Lộ ngồi cùng Đồng Giai Trạch, thế không phải là ngu à?

Đậu xanh, cô có còn muốn tự do, có còn muốn công lược nam chính không?

"Lão sư, chỗ này đã có người ngồi rồi." Vân Y cũng không nề tình, nhìn chủ nhiệm lớp của mình, cũng không còn sự...tôn kính như lúc trước.

Nhìn chủ nhiệm lớp đối với Trương Tôn Lộ, bên trong còn có sự nịnh bợ lấy lòng, thật sự đúng là giúp cô hiểu thêm một ít nội tình của những người làm giáo viên này.

Chủ nhiệm lớp nhếch khóe miệng một cái, có chút lơ đãng nhìn Trương Tôn Lộ đang đứng bên cạnh "Nếu em Vân Y đã nói thế, em Trương Tôn Lộ..."

"Không được" Trương Tôn Lộ không dễ dàng thỏa hiệp như vậy, bước tới bàn Vân Y.

Vân Y đột nhiên nhớ tới một việc trong cốt truyện, dường như khi đó, dưới âm uy của Trương Tôn Lộ, cuối cùng nguyên chủ cũng nhường chỗ cho cô ta.

Nhưng mà, cô cũng không phải vị nguyên chủ nhát gan yếu đuối kia.

"Bạn học này, bởi vì chỗ này tương đối gần bảng, tôi lại bị cận, bạn có thể nhường vị trí này cho tôi không?" Trương Tôn Lộ lộ ra vẻ mặt ủy khuất, đáng vẻ như bị ai khi dễ qua.

Vân Y nhìn vẻ mặt của Trương Tôn Lộ...Đây không phải là bạch liên hoa sao?

"Xin lỗi, tôi cũng bị cận" Vân Y cự tuyệt rồi nhìn về phía chủ nhiệm lớp.

"Lão sư, có phải mỗi bạn học đều có thể không để ý đến kỷ luật của lớp, tùy ý đổi vị trí không? Nếu là như vậy, vậy lúc đầu cô sắp xếp chỗ ngồi để làm gì ạ?"

Vân Y vừa nói như thế, trên mặt chủ nhiệm hiện lên đủ loại màu sắc, sau đó nhìn về phía Trương Tôn Lộ.

"Khụ khụ, em Trương Tôn Lộ, tôi nghĩ em nên đến vị trí bên kia, nơi đó có một chỗ trống, cũng rất gần với bảng" Chủ nhiệm chỉ vào một vị trí bên phải.

Trương Tôn Lộ nhìn cả lớp giống như toàn bộ đều bắt mắt với mình...Đặc biệt là một ít nữ sinh. Cô ta câu môi cười một cái, đây là ghen tị, ghen tị cô ta xinh đẹp. Lúc trước còn ở trường khác, không phải cũng là như vậy sao?

-4.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Học Bá Ngạo Kiều (13)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

----- ♡ -----

Ghen tị là thiên tính của phụ nữ, những người đó, nhìn không được người đẹp mắt hơn mình.

Trương Tôn Lộ bĩu môi, đi tới vị trí mà chủ nhiệm nói.

Cô ta vốn định gần quan được ban lộc, nhưng mà không sao, dù sao cũng học cùng một lớp mà.

Không vội không vội.

Tiếng chuông nghỉ tiết vang lên, Trương Tôn Lộ lập tức đi đến bên cạnh Đồng Giai Trạch.

"Xin chào, tôi tên là Trương Tôn Lộ, bạn này, bạn tên là gì vậy?"

Đồng Giai Trạch vốn định lấy sách Toefl ra xem, nhưng mà bên cạnh liền có một vị khách không mời mà đến, đứng đó nói riu rít.

Liếc mắt một cái: "Bạn có chuyện gì sao?"

"Không có gì, chỉ là cảm thấy, vừa đến trường mới, đối với mọi thứ đều rất xa lạ, cho nên muốn làm quen thêm bạn học mà thôi." Yêu cầu và ý muốn này của Trương Tôn Lộ nghe qua cũng không có gì là quá đáng.

Giáo dục tốt không cho phép Đồng Giai Trạch mở miệng mắng người, chỉ là hán cũng không muốn nói chuyện.

Đồng Giai Trạch không thèm để ý đến Trương Tôn Lộ. Mà Vân Y đứng bên cạnh nhìn, tự nhiên cười một cái, xin thứ lỗi khi cô cười trên nỗi đau của người khác.

Bất quá...

Vân Y dò xét xong, đi đến trước mặt Trương Tôn Lộ, hữu nghị nói: "Xin chào bạn Trương Tôn Lộ, tôi tên là Vân Y."

Trương Tôn Lộ vốn đang nói chuyện cùng Đồng Giai Trạch, Vân Y đột nhiên đi tới, trên mặt cô ta liền lộ vẻ bất mãn.

Không thèm để ý đến Vân Y. Vân Y đứng đó cười cười, có chút lúng túng ngược nhìn Đồng Giai Trạch.

Đồng Giai Trạch nhìn về mặt Vân Y, có chút không đồng tình nói với Trương Tôn Lộ: "Nếu người ta đã đến chào bạn, tại sao bạn lại không để ý đến người ta?"

Lời của Đồng Giai Trạch vừa dứt, đừng nói là Trương Tôn Lộ, đến cả Vân Y cũng cảm thấy sững sờ.

Thấy thái độ Trương Tôn Lộ vẫn như cũ, Đồng Giai Trạch lại càng..

Vân Y nhìn về mặt của Đồng Giai Trạch, cô thật sự muốn biết, độ hảo cảm của nam chính học bá khi lần đầu tiếp xúc với nữ chính a...

Nhưng mà, hệ thống không cho cô quyền lợi này.

"Hệ thống hệ thống, kêu gọi hệ thống kun, làm sao để ta có thể biết độ hảo cảm của nam chính đối với nữ chính đây?" Trong lòng Vân Y ngira ngáy, thật sốt ruột, làm sao đây, online chờ.

【Có thể, dùng điểm để mua, nhưng mà điểm cô cô không đủ, cần 100 điểm】Giọng nói máy móc vang lên, mang theo chút cọt két làm Vân Y lạnh run một cái.

Thấy Vân Y run người cúi đầu, Đồng Giai Trạch còn tưởng rằng do Trương Tôn Lộ đứng đây khiến Vân Y không vui.

"Đi" Đồng Giai Trạch kéo tay Vân Y đi ra ngoài,

Đồng Giai Trạch nắm tay Vân Y đi ra ngoài như thế khiến cô ngây người, không tự giác cũng đi theo.

Đồng Giai Trạch nắm tay Vân Y như thế khiến các bạn học trong lớp đồng thời đều nhìn hai người. Mà các nữ sinh đều nhìn hai bàn tay đang nắm lấy nhau của Đồng Giai Trạch và Vân Y, trần trụi* mà hâm mộ ghen tị a.

**Từ gốc là xích quả quả: đây là từ ngữ mạng của TQ, nghĩa là nude*

"Giai Trạch?" Đứng trên sân thượng, Vân Y có chút mê man nhìn hắn, không hiểu sao hắn lại làm vậy.

Đồng Giai Trạch lúc này cũng hồi hận, hắn đang làm gì vậy nè?

Vào lúc nhìn thấy vẻ mặt kia của Vân Y, Đồng Giai Trạch chỉ cảm thấy đầu óc mình trong lúc nhất thời nở cả hoa...

Nhìn khuôn mặt đang hồi hận của Đồng Giai Trạch, Vân Y không nói gì, chỉ nhìn hắn, trong mắt thấp thoáng tia cảm xúc mờ ảo.

"Không có gì" Đồng Giai Trạch cười nhẹ một tiếng, có lẽ biểu tình của Vân Y quá mức ngốc manh, khiến Đồng Giai Trạch không nhìn được vuron tay sờ sờ mái tóc mềm của Vân Y.

-5.6.2018-

Edit thế giới vườn trường này làm tớ nhớ lại quá khứ tớ cũng ngồi cạnh học bá ghê TvT Có bạn nào giống tớ hồi đi học cũng ngồi kế học bá hông ≥_≤

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Học Bá Ngạo Kiều (14)

Edit: Há Cáo

----- ♥ -----

Đứng trên sân thượng, cảm nhận hương vị làn gió xuân thổi qua, dưới làn gió nhẹ nhẹ, tóc dài của Vân Y theo chiều gió mà bay đến trước ngực Đồng Giai Trạch.

Đồng Giai Trạch cuối đầu nhìn Vân Y, vừa vặn Vân Y cũng ngược mắt nhìn hắn.

【Đỉnh – Độ hảo cảm công lược +5, tổng độ hảo cảm là 65, ký chủ cố lên!】

"Đồng Giai Trạch"

Vào thời điểm bầu không khí đang tốt đẹp, từ đằng sau truyền đến một âm thanh phá hư đi.

Trưởng Tôn Lộ?

Vân Y híp mắt nhìn lại, đứng rồi, hình như cô nhớ ra rồi, trong thế giới này, bàn tay vàng của nữ chính có hoạt động.

Cho dù nữ chính cường bách không cho phép người khác đến gần nam chính như thế nào đi nữa, cuối cùng, nam chính vẫn tiếp nhận nữ chính, hai người ở bên nhau.

Không giống những câu chuyện máu chó khác...

Đồng Giai Trạch cũng quay sang nhìn, lúc nhìn thấy Trưởng Tôn Lộ, trong mắt lóe lên một tia không kiên nhẫn.

Trưởng Tôn Lộ lại không biết mình đã quấy rầy người khác, không biết xấu hổ mà đi lên phía trước: "Tôi biết tên bạn rồi, là Đồng Giai Trạch... Tên thật là đẹp. Xin chào, tôi là Trưởng Tôn Lộ."

Nhìn bộ dạng kia của Trưởng Tôn Lộ, Vân Y cảm thấy có chút mất mặt giùm cô ta.

Đồng Giai Trạch không thèm để ý đến Trưởng Tôn Lộ. Cô ta thấy vậy, lại gắt gỏng nhìn chằm chằm vào Vân Y.

Vân Y cũng không để ý, chỉ kéo kéo tay áo của Đồng Giai Trạch, rất lịch sự, cũng không mượn việc này mà tiếp xúc da thịt cùng Đồng Giai Trạch.

"Sắp vào lớp rồi, chúng ta trở về thôi" Vân Y nói xong, Đồng Giai Trạch gật đầu.

Trước khi đi, Vân Y nhìn về phía Trưởng Tôn Lộ, cười hữu nghị một cái.

Chỉ là trong mắt Trưởng Tôn Lộ, Vân Y đang trắng trợn mà trào phúng cô ta.

A...

Bất quá, thời gian sau đó, Vân Y cảm thấy thế giới quan của mình bị hung hăng mà đổi mới một lượt.

Trưởng Tôn Lộ thật sự là... Để có thể cùng Đồng Giai Trạch nói vài câu, hoặc là nói để khiến Đồng Giai Trạch đem cô ta đặt trong lòng... Trong mắt. Nếu đến cả bản thân mình cũng không nhớ mình, thì làm sao có thể khiến người khác nhớ được mình cơ chứ? Lại không biết, làm nhưng vậy, chỉ khiến ấn tượng của Đồng Giai Trạch với cô ta càng kém hơn thôi.

Trưởng Tôn Lộ nhìn bóng dáng hai người Đồng Giai Trạch và Vân Y rời đi, trong mắt hiện lên một tia ngoan độc.

"Bạn muốn làm gì?" Sau lưng Trưởng Tôn Lộ, vang lên một âm thanh trầm thấp có từ tính.

Trưởng Tôn Lộ xoay người lại, một khuôn mặt cười xấu xa in vào trong mắt cô ta.

Hai hàng lông mày rậm hiện lên gọn sóng nhu hòa, thật giống như luôn mang theo nụ cười, cong cong, giống như huyền nguyệt sáng trong trong bầu trời đêm.

**Huyền nguyệt: trăng lưỡi liềm*

Trưởng Tôn Lộ nhìn người trước mắt, làn da trắng nõn làm nổi bật lên đôi môi màu hồng đào nhàn nhạt, ngũ quan tuấn mỹ nổi bật, một gương mặt hoàn mỹ.

Đặc biệt là khuôn tai kim cương lóe sáng bên tai trái, khiến cho hắn đứng dưới ánh nắng mặt trời càng thêm một vẻ bất kham.

Chẳng qua, trong nụ cười của hắn, có cất giấu ý tứ khiến cô ta có chút kinh hãi mà run sợ.

Trưởng Tôn Lộ nhú mày, rồi lùi lại một bước, rất cảnh giác nhìn tên nam sinh trước mắt này.

"Bạn là ai?"

Trưởng Tôn Lộ cảnh giác, nhưng lại khiến nam sinh đối diện buồn cười.

"Bạn, không được động đến cô ấy, thì, tôi cũng sẽ không làm gì bạn."

Nam sinh kia nhìn Trưởng Tôn Lộ, thấy cô ta không có phản ứng gì, bước lên nói: "Biết không?"

Trong ánh mắt sâu thẳm mang theo tia hung ác, chỉ là, Trưởng Tôn Lộ không nhìn thấy được.

Trưởng Tôn Lộ lại đem tầm mắt mình đặt lên Vân Y và Đồng Giai Trạch vừa rời đi, mà nam sinh đứng bên cạnh, đã bị cô ta bỏ quên.

-6.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Học Bá Ngạo Kiều (15)

Edit: Há Cào

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Tuy rằng nam sinh này lớn lên đúng là tuần mỹ, so với Đồng Giai Trạch mà nói...Có thể còn hơn.

Chỉ là, trên người nam sinh này luôn toát ra vẻ khiến cô ta cảm thấy nguy hiểm, có thể cô ta hold không được!

Nam sinh kia nhìn thấy biểu tình của Trưởng Tôn Lộ, cười lạnh một cái, sau đó mới đem tầm mắt dời khỏi người đã rời đi, ý vị thâm trường xa xôi, khiến người nan giải.

Ngày hôm sau, Trưởng Tôn Lộ diện một chiếc váy ngắn hơn đồng phục một đoạn, nút áo trước xiong* không cài lại, mặc trên người cô ta, kết hợp với vóc người thon thả, tỏ ra cực kỳ bốc lửa.

[*] Xiong: là ngực ấy:v Tác giả ghi xiong tỏ vẫn giữ nguyên nha.

Mà những người trong lớp, hoàn toàn không nhìn ra, cô gái nhìn ngoan ngoãn như công chúa này, lại có một vóc người bốc lửa như vậy.

Vốn dĩ, Trưởng Tôn Lộ muốn đi quyến rũ Đồng Giai Trạch, đáng tiếc, Đồng Giai Trạch lại không để ý tới.

Ngay cả Trưởng Tôn Lộ đem phần xiong trước tròn trịa hạ thấp xuống tầm mắt Đồng Giai Trạch, Đồng Giai Trạch càng ghét cô ta hơn, đáng vẻ ghét bỏ.

Khiến Vân Y đứng một bên nhìn xem, cũng cảm thấy có chút buồn cười, IQ của nữ chính, bị áp chế rồi à?

Cũng bởi vì như thế, Trưởng Tôn Lộ chỉ trong một ngày đã đem hình tượng mà ban đầu cô ta tạo nên xóa mất đi, còn kéo theo thù hận của tất cả nữ sinh trong lớp.

Đặc biệt là những cô gái có chậu, mà chậu của mình luôn nhìn chăm chăm vào hồ ly tinh.....Nơi nào đó, không nhúc nhích.

Nhìn thôi cũng khiến người ta cảm thấy tức giận, nắm đánh bốp cũng không có.....Khụ khụ!!

Thấy đáng vẻ không nhúc nhích của Đồng Giai Trạch, Trưởng Tôn Lộ cũng không tự ti, không khổ sở, ngày thứ ba, tiếp tục cố gắng.

Lần này, là hình tượng một bông hoa sen nhỏ, chuyên môn làm bộ ngã trước mặt Đồng Giai Trạch...

Ngày thứ tư...

Ngày thứ năm...

Vân Y nhìn thủ đoạn kém chất lượng như vậy của Trưởng Tôn Lộ, đầu xanh, đừng nói là Đồng Giai Trạch, tùy tiện là một người nào khác có đầu óc, cũng sẽ không thích cô ta.

Nhìn xem...

Thật sự là, ném đi mặt mũi của con gái mà.

Bắt qua, trải qua một tuần luyện tập, Trương Tôn Lộ dường như đã biết, những thủ đoạn kia của mình đối với Đồng Giai Trạch mà nói, căn bản là vô dụng.

Chỉ đành phải thay đổi sang cách khác.

Trải qua mấy ngày tìm hiểu Đồng Giai Trạch, mới phát hiện, Đồng Giai Trạch này, căn bản là một con mọt sách.

Ngoài việc đọc sách, đọc sách, vẫn là đọc sách.

Trương Tôn Lộ cầm một cuốn sách, đến trước mặt Đồng Giai Trạch: "Giai Trạch, tôi có thể bạn một vấn đề học tập không?"

Đồng Giai Trạch vốn đang nghiên cứu Olympic Toán, nhưng bị Trương Tôn Lộ cắt ngang như thế, ngẩng đầu nhìn qua.

Trương Tôn Lộ?

Vừa nhìn thấy Trương Tôn Lộ, tâm tình của hắn trong nháy mắt liền không tuyệt vời.

Sau khi nhìn quyển sách kia, đề bài kia...trong tay Trương Tôn Lộ, Đồng Giai Trạch không muốn cùng cô ta nói chuyện luôn.

Thấy vẻ mặt đó của Đồng Giai Trạch, Vân Y vẫn đang nghiên cứu cốt truyện và ký ức của nguyên chủ, cùng với tiếp xúc trong thời gian qua. Tự nhiên liền biết, vẻ mặt này, là thể hiện tâm trạng hiện tại của Đồng Giai Trạch không ổn, có chút không kiên nhẫn.

Vân Y rất là thiện giải nhân ý*, dò xét đi qua.

"Bạn Trương Tôn Lộ, không bằng, để tôi giải thích giúp bạn đi."

[*] Thiện giải nhân ý: quan tâm, thông cảm với người khác

Thiện giải nhân ý của Vân Y, Đồng Giai Trạch tự nhiên có thể cảm nhận được. Nhưng mà, trong mắt của Trương Tôn Lộ, cho rằng Vân Y đang quấy nhiễu thời gian ở chung của mình và Giai Trạch.

Ánh mắt hung tợn trừng qua: "Ai mượn bạn nói, không biết tôi đang hỏi bạn Đồng Giai Trạch à?"

-7.6.2018-

Nữ chính có bệnh thật:v

Dạo này các tình yêu ít vote/cmt làm tớ buồn quá đi ٩_٩

Truyện dài, tớ vẫn tìm editor để cùng edit nha ^^ Nếu có thêm editor thì khả năng ra chương sẽ nhiều hơn đó (◡_◡) Không còn là 1c/ngày đâu (◡_◡) Các tình yêu nếu ai muốn thì nhắn tin cho tớ nha " ._. "

Vì tương lai truyện ra nhiều hơn, editor hãy về với tớ nào ($\geq \nabla \leq$)

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull(chấm)Net.

Chương 24: Học Bá Ngạo Kiều (16)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Ngữ khí kia, giống như người phụ nữ đang tranh đoạt chủ quyền của mình, khiến Vân Y lại một lần nữa mà...Xấu hổ ngược mắt nhìn về phía Đồng Giai

Trạch.

Đồng Giai Trạch nhủ mảy mìn Trường Tôn Lộ: "Con người bạn làm sao vậy, câu hỏi đơn giản vậy cũng không biết, lúc bạn lên lớp có nghe giảng không? Người như bạn, thân là một học sinh, lại không lo chăm học, bạn không thấy có lỗi với cha mẹ bạn sao? Có lỗi với chính bản thân bạn sao?"

Đồng Giai Trạch nghiêm khắc phê bình, nhìn mắt Vân Y róm nước ứa khuất, trong lòng giống như bị nhéo một cái vậy.

Mà Trường Tôn Lộ, về mặt không thể tin mà nhìn Đồng Giai Trạch, cái này, cái này, hấn, hấn, vì Vân Y mà dạy dỗ cô ta?

Chỉ là, trừ một mình Trường Tôn Lộ nghĩ như vậy ra, tất cả nữ sinh trong lớp đều cảm thấy Đồng Giai Trạch nói không sai.

Nhưng mà, cũng có vài nam sinh trong lớp, cảm thấy Đồng Giai Trạch nói rất quá đáng, đứng lên, chỉ vào Đồng Giai Trạch chỉ trích: "Đồng Giai Trạch, sao bạn có thể nói như vậy với..."

Tiếp theo, nữ sinh trong lớp liền không vui...

Tiếp theo nữa, trong lớp hỗn loạn, cãi nhau...

Vân Y không nghĩ tới là, Đồng Giai Trạch này, thì ra còn là người có nhân cách quyền rũ như vậy nha.

【Đỉnh – Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 70, ký chủ còn cần tiếp tục nỗ lực a!】

Vân Y đột nhiên ngừng đầu, nhìn vào con người trong veo của Đồng Giai Trạch, trong mắt của hấn, phản chiếu lại bóng dáng của mình.

"Giai Trạch" Vân Y ní non lên tiếng, mà bàn tay nâng lên, đang muốn chạm vào người Đồng Giai Trạch...Đã bị một tiếng nói lớn trên bục giảng thức tỉnh.

"Các em đang ồn ào cái gì? Chuông vào lớp vang lên rồi, không biết quay về chỗ của mình à?" Chủ nhiệm lớp cực kỳ tức giận, khiến đôi nam nữ "thâm tình nhìn nhau" thức tỉnh.

Vân Y lập tức ngồi xuống, có chút hoảng hốt, tim đập nhanh hơn, khiến nguyên ngày sau đó, Vân Y cũng không dám nhìn Đồng Giai Trạch.

Rõ ràng, cô cũng không có làm gì sai mà...

Sau khi về nhà, Vân Y vẫn cảm thấy tim của mình đập không được bình thường.

"Hệ thống, ta bị làm sao thế?"

Vân Y hỏi hệ thống, đáng tiếc, cho dù hệ thống nghe được, cũng sẽ không trả lời.

"Vân Y đã về rồi à? Mau rửa tay, chờ ba con tan việc, là có thể ăn cơm rồi."

Mẹ của Vân Y trong phòng bếp chuẩn bị bữa tối. Mà ba, vẫn còn đang làm việc, chưa về nhà.

"Dạ." Vân Y vui vẻ đáp một tiếng, đối với mẹ của thân thể này, Vân Y rất tôn kính, cũng rất hưởng thụ...

Trước kia vẫn luôn nằm trong phòng bệnh, cho dù ba mẹ đã tiêu phí rất nhiều tiền chữa trị cho cô, nhưng mà, lại không có ân cần hỏi han...Cho cô ăn một bữa cơm.

Vân Y nghĩ đến những việc đã xảy ra trong hôm nay, cây bút trong tay cũng không dừng lại, hôm nay thế nhưng có rất nhiều bài tập, bởi vì cô luôn xuất thần, nên cũng không nghe giảng được gì.

Sáng sớm, trên đường phố tĩnh lặng.

Khi tia nắng ban mai đầu tiên xuyên qua màn sương, đường phố liền nghênh đón một bình minh đầy ấm áp.

"Ba mẹ, con đi học đây." Trước khi ra khỏi nhà, Vân Y đều chào một tiếng.

"Vân Y, đợi chút, con xem, dự báo thời tiết nói sẽ mưa, con vẫn mang dù theo đi." Mẹ của Vân Y thấy Vân Y ra cửa, không mang gì theo, liền nhắc nhở.

Vân Y nhìn thoáng qua thời tiết bên ngoài...Ánh nắng tươi sáng...Dự báo thời tiết nói có mưa? Nhất định là không thể.

"Không sao đâu ạ, sẽ không mưa đâu." Vân Y lắc đầu, sau đó hào hứng vội vàng chạy đi.

Sợ mình muộn một giây thôi, liền bị ép phải mang theo dù.

-8.6.2018-

Độ hảo cảm đã lâu không gặp:3

Đã edit xong TG2 rồi đây, các tình yêu mau khen mị đi nà (◡‿◡)

Còn 8 chương nữa là hết TG2 aka 8 ngày, từ giờ trong 8 ngày sẽ có 1 hôm 2 chương nha, mà chưa biết là ngày nào. Mọi người muốn hôm nào đăng 2 chương? (˘ ˘)

☰	Chương 25: Học Bá Ngạo Kiều (17) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	⋮
☰	Chương 26: Học Bá Ngạo Kiều (18) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	⋮
☰	Chương 27: Học Bá Ngạo Kiều (19) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	⋮
☰	Chương 28: Học Bá Ngạo Kiều (20) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	⋮
☰	Chương 29: Học Bá Ngạo Kiều (21) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	⋮
☰	Chương 30: Học Bá Ngạo Kiều (22) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	⋮
☰	Chương 31: Học Bá Ngạo Kiều (Phiên ngoại Đồng Giai Trạch) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	⋮

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Học Bá Ngạo Kiều (17)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

----- ♡ -----

Mới vừa đi đến cổng trường, liền bị một nam sinh chặn lại.

"Bạn học, có chuyện gì sao?" Vân Y có chút mơ mịt nhìn nam sinh ngăn mình lại, thấy hắn cũng mặc đồng phục học sinh, chắc cũng là học sinh trường cô nhỉ..

Chỉ là, trong ấn tượng cô, thì hình như cô không biết người này...

"Vân Y đúng không?" Nam sinh kia, chính là nam sinh đã uy hiếp Trương Tôn Lộ trên sân thượng.

"Có chuyện gì à?" Vân Y nhìn nam sinh trước mắt, không có ấn tượng gì, đương nhiên sẽ không có thái độ tốt.

Hơn nữa, hành vi không lịch sự như thế, xin lỗi, cô sẽ không có ấn tượng tốt được.

"Tôi tên là Lam Hồng Vân, nhớ kỹ tên của tôi, nó, sẽ theo bạn cả đời." Lam Hồng Vân cười tà, khiến Vân Y cảm thấy không giải thích được...

Không lẽ cô, gặp phải tên thần kinh chứ?

Một nam sinh khôi ngô thế này...Lại bị bệnh thần kinh, thật là đáng tiếc.

Vân Y xoay người rồi đi, đứng gần bệnh thần kinh, sẽ bị lây đó.

"Giai Trạch?" Vừa xoay người, liền nhìn thấy được người quen.

Giọng nói có chút kinh ngạc đó của Vân Y, lọt vào tai Đồng Giai Trạch, chẳng biết tại sao, trong lòng lại hiện lên một chút vui sướng.

Nhìn tên nam sinh trước mắt: "Lam Hồng Vân, bạn muốn làm gì?"

Đồng Giai Trạch vừa nói xong, Vân Y kinh ngạc nhìn Đồng Giai Trạch: "Giai Trạch, bạn biết người này à?"

Đồng Giai Trạch cúi đầu, dịu dàng nhìn Vân Y, sau đó lại ngẩng đầu, gật một cái: "Biết"

"Đồng Giai Trạch..Chắc chắn, không nghĩ được, bạn gái của bạn, đáng đáp..." Lam Hồng Vân lắc đầu tiếc nuối nói.

Khiến người ta còn tưởng rằng, hẳn ta còn đang thương tiếc Đồng Giai Trạch sa đọa.

Chỉ là, nghe được lời của Lam Hồng Vân, Vân Y kéo áo Đồng Giai Trạch: "Giai Trạch, chúng ta đứng xa bệnh thần kinh một chút, sẽ bị lây đó."

Lời Vân Y vừa nói, khiến Lam Hồng Vân nháy mắt đen mặt lại, mà Đồng Giai Trạch, mắt mang theo ý cười: "Được."

Nhìn bóng lưng rời đi của hai người Đồng Giai Trạch và Vân Y, Lam Hồng Vân suy tư nhìn bọn họ hai lần, rồi hứng thú gật đầu một cái.

"Giai Trạch, cậu cùng người kia...Có thù sao?" Vân Y mang theo chút tò mò và lòng hóng tin bất quá, nhỏ giọng hỏi.

"Cũng không coi là thù, chỉ là có chút đụng chạm nhỏ thôi." Lời này của Đồng Giai Trạch, khiến Vân Y tròn to hai mắt.

"Cậu mà cũng cùng người ta đụng chạm nhỏ á? Tại sao tại sao?" Khó mà tưởng tượng được, người như Đồng Giai Trạch, lại có đụng chạm cùng người khác.

Hắn không phải luôn là...một tiên sinh tốt...không tức giận sao?

Đương nhiên, một màn Đồng Giai Trạch khiến trách Trương Tôn Lộ kia, trong mắt Vân Y...Chưa tính là nổi giận.

Nhìn dáng vẻ Vân Y như thế, còn có vẻ mặt không che giấu kia, Đồng Giai Trạch liền biết Vân Y đang nghĩ gì.

Nhẹ nhàng thân mật ngắt mũi Vân Y một cái: "Sự việc không như cậu nghĩ đâu."

Động tác vừa dứt, hai người đồng thời cứng người lại...

【Đỉnh – Độ hảo cảm công lược +5, tổng độ hảo cảm là 75, rất nhanh thôi là có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi, ký chủ fighting!】

Vân Y về mặt hồng hồng, căn bản không để ý tới lời nhắc nhở của hệ thống, mà Đồng Giai Trạch nhìn xuống, hai tai đỏ hồng, sáng tỏ cười một tiếng.

Tan học ——

Mưa phùn lất phất, dưới mặt đất xào xạt, giống như từng cây kim bạc trong suốt, từ trên trời rơi xuống, như trang điểm thiên sơn vạn hác*, tựa như trên châu sáng chói, rồi rớt mà rơi, khám phá những cánh đồng xanh.

[*] Thiên sơn vạn hác: hình dung dãy núi liền nhau, cao thấp chông lên nhau

Vân Y tròn to mắt mình...Cái này, lúc cô ra khỏi cửa, mẹ cô có nhắc nhở rồi, còn nói, thời tiết tốt như thế, làm sao có mưa được.

-9.6.2018-

Muốn nói tin vui một tẹo là truyện đã có editor mới gia nhập. Thật ra bé ấy liên lạc với tớ từ tuần trước, nhưng bé vẫn thi nên tớ chưa thông báo:"> Bây giờ bé đã thi xong và chính thức bắt tay edit truyện cùng tớ:"> Vỗ tay 1 cái nào:3

Có lẽ trong thời gian sắp tới lịch ra truyện sẽ thay đổi. Cơ mà tớ chưa biết chính xác khi nào:3 Vì cả tớ và bé ấy đều là người mới edit, nên còn đang trau dồi cho lên tay ๑_๑ Chỉ thông báo trước một chút với mọi người tin vui hehe ≥_≤

À có một vấn đề nhỏ muốn hỏi mọi người là mọi người thích đọc mỗi ngày 1 chương đều đặn hay là lâu lâu ra 1 loạt (tầm 5-7c chẳng hạn)?

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Học Bá Ngạo Kiều (18)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Lúc đó, cô còn xem thường dự báo thời tiết một chút...Xem ra, người nên bị khinh bỉ, là cô mới đúng.

"Giai Trạch, tôi..." Trương Tôn Lộ đi đến, đang muốn nói chuyện, Vân Y lập tức ngắt lời.

"Giai Trạch, tôi quên mang ô rồi, cậu có mang không?" Cô mới không cho nữ chính có cơ hội ở chung với nam chính đâu.

Vân Y mang cặp nhỏ, khuôn mặt trắng hồng, trong mắt mang theo vẻ đáng thương cầu khẩn, Đồng Giai Trạch đưa cây dù trong tay mình: "Đương nhiên, tôi đưa cậu."

Trương Tôn Lộ thấy vậy, đương nhiên không cam lòng yếu thế, chen vào giữa hai người.

"Giai Trạch, tôi cũng không mang ô, bạn có thể đưa cho tôi không?"

Đồng Giai Trạch căn bản không đem tầm mắt của mình nhìn Trương Tôn Lộ nửa cái, trực tiếp nói với Vân Y: "Chúng ta đi thôi."

Trương Tôn Lộ nhìn bóng dáng hai người rời đi, hung hăng dậm chân một cái, ngoài miệng mắng: "Chết tiệt, chết tiệt."

"Bạn Trương Tôn Lộ, tôi có mang ô, có cần tiễn bạn một đoạn không?" Cơ hội tốt, nữ nữ quên đồ, tự nhiên có hộ hoa sứ giả xuất hiện vây quanh.

Trương Tôn Lộ quay đầu một cái, mẹ nó, một cái sống mũi tẹt, cả mặt toàn là răng hô..."Cút ngay!"

Loại người này, cũng dám tới gần cô ta?

Xứng à?

Đáng vẻ hung hãn khiến, khiến nam sinh răng hô sợ tới mức vội vàng lùi lại, nữ thần dữ thật, cao lãnh thật.

Ô của Đồng Giai Trạch không nhỏ, nhưng mà, gió nhẹ đi đôi với mưa phùn, từng cơn lạnh lẽo ập tới.

Dưới chiếc ô, Vân Y thấy cặp sách của Đồng Giai Trạch sắp ướt, nhích lại gần kéo khoảng cách của hai người gần lại, hai người đụng nhau.

"Giai Trạch, cặp của cậu..." Vân Y chỉ chỉ cái cặp trên vai phải Đồng Giai Trạch, có chút lo lắng mà nói.

"Không sao." Đồng Giai Trạch lắc đầu.

"Ô nhỏ như vậy, lại hai người cùng dùng, dễ bị ướt lắm đó." Vân Y liếc mắt qua một cái, kéo cánh tay Đồng Giai Trạch, thân thể hai người càng sát vào nữa.

Đồng Giai Trạch cúi đầu nhìn cánh tay Vân Y đang kéo tay mình, lại sít sao dán vào chỗ tròn trịa nào đó.

【Đinh – Độ hào cảm công lược +10, tổng độ hào cảm là 85, ký chủ không tệ, fighting!】

Không biết vì sao, thời điểm mỗi lần nghe được âm thanh máy móc này, Vân Y luôn có một cảm giác khó hiểu...

Đây là máy móc...Hay là một hệ thống hả?

Độ hào cảm sao lại tăng thêm 10 rồi? Vì sao?

Vân Y trước sau vẫn không hiểu lắm...Lần này là vì sao?

"Nhà tôi ở phía trước." Vân Y rất là xấu hổ khi Đồng Giai Trạch đưa cô về, vốn muốn mời hân vào nhà ngồi một lúc, nhưng mà bị cự tuyệt rồi.

"Vậy cậu đi cẩn thận."

Gió mai hơi thổi tới, những giọt sương trong suốt rơi từ trên lá cây xuống, vui vẻ nhảy múa. Cỏ xanh nhỏ bé tỉnh giấc trong cái vuốt ve dịu dàng của ánh nắng ban mai, sau trận mưa phùn càng thêm xanh biếc.

Vân Y cầm hộp đựng canh gừng, đi vào lớp học, đặt trên bàn Đồng Giai Trạch.

"Cái này là gì?" Đồng Giai Trạch nhìn động tác của Vân Y, có chút tò mò hỏi.

"Ngày hôm qua chắc là cậu dính mưa rồi, canh gừng, tôi đặc biệt nấu cho cậu, có thể đuổi lạnh". Vân Y cười tủm tỉm mà nói.

"Vậy cậu có uống không?" Đồng Giai Trạch quan tâm hỏi.

"Có." Gật đầu.

"Cậu mau uống đi, lần đầu tiên tôi nấu loại canh này đó..." Vân Y nói xong, sau lưng vang lên tiếng cười nhạo.

"Lần đầu tiên nấu canh...Có thể uống à? Có bị trúng độc chết không?" Nhìn thấy cách nói chuyện như thế của Đồng Giai Trạch và Vân Y, đương nhiên có người sẽ đổ kị.

-10.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Học Bá Ngạo Kiều (19)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

----- ♡ -----

Đặc biệt là các nữ sinh cảm mến Đồng Giai Trạch, ví dụ như Vương Nguyên Sương...

Nghe lời châm chọc của Vương Nguyên Sương, Vân Y không có nửa điểm nào bị cô ta ảnh hưởng đến, lại vui vẻ cười nhìn Đồng Giai Trạch.

Nhìn đôi mắt nhỏ đầy mong chờ kia, Đồng Giai Trạch không đành lòng cự tuyệt.

Đồng Giai Trạch mở nắp hộp canh gừng ra, một mùi hương là lạ tràn vào trong mũi.

Lại nói, hẳn ta còn chưa từng uống qua loại canh này đâu.

"Thử xem, thử xem." Vân Y giành trước nói, đôi mắt sáng lấp lánh kia, Đồng Giai Trạch nhìn thoáng qua, sau đó gắt gao nhắm mắt lại, như là đang chịu chết.

"Trong này có cái gì vậy? Có chút, ngọt ngọt?" Gừng...Không phải nên cay sao?

"Có vụn xuyên bối mẫu, mứt quả hồng, lê và đường phèn." Vân Y cực kỳ ngạo kiều mà trả lời, canh này là sau khi cô suy nghĩ rất lâu, hỏi qua mẹ rồi mới nấu đó.

【Đình – Độ hào cảm công lược +5, tổng đồ hào cảm là 90, ký chủ không tồi, tiếp tục cố lên! Rất nhanh là có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi.】

Hệ thống lại tới bán manh, Vân Y bắt đầu học cách lơ nó rồi.

"Cũng không tệ lắm." Đồng Giai Trạch khen ngợi, khiến hai mắt Vân Y híp cả lại, giống như một con mèo nhỏ vừa mới được vuốt lông vậy.

"Hừ." Vương Nguyên Sương thấy không ai để ý đến mình, hừ lạnh một tiếng, bày tỏ sự tồn tại của mình.

Đáng tiếc...Vẫn không có ai để ý đến cô ta.

Thế giới này chính là như vậy, khi người bạn thích đứng trước mặt bạn, cho dù chỉ hơi cau mày, tim của bạn cũng sẽ giống như bị nhéo đau một cái. Còn người bạn không thích, cho dù đứng trước mặt bạn khóc đến tung trời lật đất, bạn cũng sẽ thờ ơ không để ý đến.

Trưởng Tôn Lộ thấy hành động của hai người họ, trong lòng nổi lên sự không cam tâm, nắm bàn tay lại thành quả nắm thật chặt, gân xanh nổi cả lên.

Bên ngoài phòng học, Lam Hồng Vân vừa đi ngang qua, thấy cảnh tượng ấy, cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

"Giai Trạch, tôi..." Vân Y có chút thẹn thùng nhìn Đồng Giai Trạch, vừa định nói chuyện, liền bị người phía sau lên tiếng cắt ngang.

"Vân Y, Vân Y, bên ngoài có người tìm bạn." Một nữ sinh không quen biết chọc chọc sau lưng cô.

Vân Y nhú mồm, có chút không rõ, là ai tìm cô?

"Ai?" Lại nói, hình như cô... Cũng không có quen nữ sinh đột ngột xuất hiện này ha.

"Ngay ở cửa đó, tôi cũng không biết" Nữ sinh kia chỉ ra bên ngoài, không có người, Vân Y không để ý, cô cũng không quen biết nha.

"Ei, bạn cái người này..." Nữ sinh kia thấy Vân Y không để ý đến mình, trong lòng có vẻ không cam tâm mà nổi giận.

"Reng reng reng..." Cũng không biết tiếng chuông vào học này, là tới cứu Vân Y, hay tới cứu nữ sinh kia nữa.

Nghe tiếng chuông vào học vang lên, nữ sinh kia liền rời đi.

Vân Y cũng không để ý việc này, mà Đồng Giai Trạch, nhìn hướng nữ sinh kia rời đi, có chút suy tư.

Vừa hết giờ...

Lam Hồng Vân liền xuất hiện trước mặt Vân Y, nhìn dáng vẻ phong tao kia của hấn, Vân Y liền nhích lại gần chỗ Đồng Giai Trạch đang ngồi một chút.

Cách xa bệnh thần kinh.

"Bạn Vân Y, có thể cùng tôi đi dạo một vòng trường được không?"

Một đôi mắt trong veo giống như thủy tinh ngâm trong nước, khoe mắt hơi giương lên, tỏ ra quyến rũ, con ngươi tinh khiết cùng khuôn mặt tinh xảo dung hợp thành một vẻ cực kỳ phong tình xinh đẹp, đôi môi mỏng, màu nhạt như nước.

"A, là Lam Hồng Vân, Lam Hồng Vân ư?" Trong lớp có vài người nhận ra hấn, kích động kêu lên.

"Lam Hồng Vân? Là ai?" Còn người không biết, về mặt mê mẩn, nhưng mà, người này, đáng đáp quả thật...kinh diễm.

-11.6.2018-

Đó mọi người Lam Hồng Vân là ai ạ:))))))

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Học Bá Ngạo Kiều (20)

Edit: Há Cảo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

"Giáo thảo*, giáo thảo Lam Hồng Vân chỉ nghe thấy danh chữ không thấy người của trường chúng ta đó." Chỉ vào hấn, hàng loạt tiếng kêu chói tai vang theo.

[*] *Giáo thảo: hotboy của trường*

"Thật á? Thật á?"

"Wow, hình như là vậy"

"Sao cậu ta lại biết Vân Y?"

Lam Hồng Vân cau mày, nhìn thấy bộ dạng si mê của bọn họ, lại thêm cái âm thanh chói tai kia, thật sự không muốn nán lại đây chút nào nữa.

"Vân Y?" Lam Hồng Vân lần nữa nhích người dò xét, cánh mũi hơi nóng lên, sắp thổi đến bên tai Vân Y.

"Bạn làm gì vậy? Nam nữ thụ thụ bất thân, bạn cách xa tôi một chút được không?" Vân Y ghét bỏ mà nói, khiến Lam Hồng Vân sững sốt một chút.

Vừa rồi, hẳn là bị ghét bỏ à?

Đồng Giai Trạch thấy vậy, cười khề một tiếng, đây là lần đầu tiên Lam Hồng Vân gặp tình huống thế này.

"Of course, bạn Vân Y, không biết, có thể cho tôi một cơ hội làm quen với bạn không?" Lúc Lam Hồng Vân nói lời này, mơ hồ còn ngược mắt nhìn Đồng Giai Trạch phía sau một cái.

"Không được." Vân Y chắc như đinh đóng cột mà từ chối, các nữ sinh đứng bên cạnh nghe thấy, toàn bộ phòng học nháy mắt yên lặng tờ.

Mà Trương Tôn Lộ, gắt gao nhìn chăm chăm Vân Y, giống như Vân Y là kẻ thù giết cha cô ta vậy...

Vì sao?

Vì sao?

Vân Y kia rõ ràng chỉ là một lọ lem nho nhỏ, làm sao có thể, cũng tại sao có thể khiến những nhân vật kia, đối xử với cô ta như vậy?

Rõ ràng...

Rõ ràng bản thân mình mới là công chúa...

Mà Vân Y, lại cảm thấy có chút kỳ lạ, Lam Hồng Vân này... Mặc kệ là trước cốt truyện hay sau cốt truyện, đều là nhân vật không nên xuất hiện nha.

Lẽ nào, thế giới xuất hiện bug rồi?

Mặt trời ngã về tây, trường học đắm mình trong ánh chiều tà rắng màu, học sinh tốp năm tốp ba bước đi chậm trong sân trường, gió đêm từng đợt thổi đến hương thơm thoang thoảng của hoa cỏ, khiến mọi người vui vẻ thoải mái, càng cảm thấy hoàng hôn đẹp vô cùng.

Vân Y một mình bước ra khỏi cổng trường, lúc này, sau lưng cô, một chiếc xe taxi màu bạc đang đi theo cô mà không thấy được.

"Vân Y." Nghe có người kêu tên khách hàng, người đàn ông lái xe taxi hướng về phía sau nháy mắt.

Xe taxi dừng lại... Cửa xe mở ra...Đưa tay kéo một cái... Thuận tay đóng cửa lại...

Động tác này, không đến mười giây, Vân Y liền biến mất trong tầm mắt Đồng Giai Trạch.

Nhìn thấy Vân Y đi phía trước, nhìn bóng lưng của cô ấy, cảm thấy rất cô độc, chuẩn bị tiến lên cùng đi. Nhưng mà, không nghĩ tới, chỉ trong nháy mắt, Vân Y đã bị mang đi rồi.

Đồng Giai Trạch hốt hoảng đuổi theo, nhưng mà, con người chỉ có hai chân, làm sao có thể đuổi kịp xe taxi bốn bánh chứ.

Thấy xe taxi biến mất trước mặt mình, Đồng Giai Trạch dừng lại, móc điện thoại ra, thờ hồng học mà nói:

"Hèm nhỏ ở phố Tây, dẫn người tới đây, nhanh lên." Đồng Giai Trạch nhìn chiếc xe taxi kia, biến mất trước mắt mình, mà mình, chỉ có đứng đây chờ, trong mắt nổi lên bão táp.

"Bang." Một bàn tay đánh vào mặt Vân Y, đánh cô từ trong hôn mê mà tỉnh lại.

Vân Y có chút mê mẩn mà mở to mắt, qua một lúc lâu, mới phản ứng được, tình trạng của cô hiện giờ ra sao.

"Trương Tôn Lộ?" Vân Y ngược mắt nhìn nữ sinh trước mặt, không phải là... Trương Tôn Lộ à?

Cái này, là nữ chính đã biến đen rồi à?

-12.6.2018-

Hôm qua đoán bạn học Lam là ai rồi, tớ xin nói là có 1 bạn đoán đúng:v Còn là bạn nào thì mọi người cứ tiếp tục đoán:))))))

Hôm nay chúng ta đoán xem nữ chính đại nhân muốn làm gì nha =))))))

Tôi nay sẽ đăng chương 1 của hồ "Vả mặt", mọi người nhớ ủng hộ nha!

Chương 29: Học Bá Ngạo Kiều (21)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

----- ♥ -----

Có hào quang của nữ chính mà tính tình lại bạo ngược...Luôn sẽ làm hại đến nhân gian đó.

"Làm sao, không đoán được là tao à?" Trương Tôn Lộ đi đến trước mặt Vân Y, cười lạnh một tiếng, có chút dữ tợn đưa tay nâng cằm Vân Y lên.

"Chắc chắn, nhìn một cái xem, khuôn mặt nhỏ bé xinh đẹp này, cũng không biết, tí nữa, sau khi bị hủy dung và phá thân rồi, còn có thể khiến Đồng Giai Trạch thích hay không đây?"

Trương Tôn Lộ hung hăng hất một cái, mặt của Vân Y bị ném qua một bên.

Bốn phía xung quanh, nhìn giống một kho hàng cũ bị vứt đi, đã lâu không có người sử dụng.

Trên mặt đất trong kho hàng, còn có vết máu loang lổ, chỉ sợ...Là máu của nạn nhân lúc trước để lại.

Trương Tôn Lộ này...Làm việc quen tay như vậy, chắc cô không phải là người đầu tiên.

Vân Y ngẩng đầu nhìn Trương Tôn Lộ sắp trở nên điên cuồng...Không đúng, cô ta đã điên cuồng rồi: "A, coi như cậu ấy không thích tao, thì cũng sẽ thích người khác. Mấy? Vọng tưởng."

Lời Vân Y vừa nói xong, Trương Tôn Lộ lập tức quăng một cái tát tới.

Tay chân Vân Y bị dây thừng trói lại, không thể động đậy, cứng rắng chịu cái tát, trong nháy mắt, khuôn mặt liền sưng lên.

Có thể thấy được, Trương Tôn Lộ đã dùng bao nhiêu là lực.

Vân Y đau đến nổi nước mắt chảy ròng, chỉ là không có kêu ra tiếng, cô biết, Trương Tôn Lộ hành hạ cô, không phải là muốn nhìn thấy đáng về quý xuống cầu xin của cô sao?

"Hừ, đúng là quật cường, cũng không biết mày có thể kiên trì đến cuối cùng hay không?" Trương Tôn Lộ vung bàn tay lên, người đàn ông sau lưng liền đi tới.

"Đưa con gái này, thưởng cho bọn mày." Trương Tôn Lộ cực kỳ hào phóng nói với những người đó.

Vân Y mở to hai mắt, không thể tưởng tượng mà nhìn Trương Tôn Lộ...Cô ta, làm thật à?

【Chẳng lẽ cô tưởng là giả à?】

Mấy người đàn ông vừa nghe vậy, trên mặt lộ vẻ dâm tà mà nhìn Vân Y, tiểu cô nương lớn lên thanh tú, nhưng mà đáng người...Haha, có còn hơn không.

"Các người, các người, các người muốn làm gì?" Vân Y tuy là bị trói, nhưng mà thân thể vẫn phản xạ có điều kiện muốn lùi về phía sau.

"Các người không được tới đây, không được tới đây." Vân Y hét lên, cô, cô, không thể ** được.

"Tránh ra, tránh ra." Nhìn thấy những người đàn ông kia từng người một đi về phía mình, Vân Y cảm thấy sợ hãi, bắt đầu lớn tiếng hét.

Mà Trương Tôn Lộ đứng một bên nhìn, lộ ra nụ cười điên cuồng dữ tợn.

"Nhìn xem, nhìn xem, đây chính là kết quả cùng tranh đấu ông với tao, tao nhìn xem, mày còn có tư cách gì mà tranh với tao?" Bóng tối trong lòng Trương Tôn Lộ, hiện lên trên mặt cô ta.

"Tránh, tránh ra..."

"Phanh ——"

Cửa kho hàng bị đá văng ra một cách bạo lực, Trương Tôn Lộ bắt mắt nhìn về phía cửa, không phải cô ta đã dặn rồi à? Không có sự cho phép của cô ta, ai cũng không thể vào. Bây giờ là có chuyện gì?

Chỉ là, thời điểm nhìn thấy người đứng ở cửa, vẻ mặt của Trương Tôn Lộ từ bất mãn chuyển thành kinh hồn.

Đồng Giai Trạch?

Lam Hồng Vân?

Bọn họ, bọn họ, sao hai người bọn họ lại ở đây?

Còn nữa, còn nữa, đám người mặc đồ đen đằng sau kia...Nhìn giống xã hội đen...Là cái quỷ gì thế?

Thấy có người đi vào, đám đàn ông kia buông Vân Y ra, Đồng Giai Trạch lúc này cũng thấy được bộ dạng thảm hại của Vân Y.

Quần áo trên người có chút rách rưới, vẻ mặt hoảng hốt.

"Vân Y!"

Sau khi Đồng Giai Trạch vọt tới, tình cảnh bắt đầu trở nên rối loạn, một người đàn ông lấy khi thế sét đánh không kịp bưng tai vùng nấp đám về phía hần.

-13.6.2018-

Mới thế giới 2 thôi mà nữ chính trong cốt truyện đã biến đen rồi (¬_¬) Đã biến đen còn bị bệnh ảo tưởng (¬_¬)

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Học Bá Ngạo Kiều (22)

Edit: Há Cảo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Quả đám trong không trung xệt qua thành một đường vòng cung ưu nhã, vốn tưởng rằng nhất định sẽ nặng nề đáp xuống khuôn mặt trắng nõn của Đồng Giai Trạch.

Đồng Giai Trạch né người sang một bên, nhanh như chớp đá một cước, thân hình cao lớn của người đàn ông kia bay thẳng tắp ra ngoài. Thân hình chó dữ vô mồi hoàn mỹ mà rơi xuống đất, toàn bộ gương mặt tiếp xúc thân mật cùng nền xi măng, đến mức trầy da tróc thịt, máu tươi chảy ròng ròng.

Một người đàn ông bên cạnh thấy vậy, lập tức lấy dao nhỏ ra, hướng Đồng Giai Trạch mà đâm tới, Đồng Giai Trạch thủ đoạn một cái đoạt lấy con dao trong tay người đàn ông kia. Tiếp theo, dao rời tay, hóa thành một luồng ánh sáng, bắn vào bắp đùi gã ta. Gã kêu thảm một tiếng, ngã về phía sau.

"Vân Y, Vân Y..."

Đồng Giai Trạch vội vàng chạy qua, mà những người hần đem đến, đã không chế hiện trường.

"Vân Y, tỉnh lại, tôi là Đồng Giai Trạch, Vân Y, không có chuyện gì rồi, đừng sợ, đừng sợ, có tôi ở đây." Đồng Giai Trạch ôm Vân Y, gắt gao ôm chặt Vân Y đang kinh hoàng mà né người.

Ở bên tai Vân Y dịu dàng dỗ: "Vân Y, tôi là Đồng Giai Trạch, đừng sợ, đừng sợ, có tôi ở đây, không ai dám làm tổn thương cậu đâu."

Đồng Giai Trạch cởi áo của mình, đắp lên những chỗ quần áo bị xé rách không che được trên người Vân Y.

Ôm cô lên, bước ra ngoài.

"Hey, cậu đi đâu?" Lam Hồng Vân nhìn hành động của Đồng Giai Trạch, có chút bất mãn, tại sao có thể bỏ lại cậu ta chứ?

"Bệnh viện." Đồng Giai Trạch không có ý định cùng Lam Hồng Vân nói nhiều lời, ít nhất, bây giờ không có tâm trạng.

"Thế cô ta thì sao?" Lam Hồng Vân chỉ vào Trương Tôn Lộ đã bị khống chế trên mặt đất.

"Đưa vào bệnh viện tâm thần." Đồng Giai Trạch nghiêng mặt nhìn sang, chán ghét mở miệng.

"Tích, tích tích..." Âm thanh đơn điệu, cảm giác nhột nhạt.

Bên ngoài phòng bên to như vậy, là tiếng bước chân hỗn loạn cùng tiếng nói tận lực nhỏ nhẹ, về mặt bác sĩ trở nên quẫn bách.

Nguyên nhân là vì cô gái còn nằm hôn mê trên giường bệnh, bởi vì cô bất tỉnh, khiến bọn họ luôn bị thanh niên trước mắt nhìn ôn hòa nhưng nổi giận lên khiến người ta khiếp sợ này uy hiếp.

"Tại sao cô ấy còn chưa tỉnh lại? Các người làm việc gì kiểu gì vậy? Đám bác sĩ các người..." Đồng Giai Trạch đang phát huy công lực độc miệng của hắn.

"Rút ——" Một âm thanh nhỏ xú vang lên, khiến Đồng Giai Trạch kinh động vội vàng ngồi xuống, đến gần bên cạnh Vân Y.

"Vân Y, Vân Y, cậu tỉnh rồi?" Thấy Vân Y chậm rãi mở mắt, Đồng Giai Trạch kinh ngạc nở nụ cười.

"Giai Trạch?" Vân Y vừa tỉnh lại, có chút mê mèm nhìn bốn phía xung quanh, qua một hồi lâu, mới hoàn hồn lại.

"Huhu...Giai Trạch...Giai Trạch..." Vân Y nghĩ đến chuyện lúc trước, ôm lấy Đồng Giai Trạch, nghẹn ngào khóc.

"Không khóc, không khóc, không có chuyện gì rồi, không có chuyện gì rồi." Đồng Giai Trạch có lẽ không biết dỗ người, cứng đờ vỗ vỗ lưng của Vân Y mà an ủi.

Vân Y sao có thể vì như vậy mà nín đây? Lúc ấy cô thật sự rất sợ hãi, cô không muốn chết...

Cô còn chưa khôi phục được cơ thể tự do, làm sao cô có thể chết được?

"Giai Trạch, tôi cho rằng, sẽ không còn được gặp lại cậu nữa, tôi sợ quá, sợ quá." Vân Y vừa nghẹn ngào vừa nói.

"Không có việc gì rồi, không phải tôi đang ở đây sao?" Thanh âm chậm chạp nhỏ xú truyền đến trong tai Đồng Giai Trạch, chưa kịp chờ hắn hiểu rõ ý, Vân Y liền tiếp tục nói.

"Giai Trạch, tôi thật sự sợ mình không còn được gặp lại cậu nữa, Giai Trạch, tôi thích cậu, thích cậu thật lâu rồi."

【Đỉnh – Độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm là 100, độ hào cảm công lực đạt tới 100, phục chế ý thức ký chủ..... Phục chế thành công, đang rời khỏi thế giới...】

-14.6.2018-

Kết thúc TG2! Chúc mừng bạn Vân Y đã cưa đổ được học bá ngạo kiều:3 Hiện tại mọi người có muốn trong hôm nay đọc được phiên ngoại không? Chương này đủ 50 vote tớ đăng ngay phiên ngoại nha:3 Không thì hôm sau đăng ^^ Hehe:3

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Học Bá Ngạo Kiều (Phiên ngoại)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

----- ♡ -----

【Nhận được 100 điểm, 10 điểm phân phối, xin hỏi phân phối như thế nào.】 Âm thanh máy móc không cảm tình vang lên.

"100 điểm? So với lần trước nhiều hơn một nửa à." Vân Y cao hứng nhảy lên, sau đó, cô nghĩ tới một chuyện...

"Đúng rồi, nếu muốn lên cấp cần bao nhiêu điểm?" Chắc là cô sắp lên được cấp 2 rồi nhỉ...

【1000 điểm】 Âm thanh máy móc vang lên, vẫn khó nghe như cũ.

"5 điểm phân dung mạo, 5 điểm phân vào trí lực." Nhìn tư liệu của mình, Vân Y tự hỏi một chút.

Trải qua lần công lược này, hoặc là ký ức đối với thế giới này, cuối cùng cô cũng không còn là tiểu bạch không biết ý nghĩa những thứ kia nữa.

"Đúng rồi, nếu những mục kia đều đến trạng thái max, mà điểm phân phối của ta vẫn còn, thì không dùng được nữa à?" Vân Y rất để ý việc này.

Nhưng lại chưa nghĩ qua, muốn được đến trạng thái max, còn rất là sớm.

【Có thể sử dụng như điểm bình thường】 Việc này cũng không phải bí mật không được biết, nên hệ thống tốt bụng giải thích.

Tài lại dữ liệu của ký chủ:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 15 (max là 100)

Dáng người: 30 (max là 100)

Mị lực: 0 (max là 100)

Trí lực: 20 (max là 100)

Thể lực: 15 (max là 100)

Sở trường đặc biệt: tạm thời không có

Kỹ năng đặc biệt: tạm thời không có

Điểm: 【150 dùng để mua vật phẩm trong cửa hàng hoặc tăng level】

Level: 0

Lúc sau Vân Y mới biết, thì ra, Lam Hồng Vân không phải là bệnh thần kinh, mà là cùng Đồng Giai Trạch...chào hỏi?

Đậu xanh, có người chào hỏi như hấn sao?

Trong cốt truyện không xuất hiện, là bởi vì Lam Hồng Vân...Chỉ là người qua đường Giáp...Nguyên chủ cũng không có ký ức về hấn.

Được rồi, Vân Y cũng chỉ có thể tiếp thu sự thật này.

"Cậu cách bạn gái tôi xa ra một chút." Đồng Giai Trạch có chút muốn chiếm hữu mà ôm lấy Vân Y, trừng mắt nhìn Lam Hồng Vân.

Vừa trở về đã làm Đông làm Tây, còn không bằng ở lại bên Mỹ không trở về.

Còn về Trương Tôn Lộ, bị Đồng Giai Trạch đưa đến bệnh viện tâm thần, khi đó Vân Y mới biết, hóa ra nhà của Đồng Giai Trạch, rất là giàu có.

Hơn nữa còn cùng hắc bang...Có chút giao tình 【Lam Hồng Vân không là thiếu chủ hắc bang à】

"Giai Trạch, không cần che chở bạn gái như thế đâu. Chúng tôi chỉ làm quen một chút, kết bạn bè mà thôi. Gọi tôi là Vân Vân cũng được nha." Lúc Lam Hồng Vân nói lời này, còn xấu ý véo mặt Vân Y một cái.

Đồng Giai Trạch đánh một cái...Sau đó, Vân Y nhìn hai người bọn họ lập đi lập lại động tác lúc trước, đánh nhau...

Cuối cùng, Vân Y cùng Đồng Giai Trạch đậu cùng một trường đại học.

Lại gặp người được đã từng theo đuổi nguyên chủ, Vân Y giễu cợt nhìn người nọ, ôm cánh tay Đồng Giai Trạch: "Xin lỗi, tôi có bạn trai rồi."

Một tra nam mà thôi, ha...

Chỉ là, bởi vì việc này, khiến Đồng Giai Trạch rốt cuộc cũng cảm nhận được độ được hoan nghênh của Vân Y.

Không bằng, mau mau, cùng Vân Y đính hôn thôi.

Nhìn Đồng Giai Trạch, người mặc âu phục, vì tiến vào nghi thức đính hôn mà bận rộn.

"Giai Trạch..." Văn Y gọi một tiếng, Đồng Giai Trạch xoay người.

Hoa thơm trong nháy mắt này, tựa như dừng lại vĩnh hằng, màu sắc xinh đẹp tinh khiết khiến người ta không đành lòng chạm vào, như thể tất cả chỉ trong nháy mắt liền phiêu dật...

-14.6.2018-

Phù! Đã đủ 50 sao:3 Xin lỗi các bạn vì t bạn nên up trễ tận 1h nha >0

Chính thức kết thúc thế giới thứ 2 $\geq \leq$

Các bạn có ai thấy thân phận Lam Hồng Vân không nè =))) Cho tui xin cảm nghĩ khi biết thân phận bản nha =))))

Ủng hộ mãnh liệt cho tui nào các tình yêu $\geq \leq$

Chuẩn bị ngày mai sang thế giới thứ 3 nha 333

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Giáo Chủ Muộn Tao (1)

Edit: Tô - Beta: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

[] Muộn tao: tiếng anh là Manshow. Lần đầu tiên xuất hiện là ở khu vực Hongkong, Macao. Dần dần trở thành từ ngữ phổ biến trong giới trẻ. Muộn tao thường chỉ những người có vẻ bề ngoài nhàn chán nhưng nội tâm tràn đầy điên cuồng, sẽ không dễ dàng thể hiện cảm xúc cá nhân đối với mọi người, nhưng sẽ thường bộc lộ vào những trường hợp/hoàn cảnh đặc biệt mà mọi người không lường được.*

-----♥-----

Ánh mặt trời chậm rãi xuyên qua lỗ cửa sổ, chiếu vào căn phòng lạnh lẽo, bên trong phòng là một nữ tử áo trắng ngồi một mình bên cạnh bàn, trên bàn như cũ vẫn là ngọn đèn dầu chiếu sáng mờng manh.

Cô nhìn ánh sáng đang dao động trước mặt, khẽ nhú mảy, thổi một hơi làm tắt ngọn đèn.

Khói lượn lờ, chậm rãi bay lên tựa như âm hồn bất tử, nhìn ngọn đèn một lúc, cô đứng dậy đi đến bên cửa sổ, lúc này đầu thu xơ xác tiêu điều, lạnh thấm tận xương.

Vân Y bị hệ thống truyền tống đến nơi này, còn chưa kịp tiếp nhận cốt truyện, một nữ nhân xa lạ bỗng chạy tới.

Nàng kia một thân màu hồng, dưới cổ ngọc mảnh mai, một mảnh **** như ngưng chi bạch ngọc, nửa che nửa lộ, eo buộc màu trắng, một tay là có thể ôm được, một đôi chân dài đều đặn tron bóng như nước để lộ ra, chân sen xinh đẹp không tiếng động phát ra lời mời gọi mê người.

Một nữ nhân mê hoặc như vậy đứng trước mặt cô còn đang tính xem có nên lấy ra roi da bên hông không..

Đánh cô?

Vân Y cũng không rõ nguyên chủ là loại người gì, đã làm việc gì mà lại khiến nữ nhân đối diện hận mình như vậy.

Chẳng lẽ nguyên chủ chiếm đoạt chồng nàng ta?

Theo quan sát của cô dạng phòng như thế này chỉ có thể là ở cổ đại.

Mà nữ nhân kia chỉ chỉ vào mặt cô mắng to một lúc cũng không có động thủ đánh người.

Việc này làm Vân Y cảm thấy kinh ngạc. Bộ dạng cô ta tức giận như vậy lại có thể nhịn xuống được?

[Mời tiếp thu cốt truyện]

Sau khi tiếp thu xong, Vân Y không khỏi cảm thấy đúng là cầu huyết a. Theo như cốt truyện thì giáo chủ của ma giáo thích con gái của võ lâm minh chủ.

Mà nguyên chủ vừa vặn là con gái của võ lâm minh chủ.

Nhưng bởi vì chính tà không thể cùng tồn tại, huống hồ trong lòng nguyên chủ đã có một thanh mai trúc mã.

Cho nên nguyên chủ đương nhiên sẽ không chấp nhận vị giáo chủ này. Cho nên dưới tình huống như vậy, nguyên chủ bị giáo chủ giam lỏng.

Sau khi bị giam, nguyên chủ liền oán hận đem thông tin mật của ma giáo truyền ra ngoài.

Kết quả bởi vì nguyên chủ mật báo làm ma giáo tổn thất đáng kể. Sau khi bị phát hiện, là lúc mà Vân Y xuyên qua, cũng chính là thời điểm hiện tại.

Nguyên chủ chỉ là vật hi sinh không đáng nhắc đến, mà hộ pháp của giáo chủ cũng chính là nữ chính đối với giáo chủ hơi han ân cần, sau này hai người họ liền qua lại.

Nữ chính cũng không phải là bạch liên hoa, cô ta chính là người một lần lại một lần tra tấn nguyên chủ đến chết.

Hiện tại Vân Y chỉ muốn hung hăng mắng cho nguyên chủ một trận, cái loại tra nam cùng tra cha kia có cái gì đáng để nguyên chủ hi sinh chứ.

Gì mà thanh mai trúc mã, cũng không phải tốt bụng gì cho cam, mà người cha kia ngoại trừ lợi dụng con mình còn gì nữa đâu?

Nữ nhân vừa rồi hẳn là hộ pháp cũng chính là nữ chính a, quả nhiên đủ yêu mị.

Sau khi tiếp thu xong, rốt cuộc cũng biết cô ta tới làm gì, không phải chính là mắng cô một chút lại vui sướng khi người gặp họa sao? Người này có bệnh à?

Nữ chính như vậy không biết bà tác giả có phải cũng có bệnh luôn không lại đi viết ra một nữ chính ngu ngốc như vậy.

Mà hiện tại theo cốt truyện, bởi vì ma giáo tổn thất nghiêm trọng nên giáo chủ kia phải đi xử lý, mà cô thì... Nghĩ đến đây, Vân Y không khỏi có chút đau đầu.

Hệ thống cũng thật là, tại sao không truyền tống cô khi nguyên chủ vừa bị giam?

Như vậy độ hào cảm căn bản là không cần tiến công chiếm đóng cũng ok!

-15.6.2018-

Vote sao chào đón editor mới của truyện nào mọi người >v

À, hôm nay có ai muốn đọc chương 2 của "Và mặt" không nè? Nếu có thì cmt nhiệt tình t biết để t đăng nhá >v

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Giáo Chủ Muộn Tao (2)

Edit: Tô - Beta: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Nghĩ đến đây, Vân Y liền cảm thấy nguyên chủ này thật không hiểu chuyện.

Nguyên chủ à, cô đi tìm đường chết làm gì vậy?

"Đã nhận được nhiệm vụ hai sao này thì ký chủ không cần suy nghĩ nhiều, cứ lo hoàn thành nhiệm vụ của mình cho tốt là được." Khi nghe Vân Y lải nhải, âm thanh máy móc của hệ thống vang lên.

"Hệ thống, thanh âm của mi khi nào mới có thể thay đổi, có thể tiến hóa được không?" Vân Y mỗi lần nghe hệ thống nói trong lòng đều cảm thấy cực kỳ kinh hãi, lông tóc đều dựng đứng.

"Cấm kỵ chủ nói xấu người ta." Thanh âm hệ thống vẫn lạnh lùng khiến Vân Y không nói nên lời, thì ra hệ thống lại có chỉ số thông minh cao như vậy.

Còn có, hệ thống là người sao?

"Hệ thống không phải người, hệ thống chính là một đồ vật." Tiếng hệ thống vừa dứt, Vân Y liền cười lớn.

"Được được được, mi không phải người, mi là đồ vật" Lời nói của Vân Y mang tính trêu đùa khiến cho hệ thống thấy mình hình như đã nói sai rồi.

"Mong ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, thăng cấp cao hơn." Sau đó dù Vân Y kêu gọi cỡ nào hệ thống cũng không lên tiếng.

Vân Y hiện tại bị nhốt ở trong phòng, suy nghĩ về việc tiến công chiếm đóng giáo chủ bị bệnh kiêu còn có chút thần bí kia, Vân Y lại cảm thấy không quá khó.

Dục vọng chiếm giữ rất mạnh, cố chấp, cực đoan, biến thái... Cô gõ gõ cửa, "Ta muốn gặp giáo chủ của các ngươi."

Ngoài cửa không ai để ý tới cô, hoặc là nói bọn họ không thích cô, cho nên đối với lời nói của cô coi như không nghe thấy.

"Mở cửa, ta muốn gặp giáo chủ! Mở cửa, mở cửa!" Vân Y dùng sức đập cửa gỗ nhưng vẫn không ai để ý tới cô.

Vân Y nheo mắt, cũng không biết đây là mệnh lệnh của giáo chủ hay là mệnh lệnh của hộ pháp kia. Phải biết rằng hộ pháp này ở ma giáo cũng có địa vị rất cao.

Nói cách khác, cô ta rất có năng lực, đưa người của mình vào để trông coi còn có thể vào để ngược đãi cô.

Ngoài cửa đám người kia vẫn không để ý đến cô, Vân Y cười lạnh, trong nháy mắt đem những thứ có trong phòng ném hết xuống đất, phát ra tiếng ồn.

Cô dùng sức đập đồ vật dưới mặt đất, lại sợ vài thứ này không đáng tiền, không đủ vang dội, không thể khiến bọn họ chú ý.

Người bên ngoài vẫn không có phản ứng gì, cô xoay người nhìn về phía cây nến.

Ngon lửa bắt đầu cắn nuốt, nơi mà nó đi qua đều đỏ nát, ngọn lửa hùng lực không kiêng nể ai bắt đầu khuếch trương lãnh địa, đem nơi này thành nơi thống trị của nó.

Ân Tây Dã đang ngồi ở trong thư phòng, mấy ngày nay đều tự hỏi ma giáo tồn thất như vậy có thể phục hồi như thế nào.

Mà Vân Y... Khi Ân Tây Dã đang suy nghĩ về cô thì đột nhiên nghe thấy tiếng ồn ào còn có tiếng kêu cứu ở bên ngoài.

Nhiều mây, Ân Tây Dã buông đồ trong tay mình rồi đi ra ngoài lại chỉ thấy sương phòng bên trái khói đặc nổi lên bốn phía, mà sương phòng đó...

"Vân Y." Ân Tây Dã nhất thời mở to hai mắt nhìn, lập tức chạy qua, trong lòng lo lắng như kiến bò chảo nóng.

Vân Y đứng ở cửa sương phòng mở cửa ra, mà vẻ mặt Ân Tây Dã lộ ra vẻ bạo tàn nhìn lướt qua thủ vệ bên cạnh liền tát cho hấn một cái.

Một tát kia khiến thủ vệ bị đánh đến đầu như muốn quẹo về một bên, khoe miệng tràn ra máu nhưng vẫn cung kính với người trước mặt.

Ân Tây Dã hung ác nhìn về căn phòng thấy được trên người Vân Y dính khói đen, toàn thân lẫn lộn trắng đen, nhìn liền biết vừa từ trong đám cháy đi ra.

-16.6.2018-

Vân Y thăng cấp rồi nhì:)))))) Đòi gặp giáo chủ mà không ai thèm để ý là đi đốt nhà luôn:)))))) Hay lắm Vân Y của chúng ta =))))))

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Giáo Chủ Muộn Tao (3)

Edit: Tô - Beta: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

"Vân Y, Vân Y..." Ân Tây Dã kích động chạy qua ôm lấy Vân Y cực kỳ mạnh như thể muốn đem cô hòa làm một với mình, khám vào trong xương của

mình.

Mà những người bị bỏ rơi bên kia, đặc biệt là thù hạ ma giáo nhìn Ân Tây Dã biến thành cái dạng này đều rơi vào trầm mặt.

Giáo chủ... Đây đích thực là vì mỹ nhân mà từ bỏ giang sơn mà. Giáo chủ, nữ tử này căn bản là một con rắn giao hoạt muốn ăn toàn bộ ma giáo.

Ân Tây Dã gắt gao ôm lấy Vân Y, mà Vân Y chỉ cảm thấy thất lung bị hắn ôm lấy sắp gãy rồi.

"Tây, Tây... khụ khụ... Ta, ta sắp..." Vân Y ngay cả nói cũng không rõ, cô cảm giác mình sắp hít thở không thông.

Cũng không biết là do nhìn thấy mặt Vân Y mặt đỏ hồng lạ thường hay là nghe đến âm thanh đứt quãng kia mà cuối cùng cũng có người có chút lương tâm phát hiện ra điều khác thường.

"Giáo, giáo chủ, nàng, nàng sắp bị ngài ôm đến chết rồi." Vốn cũng muốn Vân Y chết nhưng nếu nàng ta cứ như vậy mà chết thì thực sự... Đến lúc đó giáo chủ tức giận rồi còn không biết việc gì sẽ xảy ra tiếp nữa đâu.

Sau khi nghe thấy tiếng nói có lương tâm kia, Ân Tây Dã mới chậm rãi hoàn thần nhưng vẫn chưa buông người trong lòng ra. Vân Y nhìn vào ánh mắt hắn, có chút điên cuồng, còn mang theo sự cố chấp mà tin tưởng Vân Y rằng đã chết rồi..

"A Tây, ta không sao." Sắc mặt Vân Y ửng hồng nhưng vẫn giả vờ mình rất bình tĩnh.

Cô nâng mắt nhìn hắn, mới phát hiện nam chính này, không hổ là nam chính, là con ruột của tác giả.

Một thân y phục màu đen cũng không giấu được tư thế oai hùng của hắn. Hắn sinh ra đã có khí thế vương giả, quân lâm thiên hạ, ngũ quan anh tuấn như được khắc từ đá cẩm thạch, miệng hình lưỡi gươm, đường cong môi phân ra rõ ràng, ánh mắt thâm thúy, không hiểu sao lại làm cho người ta có cảm giác bị áp bức.

Nhưng cô bình tĩnh không có nghĩa người khác bình tĩnh. A Tây là cái quỷ gì vậy? Giáo chủ thần võ anh minh của bọn họ từ khi nào lại có cái tên dân dã như vậy?

Vân Y nhìn thấy bộ dáng Ân Tây Dã ngây ngốc rất dễ thương liền cười khẽ một tiếng, lộ ra một nụ cười ấm áp. Độ cong khóe miệng hoàn mỹ, nụ cười đó như quanh quẩn trong đầu Ân Tây Dã, không thể lau đi.

Đây không phải là lần đầu hắn nhìn thấy Vân Y cười nhưng kể từ khi cô biết thân phận của hắn liền trốn tránh, cô tránh hắn liền đuổi, cuối cùng giam cô ở ma giáo này, sau này, không còn thấy cô cười nữa.

Ân Tây Dã lại ôm chặt Vân Y, khiến cô cũng muốn hoài nghi độ hảo cảm của hắn đối với mình có phải bùng nổ rồi không.

Mà nhiệm vụ cứ như vậy hoàn thành thì sao còn gọi là nhiệm vụ hai sao?

"Hệ thống, hệ thống, gọi hệ thống, ta muốn biết độ hảo cảm hiện nay là bao nhiêu?" Vân Y biết rằng muốn tiến công chiếm đóng thì phải xem độ hảo cảm trước đã.

"..." Trả lời lại là sự trầm mặc của hệ thống.

Đậu má, phải thù dai như vậy sao? Đúng là một hệ thống keo kiệt!

"Cấm kỵ chủ nói xấu người ta." Tiếng máy móc vang lên khiến Vân Y sùng sốt một chút.

Ân Tây Dã cảm nhận được Vân Y bị hắn ôm có chút cứng ngắc nhất thời sinh ra hiểu lầm. Nghĩ đến Vân Y không thích hắn, trên mặt liền lộ vẻ âm trầm, hung ác, càng dùng sức ôm lấy lại không biết có thể làm Vân Y bị ôm chặt đến mức suýt bị bóp chết.

"A Tây, ta có lời muốn nói với người." Vân Y nói những lời này là mong Ân Tây Dã có thể cho người khác rời đi.

Ân Tây Dã nặng nề nhìn Vân Y đang ở trong lòng mình, cũng biết vừa nãy hắn thất thố rồi.

-17.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Giáo Chủ Muộn Tao (4)

Edit: Tô- Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Sau đó hần giờ tay lên, "Các người lui xuống hết đi!"

Đám "cấp dưới" kia vốn đang nghĩ muốn nói với giáo chủ, khuyên ngài cách xa nữ nhân ác độc này một chút, không cần vì nữ nhân ác độc này mà bị ảnh hưởng tâm tình, không cần lại vì nàng mà làm ma giáo bị tổn thất nữa.

Nhưng thấy tâm tình của giáo chủ nhà mình hiện tại như vậy, tâm tư lại khó đoán, làm sao có thể làm trái?

"Dạ." Đặc biệt là hộ pháp kia, chính là nữ chính, đúng vậy, chính là cô ta gắt gao liếc cô sau đó tâm không cam, lòng không nguyện mà rời khỏi.

Có thể nhìn thấy rằng khi cô ta rời đi, bước chân trầm trọng, phần nộ đến độ nghiêng răng nghiêng lợi, cô ta đi đã xa mà Vân Y vẫn có thể cảm nhận được oán hận của cô ta.

Thân là một nữ phụ thành công, có thể đem nữ chính tức giận thành như vậy, Vân Y cảm thấy chính mình thật là tuyệt vời

"Nàng có gì muốn nói với ta?" Ân Tây Dã khôi phục lại bộ dáng bình thường, buông Vân Y đang bị mình ôm chặt ra.

Nhìn vẻ mặt bình tĩnh lại có chút âm trầm kia, nếu không phải động tác vừa rồi của Ân Tây Dã, Vân Y thiếu chút nữa đã cho rằng hần đã thông đồng trước với nữ chính rồi!

"A Tây, chàng có phải vẫn trách ta? Thật xin lỗi, thật xin lỗi." Khi Vân Y nói những lời này, vẻ mặt lê hoa đài vũ, trong giọng nói mang theo áy náy cùng ủy khuất khiến người khác nghe mà đau lòng.

Vừa rồi Vân Y đã mua từ chỗ hệ thống "Họa nhân tâm" và "Họa nhân tâm bản tăng cường lê hoa đài vũ".

(*) *Chỗ này mình không chắc là edit đúng không. Các bạn nào có cách edit đúng hơn góp ý giúp mình với nha. Mình cảm ơn.*

Mặc dù hơi khác kỹ năng tự thân mang theo lúc trước của cô, Ân Tây Dã lại khó khăn hơn nhiều, nhưng đối với một Ân Tây Dã hung ác lại vẫn còn yêu cô thì hai cái kỹ năng này là phù hợp nhất.

"A Tây, chàng nghe ta giải thích được không?" Thấy vẻ mặt Ân Tây Dã có vẻ buông lỏng, Vân Y lớn mật vươn tay kéo tay áo của hần.

Ánh mắt Ân Tây Dã thật sâu nhìn thoáng qua Vân Y, mà ánh mắt hần lúc này tàn ác giống như cô là kẻ giết cha mẹ hần vậy.

Vân Y có chút ngơ ngốc, tâm tình bất định của nam chính đúng là như trong truyền thuyết, vừa rồi còn là vẻ mặt động tâm mà hiện tại... Cô là lần đầu gặp được nam chính như vậy!

Khi biết được suy nghĩ của Vân Y, hệ thống liền chế nhạo, cô con mẹ nó mới làm có hai nhiệm vụ, một cái là nam phụ, cái còn lại là nam chính mà thôi!

Đáng tiếc Vân Y không nghe được lời chế nhạo của hệ thống nếu không sẽ cảm thấy chính mình cũng không biết nói gì.

"A Tây." Vân Y nhìn vẻ mặt Ân Tây Dã, âm thầm nuốt nước miếng xuống, không biết tại sao hần lại có vẻ mặt này.

"Vân Y, nàng, tốt lắm!" Ân Tây Dã lạnh lùng nhìn cô một cái, giống như vẻ xung động cùng xúc động vừa rồi đều là giả dối.

Nhìn Ân Tây Dã nghiêng răng nghiêng lợi, Vân Y không hiểu mình đã chọc gì hần, mà kế hoạch của cô...

"A Tây, thật xin lỗi, ta thật sự không cố ý làm vậy, A Tây, chàng tha thứ cho ta được không?" Nhìn vẻ mặt ủy khuất của Vân Y mang theo âm thanh ghen ngào cùng đôi mắt hơi dính nước làm Ân Tây Dã mềm lòng.

【Đỉnh! Độ hảo cảm +10, tổng độ hảo cảm là 40, ký chủ cố lên!】

Tiếng máy móc vang lên khiến Vân Y không thể tiếp nhận được, 40?

Nhưng vừa mới bắt đầu tiến công chiếm đóng độ hảo cảm như vậy cũng không ít.

Mà nhiệm vụ hai sao không có đơn giản như vậy.

Hơn nữa nếu muốn đem cô đang bị giam trở thành người bên cạnh hần, biết cô gặp nguy hiểm lại còn nhanh chóng chạy tới.

-18.6.2018-

Dạo này các bạn cá mập lại cắn đứt cáp rồi mọi người à, nên mạng nhà t nó chậm rì rì chả load nổi vào wattpad hay mấy web quốc tế T__T

Hôm nay load mãi trưa đến giờ mới được đó TvT

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Giáo Chủ Muộn Tao (5)

Edit: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Vân Y còn tưởng rằng...Độ hào cảm không 80 thì 90 cơ...

Ờ mờ!

Ý nghĩa kia Vân Y để trong lòng, cũng không biểu hiện lên mặt, ngược lại yên lặng mà nhìn Ân Tây Dã.

Chỉ là, đôi mắt ngập tràn hơi nước kia, lại giống như một mũi tên nhọn, đâm vào trong lòng Ân Tây Dã.

Ân Tây Dã không biết, lúc này có phải Vân Y đang diễn trò với mình hay không, nhưng mà...

Đưa tay ôm lấy Vân Y: "Được."

Một giọng nói trầm thấp, lại giàu từ tính, khiến tai Vân Y sắp mang thai luôn rồi, run rẩy một cái.

"A Tây, thật sự không phải ta muốn hại ma giáo đâu, là, là cha ta...Ông ấy nói, nếu ta không làm như thế, ông ta sẽ...Sẽ mang theo nhân sĩ vô lâm, san bằng ma giáo. Còn nói, còn nói nếu ta đem địa hình của ma giáo nói cho ông ta, thì có thể...Có thể coi như mọi chuyện chàng từng làm trước kia thành chưa từng xảy ra. A Tây, ta thật sự, thật sự..."

Lúc Vân Y nói lời này, vừa lấp bấp, lại vừa nghẹn ngào.

Đồng thời còn đem tờ giấy trong tay mình đưa cho Ân Tây Dã, cái này, đúng là do người tra cha kia viết cho cô.

Chỉ là Vân Y cảm thấy khá may mắn, thư tra cha viết cho cô, không chỉ thế này đâu, nhưng mà cô đã đem phần thư không cần thiết đốt đi rồi.

Phần còn lại...

Ân Tây Dã cầm lấy tờ giấy, nói thật, việc này cũng không hoàn toàn giống như lời nói của Vân Y, chỉ là trong lời nói ẩn giấu hàm ý khác.

Nếu như dựa theo lời giải thích của Vân Y mà xem, Ân Tây Dã lúc này, đúng là cảm thấy mọi việc đúng như vậy.

【Đình - Độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm là 50. Ký chủ cố gắng lên!】

Vân Y nhìn về mặt không biểu cảm của Ân Tây Dã, tâm trạng lo lắng không thôi, sợ lời nói dối của mình sẽ bị vạch trần mất.

Nhưng mà, sau khi nghe được âm thanh nhắc nhở của hệ thống, tảng đá lớn trong lòng Vân Y cuối cùng cũng để xuống được rồi.

"Ừ, ta đã biết rồi." Sau khi Ân Tây Dã xem tờ giấy xong, cũng không trả lại cho Vân Y mà bỏ vào trong tay áo của mình.

Vân Y đối với việc này cũng không để ý, chỉ cần hần tin tưởng cô là được rồi.

"A Tây, chàng còn nghi ngờ ta hay không? Ta thật sự không biết, cha ta sẽ làm như vậy. Ông ấy, ông ấy lừa ta?" Vân Y khóc lóc kể lể.

Trong mắt Ân Tây Dã, Vân Y giống như thật sự bị lừa gạt, khiến hần có chút không đành lòng.

"Không sao, ta không trách nằng." Trên khuôn mặt âm u của Ân Tây Dã lúc này mới lộ ra một nét ôn hòa, nhưng theo Vân Y cảm thấy đáng sợ quá.

Vân Y làm như không để ý, ôm lấy eo của Ân Tây Dã, đem đầu mình chôn vào trong ngực Ân Tây Dã.

"A Tây, chàng thật tốt." Nghĩ một đằng nói một nẻo, Ân Tây Dã ngửi mùi hương của Vân Y, dần dần rơi vào trầm tư.

"A Tây, ta có thể không hoạt động trong phòng này không, ta có thể ra ngoài đi dạo không?" Vân Y cảm thấy nếu như chỉ một mực đợi trong căn phòng này, nhất định sẽ bị ngộp chết mất.

Lúc Ân Tây Dã nghe được yêu cầu của Vân Y, đột nhiên buông Vân Y ra, âm u mà nhìn cô một cái, giống như đang ần nhẫn bạo lực.

【Đinh - Độ hảo cảm - 10, tổng độ hảo cảm là 40. Ký chủ kém quá, phải nỗ lực hơn nữa!】

Vân Y tròn tròn hai mắt, cô, cô, cô đã làm chuyện gì khiến hấn không hài lòng hay nói lời không nên nói sao?

-19.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Giáo Chủ Muộn Tao (6)

Edit: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Cứ ngây ngốc như vậy mà nhìn Ân Tây Dã, chỉ tiếc là Ân Tây Dã không thèm liếc mắt nhìn về mặt Vân Y, mà lại trực tiếp bỏ đi.

Cho đến khi Ân Tây Dã đi một lúc sau, Vân Y mới hoàn hồn lại, chỉ là cô vẫn không biết mình đã làm sai điều gì, hay là đã nói sai cái gì đây?

"A Tây, ta có thể không hoạt động trong phòng này không, ta có thể ra ngoài đi dạo không?"..... Cô chỉ nói một câu này.

Câu này có gì không đúng à? Đâu có đâu...

Sau khi Ân Tây Dã ra khỏi phòng của Vân Y thì quay lại thư phòng, ngồi vào ghế, bắt đầu suy nghĩ.

Nghĩ đến lời nói ban nãy của Vân Y, hấn không tự chủ mà nghĩ đến thời gian trước kia, Vân Y cũng luôn ra vẻ thông minh như vậy...

Lừa gạt hấn, còn khiến trên dưới ma giáo tổn thất nhiều như vậy.

Chỉ là...Ân Tây Dã lấy tờ giấy trong tay áo ra, nhìn nét chữ, đúng vậy, hấn đã từng nhìn thấy nét chữ của mình chủ Vân Thiên Nguyên, chính là nét chữ này.

"Giáo chủ." Lúc Ân Tây Dã đang suy nghĩ việc này, hộ pháp Khuông Chi Dung một thân y phục đỏ, dáng người như được khắc gọt, tình ý trong mắt khiến mây mưa phải thẹn thùng, cử chỉ lại càng kiêu mị.

Nhưng mà, rõ ràng cách ăn mặc của Khuông Chi Dung lại không được Ân Tây Dã chú ý tới.

Thấy Ân Tây Dã một mực cúi đầu nhìn chằm chằm tờ giấy trong tay, trong lòng Khuông Chi tức giận không thôi.

Cô ta đặc biệt chuẩn bị y phục tới nửa canh giờ, sau đó lại trang điểm tinh xảo như vậy.

Đứng trước gương mà xem, cô ta cũng là một mỹ nhân quốc sắc thiên hương đấy được không? Muốn ngực có ngực, muốn hông có hông, quyền rũ biết bao.

Mà người đàn bà kia, có cái gì tốt hả?

Trông cũng chỉ là loại thanh tú phổ biến, cũng không biết vì sao giáo chủ lại đặt người đàn bà kia vào tim như thế.

Khuông Chi Dung nghĩ tới đây, thì cảm thấy không cam lòng, chẳng qua là không thể hiện ra mặt mà thôi.

"Giáo chủ." Ân Tây Dã không để ý đến cô ta, cô ta lại gọi thêm một lần nữa.

Ân Tây Dã ngược mắt lên, lạnh lùng liếc qua, mới nhàn nhạt mà trả lời: "Có chuyện gì à?"

Giọng nói của Ân Tây Dã hơi lạnh, khí chất của hấn lại âm u lạnh lẽo, nhưng cho dù mặc ít vải thì Khuông Chi Dung cũng không cảm thấy lạnh. Ngược lại càng thêm nhiệt tình.

"Giáo chủ, thuộc hạ cảm thấy là, Vân Y kia chỉ muốn nói chuyện riêng với giáo chủ, chắc chắn là muốn lừa dối giáo chủ, sau đó lại lấy tin tức của ma giáo chúng ta, báo cho bọn người danh môn chính phái biết. Giáo chủ, ngài phải suy xét cẩn thận."

Lời của Khuông Chi Dung khiến Ân Tây Dã nhớ lại yêu cầu của Vân Y, muốn đi lại hoạt động trong giáo một chút.....

Lạnh lùng híp mắt lại, trong mắt nổi lên một ít gợn sóng, sau đó đưa mắt nhìn về phía Khuông Chi Dung: "Ồ? Vậy người biết cái gì rồi sao?"

"Giáo chủ, chúng ta trước tiên đừng quan tâm cái gì cả, từ từ mà quan sát." Khuông Chi Dung nói xong, im lặng một chút, lại tiếp tục nói.

"Giáo chủ, nếu như thuộc hạ đoán không sai, Vân Y chết...kia chắc chắn đã giải thích hành động của cô ta với giáo chủ rồi, chắc là, cô ta muốn xin ngài tha thứ cho cô ta đây?"

Lời nói thăm dò của Khuông Chi Dung khiến Ân Tây Dã nhú mày một cái, không sai, lời cô ta nói không sai chút nào...

"Ồ, vậy thì sao?" Mặc dù Ân Tây Dã biết Vân Y vì nguyên nhân này mới đến gần mình, nhưng cũng không nói ra trước mặt Khuông Chi Dung.

"Giáo chủ, nếu như Vân Y thực sự có nỗi khổ riêng, chúng ta cũng phải điều tra cho rõ ràng, không phải sao ạ?" Khuông Chi Dung cũng không ngốc.

-20.6.2018-

Haha mạng lag quá vào không nói các bạn ạ:))) Nên từ giờ tới khi nào sửa xong tới muộn t mới đăng truyện nha. Truyện dự trữ còn được 10c, bé Tô cũng đã edit thêm nữa nhưng do mạng nhà Há Cảo không load nổi nên chả nhận bài được TvT Khổ ghê nơi T__T

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Giáo Chủ Muộn Tao (7)

Edit: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Lúc này cô ta đương nhiên biết không nên nói xấu Vân Y, lúc này chủ yếu là xoát độ hảo cảm của giáo chủ thôi. Để cho giáo chủ biết được cô ta cũng là một người có tấm lòng lương thiện không kém đoá hoa trắng nhỏ kia.

"À đúng rồi, giáo chủ, về việc tổn thất lần này của ma giáo chúng ta, cái này, Vân Y không chỉ đem tin tức báo cho võ lâm minh chủ, cũng báo cho thanh mai trúc mã của cô ta, chính là cái gã đàn ông dẫn đầu công kích ma giáo chúng ta, Toàn Từ Dương."

Khuông Chi Dung vừa nói xong câu này, tâm tình của Ân Tây Dã đột nhiên nhấp nhô mà nắm chặt tờ giấy trong tay.

Đối với vẻ mặt này của giáo chủ mình, Khuông Chi Dung đương nhiên hiểu rõ, dù sao cũng là người đi theo bên người hấn nhiều năm như vậy cơ mà.

"....." Ân Tây Dã càng im lặng, hơi thở âm u lạnh lẽo bao trùm lấy hân.

Khuông Chi Dung ngậy người bên Ân Tây Dã lâu như vậy, tự nhiên biết được lúc này mình không cần làm gì cả, chẳng qua ánh mắt liếc nhìn tờ giấy mà Ân Tây Dã cầm.

Ban này giáo chủ cầm tờ giấy này nhìn đến xuất thần, cô ta cũng biết có vấn đề rồi.

Cô ta neho mắt lại thật sâu, nhìn Ân Tây Dã một cái, cái này à, đợi đến khi cô ta tìm được tin tức của Toàn Từ Dương rồi...

Haha.

Đến lúc đó, chỉ không biết Vân Y kia trong lòng giáo chủ còn chiếm được bao nhiêu...

【Đỉnh – Độ hảo cảm công lược –10, tổng độ hảo cảm là 30. Ký chủ phải cẩn thận nhé, trừ nữa là hết luôn đó!】

Thời điểm Vân Y đang ngồi trên giường suy nghĩ xem nên làm sao để công lược nam chính này, thì tiếng nói máy móc của hệ thống vang lên, khiến cô nhất thời không thể đón nhận được.

Thế này, thế này, thế này là chuyện gì vậy?

Sao lại đột nhiên...Giảm bớt độ hào cảm rồi?

Từ đầu đến cuối Vân Y luôn cảm thấy cốt truyện mà hệ thống đưa có bug, nếu không, sao lại thế này.

Chẳng qua may mắn là còn có được 30 độ hào cảm.

Hơn nữa, sau khi cô suy nghĩ xong, rốt cuộc cũng biết được tại sao nam chính lại giảm độ hào cảm rồi.

Cô là vì muốn đi ra ngoài hấp thu không khí trong lành, nên mới bảo Ân Tây Dã cho cô ra ngoài đi dạo.

Nhưng không nghĩ được yêu cầu này trong mắt Ân Tây Dã, lại nghiêm trọng như vậy...

Được rồi.

Vân Y tự thở dài trong lòng một cái, không còn gì để nói.

Một làn sương mù nhẹ nhàng dâng lên bên sông, nhẹ nhàng nhuộm trắng cả dãy núi, một màu trắng xóa phủ lên khiến mọi thứ vừa mờ ảo vừa huyền ảo.

Ân Tây Dã đứng bên vách núi, lúc này là thời điểm mặt trời vừa lên, luyện công vào lúc này, nhất định là hiệu quả nhất.

Một người múa kiếm, trong màn sương trắng, bóng dáng của nam tử kia càng thêm thon dài.

"Giáo chủ." Âm vệ bên người Ân Tây Dã đột nhiên đi đến, nhưng Ân Tây Dã cũng không ngừng lại.

Ngược lại múa càng thêm tùy ý thoải mái, xoay người một cái, kết thúc lần luyện công này.

"Có chuyện gì à?" Ân Tây Dã cầm lấy khăn tay màu trắng, lau chùi bảo kiếm trong tay.

"Bọn thuộc hạ đã làm xong các biện pháp đối phó với bọn người chính phái kia, bọn họ sau khi biết không thể tiến vào trong giáo chúng ta được, bắt đầu ra tay với các cửa hàng của chúng ta..."

Âm vệ kia còn chưa nói xong chuyện này, Ân Tây Dã lạnh lùng ngược mắt, âm u mà nói: "Loại chuyện nhỏ này chẳng lẽ nào cũng cần ta đến dạy người sao?"

-21.6.2018-

Thật ra t là người vô cùng dễ tính. Nhưng mà dễ tính luôn có mức độ nào đó. T chỉ mới edit chưa đầy 1 tháng nên t luôn mong mọi người góp ý chỗ sai giúp t. Nhưng mà mọi người góp ý nhẹ nhàng với, tìm t thủy tinh dễ vỡ lắm. Không chịu nổi các bạn vào góp ý mà kiểu ra lệnh đâu, mong các bạn hiểu giúp t:(:(Chân thành cảm ơn mọi người 33333

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Giáo Chủ Muộn Tao (8)

Edit: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Lời Ân Tây Dã vừa nói xong khiến âm vệ đột nhiên nhớ lại giáo chủ nhà mình là một người như thế nào.

Người nói xem, sao hần ta có thể khinh suất như thế?

"Vâng ạ."

Âm vệ lắc người một cái, rời khỏi nơi giáo chủ luyện công.

Ân Tây Dã ném cái khăn đang cầm trong tay về phía sau, khăn tay theo gió bay xuống vách đá.

Nhìn ánh trắng vàng dần dần lặn xuống, thân hình Ân Tây Dã như được mạ lên một sắc vàng. Khiến người nhìn vào liền cảm thấy chói mắt, mà đôi mắt nhắm lại kia của hắn, khiến ngũ quan trầm tĩnh càng thêm tuấn tú lạ thường.

"Đúng rồi, nàng ấy bây giờ thế nào rồi?" Đột nhiên Ân Tây Dã mở mắt, mở miệng hỏi một câu này.

Rõ ràng bốn phía không có ai, nhưng lời của Ân Tây Dã vừa dứt, lại nghe được giọng nói của một ám vệ vang lên: "Không có làm gì cả, giống như không hề thay đổi."

Ân Tây Dã cau mày, sau đó xoay người, bước về phía phòng Vân Y.

Vân Y ngồi trước bàn, tuy rằng Ân Tây Dã tức giận bỏ đi rồi, nhưng mà, cũng không có ý định ngược đãi cô.

Cho nên mỗi sáng sớm, đều có hai thị nữ đến đưa cơm cho cô.

Nhưng mà, trừ hai thị nữ đưa tới đưa cơm ra, cô chưa từng nhìn thấy những người khác...

Đương nhiên, lúc dập lửa tối hôm qua, cô còn chưa kịp phản ứng đã bị Ân Tây Dã ôm kín vào trong lòng.

Cũng hoàn toàn không nhìn thấy được ai...

"À này, ta có thể gặp A Tây...giáo chủ của các ngươi một lát không?" Vân Y nhỏ giọng nhẹ nhàng hỏi.

Chỉ là, Vân Y dụ dỗ khiến người khác nhìn không được, bởi vì lúc này...

Những thị nữ kia cực kỳ hận Vân Y, cũng bởi vì cô, mới khiến ma giáo bị thiệt hại nặng nề như vậy.

Vân Y bị đối xử lạnh nhạt cũng không thêm để ý, dù sao...cô cũng có biện pháp.

Chẳng qua, 30 độ hảo cảm, Vân Y vẫn cảm thấy đây là một khởi đầu tốt đẹp, dựa theo tình tiết phát triển trong cốt truyện, cô phát hiện ra một vấn đề.

Thì ra nguyên chủ đã quen biết trước với giáo chủ, nhìn dáng vẻ của hắn, hình như là vì trước kia...nguyên chủ chán ghét hắn?

Bởi vì sau khi xảy ra chuyện lần này, nguyên chủ vẫn rất là chán ghét hắn, cũng không hề cảm thấy áy náy về hành vi của mình.

Dần dần sau đó, giáo chủ kia bởi vì tức giận, nên đã tìm hộ pháp chửi trò giả yêu nhau...Giả đến thành thật.

Nghĩ đến đây, Vân Y cảm thấy cần phải tăng nhanh tiến độ rồi, quan trọng nhất là, hiện tại cách thời điểm kia không xa lắm.

Thời điểm gì?

Đương nhiên là thời điểm giáo chủ đi tìm hộ pháp chọc giận Vân Y, cuối cùng giả mà thành thật ấy.

Lúc Ân Tây Dã đi đến cửa phòng Vân Y, mơ hồ nghe được tiếng nói từ bên trong vọng ra.

Lắng nghe cẩn thận, nàng ấy tìm mình?

Chẳng qua, mọi người trong giáo đối xử với Vân Y như vậy, hắn cũng có thể đoán được một chút. Dù sao, nàng ấy làm như vậy, đối với mọi người trong giáo mà nói, thật sự là...

"Khụ khụ!" Ân Tây Dã đột nhiên cảm thấy hắn làm việc ngu ngốc rồi, cư nhiên lại giả vờ ho khan để biểu thị sự tồn tại của mình sao?

Ân Tây Dã có chút lúng túng, sau đó phát tay áo, để hai thị nữ kia đi xuống trước.

Mà hắn, đứng đối diện với Vân Y, nhìn cô, trầm giọng hỏi: "Nghe nói, nàng tìm ta?"

Vân Y vừa nghe hắn hỏi như thế, mồ hôi chảy xuống, cái gì mà nghe nói...Nghe ai nói? Cô vừa nói hết câu là hắn đã xuất hiện rồi.

-22.6.2018-

Từ "muộn tao" tớ có giải thích ở đầu chương 32 rồi, nên mọi người ai còn thắc mắc trở lại chương 32 xem hộ tớ nhá. Đang online 3G trên điện thoại nên không tiện copy lại =((((

Vấn vấn đề cũ:

TÌMEDITOR!

TÌMEDITOR!

Chương 40: Giáo Chủ Muộn Tao (9)

Edit: Há Cào

Banner by PhThu02

-----♥-----

Chẳng lẽ là hắn đến tìm cô?

Vừa nghĩ đến đây, Vân Y lập tức nở nụ cười tí mắt nhìn Ân Tây Dã: "A Tây, chàng đã dùng bữa sáng chưa? Chúng ta cùng nhau dùng nha."

Ân Tây Dã cúi đầu nhìn cô, sau đó liếc nhìn thức ăn bày trên bàn, gật đầu một cái, "Được."

Sau khi Ân Tây Dã gật đầu ngồi xuống, Vân Y vội vàng bày bát đĩa, nhìn đáng vẻ bận rộn của Vân Y, khiến Ân Tây Dã không khỏi nhớ đến trước kia.

Nhưng mà, vừa nghĩ đến sự thay đổi của Vân Y, có thể vì chuyện gì đó vì người nào đó, tâm tư đang nhảy nhót của Ân Tây Dã đột nhiên nguội lạnh.

【Đình – Độ hảo cảm -5, tổng độ hảo cảm là 25, ký chủ, cô cần phải cố lên!】

Chú ý: Đình – Độ hảo cảm là 25, khi độ hảo cảm đạt tới 100, nhiệm vụ hoàn thành, trong lúc làm nhiệm vụ, độ hảo cảm sẽ có lúc tăng sẽ có lúc giảm, khi độ hảo cảm đến -100, nhiệm vụ thất bại, thất bại ba lần, sẽ xóa bỏ --】

Vân Y bị âm thanh nhắc nhở liên tục của hệ thống khiến cho bối rối, này, Ân Tây Dã này lại giảm độ hảo cảm với cô rồi á?

Tại sao?

Tại sao?

Hình như cô đâu có làm chuyện gì không nên làm đâu?

Thấy đáng vẻ sững sờ của Vân Y, Ân Tây Dã hơi kinh ngạc nhìn cô, chỉ là rất nhanh lại thu hồi tầm mắt lại.

"Nàng thế này là muốn làm cái gì?" Ân Tây Dã nắm lấy cổ tay đang gấp thức ăn của Vân Y, thâm thúy mà nhìn cô, đem tất cả tâm tư giấu sâu vào trong mắt.

"A Tây, ta chỉ là, chỉ là muốn ra ngoài hít thở không khí một chút, đã nhiều ngày nay rồi, ta đã nghĩ kỹ rồi, là ta có lỗi với mọi người, nhưng mà A Tây, ta thực sự không biết sẽ như vậy, A Tây, huhu, ta sai rồi, A Tây..."

Vân Y nước mắt rưng rưng, hơi ngước mắt lên, nhưng lại sợ bị trách mắng mà nhanh chóng cúi xuống.

Ân Tây Dã thấy cô như vậy, trong lòng mềm nhũn ra.

【Đình – Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm 30, ký chủ thật tuyệt vời, không ngừng cố gắng nha!】

Lúc Vân Y nghe được âm thanh nhắc nhở này của hệ thống, cảm thấy đây thực sự là âm thanh của thiên nhiên nha.

Cuối cùng độ hảo cảm cũng không giảm nữa rồi.

"A Tây." Vân Y đi tới, Ân Tây Dã thuận thế kéo Vân Y vào trong ngực, để cô ngồi lên đùi hắn.

"Vân Y, sau này, chúng ta phải vui vẻ nhé." Ân Tây Dã không biết lời nói này của Vân Y có phải là thật lòng hay không.

Nhưng mà, hắn đánh cược, đánh cược tính mạng của hắn, đánh cược toàn bộ cả ma giáo.

【Đình – Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 35, ký chủ thật tuyệt vời, không ngừng cố gắng nha!】

Vân Y không biết tại sao đột hảo cảm lại đột nhiên tăng lên, chỉ là...

Đôi môi mềm mại nhẹ nhàng in lên trán cô, lên mũi cô, cuối cùng lên môi cô.

Nhẹ nhàng chạm thử vào, dịu dàng vuốt ve, trần trờ lưu luyến, nhẹ nhàng mút vào, lại kiên nhẫn chờ đợi phản ứng của cô.

Động tác đột nhiên này của Ân Tây Dã khiến Vân Y cảm nhận được hơi thở của hắn gần trong gang tấc, cảm giác tê dại lạ thường trong chớp mắt lan tới, làm tiếng lòng của cô rung động không thôi.

Cánh tay của hắn vòng qua thắt lưng, ôm chặt một chỗ, các giác quan tràn ngập hạnh phúc, hé mở đôi môi, cô ngây ngô đáp lại.

Ân Tây Dã lộ vẻ xúc động, nụ hôn đầy đưa lại càng sâu hơn, bàn tay khẽ vuốt ve sau lưng cô, cho dù cách một lớp quần áo, vẫn cảm giác được bàn tay của hắn nóng rực.

Trong lồng ngực, khuôn mặt xinh đẹp của cô càng nóng lên...

Môi của hắn chậm rãi trượt xuống rai tai xinh xắn của cô, cuối cùng rơi xuống cổ của cô, trần trờ mà mờ nhạt.

-23.6.2018-

Ủ ôi, tí tạo nước lèo TvT Edit mà mắc cỡ quá >v

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Giáo Chủ Muộn Tao (10)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Trần ngập yêu thương và nhu tình, hắn hiện giờ thật khác với vẻ ngoài lạnh lùng ngày thường.

【Đinh! Độ hảo cảm +10, tổng độ hảo cảm là 45, ký chủ thật tuyệt vời, mong ký chủ không ngừng cố gắng!】

Chôn mặt ở trong lòng Ân Tây Dã, Vân Y lúc này mới phát hiện, thì ra hôn môi còn có thể gia tăng độ hảo cảm a!

Đột nhiên trong đầu Vân Y xuất hiện nhiều thật nhiều ý tưởng, vậy nhiều lần thì sao?

Vân Y vừa có ý tưởng này, âm thanh máy móc của hệ thống lập tức vang lên, "Vì nam chính với ký chủ lần đầu tiên hôn môi cho nên mới sinh ra sự tò mò cùng tình cảm mãnh liệt."

"Chẳng lẽ lần tiếp theo sẽ không có tình cảm mãnh liệt sao?" Vân Y phản bác.

Nhưng mà, hệ thống không có trả lời lại.

Hệ thống chết tiệt, thật cmn cao lãnh, Vân Y thật sự có đôi khi chỉ muốn đem cách nói chuyện một nửa của hệ thống ra tấn cho một trận.

"A Tây, ừm, ta về sau còn có thể ăn cơm cùng chàng không?" Khi Vân Y nói lời này có chút cẩn thận.

Ân Tây Dã đột nhiên ôm chặt eo của Vân Y, gát gao giam cầm, khiến cho Vân Y cảm thấy hắn thế này... Không thể hiểu được?

"Được." Ân Tây Y chôn mặt trong tóc Vân Y, vừa nói cho Vân Y cũng như nói cho chính mình, đáp ứng một cách cẩn thận.

Là hắn... Bè cánh của cô?

Mặc kệ cô trở nên thế nào, hắn cũng vui vẻ chịu đựng.

Tại phòng bếp, sau khi Vân Y được Ân Tây Dã đồng ý, rốt cuộc sau này cũng có thể đi ra ngoài đi dạo giải sầu.

Tất cả đều rất tốt, điều duy nhất không tốt chính là bọn người này luôn dùng ánh mắt cừu hận nhìn cô.

Điều này làm Vân Y có chút không tiếp thu được.

Nhưng mà cái này cũng không có cách nào, việc mà nguyên chủ đã làm, bây giờ là cô thay cho cô ấy chịu tiếng xấu mà thôi.

Nghe trong phòng bếp phát ra tiếng bình bình bang bang, những thị nữ lập tức tò mò cùng trào phúng, thiên kim đại tiểu thư học người ta nấu ăn?

A~

Vân Y ở trong phòng bếp cũng không rảnh để ý "đôi đũa" của người ta.

Cô bây giờ là đang lấy lòng nam chính hi nộ bất thường, hay nói làm sao để tăng độ hảo cảm a?

Ánh mặt trời sắp lặn dần cũng bị thay thế bởi ánh trăng, hoàng hôn cũng dần biến mất.

Ân Tây Dã sau giờ cơm trưa, liền chờ, chờ Vân Y tìm hán đến ăn cơm.

Tại sao Ân Tây Dã không chủ động đi tìm Vân Y? Khụ, khụ, có đôi khi ngạo kiều là như vậy.

"Nàng hôm nay làm gì?" Đợi cả buổi chiều, Ân Tây Dã cảm thấy chính mình đã không còn đủ nhẫn nại mới mở miệng ra hỏi.

"Báo cáo giáo chủ, nàng hôm nay đều ở phòng bếp, hình như... Là đang nấu ăn." Âm vệ cũng chỉ ở bên ngoài nhìn, không có đi vào chú cô đang làm cái gì cho lắm.

"Hử? Nàng nấu ăn?" Ân Tây Dã kinh ngạc cực kỳ, cô.... nấu ăn?

Nhưng cho dù có chút kinh dị hán vẫn phải kiềm chế phiền bận trong lòng.

"Giáo chủ, Vân Y nói có việc muốn gặp ngài." Khi Ân Tây Dã đang ngồi trên ghế tự hỏi thì thuộc hạ đến cửa bẩm báo.

Ân Tây Dã nâng mắt, giương tay, thuộc hạ đó lập tức liền né thân mình một chút cho Vân Y đi vào.

Vân Y trong tay ôm một cái hộp, cô vừa bước đến cửa, Ân Tây Dã đã dùng con mắt cực nóng nhìn cô.

"A Tây, ta có nấu canh cho chàng, chàng ném thử xem vị thế nào?" Vân Y cười ngọt, cô đem cái hộp mình cầm trong tay đặt trước mặt Ân Tây Dã.

-24.6.2018-

Được rồi tui đã nói là tí tẹo nước lèo mà $\geq \cup \leq$ Thêm nữa thì TG này cũng chưa có "thịt" đâu, chỉ có tẹo nước lèo thôi $\geq \cup \leq$ Đường còn dài, thịt từ từ sẽ tới. Mọi người chờ nôn nóng ($\cup \cup \cup$)

Sẵn đây có bạn đọc giả nào 2000 thì chúc các thi tốt được kết quả như ý nha 333

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Giáo Chủ Muộn Tao (11)

Edit: Tô - Beta: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Phía cửa lại có người đi vào.

"Giáo chủ, về việc lần này..." Âm thanh vang lên bỗng im lặng, Khuông Chi Dung đang bước vào cửa lại phát hiện bên trong có một người không nên xuất hiện ở đây.

"Sao người lại ở chỗ này?" Khuông Chi Dung thuận miệng nói.

Vân Y cũng chỉ bó thí cho cô ta một ánh nhìn, không có đáp lại, vẫn tiếp tục nói chuyện với Ân Tây Dã.

Mà thật ra Ân Tây Dã cũng không hài lòng với thái độ này của Khuông Chi Dung, hấn nhìn cô ta với ánh mắt bất mãn.

"Giáo chủ." Cảm nhận được giáo chủ nhà mình phóng ra khí lạnh, Khuông Chi Dung bưng tỉnh, nững nịu hô một tiếng.

Vân Y nhất thời nổi da gà, đồ mờ, nữ chính này có bệnh à?

Mà Vân Y run run thân mình, Ân Tây Dã có vẻ cũng đã bị dọa.

Duỗi tay qua, công khai biểu thị chủ quyền của bản thân, "Còn có việc gì sao? Không có việc gì thì lui ra đi."

Tuy Ân Tây Dã nói ra lời này cũng không nhìn ai nhưng mọi người ở đây đều biết lời này là nói với Khuông Chi Dung.

"Giáo chủ, ngài cũng không thể bị nàng ta lừa nữa." Khuông Chi Dung vừa nghe hấn nói sắc mặt nhất thời âm đạm.

Nhìn ánh mắt giáo chủ, giống như tự mình bị lừa vậy, lời trung thần thật khó nghe....

"Cái gì?" Ân Tây Dã thấy thuộc hạ của mình không nghe lời hấn nói, tâm tình lập tức khó chịu.

Dùng lực đập một cái lên bàn, tức giận mà Vân Y giống như bị hấn dọa, chôn ở trong lòng Ân Tây Dã.

Ân Tây Dã nhìn thấy Vân Y bị hấn dọa, vội vàng trấn an, mà Khuông Chi Dung lại bị xem nhẹ mà đứng một bên.

Khuông Chi Dung nào có thể cho phép bản thân cô ta bị giáo chủ xem nhẹ chứ?

"Giáo chủ, ngài chớ có bị nàng ta lừa, khẳng định là nàng ta đang có âm mưu quỷ kế gì đó, nói không chừng trong canh kia có..."

Khuông Chi Dung còn chưa nói xong Ân Tây Dã đã phát tay áo, cô ta bị đưa ra ngoài.

Khi cô ta bị giáo chủ đuổi ra, trên mặt còn lộ vẻ không thể tin được.

Đối với Khuông Chi Dung, giáo chủ trước kia không bao giờ đối đãi với cô ta như vậy, nhưng hôm nay...

Đều do tiện nhân Vân Y, đều do ả, giáo chủ mới đối xử với mình như vậy.

Nghĩ đến đây, trong lòng Khuông Chi Dung càng thêm hận, nhìn qua cũng biết.

Nhưng đây là ở trước phòng giáo chủ, cô ta cũng không thể nào đứng đây mà tính kế Vân Y được.

Bằng không để giáo chủ biết, đến lúc đó không biết bản thân cô ta sẽ chết như thế nào đâu.

Mà Vân Y tự nhiên cũng biết trình độ hắc hóa của nữ chính, chỉ cần có cốt truyện, không có chuyện gì làm khó được cô.

Nữ chính sau này tra tấn nguyên chủ, đa phần là do nguyên chủ "bá chiếm" Ân Tây Dã.

Nếu oán hận cô như vậy, cô cũng không nghĩ tới cùng nữ chính giao lưu.

Phi.

Nói những lời này cũng chỉ thêm phí lời.

Sự tồn tại của nữ phụ là để đáp trả lại nữ chính, mặc kệ lúc nào, mặc kệ đã xảy ra chuyện gì, đều không thể có mối quan hệ tốt đẹp.

Đặc biệt là dưới tình huống hiện tại, lại thêm việc nữ chính tra tấn nguyên chủ kiếp trước, tin tưởng cô ta tốt bụng thì đúng thật là ngu ngốc.

"A Tây." Trong lòng Vân Y khó chịu, ôm cánh tay đang thả xuống dưới của Ân Tây Dã, hai chân còn lắc qua lắc lại.

-25.6.2018-

Nguyên nữ chính lại hắc hóa TvT

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Giáo Chủ Muộn Tao (12)

Edit: Tô - Beta: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Nhìn về mặt Vân Y lúc này, trong lòng Ân Tây Dã xẹt qua một tia mềm mại, giọng nói có phần ôn nhu, nhỏ nhẹ, "Làm sao?"

"Nàng, nàng ta thế nhưng có thể tùy ý ra vào thư phòng thậm chí là phòng của chàng sao?" Vân Y chỉ về phía bóng dáng Khuông Chi Dung rồi đi.

Ân Tây Dã nhìn theo ngón tay của Vân Y lập tức hiểu được ý tứ trong lời cô nói.

Trước kia, bởi vì chuyện công vụ quan trọng, hẳn đối với năng lực của hộ pháp mười phần yên tâm cho nên cũng không để ý mấy chuyện này.

Nhưng mà hiện tại..

"Vân Y của ta đang ghen sao?" Ân Tây Dã cũng không phải cái loại người có EQ siêu thấp, một lát sau liền lập tức phản ứng.

"Hừ." Vân Y ngạo kiều hừ một tiếng, đầu quay qua chỗ khác, không thèm để ý đến Ân Tây Dã.

Nhìn động tác trẻ con của cô, hẳn lộ ra một tia cười, "Ngoan, nếu không thì sau này sẽ không để nàng ta ở cùng một chỗ với ta, được không?"

Ân Tây Dã nói ra lời này, tay ôm eo của Vân Y lại mạnh thêm, gắt gao, không để cho cô có thể rời đi.

"Còn nữa." Vân Y cũng không thuận theo mà buông tha, đối với đáp án mà Ân Tây Dã đưa ra, cô vẫn chưa hài lòng.

"A, vậy còn gì?" Ân Tây Dã tuy rằng thông minh nhưng đối với biến hóa của Vân Y lúc này, có chút suy nghĩ không ra.

"Những nữ nhân khác cũng phải cách xa ra." Vân Y ôm hắn, lời này nói ra chiếm hơn mười phần dục vọng chiếm hữu.

【Đình! Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 50, nhiệm vụ tiến hành đã được một nửa, mong ký chủ lại nỗ lực hơn!】

Không biết vì sao, mỗi lần Vân Y nghe tiếng vang lên lạnh như băng của máy móc lại kèm theo chút bán manh.

Luôn có cảm giác không hợp, luôn có cảm giác kỳ quái.

"Mau uống, mau uống." Vân Y vất vả cả ngày, độ hảo cảm mới tăng thêm 5.

Tuy rằng chỉ là như thế thôi, đối với Vân Y mà nói rất tuyệt vời, chậm rãi cố gắng, đúng là cảm thấy điều mỹ diệu của nhân sinh.

"Được." Thấy Vân Y đang cầm cái chén đưa đến trước mặt hắn, hắn mới lưu luyến không rời mà buông tay đang ôm chặt Vân Y xuống.

"Vị như thế nào?" Vân Y thật chờ mong nhìn hắn uống xong, đôi mắt sáng lấp lánh.

"Ừ, cũng không tệ lắm." Ân Tây Dã buông chén trong tay xuống, lúc Vân Y không chú ý mà đem môi hắn chạm lên đôi môi mềm mại kia.

Nhẹ nhàng mà mang theo ôn nhu cùng tình yêu, đem hơi thở của bản thân hắn truyền khắp miệng cô.

Đáng chết, đáng chết.

Khuông Chi Dung về phòng mình, phần nộ dầm chân, nhìn bài trí trong phòng mình.

Lại cảm thấy màu đỏ bùng của những tấm vải này thật chói mắt.

Vì hắn, bản thân cũng thay đổi sở thích.

Vì hắn, mỗi năm, mỗi tháng, từng giây, từng phút đều nghĩ làm thế nào để theo kịp bước đi của hắn.

Từ lúc còn rất nhỏ, cô ta đã thích hắn.

Nhưng vì cái gì, vì cái gì hắn lại đối xử với cô ta như vậy?

Nữ nhân kia có gì tốt?

Chẳng những không thích hắn, lại oán hận mà giáo như vậy.

Cô ta không cam lòng.

Cô ta vẫn không cam lòng.

Ngồi ở trước bàn trang điểm, vẻ mặt Khuông Chi Dung vắn vẹo trước gương đồng, trông cực kì dữ tợn, xấu xí, nhưng cô ta cũng không biết.

Suy tư một lát, trong lòng có một chủ ý liền quay người rời khỏi phòng.

"Vân Y ở bên trong?" Khuông Chi Dung đi tới phòng của Vân Y, cũng không biết có phải giáo chủ đã an bài cho người tới báo hộ Vân Y không.

-26.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Giáo Chủ Muộn Tao (13)

Edit: Tô – Beta: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Tuy Ân Tây Dã cho phép Vân Y tự do hoạt động ở ma giáo nhưng vẫn an bài cho người đứng canh trước phòng cô.

"Dạ." Đối với vị hộ pháp này, người ở ma giáo cũng phải tôn kính vài phần.

"Vân Y, ngươi ra đây cho ta." Khuông Chi Dung đứng ở cửa, mới vừa bước vào thì thấy Vân Y đang vuốt vòng tay trên tay mình.

Nhìn cái vòng tay đó, trong lòng càng phẫn hận, cái vòng tay kia, cô ta biết.

A, cái đó còn không phải là giáo chủ từng nói qua sẽ tặng cho người cùng hấn một đời một kiếp một đôi người...

"Vân Y, ngươi hiện tại chắc rất đắc ý đúng không?" Khuông Chi Dung nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Vân Y giống như nhìn kẻ thù đã sát hại cha mẹ cô ta vậy.

À, không đúng, phải là đoạt đi người yêu.

"Ồ? Ngươi nói gì vậy?" Vân Y rất vô tội nhìn Khuông Chi Dung, con ngươi mê mang theo chút ánh sáng.

"Ta nói cho ngươi biết, dù ngươi có làm gì, ta cũng sẽ không để ngươi thực hiện được, ta sẽ không cho ngươi có cơ hội một lần nữa làm hại ma giáo."

Khuông Chi Dung cảm thấy Vân Y làm như vậy, thay đổi như thế nhất định lại có mục đích.

Chắc chắn là lợi dụng cảm tình của giáo chủ sau đó lại làm hại ma giáo, khiến ma giáo bọn họ phải gào thét thống khổ mới thôi.

Là một người trung thành, cô ta sao có thể để nàng có cơ hội đó?

"Ngươi nói sai rồi, ta cũng không phải muốn đi mật báo gì cả, ta là thật tâm sửa đổi, có lẽ ngươi không chấp nhận điều này, nhưng vẫn như cũ là câu nói kia, ta đã nghĩ thông suốt, ngươi cũng không cần quần lấy giáo chủ nữa, bởi vì hấn đã có ta."

Đối mặt với Khuông Chi Dung, Vân Y thế nhưng không có một chút nhu nhược nào, rõ ràng nữ chính với nữ phụ vốn là thiên địch của nhau.

Thiên địch mà, sao có thể vì cô thay đổi nhất thời mà đem thu hồi nanh vuốt lại?

"Ngươi nói cái gì?" Khuông Chi Dung giận mắng, "Ngươi ở trước mặt ta còn muốn nói láo. Ta đều biết rồi, mục đích ngươi làm như vậy chính là vì thanh mai trúc mã của ngươi!"

Khuông Chi Dung vừa nói ra lời này, Vân Y sững sốt, nữ chính này bị bệnh vọng tưởng à?

Bị cô chọc tức rồi không chịu nổi được một đòn à?

Không phải nói nữ chính đều là ngoan cường, cố gắng, tinh thần lạc quan sao? Lạc quan, bạch liên hoa... Xì, nữ chính này đã hắc hóa hoàn toàn rồi.

"Thanh mai trúc mã của ta? Xin lỗi, ta không có thanh mai trúc mã nào cả, có thì cũng chỉ là bạn bè cùng nhau lớn lên thôi, tục ngữ nói đạo bất đồng bất tương vi mưu(*), đã qua nhiều năm như vậy, con người đều thay đổi, cho nên ta cũng sẽ không có khả năng vì một con người đã thay đổi kia mà đem người đối xử tốt với mình vứt bỏ một bên đúng không?"

(*): Không cùng chí hướng, quan niệm thì không thể hợp tác, bàn luận.

"Vậy còn Toàn Tùng Dương? Người đặt hắn ở vị trí nào?" Khuông Chi Dung điều tra tất cả, rõ ràng Toàn Tùng Dương..

Vân Y đối với Toàn Tùng Dương rõ ràng là cuồng đại, nếu không lúc trước sao lại vứt bỏ giáo chủ sang một bên?

"Ta chỉ có thể nói, Toàn Tùng Dương giống như huynh trưởng của ta, người ta thích, người ta tâm tâm niệm niệm, là A Tây, là giáo chủ của các người, Ân Tây Dã."

【Đỉnh! Độ hảo cảm +10, tổng độ hảo cảm là 60, ký chủ tuyệt vời, fighting NG!】

Vân Y nghe được tiếng của hệ thống mới phát hiện, thì ra nam chính đang ở gần đây á.

Thế mà lại nghe lên? Cô không biết từ lúc nào nam chính lại làm ra hành động trẻ con này vậy?

-27.6.2018-

PR 1 tí, các tình yêu nào yêu thích xuyên nhanh có thể sang @lovesweetteam đọc truyện và ủng hộ tinh thần cho t cũng như team nha 333

À, tối nay sẽ đăng tiếp chương 5 của truyện "Và mặt", các tình yêu đón đọc nhá 333

Yêu các tình yêu nhiều 333

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Giáo Chủ Muộn Tao (14)

Edit: Tô – Beta: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

"Người cho rằng người nói như vậy là ta sẽ tin sao? A, chúng ta cùng chờ xem." Khuông Chi Dung làm sao có khả năng tin lời Vân Y được chứ.

Hừ lạnh một tiếng, nhìn vào mắt mắt Vân Y, bắt đầu có chút tính kế, khiến cho Vân Y không biết Khuông Chi Dung này muốn làm gì.

Đờ mờ.

Nữ chính đã biến đen rồi, thực sự khủng bố quá.

Quan trọng nhất là nữ chính này có võ công cao cường như vậy, nếu như trước khi cô công lược được nam chính mà chết rồi thì?

Thì không phải nhiệm vụ thất bại à?

Thế là không được không được.

Nhưng cô là vì mục đích này mới tồn tại, mới nhiệm vụ hai sao mà đã chết rồi thì làm sao đi tới nhiệm vụ mười sao được chứ?

【Cô từng hỏi qua hệ thống, nhiệm vụ cấp cao nhất chính là nhiệm vụ mười sao, mà nhiệm vụ của cô sở dĩ tồn tại là vì oán khí của nữ phụ quá sâu, gây ảnh hưởng đến quỹ đạo của thế giới, vì thế cô phải đi thanh tẩy những oán khí này.】

Khuông Chi Dung chân trước vừa bước đi, Ân Tây Dã liền từ bên ngoài đi vào.

"A Tây?" Về mặt Vân Y cứ như thể vừa mới phát hiện Ân Tây Dã đến vậy.

"Y Y."

.....

Sáng sớm, dưới tiếng gáy thức giục của đàn gà, mặt trời lười biếng đuổi cánh tay, mỉm cười bắn ra tia nắng đầu tiên.

Tia nắng rực rỡ, ầm ập chiếu vào căn phòng, đem toàn bộ căn phòng nhuộm thành màu vàng tạo thành một khung cảnh khiến người phải sáng mắt cả lên.

Chiếu vào giường là hai người khóa thân đang ôm dính lấy nhau, mà Vân Y cũng lười biếng chậm rãi tỉnh lại.

Nhưng khi cô vừa động thân mình thì cảm thấy toàn thân đau nhức, "Shh... Đau quá đau quá đau quá."

Vân Y cảm thấy thân thể mình giống như bị xe nghiền qua vậy, chỉ cần chân hơi động một chút liền cảm thấy hạ thân nóng rát.

Quay đầu nhìn về phía người đang nằm bên cạnh, tư thế ngủ hình chữ trung (中), nhìn vừa yên tĩnh lại vừa dịu dàng.

Chẳng qua Vân Y chả có tâm tình để mà thương thức, dựa vào cái gì mà sau khi làm xong cô lại phải chịu khổ chứ.

"Bốp!" Tàn nhẫn mà tát một cái vào mặt Ân Tây Dã.

Ân Tây Dã bị một cái tát mà tỉnh lại, đau đốn ở trên mặt nói cho hấn biết mình bị đánh.

Nhưng mà khi hấn vừa mở mắt ra lại thấy được Vân Y đang tức giận mà nhìn hấn, "Làm sao thế? Y Y?"

Vân Y vừa nghe Ân Tây Dã hỏi cô, tức giận kia từ từ biến thành uất ức nhìn Ân Tây Dã giống như hấn đã phụ lòng cô vậy.

Nằm xuống, xoay người, đưa lưng về phía Ân Tây Dã, không nói lời nào khiến cho Ân Tây Dã nhất thời không biết mình đã làm sai cái gì.

"Làm sao vậy?" Ân Tây Dã vòng qua thân hình nhỏ nhắn của Vân Y, cảm giác mềm nhũn kia khiến Ân Tây Dã lại rạo rức một chút.

Vân Y không nói gì, trong đầu của cô bây giờ toàn là những hành động...ngớ ngẩn tối hôm qua.

Cô, cô, cô, cô thế mà, vậy mà lại lớn mặt chủ động... Mợ nó, cô không còn mặt mũi mà nhìn hấn nữa.

Tối hôm qua, khi Khuông Chi Dung vừa đi thì Ân Tây Dã tới, cô nhất thời nổi điên, liền dùng loại phương pháp này...

(Vì cái gì, quần ta cởi ra rồi, khăn giấy cũng chuẩn bị tốt, vậy mà lại được xem cái này? Cảnh tượng đâu? Chi tiết đâu?)

【Cảnh này quá mức ướt át, cảm phát trực tiếp.】

Lúc cô lơ đãng nhăn nhó, nơi nào đó của Ân Tây Dã bị Vân Y cọ xát liền bắt đầu chậm rãi thức tỉnh...

Một ngày mới đến, vừa tỉnh lại, Vân Y và Ân Tây Dã lại bước vào cuộc vận động mang hơi hướng dục vọng nguyên thủy.

Tiếng rên rĩ từ trong phòng truyền ra, khiến bọn thuộc hạ ở bên ngoài đều phải giả vờ cái gì cũng chưa nghe thấy chỉ biết cúi đầu.

-28.6.2018-

Bé Tô bảo bé edit chương này mà ngược lăm luôn ☐ Nước lèo chính hiệu đây nhé các tình yêu =))))

Vì có nước lèo, đề nghị vote mạnh!!!!

À truyện mới 3TG mà thôi các tình yêu từ từ thì thịt mới có nhé =)))) Đừng vội =)))) Mặc dù t cũng không biết là có thịt chuẩn không nữa =))))

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Giáo Chủ Muộn Tao (15)

Edit: Tô – Beta: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----
Đến lúc Vân Y tỉnh lại đã là buổi chiều, lúc này Ân Tây Dã vì có việc phải đi ra ngoài, mà Vân Y hiện giờ cả người chỗ xanh chỗ tím chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi mắng.

Dưới người dính dính, Vân Y kêu người chuẩn bị thau tắm, mà trải qua việc sáng nay, ai mà chẳng biết, giáo chủ của bọn họ đã sủng hạnh nữ nhân làm hại ma giáo đến mức thảm hại này.

Nhưng mà giáo chủ đã nói, bắt đầu từ nay, cô chính là giáo chủ phụ nhân của ma giáo, thấy cô như thấy hân, không được chậm trễ.

Tuy rằng không muốn thừa nhận nhưng cũng không thể không thừa nhận.

Đợi Vân Y rửa mặt xong, lại có người đến nói với cô, có người hẹn cô đến cửa sau của ma giáo, có chuyện quan trọng muốn tìm cô.

Vân Y như mộng mị, ở trong ma giáo này thế mà còn có người hẹn cô ra ngoài?

Ài, cũng không phải là cô tự coi trọng mình, nhưng mà ở ma giáo này, chỉ sợ cũng chỉ có Ân Tây Dã mới không hận cô thôi.

Còn về những người khác trong ma giáo, nói thật, Vân Y mới không để ý đâu!

Người cô công lược cũng chỉ có nam chính, chỉ cần thu phục nam chính, còn những người khác có cũng được mà không có cũng không sao.

Vân Y cầm lá thư này, chỉ cần dùng não nghĩ một tẹo cũng biết đây rõ ràng là một cái bẫy.

Người ma giáo chán ghét cô như vậy, hận không thể giết cơ cơ! Cô có ngu mới đi ra ngoài tìm đường chết.

Sau đó, cô đem lá thư này để qua một bên không để ý tới, ngã xuống giường, tiếp tục ngủ.

Ở rừng cây phía sau núi của ma giáo, Toàn Tùng Dương cực kỳ không kiên nhẫn mà đứng đó, sao còn chưa đến? Muối sắp cắn chết hân rồi.

Nhìn sắc trời, hân đã chờ từ chiều đến giờ, giờ cũng sắp tối rồi, cô sao còn chưa đến? Không phải đưa thư rồi sao?

Toàn Tùng Dương thật không kiên nhẫn, vốn đang tính đi luôn nhưng nghĩ đến thủ đoạn hung tàn của nữ nhân kia, lại kinh hồn bạt vía(*) tiếp tục chờ đợi.

(*): *Sợ hãi đến kinh hoàng, mất hết tinh thần.*

Bầu trời tối dần rồi đến nửa đêm, Toàn Tùng Dương rốt cuộc nhìn không được, mấy con muỗi kia nhiều không đếm xuể, so với trong nhà xí còn nhiều hơn, nhưng hân cũng chỉ có thể thảm oán trách Vân Y.

Ngày hôm sau, Toàn Tùng Dương lại tiếp tục đến đây, bởi vì tối hôm qua hân lại bị mỹ nhân rắn rết kia uy hiếp một phen, không thể không đến.

Cứ như vậy trải qua hơn nửa tháng, đừng nói là Toàn Tùng Dương, đến Vân Y cũng thấy phiền, còn chưa đủ à!

Rốt cuộc Vân Y quyết định đi xem thử coi là ai muốn tìm cô, đã lâu như vậy nhưng vẫn kiên trì không ngừng.

Nghĩ cũng không cần nghĩ cũng biết, vấn đề này, là phúc không phải họa, là họa không tránh khỏi, nên đến cũng sẽ đến, nên giải quyết cuối cùng vẫn phải giải quyết.

Thân cao gần bảy thước, hơi gầy, mặc một bộ áo dài thêu hoa văn màu tím, bên ngoài khoác chiếc áo tơ lụa bóng đối cân đối màu trắng ngà.

Áo bào dài qua chân, đai lưng bạch ngọc thắt ở bên hông, chân mang ủng da nai màu trắng, để tiện cưỡi ngựa. Mái tóc đen nhánh được búi chỉnh tề bằng một cái búi tóc đính ngọc, hai bên rủ xuống hai sợi dây lụa màu xanh lá nhạt, được nối với nhau bằng nút kết hoa.

Lúc nhìn người này, ấn tượng đầu tiên của Vân Y chính là... Ôn hòa, nho nhã.

Nhưng khi nhìn đến mặt, Vân Y lập tức đem ấn tượng đó ném ra sau đầu.

Người này, còn không phải là thanh mai trúc mã mà trong lòng nguyên chủ nhớ mãi sao?

-29.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Giáo Chủ Muộn Tao (16)

Edit: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Chỉ là đáng tiếc, thanh mai trúc mã mà nguyên chủ luôn nhớ mong, lại chỉ luôn lợi dụng cô ấy, đối với cô ấy không có chút tình cảm nào.

Cũng chỉ có nguyên chủ mới không có mắt như thế, không nhìn rõ được bộ mặt thật của cận bã nam và cận bã cha, mới có thể ngu ngốc bị người ta lợi dụng rồi mà còn không biết.

"Y Y..." Vừa nhìn thấy Vân Y xuất hiện, Toàn Tùng Dương lập tức kiềm chế lại oán hận trong lòng, lộ ra vẻ ôn nhu.

Tiếng gọi thâm tình kia, nếu như chủ nhân của thân thể này là nguyên chủ, nhất định sẽ cảm động.

"Toàn Tùng Dương?" Vân Y đối với tên cận bã nam này chẳng có nửa phần thiện cảm, đương nhiên cũng sẽ không theo kịch bản của tên cận bã này mà ra chiêu.

"Y Y, muội, muội không nhận ra ta nữa sao? Ta, ta là Tùng Dương ca ca đây mà." Toàn Tùng Dương dường như bị Vân Y dọa rồi.

Nàng ấy không quen hán nữa sao? Một bộ dạng bị đá kích nặng nề, đưa tay ra, muốn chạm vào người Vân Y.

Chỉ tiếc, Vân Y nghiêng người né sang một bên, "Nam nữ thụ thụ bất thân, Toàn Tùng Dương, xin người tự trọng."

Trước kia là trước kia, bây giờ là bây giờ.

"Y Y, muội sao lại, sao lại biến thành như vậy rồi?" Toàn Tùng Dương không thể tin được mà nhìn cô, rất là đau khổ.

"Người tìm ta chính là vì chuyện này à?" Vân Y cũng không có thời gian để mà đứng đây nói nhảm với tên cận bã này đâu.

"Không, không phải, Y Y, ta tới là để, nhìn muội một chút, muội có ổn không?" Toàn Tùng Dương vẫn nghĩ rằng, Vân Y đối với hán vẫn thâm tình khảm thiết như cũ.

Cho nên, trong những lời nói mà hán chuẩn bị, cũng không hề có những điều này*, còn tưởng rằng Vân Y kia sẽ nói ra những túi thân và thâm tình của cô ta với hán chứ.

[*] Có sự thâm tình á.

"Không tệ lắm, chỉ là, nếu người không đến làm phiền ta, thì càng tuyệt nữa." Vân Y liếc hán một cái, rất là khinh thường mà nói.

"Y Y, muội, muội, sao lại trở nên thế này? Muội, muội vốn luôn ái mộ ta, có phải là hán, có phải là nam nhân kia cưỡng ép muội không? Muội nói với ta, ta nhất định sẽ tìm hán báo thù giúp muội."

Toàn Tùng Dương bộ dạng phần thể hải tặc cuộn chặt bàn tay lại, chỉ thiếu chút nữa là xông lên đánh cái bóng người già một trận.

Nhìn màn biểu diễn này của Toàn Tùng Dương xem, hư tình giả ý như thế, cũng không biết đời trước nguyên chủ coi trọng hán ở điểm nào nữa.

"Người có bệnh à?" Nhìn một cái, trào phúng nói, chẳng hề cho hán một chút hòa nhã nào.

Cô vốn định xoay người rồi đi rồi, nhưng lại bị Toàn Tùng Dương nhanh tay lẹ mắt kéo cổ tay lại, không cho cô đi.

"Y Y." Ngay lúc này, Vân Y trở tay tát một cái.

Mà âm thanh vang dội này, vang vọng khắp cả rừng cây, Ân Tây Dã đứng đợi bên kia, híp mắt lại, nhìn tình huống phát triển này, cũng không tham gia vào.

"Y Y, sao muội lại đánh ta?" Trong lòng Toàn Tùng Dương cũng sắp vỡ vụn rồi, nhưng lại không thể hiện ra mặt.

Người đàn bà kia nói rồi, chỉ cần Vân Y phụ họa đáp lại một chút thâm tình của hán, thì hán có thể thành công rút lui rồi.

Nhưng tình huống hiện tại, Toàn Tùng Dương thật sự không biết tiếp theo nên làm gì nữa.

Mềm không được, dùng tới cứng?

Toàn Tùng Dương nghĩ tới đây, cảm thấy đúng là khả thi, trong mắt lóe lên một tia sáng xấu xa.

Vân Y nhìn thấy ánh mắt khác thường của Toàn Tùng Dương, toi rồi, mình chỉ là một cô gái tay trái gà không chặt, sao có thể chống lại được...

Cô quên mất rồi, đời trước của nguyên chủ, cũng không phải là người tay trái gà không chặt, mà là một người đã từng luyện võ.

-30.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Giáo Chủ Muộn Tao (17)

Edit: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Toàn Tùng Dương kéo lấy Vân Y, ôm thật chặt, lúc chuẩn bị hôn xuống, bị Vân Y cong chân dùng hết sức lực từ khi bú sữa mẹ đến nay đá vào thân dưới.

"A!!!" Toàn Tùng Dương đau đón buông Vân Y ra, hai tay ôm lấy quả trứng của mình. \(" ° ▽ ° ") /

"Ta nói cho ngươi biết, cho tới bây giờ ta và ngươi chẳng có tí quan hệ nào cả, người trong tim ta, chỉ có thể là Ân Tây Dã." Lời này của Vân Y vừa dứt, liền nghe được âm thanh của hệ thống.

【Đình – Độ hảo cảm +10, tổng độ hảo cảm là 80, sắp hoàn thành nhiệm vụ rồi, ký chủ fighting!】

Ồ, 80 rồi? Nếu như số học của cô không có sai, thì hẳn là 70 mới đúng chứ?

"Lúc cô bị hôn mê lần trước, nam chính đã tăng 10 độ hảo cảm đó." Hệ thống tốt bụng nhắc nhở.

Vân Y tức giận, cô bán đi thịt mà chỉ tăng được 10 độ hảo cảm á?

Ai, đmm!

Dáng vẻ đau đến chết đi sống lại của cô, lại, lại, chỉ tăng được 10 độ hảo cảm?

Lúc này, trọng điểm của Vân Y đã thay đổi, điều mà cô nên quan tâm bây giờ....không phải là lý do khiến nam chính ở gần đây sao?

"Y Y." Lúc Vân Y lộ ra dáng vẻ tức giận, Ân Tây Dã mới khoan thai đi đến.

Vừa nhìn thấy Ân Tây Dã xuất hiện trước mặt, Vân Y độc ác giẫm lên chân hắn một cái, sau đó giận dữ rời đi.

Khiến Ân Tây Dã có chút không hiểu, hắn, đâu có chọc giận cô?

Chỉ là, khi hắn nhìn Toàn Tùng Dương đau đón lăn lộn trên mặt đất, Ân Tây Dã cũng đã điều tra rõ ràng, thanh mai trúc mã của Vân Y?

Dáng vẻ vừa rồi của Vân Y, hẳn ngược lại có chút không chắc, kết quả điều tra kia....có chính xác không?

"Người đâu, đưa vào đại lao, hầu hạ cho tốt." Hừ, dám nhắm nhe Vân Y của hắn. Chỉ bằng hắn ta? Xứng à?

Ân Tây Dã sau khi xử lý người đàn ông này, đương nhiên xoay người đuổi theo Vân Y.

Vân Y tức giận, đương nhiên hắn phải đi theo, dụ dỗ cho tốt rồi.

Ồ? Cũng không biết vì sao tức giận nữa? Nữ nhân đều không thèm nói lý như thế à?

Aiz, lòng của nữ nhân, như kim dưới đáy biển.

【Đồng chí giáo chủ, nếu ngươi nói lời này trước mặt Vân Y, không biết có bị phạt quỳ ván giặt đồ không nữa?】

Lý do Vân Y tức giận, làm sao Ân Tây Dã cũng không đoán được, mỗi ngày đều buồn bực như thế.

Cuối cùng cũng không biết nghe được từ người nào, nói ra ngoài giải sầu, còn có thể thả lỏng tâm tình.

Ừm, giải sầu, giải sầu...Nhưng mà, cụ thể là phải đi đâu chứ?

Ân Tây Dã lại gặp khó khăn lần nữa, ra ngoài giải sầu đương nhiên là chuyện tốt, nhưng mà lỡ như chỗ đến Vân Y không thích thì phải làm sao?

Như vậy, không phải là không đạt được mục đích sao?

"Y Y, nếu không thì chúng ta ra ngoài chơi một chút được không? Nàng có nơi nào muốn đi không?" Ân Tây Dã đi phía trước, chỉ tiếc là, Vân Y vẫn còn đang buồn bực.

Đối với đề nghị này của Ân Tây Dã, không cảm thấy hứng thú lắm.

【Ký chủ, việc cô phải làm, không phải là câu kinh tức giận với nam chính, cô cần phải công lược hần, công lược hần!!】

Nếu như hệ thống có thực thể, nhất định sẽ bị Vân Y chọc tức đến mức nhảy đồng lên.

Nghe hệ thống nhắc nhở, Vân Y mới từ từ phản ứng lại, đúng nha, nhiệm vụ của cô là công lược hần, chứ không phải giận dỗi với hần nha.

Cái này, chỉ có...

"A Tây, vậy chúng ra bên ngoài nướng thịt đi." Nghĩ tới nghĩ lui, Vân Y cảm thấy, vẫn là đi nướng đồ ăn thì tốt hơn.

-1.7.2018-

Dạo này mạng nhà t không dùng được thành ra bị lười các tình yêu ạ:(

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Giáo Chủ Muộn Tao (18)

Edit: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Nếu hai người ở bên nhau, làm loại việc cần phải tự mình làm, còn có thể thúc đẩy cảm tình hai bên ấy.

"Được." Chỉ cần Vân Y không tức giận buồn bực nữa, Ân Tây Dã đều cảm thấy không sao, có thể.

"Vậy chúng ta đi thôi." Ân Tây Dã vốn còn muốn cho người chuẩn bị, nhưng Vân Y nói, tự mình làm mới thấy vui vẻ.

Trên bầu trời cao mênh mông vô tận, những đám mây trắng trôi lơ lửng, thấp thoáng bên dưới là hồ nước trong suốt có thể nhìn tới đáy.

Ven hồ là một bãi cỏ, giữa bãi cỏ, những chiếc lá xanh to lớn tôn lên những bụi chuối tổ nữ đỏ rực, tựa như những tiên nữ duyên dáng yêu kiều đang vừa ca vừa múa.

Trên cây phía xa ngẫu nhiên rơi xuống vài cái lá vàng, như những chú bướm, chú chim nhỏ, là gió mùa thu cho chúng đôi cánh, để chúng có thể tự do bay lượn trong vòng tay mùa thu.

Lúc hai người Vân Y và Ân Tây Dã đi tới bãi cỏ, gió ở nơi này nhẹ nhàng thổi qua, cảm giác như nỗi buồn bực trong đáy lòng, đều theo gió mà bay đi hết cả.

Hai người ngồi trên bãi cỏ, tuy rằng ban đầu hơi vụng về, chẳng qua, may là Ân Tây Dã thông minh.

Đối với những việc nhỏ nhặt này, làm sao có thể làm khó được Ân Tây Dã — giáo chủ mà giáo thông minh tuyệt đỉnh chứ?

Đem cái giá bắc lên, Vân Y vốn định tự làm, nhưng lại bị Ân Tây Dã cản lại.

Có hần ở đây, cần gì phải để Vân Y tự làm chứ? Hần không nề đâu.

"A Tây, chàng nhìn kia, ở đây có cá đó." Hồ nước trong suốt thấy đáy thế kia, còn tường trong đó không có sinh vật sống chứ.

Nhìn cá chép đỏ trong hồ xem, ồ, lại nói, bây giờ cô đột nhiên lại rất muốn ăn cá nướng đỏ.

Ân Tây Dã vừa nghe Vân Y nói, cũng nhìn vào trong hồ, đúng thật, "Nàng thích?"

"Ừm ừm." Vân Y gật đầu.

Bật người lên, dùng khinh công đi trên nước, chạm nhẹ vào nước, xoay người một cái, trong tay lập tức bắt được hai con cá mà Vân Y chỉ.

"Wow, A Tây chàng thật là giỏi." Vân Y vui vẻ nhảy cẫng lên dùng sức vỗ hai tay, nụ cười hết sức xinh đẹp.

Gió thổi qua, lá đỏ bay đầy trời.

Kiểm khí tập kích, giữa trời đất tràn ngập sự thê lương xơ xác.

Lúc Ân Tây Dã đang ăn cá cùng Vân Y, cảm nhận được sát khí khác thường, cầm cái nĩa trong tay nhìn sang.

Thấy Ân Tây Dã như thế, Vân Y cũng ngược mắt nhìn quanh bốn phía, nhưng mà không có biện pháp, giá trị vũ lực quá thấp khiến cô không có cảm giác gì cả.

Chỉ chốc lát sau, bốn phương tám hướng lập tức xuất hiện một đám người, cả người mặc đồ màu trắng, trong đám người này, Vân Y nhận ra được vài người.

Nhìn tình huống hiện tại, Vân Y lập tức hiểu rõ, cũng không biết việc cô và Ân Tây Dã ra ngoài bị ai biết được, mà đã đem tin truyền ra ngoài.

Lúc Ân Tây Dã nhìn thấy những người đó xuất hiện, không hề gấp gáp, hấn cũng không sợ những người này.

Nhưng lại sợ nhất thời lỡ tay hay sai lầm gì đó, khiến Vân Y phải bị thương, thế thì đau lòng chết hấn mất.

Những người danh môn chính phái, đều tự xưng mình là người chính nhân quân tử, cả người mặc quần áo màu trắng, thể hiện sự thuần khiết của bọn họ.

Thời điểm nhìn thấy Ân Tây Dã đứng lên, bọn họ trở tay rút kiếm, ưỡng thẳng ngực lên, Ân Tây Dã có thể làm giáo chủ của ma giáo, võ công tất nhiên không thấp.

Đối mặt với hấn, đương nhiên cũng rất là kiêng kỵ

"Vân Y, qua đây." Đó là phụ thân của Vân Y, Vân Tung Dương.

Nhìn thấy Vân Tung Dương đến, Vân Y không hề vui mừng chút nào, ngược lại nhích lại gần bên cạnh Ân Tây Dã.

-2.7.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Giáo Chủ Muộn Tao (19)

Edit: Há Cáo - Beta: Sênh Ca

Banner by PhThu02

-----♥-----

Vừa thấy động tác của Vân Y, môi Ân Tây Dã gọi lên một nụ cười, còn Vân Tung Dương lại giận đến tái mặt.

"Vân Y, ngươi đang làm gì vậy? Chẳng lẽ ngươi đã sa đoạ đến mức thông đồng làm bậy với hấn ta sao?" Vân Tung Dương tuy rằng không thích đưa con gái riêng này của mình, nhưng cũng tuyệt đối không cho phép đưa con gái riêng này khiến mình mất hết mặt mũi trước mặt mọi người.

Vân Y lắc đầu, "Cha, đây là lần cuối cùng con gọi ngươi một tiếng cha. Bắt đầu từ lúc ngươi lợi dụng con, tình cha con giữa chúng ta cũng đã không còn nữa. Bây giờ, con sống là người của chàng, chết là ma của chàng."

"Thật sự là ăn nói bậy bạ, đưa con gái bất hiếu! Hôm nay ta tất phải thay trời hành đạo, đại nghĩa diệt thân." Thiết kiếm trong tay Vân Tung Dương đón gió chém tới, một đạo ánh sáng lạnh lẽo đen nhánh thẳng hướng về phía yết hầu của Vân Y.

Kiểm còn chưa tới, kiếm khí đã xé dọc gió Tây.

Vân Y lập tức nhấc chân lùi về phía sau bảy thước, sống lưng dán lên một thân cây, thành công tránh thoát một chiêu.

Chiêu thức biến đổi, thiết kiếm trong tay Vân Tung Dương cũng thay đổi theo, đâm thẳng về phía Vân Y.

Ân Tây Dã sao có thể để Vân Y gặp nguy hiểm, nội lực bao bọc lấy chiếc nĩa trên bàn, phi nhanh về phía Vân Tung Dương.

Vân Y không còn đường lui, cơ thể trượt dọc theo thân cây.

Vân Tung Dương hét lên một tiếng, thiết kiếm cùng người hòa thành một thể, bay lên tận trời.

Kiểm khí bức người làm những chiếc lá đỏ rơi rụng la tả, bay đầy trời.

Cảnh tượng này thật thê lương! Cũng thật diễm lệ!

Kiểm khí theo những chiếc lá rơi xuống, xẹt qua tay Ân Tây Dã làm hai tay hắn khẽ run.

Vân Tung Dương hét dài không dứt, lộn một vòng trên không trung, thiết kiếm trong tay vung lên, hóa thành vô số quang ảnh, lao về phía Ân Tây Dã.

Uy lực của một kiếm này, đủ để chấn động hồn phách người khác!

Kiểm khí phủ xuống, bao trọn phạm vi ba trượng xung quanh Ân Tây Dã và Vân Y, không một kẻ hở, không thể né tránh.

Chỉ nghe "đình" một tiếng, tia lửa văng khắp nơi.

Đao nhỏ tước cốt tước đầu* trong tay Ân Tây Dã, không nghiêng không lệch đón lấy mũi kiếm.

[] Chỗ này không biết dùng từ gì cho hợp, bạn nào có từ hợp góp ý mình nha.*

Chỉ trong nháy mắt, kiếm khí đầy trời đột nhiên biến mất không tung tích. Những chiếc lá vẫn bay múa đầy trời, đỏ rực như huyết vũ, không hề rơi xuống mặt đất. Trong không gian đỏ rực đầy lá ấy, Vân Tung Dương đứng thẳng, kiếm trong tay vẫn giờ ngang ngực.

Đao của Ân Tây Dã cũng vẫn còn trong tay, nhưng lưỡi đao lại bị thiết kiếm chém gãy từ bao giờ!

Hai người lẳng lặng nhìn nhau, khuôn mặt bất động.

Mà những người khác nhìn thấy cảnh này, đương nhiên cũng không cam lòng yếu thế mà đi về phía Ân Tây Dã, ý định nhân lúc người đông, có lẽ còn có thể làm gì đó...

Ân Tây Dã nhìn hành động của những người đó, cười lạnh một cái, rút nhuyễn kiếm bên hông ra, ấn vào cái nút bên trên..

Lập tức, từ trong nhuyễn kiếm bay ra mấy chục mũi tên, hướng những người đó mà bay tới.

Những người tự xưng là nhân sĩ chính phái kia, không nghĩ tới trong nhuyễn kiếm của Ân Tây Dã còn có cơ quan, nhất thời bị thương mất mấy người.

Có hai người bị tên bắn trúng ngực trái, chết ngay tại chỗ.

Nhìn đồng bạn của mình bị giết, những người đó sao có thể từ bỏ ý đồ, lập tức dùng khinh công vọt lên, đao kiếm bay múa, bắt đầu bày trận.

Ân Tây Dã cảm nhuyễn kiếm khêu động lửa một cái, một thanh củi đang cháy dở bay về phía những người đó, vừa vận khinh công né tránh, cơ quan trong nhuyễn kiếm lập tức được khởi động lần nữa.

Mà trong một giây kia, có người định tóm lấy Vân Y, hồng uy hiếp Ân Tây Dã. Dường như cảm nhận được nguy hiểm cận kề, tiềm thức của Vân Y lập tức hoạt động, theo bản năng xoay người đá một cái.

Vân Y kinh ngạc, không nghĩ tới, thì ra bản thân mình cũng biết võ công?

A, đúng đúng đúng, cô lại quên mất, nguyên chủ có võ công, sao cô lại quên thế chứ?

-3.7.2018-

Chương này miêu tả đánh đấm đã cổ đại nhiều quá, mà t lại không rành edit khoản này, cảm ơn tình yêu Sênh Ca đã beta lại cho t 333

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Giáo chủ muện tao (20)

Edit: Khánh – Beta: Há Cảo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Đúng rồi, ở trong trí nhớ của nguyên chủ, đúng thật là lúc còn nhỏ có luyện qua võ. Cuối cùng, lại vì thiên tư tốt hơn con của mẹ cả nên bị cưỡng bách không được tiếp tục luyện công.

"Cẩn thận." Nhìn Vân Tung Dương đánh lén phía sau Ân Tây Dã, cô không chút suy nghĩ, bóng hình xinh đẹp màu trắng chỉ nhẹ nhàng nhảy như cánh bướm, phi thân che ở phía sau Ân Tây Dã.

Giấy tiếp theo, mũi tên màu trắng bạc đã hoàn toàn cắm vào đầu vai.

Mơ hồ nghe được một tiếng cắt qua vang lên, rồi mới thật sâu cắm vào bên trong xương thịt.

Vân Y kêu lên một tiếng, một giọt máu tươi theo mũi tên chảy xuống trên mặt đất, rồi lại một giọt thêm một giọt.....

"Nàng....." Ân Tây Dã xoay người, khó có thể tin nhìn Vân Y.

【Đỉnh – Độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm là 90, ký chủ cố lên! 】

Vân Y chịu đựng đau nhức chậm rãi mở mắt, thâm tình mà si mê nhìn Ân Tây Dã, khuôn mặt tái nhợt gọi lên nụ cười tuyệt mỹ, môi đỏ nhiễm máu khè mờ, "Chàng không có việc gì, tốt quá....."

Nói xong, cơ thể mảnh mai liền ngã vào lòng Ân Tây Dã.

Ân Tây Dã mở to hai mắt, gất gao mà nhìn Vân Y trong lòng ngực của mình, rồi mới nhìn về phía những người xung quanh, dường như là đang nhìn người chết vậy.

"Các ngươi, không nên làm nàng ấy bị thương." Ân Tây Dã bùng nổ, chiếc lá phong cuối cùng rơi xuống, trong rừng phong lại khôi phục yên lặng.

Là yên lặng như chết.

"Các ngươi đều là phế vật sao?" Trong ma giáo, nhìn những người được gọi là danh y, bọn họ đều nói Vân Y không có việc gì. Nhưng mà Vân Y vẫn luôn hôn mê bất tỉnh.

Tính tình Ân Tây Dã ngày càng bạo phát. Mỗi một ngày nhìn bọn họ lại càng thêm tức giận.

Sau khi hắn điều tra, mới phát hiện ra ngày hôm ấy, hành tung của mình bị bại lộ, đều là do Khuông Chi Dung.

Bởi vì nàng ta muốn đem chuyện này giá họa cho Vân Y. Nhưng mà không nghĩ tới Vân Y lại làm thế này.

Chấn một kiếm cho Ân Tây Dã, hôn mê đến giờ vẫn chưa tỉnh lại. Khuông Chi Dung cuối cùng bị nhốt vào trong đại lao, cùng Toàn Tùng Dương nhận hết lăng nhục.

Nhưng Vân Y vẫn không chịu tỉnh lại. Ân Tây Dã còn vì Vân Y, bắt lấy hai thái y nổi danh nhất trong hoàng cung tới.

Nhưng mà, vẫn như cũ không tỉnh lại. Khiến tâm tình của Ân Tây Dã mỗi ngày trôi qua lại luống cuống thêm một chút.

Nếu như..... Vân Y cứ như vậy mà rồi đi, vậy hắn nên làm sao bây giờ?

Chuyện xảy ra quá nhanh, làm hắn không biết phải làm sao cả, đành phải nỗ lực nhớ lại những hồi ức trước kia, cảm thấy khi ấy tốt đẹp đến mức ngốc ra.

Nhưng trí nhớ là có hạn, cho dù là hồi ức thế nào cũng sẽ không nhớ nổi mãi mãi.

Ngay lúc này đây, nàng lại lặng yên rồi đi, làm ta cảm thấy mờ mịt, làm sao mới có thể giữ nàng lại được?

Ân Tây Dã ngồi trước giường Vân Y, đã qua hai tháng rồi, Vân Y vẫn luôn nằm trên giường như thế.

【Xin đừng hỏi ta vì sao hai tháng này Vân Y không ăn gì mà lại không chết, cần phải biết rằng, thuốc đông y ở cổ đại vẫn rất có tác dụng đấy. Sẽ không bị chết đói đâu.】

"Ah ~" Vân Y cảm thấy mình đã mơ một giấc mơ rất dài, mơ thấy mình biến thành một sứ giả thời không.

Xuyên qua các thế giới khác nhau, giúp đỡ nhóm nữ phụ, tiêu trừ đi oán khí của họ.

Cô cảm thấy giấc mơ này thật buồn cười, trên đời này, làm sao lại có việc li kỳ như thế chứ.

"Ký chủ, việc li kỳ mà cô nói, là bao gồm sự tồn tại của tôi sao?" Nhìn phản ứng của Vân Y, hệ thống nhện không được mở miệng.

Nhưng mà, trong tiếng máy móc lạnh băng còn có thể nghe ra được một chút tủi thân và tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Giáo chủ muộn tao (21)

Edit: Chip Chip – Beta: Há Cào

Banner by PhThu02

-----♥-----

Đây là ảo giác của cô ư?

Nghe hệ thống nói như vậy, Vân Y mới có chút phản ứng, giọng nói này, không phải chính là giọng nói cô nghe được trong mơ sao?

Chẳng lẽ, chính mình còn đang trong mơ chưa tỉnh lại?

"Ký chủ, cô đừng mộng tưởng hảo huyền nữa, thời gian của cô không đủ, nếu còn tiếp tục kéo dài thời gian, nhiệm vụ sẽ... thất bại".

Hệ thống vừa nói vậy, trong nháy mắt Vân Y liền phản ứng lại, đây là thực chứ không phải mơ!!!

Trên giường, Vân Y lập tức ngồi bật dậy, thấy Vân Y bỗng nhiên ngồi dậy, Ân Tây Dã sợ tới mức tưởng mình bị hoa mắt.

Hắn vuốt nhẹ đôi mắt, "Y Y, Y Y!"

Nhìn người trước mắt ôm mình thật chặt, cô phảng phất như thấy được đêm hoá loạn kia, hắn cũng ôm mình trong lòng như vậy.....

"Y Y....." Không biết vì sao, Vân Y lại có thể nghe thấy trong giọng nói của Ân Tây Dã có sự nghẹn ngào nhẹ nhẹ.

So với cái ôm kia, tình cảm còn thêm mãnh liệt hơn.....【 vô nghĩa, 90% hảo cảm đương nhiên phải tốt hơn so với thời điểm đạt được 40% hảo cảm chứ.】

"Y Y, Y Y." Ân Tây Dã ni non, gắt gao mà ôm lấy Vân Y, cảm thấy chỉ cần mình buông nhẹ thì Vân Y sẽ không còn tại đây nữa.

"Được rồi được rồi, ta ở chỗ này mà." Vân Y nhẹ nhàng vỗ lưng Ân Tây Dã, nhưng bởi vì vừa tỉnh lại, còn chưa nói chuyện qua nên giọng nói có chút khàn khàn.

Thấy Ân Tây Dã vẫn ôm mình, Vân Y liền nói: "A Tây, ta khát, chàng cho ta chén nước được không?"

Vân Y vừa nói, Ân Tây Dã lập tức liền buông lỏng cô ra, rồi nhanh chóng lấy nước cho Vân Y.

Thấy Vân Y cầm chén nước, Ân Tây Dã không chớp mắt nhìn cô, sợ mình chỉ là đang nằm mơ.

"Chàng nhìn ta như vậy làm gì?" Không biết vì sao, Vân Y cảm thấy, ánh mắt này của Ân Tây Dã luôn tràn ngập tính xâm lược?

Cảm giác..... Cảm giác..... Mình chính là con mồi của chàng ấy?

"Y Y, nàng không có việc gì, thật là tốt." Ân Tây Dã ngồi bên cạnh Vân Y, "Y Y, nàng nói với ta, ta đây là đang nằm mơ sao?"

Đột nhiên Ân Tây Dã như bị nỗi đau chiếm cứ, cả người tản ra hơi thở ưu thương, khiến Vân Y không biết phải làm sao cả?

Vân Y không biết mình đã hôn mê gần 2 tháng.

Cô còn nghĩ mình chỉ vừa từ giấc ngủ tỉnh dậy.

Cho nên, đối với sự thay đổi này của Ân Tây Dã, Vân Y vẫn có chút bối rối, không biết còn tưởng rằng Ân Tây Dã cả nhà đã chết.

【Xí xí xí, nói chuyện quỷ quái gì thế】

Không đúng, Ân Tây Dã không có người nhà, là cô nhi, mà cô, Vân Y là nương tử Ân Tây Dã, hẳn cũng chỉ có cô là người nhà.

Cho nên..... Đúng là cả nhà thiếu chút nữa đã chết.....

【Mồ tác giả chưa gì đã nguyên rủa nam chính, không sợ hắn xuyên qua vị diện khác rồi chinh đốn mình à?】

"Chàng tự véo mình một cái chẳng phải sẽ biết hay sao?" Vân Y nhìn hắn như đồ ngốc, vấn đề này mà cũng phải hỏi cô.

Thấy Ân Tây Dã không có phản ứng gì, Vân Y dùng sức véo đùi Ân Tây Dã một cái..... Nhưng, đùi Ân Tây Dã bởi vì thường xuyên chạy bộ nên quá cứng, véo cũng không có cảm giác gì.

Mà Ân Tây Dã bởi vì lực độ nhỏ bé của Vân Y liền ní non, "Ta biết, ta đã biết....."

Vân Y nghe giọng nói ní non của Ân Tây Dã, trợn trắng mắt liếc một cái, ngại biết ngại biết, ngại biết cái gì sao không nói ra đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thương Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Giáo chủ muện tao (22)

Edit: Chip Chip – Beta: Hà Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Nhìn dáng vẻ kia của Ân Tây Dã, Vân Y đấu tranh nội tâm một hồi liền ôm mặt hắn, hôn lên môi hắn.

Vân Y nhiệt tình, Ân Tây Dã khó mà chống đỡ được.....

Sáng sớm, những tia nắng mai chiếu rọi khắp căn phòng, dường như những sợi nắng đã xuyên qua cả lăng kính của tam giới trên thế gian, chiết xạ nên ánh sáng bảy màu. Trong căn phòng có chút mờ sương, ánh sáng ấy như cầu vồng, tượng trưng cho ánh mặt trời, phủ xuống cảnh tượng tuyệt mỹ nhất trong đời người.

Thời điểm Ân Tây Dã tỉnh giấc, phát hiện Vân Y còn ngủ thật say trong lòng mình, những ấn ký xanh đỏ trên người nàng nói cho hắn biết, tối hôm qua không phải là nằm mơ.

Nhìn sườn mặt Vân Y, hắn cảm giác tràn ngập hạnh phúc, chỗ trống trong lòng như được lấp đầy.

Ôm Vân Y lần nữa đi vào giấc ngủ, khoe miệng Ân Tây Dã tươi cười cong lên.

Qua hồi lâu, Ân Tây Dã liền cảm thấy không ổn, vì sao..... Vân Y hình như còn đang ngủ say, chưa có tỉnh lại?

"Y Y? Y Y?" Lay nhẹ cơ thể Vân Y, hắn phát hiện, Vân Y giống như đang tiến vào trạng thái hôn mê.

Ân Tây Dã định cất giọng gọi người, chợt nhớ cả hai bây giờ đang không mặc quần áo, liền nhanh chóng mặc lại cho mình và Vân Y, xong xuôi mới gọi đại phu tới.

"Giáo chủ,....." Đại phu bị Ân Tây Dã gọi tới để soi chỉ lên cổ tay trắng nõn của Vân Y, cẩn thận bắt mạch.

Đại phu hoảng hốt, trán toát mồ hôi cũng không thềm để ý, qua vài lần hô hấp thật nhanh, đại phu liền trở nên phấn chấn. Đôi mắt vẫn đục của lão bỗng nhiên sáng rõ, nghẹn họng trân trối nói: "Nàng, nàng, nàng....."

Như là thấy quý.

"Nàng, nàng, nàng....."

Nghe đại phu nói liên tiếp ba chữ "nàng", nội tâm Ân Tây Dã liền vô cùng khẩn trương.

Ân Tây Dã vội hỏi, "Nàng thế nào rồi? Có việc gì không?"

Đại phu họ Trương không dám nói lung tung, liền cẩn thận bắt mạch lại lần nữa: "Giáo chủ chó nên nôn nóng, bắt mạch hỏi khám cần nhất chính là tâm bình khí hòa, bằng không bắt bệnh không chuẩn."

"....." Ân Tây Dã hận không thể dùng hai bàn tay chụp chết hắn!

Hắn nghiêng răng nói: "Vậy người nghiêm túc khám đi, nếu không bản giáo chủ sẽ lấy đầu cả nhà người".

"Vâng vâng." Đại phu nhắm mắt lại, bộ dáng cao thâm khó dò, ngón tay run rẩy chạm vào mạch tượng, xác định đây chắc chắn là hỉ mạch.

"Nàng, nàng, nàng là có thai." Đại phu vừa nói lời này, Ân Tây Dã liền cảm thấy hưng phấn đến phát điên, chỉ là.....

"Nhưng vì sao nàng vẫn chưa sinh lại?" Đối với việc Vân Y mang thai, hắn càng để ý tới việc vì sao nàng vẫn chưa sinh lại.

"Thưa...giáo chủ, trong vòng ba tháng đầu mang thai tuyệt đối không thể viên phòng, bằng không sẽ xảy ra chuyện." Đại phu khi nói lời này, mặt già liền đỏ lên.

Hắn không dám nói, thực ra do giáo chủ quá hung mãnh, nên làm Vân Y tiểu thư hôn mê thật lâu...

Qua hồi lâu, Vân Y mới chậm rãi tỉnh lại, nhìn Ân Tây Dã ngồi ở trước giường mình, tự hỏi không biết đã xảy ra chuyện gì?

"A Tây? Xảy ra chuyện gì vậy?" Nhìn Ân Tây Dã có chút biểu tình quái dị, Vân Y còn tưởng rằng đã xảy ra sự kiện lớn nào đó.

Đúng là sự kiện lớn, nhưng là sự kiện lớn này liên quan đến cô nha.

"Y Y, nàng biết không, nàng có thai?" Ân Tây Dã nhìn Vân Y, vui mừng nói.

Mắt Vân Y đột nhiên mở to, không thể tin nổi nhìn bụng mình. Cô... Cô lại có thai.

"Thật vậy chăng?" Vân Y mừng rỡ cao hứng nói.

【Đỉnh -- Độ hảo cảm +10, tổng độ hảo cảm là 100】

【Độ hảo cảm đạt tới 100, phục chế ý thức ký chủ..... Phục chế thành công, đang ở trạng thái rời khỏi thế giới.....】

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Giáo chủ muộn tao (phiên ngoại 1)

Edit: Chip Chip – Beta: Há Cảo

"Đạt được tổng cộng 200 điểm, trong đó 20 điểm có thể phân phối, xin hỏi ký chủ muốn phân phối như thế nào?" Tiếng máy móc vang lên không hề mang theo bất cứ tình cảm nào.

"5 điểm phân phối ở thể lực, 5 điểm phân phối ở trí lực đi." Nhìn tư liệu của chính mình, Vân Y phân điểm.

Cô cảm thấy điểm phân phối như vậy đã ổn, nhưng mà, còn có một vấn đề cô vẫn không hiểu.

"Đúng rồi, giá trị mị lực là gì?" Cô cảm thấy, giá trị mị lực này, hình như không có chút tác dụng gì cả?

Nhưng mà 0 điểm, nhìn dù sao vẫn có chút khó coi.

Không có chút giá trị gì, mà lại chiếm điểm tích phân thì cô cảm thấy có chút đáng tiếc.

"Giá trị mị lực, chính là ở mỗi lần cô cùng nam chính gặp gỡ, độ hảo cảm sẽ tăng nhanh hơn. Chẳng lẽ cô không phát hiện, trừ bỏ lần đầu tiên làm nhiệm vụ thử nghiệm, hai nam chính cô công lược lúc sau điểm hảo cảm đều tăng chậm hơn sao?"

Hệ thống nhắc nhở xong, Vân Y cuối cùng cũng nhớ tới vấn đề này, dò mò, thì ra đây chính là nguyên nhân.

"Không không không, vừa rồi điểm phân phối kia tôi muốn thay đổi một chút, đem 20 điểm phân phối đều đặt hết ở giá trị mị lực đi." Vân Y lập tức thay đổi.

Thì ra độ hảo cảm này còn có quan hệ với mị lực của mình nữa,.....cái này giờ cô mới biết nha.

Nói cách khác, nếu làm giá trị mị lực đầy..... Tuy đôi lúc có bất mãn, nhưng cũng không đến nỗi độ hảo cảm mỗi lần như vậy đều rớt một chút làm lòng cô sợ run.

Chỉ cần sơ sẩy một chút, nhiệm vụ của mình sẽ hoàn toàn thất bại, nếu là như vậy..... Sức khỏe của cô, tự do của cô.

Tất cả đều là mây bay a ~

Dưới đây là tài liệu của ký chủ sau khi được cập nhật:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 15 (tối đa 100)

Dáng người: 30 (tối đa 100)

Mị lực: 20 (tối đa 100)

Trí lực: 20 (tối đa 100)

Thể lực: 15 (tối đa 100)

Sở trường đặc biệt: Tạm thời không có

Kỹ năng: hoa lê đài vũ bản tăng cường

Tích phân: 300【dùng để mua sắm vật phẩm, hoặc thăng cấp cấp bậc vật phẩm】

Cấp bậc: 0

Một năm kia, hắn còn chưa phải giáo chủ Ma giáo, mà nàng, cũng chỉ là một tiểu cô nương thiện lương, mới vừa bước chân vào giang hồ.

Hắn nhận được nhiệm vụ đi ám sát tiểu thư phủ Thừa tướng, nhưng không hề nghĩ tới, tiểu thư phủ Thừa tướng không phải là người dễ chọc như vậy.

Nàng ta đã sớm biết đi nương muốn thuê người đến ám sát mình, nên nàng ta tương kế tựu kế, nhưng không ngờ chính hắn lại bị trọng thương.

Ở bên hồ kia, hắn gặp qua một người khiến mình cả đời không thể quên được. Cô bé có khuôn mặt tinh xảo nhìn hắn không chớp mắt, một vòng hoa đội trên mái tóc dài đen nhánh vô cùng xinh đẹp, đôi mắt nàng trong suốt sáng ngời.

Trên người nàng mặc một áo choàng màu tím, bên trong là chiếc váy trắng tinh, tầng tầng lớp lớp trên chiếc váy là những đoá hoa màu hồng phấn.

Từng cơn gió nhẹ thổi qua, mang theo những cánh hoa đào bay đầy trời, nàng tựa như một tiên nữ đi lạc chốn nhân gian, xung quanh là hoa đào bay tán loạn

Cô bé tựa hồ cười một chút với hắn, nụ cười ấy giống như cơn gió mát lạnh vào sáng sớm, như tia nắng mặt trời chiếu vào trong tim, cảm giác không thể nói ra thành lời, chỉ biết mình không thể rời mắt được.

Lúc đó hắn đang bị trọng thương, còn nghĩ là nàng sẽ nhanh chóng bỏ chạy.

Nhưng hắn không hề nghĩ, nàng lại kích động chạy tới với vẻ mặt lo lắng, nôn nóng giúp mình rịt thuốc.

Trong giọng nói dịu dàng của nàng, hắn chậm rãi lâm vào hôn mê, lúc hắn tỉnh lại, nàng đã không còn ở đây nữa.

Chỉ là, ở trên ngực hắn, còn thất một cái nơ bướm..... Nhìn qua có vẻ ấu trĩ, nhưng sâu trong lòng hắn lúc này đã ẩn chứa hình bóng của một người.

Chương 55: Giáo chủ muện tao (phiên ngoại 2)

Edít: Chip Chip – Beta: Há Cảo

Giáo chúng người người đều biết thân phận của nàng, tuy rằng cực lực phản đối, nhưng có hấn ở trên áp chế, không ai dám nói nửa câu.

Chỉ là không nghĩ tới, cuối cùng nàng lại đối xử với hấn như thế.

Nàng đem tin tức quan trọng của Ma giáo, nhất nhất báo cho những người được gọi là nhân sĩ chính phái, thực chất chỉ là một đám nguy quân tử, cuối cùng, làm cho Ma giáo tổn thất trầm trọng.

Giáo chúng đều sôi sục kẻ tội Vân Y, muốn đem nàng đi xử tử để báo thù cho những người đã mất.

Nhưng chuyện này cuối cùng cũng bị hấn đè ép xuống, hấn không hối hận với quyết định này.

Hấn cũng không sợ bởi vì chuyện này mà phát sinh mâu thuẫn với giáo chúng.

Thân là giáo chủ, quyền lực để xử lý việc này, vẫn phải có.

Nhìn nàng khóc như hoa lê đài vũ vô cùng đáng thương, biết nàng đang lừa mình mà hấn vẫn luyến tiếc, không thể cự tuyệt được.

Khoảnh khắc hấn ôm nàng thật chặt trong ngực, mới có thể chân chính cảm khái, như vậy hấn và nàng mới không thể tách rời.

"A Tây, ta đau bụng." Vân Y nằm ở trên giường xoa cái bụng lớn đã chín tháng.

"A? Có phải là sắp sinh không? Có phải là sắp sinh không?"

Từ lúc Vân Y mang thai đến giờ, Ân Tây Dã đã hoàn toàn biến thành một bảo mẫu....

À, không đúng, phải nói là, hấn biến thành thê nô.....

So với Vân Y, hấn còn càng thêm khẩn trương, mọi người đều nói thai phụ ở trước khi sinh đều có cái gì gọi là bệnh trầm cảm, nhưng Vân Y cảm giác mình rất lạc quan.

Ngược lại là Ân Tây Dã lại vô cùng khẩn trương, dường như hấn mới là người mang thai vậy.

"Không phải." Vân Y lắc đầu, trong tay vẫn cầm trái cây Ân Tây Dã vừa hái từ bên ngoài mang về.

Nhưng, nàng kiên quyết không thừa nhận là do mình muốn ăn đồ ăn vặt, mà là vì suy nghĩ cho dinh dưỡng của hài tử.

"A, đau đau đau....." Vân Y sắc mặt lập tức thay đổi, cảm giác dưới thân mình giống như có nước chảy ra.....

Vỡ nước ối~

"Bà mụ, bà mụ....." Ân Tây Dã chạy nhanh gọi người, trong phút chốc, từ trên xuống dưới Ma giáo loạn thành một đoàn.

Nghe tiếng thét chói tai kêu đau của Vân Y, Ân Tây Dã sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch, hấn, hấn, không bao giờ cho Vân Y sinh hài tử nữa.

"Oa oa oa....." Hai canh giờ sau, cuối cùng từ phòng sinh cũng truyền ra tiếng khóc nỉ non..

Chương 56: Nam phụ tổng giám đốc (1)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

【Đang tiếp thu nhiệm vụ... Tiếp thu nhiệm vụ thành công... Đang truyền thống...】

Đưa mắt nhìn xuống, lầu cao chói vót.

Vân Y kiều ngạo đứng thẳng, cao cao tại thượng nhìn xuống.

Một cánh cửa sổ phản sáng, ánh sáng tập trung lại một chỗ.

Lúc nhìn thấy cảnh này, Vân Y thiếu chút nữa bị hù chết, dờ mờ, đây là địa phương quý quái gì vậy?

Lúc này phản ứng lại, mới phát hiện, nơi này là một tòa nhà cao tầng...Mà cô nhìn thấy là cửa sổ?

Cúi đầu nhìn quần áo của mình, trên người là bộ lễ phục màu đen bó quanh vòng eo mảnh khảnh, áo sơ mi màu trắng thuần khiết được đóng vào váy công sở màu đen, mang theo đôi giày cao gót mười tám lăm nổi bật đôi chân thon dài cân xứng.

Nếu cô đoán đúng thì người mặc bộ đồ này.... chắc là một người phụ nữ giàu kinh nghiệm...trong nơi làm việc?

"Vân trợ lý, đem một ly cà phê vào đây." Khi Vân Y đang suy tư về thân phận của nguyên chủ thì nghe thấy âm thanh bên trong văn phòng.

Vân trợ lý?

Á... Đây là kêu cô sao?

"Hệ thống, hệ thống, gọi hệ thống, cho ta cốt truyện." Nếu không đúng nữa thì Vân Y cũng chả biết cái gì có trợ lý đâu.

【Đang tiếp thu cốt truyện】

Lúc xem cốt truyện, rốt cuộc Vân Y cũng cảm thấy thế giới này bình thường không ít.

Không tranh giành nam chính với nữ chính nữa, cứu vớt nam phụ ám áp khiến cho bao người đau lòng, ừ, Vân Y cảm thấy, cái này đáng để gật đầu.

Nguyên chủ là trợ lý của nam phụ tổng giám đốc Viên Hàm Dục, nam chính là Lạc Thần, là anh đế giới giải trí còn nữ chính là nữ minh tinh hạng nhất, là nghệ sĩ thuộc công ty Kỳ Hạ của nam phụ.

Nữ chính Vuư Mộng Mạn cũng không phải là bạch liên hoa ngực to óc như trái nho.

Cô ta lợi dụng khuôn mặt xinh đẹp và trí tuệ của mình, từng bước, từng bước một khiến cho Viên Hàm Dục ngày càng hiểu kỳ.

Nhưng nam phụ vĩnh viễn là nam phụ, làm sao có thể trở thành người yêu của nữ chính?

Mọi việc nữ chính làm, tất cả là vì tiếp cận nam thần trong lòng mình, ông xã quốc dân, Lạc Thần.

Thân là ván cầu, nam phụ tất nhiên cũng trở thành người khiến đọc giả đau lòng, vì nữ chính, bất kể điều gì cũng làm.

Mà nguyên chủ, là người rất có nề nếp, tính cách cũng không sai biệt lắm so với nam phụ, đương nhiên, nguyên chủ có tính cách như thế cũng có nguyên nhân.

Bởi vì cô thâm mến Viên Hàm Dục, nhưng không dám với hắn là mình thích hắn.

Cho đến giờ, cô vẫn dùng phương thức im lặng, chỉ cố gắng đối xử với hắn tốt hơn...

Đến đoạn này, Vân Y cảm thấy không vui nổi, đầu đầy vạch đen, nam phụ ngoài hào quang của nữ chính ra còn nhìn thấy được ai nữa?

Nguyên chủ thật là khờ, còn vì nam phụ mà bỏ nhà ra đi, không kế thừa xí nghiệp của gia tộc mình, chỉ đến bên cạnh nam phụ làm một... Trợ lý?

Cuối cùng, nguyên chủ, bởi vì nữ chính làm tổn thương nam phụ, vào ngày nữ chính kết hôn đã nổ súng bắn cô ta.

Kết quả là, bị nam chính cùng nam phụ liên thủ mà... Bây giờ, Vân Y lại có chút không cam lòng vì nguyên chủ.

Nguyên chủ à, cô đứng là ngốc quá mà, tại sao có thể, tại sao có thể, cô xem đi, cực cực khổ khổ vì người khác, bản thân lại có kết cục như thế.

Đoạn cuối cũng chỉ viết qua loa, rằng xí nghiệp của gia tộc nguyên chủ bị nam chính và nam phụ tiêu diệt từ từ, sau đó... Phá sản?

Nếu không phải hệ thống đưa ra nhiệm vụ đi công lược Viên Hàm Dục, Vân Y thật đúng là không thêm làm.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Nam phụ tổng giám đốc (2)

Edit: Tô – Beta: Hà Cảo

Lại nói, cho dù tác giả kun có là mẹ ruột, trừ nam chính nữ chính ra, thì tất cả đều là cặn bã đi nữa, thì cũng không thể ngược đãi vai phụ như vậy chứ?

【Tác giả kun nào đó trả lời: Chẳng lẽ cô đọc tiểu thuyết không phải là vì xem nam nữ chính sao?】

"Kí chủ, chú ý nhiệm vụ!" Hệ thống thấy chương mắt Vân Y bị cốt truyện cuốn hút, lên tiếng nhắc nhở.

Vân Y nắm chặt hai tay, sau khi biết hết cốt truyện, hít sâu một hơi.

Lại nói, nếu không vì âm thanh máy móc lạnh băng của hệ thống, Vân Y cũng sẽ không có phản ứng nhanh như vậy.

"Vân trợ lý!" Trong văn phòng tổng giám đốc lại phát ra âm thanh, chỉ là lần này có chút không kiên nhẫn.

Đã biết thân phận của mình, Vân Y lập tức trả lời, "Vâng."

"Cà phê của tôi đâu?" Giọng nói của Viên Hàm Dục khàn khàn, gọi cảm mang theo sự mạnh mẽ nhưng Vân Y cũng không thêm đề ý.

"Vâng, sẽ nhanh thôi." Vân Y lập tức xoay người đi pha cà phê, thân là một trợ lý hiệu suất cao, việc nhỏ bé này... Cà phê hòa tan, đương nhiên cũng sẽ rất nhanh.

Cà phê hòa tan, đơn giản, dễ pha mà quan trọng nhất là... Thuận tiện, đoán chừng là tổng giám đốc chưa từng uống qua đâu.

"Cốc cốc." Vân Y gõ cửa sau đó đẩy vào, "Tổng giám đốc, cà phê của anh."

"Ừ." Viên Hàm Dục gật đầu, không để ý đến, đang gọi video hội nghị, Vân Y đi vào trong cũng đứng một chút.

Nhìn bề ngoài nam phụ, khuôn mặt như được điêu khắc, cái mũi thẳng ở dưới ánh sáng lại có vẻ mạnh mẽ, lãnh lẻo khiến người ta không rét mà run.

Hai con ngươi đen nhánh giống hai cái hố sâu không thấy đáy, trong con ngươi thỉnh thoảng hiện lên hình ảnh phản chiếu màu đen khiến người ta không thể nắm lấy, thần bí khó lường.

Đây là nam phụ? Có thể so sánh với nam chính nha...Hào quang của nữ chính, quả nhiên là được mỹ nam vây quanh.

Nhưng mà khi đang nhìn ngoại hình của Viên Hàm Dục, Vân Y cũng không quên thân phận của mình, thân là một trợ lý việc thì nên làm những việc gì.

Viên Hàm Dục cũng không dặn dò điều gì khác, Vân Y liền tự động đi ra ngoài.

Ngay khi Vân Y đang mở cửa đi ra, tiếng của Viên Hàm Dục lại vang lên, Vân Y xoay người, lúc này Viên Hàm Dục đã gọi video xong.

"Hôm nay là sinh nhật bà của Mộng Mạn, cô đi mua giúp tôi bó hoa đưa cho cô ấy, à, đúng rồi, cô ấy thích hoa Tulip."

Khi nói lời này, Viên Hàm Dục hơi nâng cằm lên, ánh mắt giống hạnh nhân, ngân hà sáng lạn tựa ngọc.

Nhìn ánh mắt dịu dàng của Viên Hàm Dục, Vân Y nhú mày, xem ra Viên Hàm Dục đã sinh ra hảo cảm với Vu Mộng Mạn rồi.

A, cũng không biết hẳn đối với mình có bao nhiêu hảo cảm nữa.

Chi tiếc nếu như độ hảo cảm không thay đổi thì ban đầu cũng không thể biết được độ hảo cảm là bao nhiêu cả.

"Vâng." Dựa theo trí nhớ, hẳn luôn lời ít ý nhiều, hiện tại có lẽ đây là câu nói dài nhất rồi, còn nhớ kỹ những việc vụn vặt này nữa.

Đúng vậy, nếu lúc trước chưa gặp nữ chính, đối với Viên Hàm Dục mà nói, đây đều là việc vụn vặt, cho đến bây giờ đều là do trợ lý này nhớ hết đó.

Còn đặc biệt nhớ kỹ yêu thích của Vu Mộng Mạn, cũng không phải là một dấu hiệu tốt.

Nam phụ Viên Hàm Dục vốn là một người đàn ông khô khan, cố chấp, nhưng có một lần cùng Vuư Mộng Mạn ăn cơm, nghe Vuư Mộng Mạn nói cả phê uống ngon như thế nào.

Nhưng hiện tại khi vừa mới uống một ngụm... Phụt, thiếu chút nữa là phun hết bữa sáng ra, "Vân trợ lý, mang một ly trà vào đây."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Nam phụ tổng giám đốc (3)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

Vân Y vừa ra khỏi cửa, trở lại bàn làm việc của mình, đúng lúc điện thoại di động trên bàn vang lên.

"Alo, xin chào, đây là văn phòng tổng giám đốc, xin hỏi ngài tìm ai?" Để giải quyết công việc, Vân Y luôn dùng giọng bình tĩnh, lãnh đạm.

"Tiểu Y, là ba..."

Khi nghe xong điện thoại, bên trong văn phòng lại phát ra âm thanh, cô mới nhớ tới tổng giám đốc nói muốn uống trà.

Nguyên chủ Vân Y cũng giống như Viên Hàm Dục, đều con cháu trong gia đình phú nhị đại, đều ngoan ngoãn nhu thuận, chăm chỉ hiếu học.

Một đường tốt nghiệp, da trắng xinh đẹp, chân dài eo thon, tất cả đều là ba của Vân Y khoe cho mọi người đó.

Nhưng cho dù thế nào, vẫn luôn có thời kỳ phản nghịch, đó là cố chấp với Viên Hàm Dục, đi theo hấn, đến công ty của hấn, đốc sức vì hấn.

Nói thật, nếu là như vậy bọn họ có khả năng ở cùng một chỗ rất lớn.

Đáng tiếc, lại xảy biến cố, đó là có sự xuất hiện của Vuư Mộng Mạn.

Tính cách tương đối giống với tính cách của nguyên chủ, có nề nếp, cố chấp, nhưng sự hoạt bát, lãng mạn của Vuư Mộng Mạn lại có thể xâm nhập được vào trái tim của Viên Hàm Dục.

Nhưng cũng vì Vân Y đối với Viên Hàm Dục rất cố chấp, còn vì hấn mà mà nháo với gia đình một phen.

Trong mắt của ba Vân, con gái mình rõ ràng là người làm chủ, thế nhưng không ngờ hiện tại cô lại đi làm trợ lý cho người khác.

Hầu hạ người khác làm việc, việc này đã khiến ba Vân cùng nguyên chủ cãi nhau một trận.

Cuối cùng nguyên chủ dọn ra khỏi nhà, dù thẻ ngân hàng bị đóng băng, nhưng nguyên chủ vẫn rất cố chấp với Viên Hàm Dục, không ai có thể thay đổi.

Nguyên chủ một mình ở bên ngoài, điều này khiến mẹ Vân đau lòng muốn chết, một người một mình bên ngoài không có ai chiều cố.

Ăn không thể ngon, mặc không đủ ấm (bà tưởng con gái bà mới 3 tuổi không thể tự gánh vác hả?), lại không có tiền dùng (nguyên chủ có tiền lương).

Cuối cùng trải qua hơn một năm hòa giải, mối quan hệ mâu thuẫn, cứng nhắc của ba Vân và nguyên chủ mới chậm rãi giảm bớt.

Kỳ thật ba Vân cũng không phải tức giận mà chỉ là cảm thấy bức bối, con gái của mình, từ nhỏ đã nâng trong tay mà lớn lên.

Nhưng cuối cùng bởi vì một tên đàn ông thối mà hủy hoại bản thân, ông đau lòng lắm.

Mà hiện tại dù sao cũng dịu đi một chút, nhưng ba Vân vẫn không dám đề cập với cô chuyện rời khỏi hay những chuyện khiến cho cô mất hứng.

Chỉ sợ Vân Y vì điều đó sẽ làm bọn họ đang trong mối quan hệ hòa hoãn mà hạ xuống "đáy cốc" luôn.

Vân Y ngồi trên bàn tự hỏi, nếu nhiệm vụ này là nhiệm vụ ba sao, như vậy không có khả năng đơn giản hơn nhiệm vụ lúc trước.

Chẳng qua, công việc mà mỗi nam phụ nào đó dặn dò xuống vẫn phải hoàn thành, đưa hoa thôi mà, cũng chẳng có chuyện gì.

Gọi một cuộc điện thoại cho cửa hàng bán hoa, sau đó kêu nhân viên cửa hàng đóng gói, viết giấy, tặng qua.

Đưa hoa... Nói thật, đây là lần đầu tiên cô làm việc này, giúp đối tượng công lược... Tặng hoa cho tình địch?

Đờ mờ.

Đây là tính tiết quái quỷ gì vậy, thật TM cầu huyết.

Có thể tưởng tượng ra được nữ chính kia có bao nhiêu kiểu ngạo, tự hi, ở nào đó mà đắc ý.

Hoa đã tặng, mà Viên Hàm Dục vẫn còn đang gọi video với cổ đồng, Vân Y cầm điện thoại di động của Viên Hàm Dục, ở một bên chờ.

"Linh Linh Linh..." Điện thoại vang lên, Vân Y cuối đầu nhìn vào màn hình điện thoại, là Vu Mộng Mạn...

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Nam phụ tổng giám đốc (4)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

"Alo, xin chào, tôi trợ lý tổng giám đốc Vân Y, tổng giám đốc đang họp, không có thời gian tiếp điện thoại. xin hỏi có chuyện gì sao?"

Nghe được giọng nói của Vân Y, đối phương rõ ràng đang dùng giọng nũng nịu nhất thời khôi phục lại trạng thái của mình, lạnh lùng.

"Là thế này, tối nay tôi cùng bạn tốt đi ăn cơm, cho nên lời mời của tổng giám đốc, thật xin lỗi, tôi không thể nhận."

Vu Mộng Mạn nói vậy làm Vân Y lúc nghe được sững sốt trong chốc lát, ồ, nữ chính từ chối lời mời của nam phụ?

Cốt truyện không phải nói là Vu Mộng Mạn dùng mị lực của mình đi quyến rũ Viên Hàm Dục, khơi gợi lòng hiếu kỳ của hắn sao, nhưng hiện tại...

Tha thứ cho Vân Y không thể giải thích được, cái này gọi là gì?

"A, được." Tuy rằng không hiểu nhưng lời nên chuyển đạt, Vân Y vẫn chuyển đạt.

Theo Vân Y, Vu Mộng Mạn tiếp cận Viên Hàm Dục rồi tỏ vẻ cự tuyệt? Hay là cự tuyệt thật?

Nhưng mà giây tiếp theo, Vân Y nghĩ rằng trên mặt Viên Hàm Dục sẽ xuất hiện bất mãn, nhưng mà hắn lại nghiêm trang gật đầu đồng ý với hành vi Vu Mộng Mạn.

"Không sai, là con gái, vẫn nên rụt rè như vậy." Lời tán dương này khiến Vân Y cảm giác như sấm sét quét ngang trời vậy.

Rụt rè...

Đối với tổng giám đốc cổ hủ này, rụt rè... Là điều con gái nên có...

Về mặt Vân Y mờ mịt, rụt rè... Cô có sao?

Có.

Nhưng không phải ở phương diện theo đuổi Viên Hàm Dục, ở phương diện này, da mặt cô rất dày đó.

Chẳng lẽ, vì nguyên nhân như vậy cho nên mới làm nam phụ không thích cô?

Phụt!

Nếu nguyên chủ biết điều này, khẳng định sẽ đem toàn bộ máu trong người phun ra hết!

Có thể dùng trâu người như vậy không?

Vân Y tỏ vẻ, lúc trước đáng lẽ nguyên chủ không nên sử dụng phương pháp không có hiệu quả này.

Vậy thì, hiện tại cô nên thay đổi phương pháp công lược rồi.

Lúc tan tầm, Vân Y cũng nghiêm túc suy nghĩ lại hành động trước đây của nguyên chủ.

Đối với Vân Y mà nói, xã hội này là một nồi lẩu thập cẩm, rất có sự hấp dẫn với cô.

Cô đã làm được ba nhiệm vụ rồi, nhưng mỗi nhiệm vụ đối với cô mà nói đều là một trải nghiệm mới.

Cô trải nghiệm cuộc sống ở cổ đại, trải nghiệm qua cuộc sống vườn trường, trải nghiệm qua cuộc sống sống chung với những người trong ma giáo.

Hiện tại, cô lại là một con người tinh anh ở đô thị.

Nếu Viên Hàm Dục cảm thấy những người phụ nữ rụt rè mới đáng để tán dương, thì cô liền mặt dày theo đuổi hắn.

Hành vi này khẳng định Viên Hàm Dục... Không đúng, căn cứ vào cốt truyện, Vân Y lại suy nghĩ một chút, mới phát hiện, đồ mờ, Viên Hàm Dục này đến cuối cùng cũng không biết nguyên chủ thích hắn.

Cũng không biết có bị ngu ở đâu không? Hay là nguyên chủ che giấu tâm tư quá mức kín đáo.

Ngày hôm sau, Viên Hàm Dục đến công ty chợt nghe một trợ lý khác đến báo cáo với hắn việc Vân trợ lý nghỉ phép...

Nghỉ phép?

Viên Hàm Dục khi nghe thấy điều này kinh ngạc một chút, bởi vì Vân trợ lý rõ ràng là một người mình đồng da sắt...

Nếu Vân Y biết ở trong lòng Viên Hàm Dục có suy nghĩ này chắc cũng không biết sau này nên đối mặt với hắn thế nào...

Mình đồng da sắt...

Dù má, cô là một người con gái yếu đuối, rất yếu đuối!!!!

Mình đồng da sắt... Khó trách Viên Hàm Dục đối với Vân Y không để tâm tới...

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Nam phụ tổng giám đốc (5)

Edit: Tô – Beta: Hà Cáo

"Trợ lý Vân, lấy cho tôi..." Viên Hàm Dục lần thứ n lo lắng kêu tên Vân Y đóng dấu này, phân chia sổ sách nợ, sửa phần tư liệu kia.

Mới phát hiện ra, hắn đối với trợ lý Vân thật...

"Trợ lý, vào đây, chuẩn bị cho tôi tư liệu cho cuộc họp chiều nay."

"Trợ lý, pha trà."

"Trợ lý, lịch trình hôm nay là gì?"

"Trợ lý..."

Trợ lý đem tài liệu của cuộc họp chiều nay thì lấy sai.

Trợ lý mang trà vào thì bị chê khó uống.

Trợ lý nhớ sai lịch trình.

Trợ lý phải đánh lại văn kiện n lần...

Viên Hàm Dục có chút không nhịn được, trợ lý bất tài này là người lúc trước mình tuyển dụng sao?

Không biết làm gì cả?

Thật đúng là không bằng một sợi lông của trợ lý Vân, giờ chỉ muốn toàn bộ bọn họ cuốn gói về nhà.

Lúc buổi chiều cũng là lúc tan tầm, Viên Hàm Dục nhớ lại một ngày hôm nay, liền cảm thấy cuộc đời của bản thân... Đột nhiên bước vào thời kỳ hắc ám

Những trợ lý, trừ trợ lý Vân ra, còn lại không ai dùng được cả.

"Đúng rồi, trợ lý Vân có nói tại sao hôm nay xin nghỉ không?" Thân là BOSS cấp cao, cho đến lúc tan tầm mới nhớ đến chuyện này.

Cũng không biết Vân Y có nên cảm tạ hình tượng giới giang lúc trước không nữa? Đến nỗi làm Viên Hàm Dục quá ý lại mà.

Ài~

"Dạ, trợ lý Vân nói có chút không thoải mái." Hôm nay trợ lý kia đúng là chết thảm, tổng giám đốc thật hung hãn.

Cũng không biết tại sao lúc trước trợ lý Vân lại có thể làm công việc của trợ lý làm đến hoàn mỹ như vậy chứ?

Lúc này, trợ lý chỉ cầu nguyện bệnh tình của trợ lý Vân nhanh chóng tốt lên.

Nếu không...

Qua vài ngày nữa, cô thật sự sẽ vì thế mà đột tử hoặc bị hơi lạnh của tổng giám đốc làm cho lạnh đến chết mất.

Viên Hàm Dục nhú mày, không thoải mái? Bị bệnh sao?

Theo hồ sơ của nhân viên ở trong máy tính, cuối cùng hẳn cũng biết địa chỉ nhà Vân Y, lập tức lái xe đến nơi Vân Y ở.

"Cốc cốc cốc." Đứng ở cửa chờ khoảng năm phút đồng hồ, Viên Hàm Dục rốt cuộc mới phản ứng lại, hành động của hắn... Có chút không ổn.

Hơn nữa, hắn mới phản ứng lại, hắn, vì sao lại lái xe đến nơi thật xa này?

Lấy điện thoại di động ra, mở danh bạ, tìm được số điện thoại của Vân Y, bấm vào.

"Cô đang ở đâu?" Lúc đối phương vừa bắt máy, Viên Hàm Dục lập tức mở miệng.

Lúc này mà không ở nhà thì ở đâu? Bệnh viện sao?

Viên Hàm Dục cũng không biết, trong giọng nói của hắn mơ hồ mang theo một ít lo lắng.

【Đỉnh! Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 25, kí chủ cố lên!】

Lúc Vân Y nghe điện thoại, bên khóe môi nở một nụ cười nhàn nhạt, rốt cuộc cũng biết được độ hào cảm.

Tối hôm qua, cô tắm nước lạnh nên hiện tại...

"Tổng, tổng giám đốc? Tôi, tôi ở bệnh viện." Giọng nói của Vân Y có chút kinh ngạc nhưng cũng rất yếu làm Viên Hàm Dục nghe xong lập tức lên xe.

"Bệnh viện nào, phòng nào?" Viên Hàm Dục lái xe, hỏi.

"Bệnh viện Tĩnh Hải, khu B, phòng 233."

Vân Y cúp điện thoại, hỏi hệ thống, "Hệ thống, có thể biết được độ hào cảm của Viên Hàm Dục đối với nữ chính là bao nhiêu không?"

"Có thể, trừ 50 điểm." Hệ thống rất có nhân tính nói, "Thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Nam phụ tổng giám đốc (6)

Edit: Tô – Beta: Hà Cảo

"Được." 50 điểm mà thôi, nhưng mà độ hào cảm kia rất hữu dụng a.

【Đỉnh! Độ hào cảm đối với nữ chính là 50!】

Biết được độ hào cảm, Vân Y so sánh một chút... Ồ, 25 với 50, xem ra cũng không xa lắm.

Lúc đầu Vân Y còn tưởng độ hảo cảm của Viên Hàm Dục đối với nữ chính Vu Mộng Mạn phải là sáu bảy mươi gì đấy, nhưng rốt cuộc cũng không tới mức đó.

Ai, chỉ có 50.

Trong căn phòng bệnh Vân Y nhìn trần nhà đến gần người, đúng lúc Viên Hàm Dục đi vào nhìn thấy cảnh này.

Trên đường đến đây, Viên Hàm Dục luôn tự hỏi tại sao bản thân hấn lại như vậy? Tại sao lại quan tâm đến một... Cấp dưới.

Đúng vậy, ở trong lòng Viên Hàm Dục, Vân Y chỉ là một cấp dưới, nhưng hôm nay hấn lại làm ra hành động này.

Không giống với bộ dáng đối đãi với cấp dưới, nhưng mà ở trong lòng Viên Hàm Dục lại yên lặng nói: Hấn chỉ quan tâm cấp dưới của mình thôi, không có ý gì khác.

Bởi vì năng lực của cấp dưới này rất đặc biệt, mà một ngày hôm nay không có cô tiến trình công việc lại giảm bớt rất nhiều, hấn mới cảm thấy, có một thuộc hạ có năng lực, là một may mắn như thế nào!

"Vân Y." Viên Hàm Dục không tự giác đến hỏi thăm người bệnh nên trong tay cũng không cầm đồ gì.

"Tổng giám đốc?" Vân Y tỏ vẻ kinh ngạc, "Tổng giám đốc? Sao anh lại đến đây?"

Viên Hàm Dục bị Vân Y hỏi như vậy, cũng không biết vì sao lại cảm thấy có chút chột dạ, hấn, cũng không phải là quan tâm cô mà đến.

Chỉ là muốn cô... Đi làm lại sớm một chút...

Nhưng Vân Y mặc kệ lý do Viên Hàm Dục đến là gì, chỉ cần có thể nhớ đến cô, cho dù là vì năng lực làm việc, cũng rất tuyệt vời!

"Vì, vì muốn đến xem cô." Viên Hàm Dục hơi xấu hổ trả lời, nhưng mà vì sự khô khan của hấn, trên mặt cũng không có biểu cảm gì khác.

"Tôi, tôi không sao, ngày mai, ngày mai là có thể đi làm lại." Vân Y rất kiên cường nói, nhưng sắc mặt tái nhợt khiến người khác vừa thấy liền biết cô đang miễn cưỡng.

"Không có việc gì thì cô chú ý nghỉ ngơi cho tốt, việc đi làm cũng không vội." Viên Hàm Dục cũng không phải loại người Chu Bái Bì*, sao có thể bắt nhân viên của mình mang bệnh đi làm chứ?

(*): Chu Bái Bì: Một tên cường hào ác bá dưới ngòi bút của tác giả Cao Ngọc Bảo, vì thời xưa chưa có đồng hồ nên lấy tiếng gà gáy làm giờ đánh dấu ngày làm việc. Chu Bái Bì vì muốn bóc lột người làm nên nửa đêm giả tiếng gà gáy để gọi người làm dậy lao động. "Bái bì" ở đây còn có nghĩa là lột da.

"Vâng." Vân Y suy yếu lên tiếng, hai người trước kia cũng không có đề tài gì khác ngoài đề tài về công việc, hiện tại Vân Y không biết nói gì cho phải.

Quan trọng nhất, loại mà Viên Hàm Dục thích là... phụ nữ rụt rè, Vân thật muốn biết, nếu rụt rè thì làm sao có thể công lược hấn?

"Vậy cô nghỉ ngơi đi, tôi không quấy rầy nữa." Viên Hàm Dục đợi một chút liền rời đi.

"Alo, mẹ?" Viên Hàm Dục vừa đi thì Vân Y nhận được điện thoại của mẹ nguyên chủ, hơi kinh ngạc, cô hình như chưa nói với gia đình chuyện mình bị bệnh mà?

"Tiểu Y, con bị bệnh mà sao không nói cho mẹ một tiếng, hiện tại con đang ở đâu? Mẹ lập tức tới ngay." Mẹ Vân mở miệng liền nói ra một chuỗi dài.

Vân Y lần đầu tiên nhìn thấy ba mẹ của nguyên chủ, a, xem ra rất trẻ.

Đặc biệt là mẹ Vân, có thể là do bảo dưỡng tốt, không cần phải nghĩ đến những việc mệt lòng (trừ việc Vân Y ảm ỉ với ba Vân)

"Tiểu Y." Mẹ Vân đang cầm một cái hộp giữ ấm, lúc nhìn thấy cái hộp đó, Vân Y rất tự kỷ mà nghĩ đây là đưa cho cô

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Nam phụ tổng giám đốc (7)

Edit: Tô – Beta: Há Cảo

Cô rất muốn biết, tại sao trong thời gian ngắn vậy, lại có thể... (đồ tự kỷ, chẳng lẽ cô không cho người khác chuẩn bị bữa tối sao?)

"Tiểu Y, sao con bị bệnh mà không nói cho mẹ? Con có biết con như vậy mẹ lo lắng lắm không?" Mẹ Vân lo lắng nhìn cô.

Ba Vân không nói gì nhưng đôi mắt lo lắng lại bán đứng ông, đứng ở nơi đó lại không biết nói gì cho phải, chỉ sợ lại chọc giận con gái bảo bối.

"Con không sao mà, chỉ bị cảm nhẹ thôi." Vân Y lắc đầu, không muốn làm bọn họ lo lắng.

"Bị cảm mà là việc nhỏ? Con ở bên ngoài mà cũng không biết tự chăm sóc cho bản thân." Mẹ Vân tách một tiếng, sau đó quyết định thay Vân Y, "Từ hôm nay trở đi, con dọn về nhà đi."

"Không cần." Cô bây giờ chưa muốn về nhà.

"Tại sao?" Ba Vân vốn đang chờ mong nhưng Vân Y vừa nói vậy lập tức liền nhin không được hỏi.

"Đúng vậy, tại sao?" Mẹ Vân lập tức tiếp lời chồng mình, bộ dạng đáng thương khóc không ra nước mắt làm Vân Y nghĩ nếu cô nói ra lý do cụ thể tuyệt không chính đáng, bà ấy chắc chắn sẽ rớt nước mắt.

"Mẹ, con nghĩ con muốn ở bên ngoài một thời gian nữa để rèn luyện bản thân, khi con có thể một mình tự đảm đương mọi công việc của gia tộc, con sẽ về lại công ty, con không muốn để cho người khác nói con chỉ là người dựa dẫm vào ba mẹ. Con muốn dùng thực lực của mình để chinh phục người khác, để người khác phải công nhận con."

Vân Y vừa nói xong, mẹ Vân không cần suy nghĩ lập tức nói, "Mẹ xem ai dám?"

Mẹ Vân vừa nói câu này, khẩu khí có chút bén nhọn, Vân Y đem tầm mắt nhìn về phía ba Vân, lời này của cô cũng không phải nói với mẹ Vân, cái này cũng không phải cô khinh thường bà, chỉ là mẹ Vân không tiếp xúc với những chuyện trên thương trường, tự nhiên sẽ không hiểu lời cô nói.

Nhưng ba Vân sẽ không giống vậy, mới đầu thoát nhìn nhà họ Vân là do mẹ Vân quyết định tất cả nhưng những việc lớn chắc chắn ba Vân sẽ đem lợi và hại nói cho bà biết.

"Được, ba biết rồi." Ba Vân quả nhiên không phụ lòng của Vân Y, gật gật đầu, nhìn dáng vẻ của ông đúng là đã hiểu.

"Ông xã?" Mẹ Vân không hiểu vì sao chồng mình lại nói như vậy, chẳng lẽ ông còn chưa tha thứ cho những việc làm lúc trước của Vân Y?

"Bà xã, nếu Tiểu Y đã có quyết định của chính mình thì chúng ta cũng nên chấp nhận, Tiểu Y cũng không phải đứa trẻ hờn tị là khóc, nó cũng có con đường mà nó phải tự đi."

Lời nói này của ba Vân khiến mẹ Vân nhăn hết cả mặt, lúc sau mới chậm rãi nói, "Vậy được rồi! Nếu ông đã nói vậy thì thôi."

"Tiểu Y, vậy bây giờ con vẫn nên theo chúng ta về nhà nhé? Chờ khi nào hết bệnh thì đi?" Mẹ Vân vẫn không buông tha chuyện này, hỏi lại một lần nữa.

"Không cần đâu ạ." Vân Y tiếp tục lắc đầu cự tuyệt, nhưng mà vì bị cảm còn chưa tốt lên lại vừa mới uống thuốc nên giờ có chút mệt.

Ba Vân là một người có nhãn lực, tự nhiên biết tình trạng sức khỏe của Vân Y hiện tại, nhìn đôi mắt sắp đóng lại hết rồi kia.

Được rồi, mệt nhọc.

Ba Vân giật giật tay áo của mẹ Vân.

Mẹ Vân nghi hoặc ngước mắt nhìn ông, "Sao?"

"Tiểu Y mệt rồi, chúng ta cũng nên về thôi." Ba Vân nhìn về phía Vân Y nháy mắt, mẹ Vân cũng nhìn về phía cô.

"Được, vậy cũng tốt, Tiểu Y, con nghỉ ngơi cho tốt." Sau khi mẹ Vân và ba Vân rời đi không lâu, Vân Y bởi vì tác dụng của thuốc liền ngủ đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Nam phụ tổng giám đốc (8)

Edit: Há Cảo

Ngày hôm sau, mặt trời chậm rãi mọc lên từ hướng đông, ánh mặt trời xuyên qua cửa kính chiếu lên người Vân Y, thật sự là ấm áp thoải mái.

Dựa theo ký ức của nguyên chủ, đã rất lâu rồi cô vẫn chưa ngủ được một giấc thế này.

Rải bước trên mặt cỏ, đạp lên những ngọn cỏ xanh mềm như bông (haha đạp bậy lên cỏ là bị phạt tiền đấy), ánh mặt trời chiếu rọi trên người cô, hết thảy mọi thứ đều thật là ấm áp.

"Đã nói rồi, cậu không khỏe thì không đừng có tự quay, không phải đã tìm một thể thân cho cậu rồi à?" Lúc Vân Y đang ngồi trên chiếc ghế dài nghỉ ngơi, chợt nghe thấy một giọng nói tức giận vang lên.

Thời điểm nhìn thấy người bên kia, Vân Y hơi kinh ngạc, người này không phải là nam chính sao?

Lạc Thần?

Vân Y nhún mày, chỉ là cô cũng không định đi qua lôi kéo chủ động làm quen gì đó, nhiệm vụ của cô là công lược nam phụ, mà không phải là nam chính.

Chỉ là, Vân Y không muốn đi qua lôi kéo làm quen, không có nghĩa là người khác không chú ý tới cô. Đặc biệt là người đại diện của Lạc Thần, ngay lúc nhìn thấy cô, sắc mặt tái đi.

Vừa rồi hấn, hấn, hấn lớn tiếng mắng Lạc Thần tìm thể thân? Lại còn bị người khác nghe được?

Ấy ấy ấy, nếu như bị truyền ra ngoài, nhất định sẽ trở thành tin hot, ảnh đế Lạc Thần vậy mà lại tìm thể thân?

Người đại diện lập tức ngậm miệng lại, không trách Lạc Thần nữa, ngược lại khấn trương nhìn về phía Vân Y, chuẩn bị đi lại nói chuyện với cô.

Nhưng Vân Y không để ý, xoay người rời đi, người đại diện kia muốn đuổi theo, lại nghe Lạc Thần lạnh nhạt lên tiếng, "Không cần đuổi theo."

Lời Lạc Thần vừa dứt, người đại diện xoay người lại muốn nói gì đó, nhưng lại bị Lạc Thần liếc mắt một cái, được rồi được rồi, đều là người đại diện hấn sai.

Tình huống ban nãy Vân Y cũng không để ý lắm, chỉ là một bước đệm nhỏ mà thôi, sinh hoạt trong bệnh viện nhàm chán quá, giữa trưa cô liền làm thủ tục xuất viện.

Cũng không biết có phải do tiếp nhận ký ức của nguyên chủ không, hình như cô còn chưa nghiêm túc đi dạo đâu....Nên đi chỗ nào đây nhỉ.

Con gái ấy mà, đều là thích dạo phố sắm quần áo, đặc biệt là Vân Y hiện tại (không phải nói nguyên chủ)

Thời điểm Vân Y thoải mái vui vẻ mua sắm tại trung tâm thương mại, thì nhóm thư ký trong văn phòng tổng giám đốc lại đang kinh hồn bạt vía.

Vừa rồi có một trợ lý làm sai, quên mất chỗ để hồ sơ quan trọng.....Sau đó, cuốn gói đi rồi.

【Đỉnh —— Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 30, Xin ký chủ dựa vào kinh nghiệm lúc trước, nỗ lực hơn nữa!】

Lúc Vân Y đang thử quần áo thì nghe được âm thanh nhắc nhở của hệ thống, động tác dừng lại một chút, nhân viên cửa hàng tưởng có chuyện gì bèn dò hỏi một câu.

Vân Y cười khẽ một tiếng, "Không có gì."

Nhân viên phục vụ Vân Y thờ dãi nhẹ nhõm một cái, đây là khách hàng lớn, không thể đắc tội được, còn liên quan đến hoa hồng của mình đó.

Viên Hàm Dục hơi bức bối, chẳng lẽ trong cái công ty to này, không thể tìm được một người có khả năng so với Vân Y hoặc giống với Vân Y sao?

Nhìn những người này một cái, Viên Hàm Dục không nói gì, hất tay rời khỏi công ty. Lúc Viên Hàm Dục đi ra bãi đậu xe.

Điện thoại trong tay vang lên, nhìn cái tên hiển thị trên điện thoại —— Vân Y

"Alo?" Đối với cấp dưới có khả năng này (cuối cùng hấn cũng nhận ra năng lực của Vân Y), Viên Hàm Dục vẫn là còn có lòng yêu người tài.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Nam phụ tổng giám đốc (9)

Edit: Há Cáo

Viên Hàm Dục lơ là trả lời, giọng nói tương đối ôn hòa, hoàn toàn không hề lãnh đạm giống như lúc làm việc.

"Tổng giám đốc, tôi là Vân Y." Vân Y ở đầu bên kia điện thoại, tuy rằng không biết được thay đổi của Viên Hàm Dục, nhưng lại biết được độ hảo cảm của mình lại tăng lên rồi.

"Ừm, tôi biết, có việc gì sao?" Trong giọng nói của Viên Hàm Dục mang theo ưu tư mà chính hắn cũng không phải hiện được.

"Tôi hết bệnh rồi, ngày mai sẽ đi làm lại." Vân Y nghĩ mấy loại chuyện này không cần phải báo cáo với công ty đâu, nhưng mà, vì để xoát độ hảo cảm, ừm, Vân Y cảm thấy vẫn là cần thiết.

"Ừm, được, tôi biết rồi." Giọng nói của Viên Hàm Dục vẫn nhàn nhạt như cũ, nhưng mà trên mặt lại có biến hóa nho nhỏ.

"Ok, tạm biệt tổng giám đốc." Vân Y vừa cúp thoại xuống, liền nghe được giọng nói đáng yêu của hệ thống vang lên.

【Định —— Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 35, ký chủ làm không tệ, chỉ là vẫn còn hơi chênh lệch.】

Chênh lệch?

Được rồi, 35 độ hảo cảm và 50 độ hảo cảm vẫn còn một khoảng cách nhất định, nhưng không phải chỉ là 15 độ hảo cảm thôi sao.

Vân Y bĩu môi, cô vẫn đang nỗ lực nhá, hiện tại cũng chỉ có cách này thôi, không phải sao?

Vân Y cắt điện thoại, sau khi trở về nhà, Vân Y cảm khái, nguyên chủ vẫn là người thích sạch sẽ.

Đồ đạc trong nhà mọi thứ đều sắp xếp có trật tự, hôm nay cô đi dạo cả buổi chiều, chân muốn gãy luôn.

Cô gọi một phần cơm hộp, rất mau đã được đưa đến. Mà Viên Hàm Dục bên kia sau khi cúp điện thoại, vốn định gọi điện thoại mời Vu Mộ Mạn ăn cơm

Nhưng mà sau đó lại nghĩ, lần trước cô ấy đã cự tuyệt rồi, ừm, cô gái rụt rè, sẽ không đồng ý lời mời của đàn ông độc thân đâu.

Thế là Viên Hàm Dục từ bỏ ý tưởng này, lái xe về nhà, hình như đã rất lâu rồi hắn chưa dùng cơm cùng bố mẹ.

Nếu Vu Mộ Mạn biết hành vi lần trước khiến Viên Hàm Dục cảm thấy mình rụt rè mà sinh ra hảo cảm, nhưng đồng thời cũng đánh mất một cơ hội tốt câu thông tình cảm thế này.

Cũng không biết, cô ta có hối tiếc không nhỉ?

"Trợ lý Vân, chị đã về rồi sao?" Vân Y vừa mới bước vào công ty, liền nhìn thấy mọi người nhiệt tình hoan nghênh, nhóm trợ lý nhỏ vui mừng khôn xiết nhìn cô.

Vân Y nhìn về mặt bọn họ, cảm thấy hơi khó hiểu, mình, được hoan nghênh như vậy à?

Trong cốt truyện, Vân Y vẫn luôn là cao cao tại thượng, trừ Viên Hàm Dục ra, sẽ không chủ động qua lại với ai cả.

Những trợ lý kia đối với Vân Y, cũng không có ấn tượng tốt bao nhiêu, nhưng mà hiện tại..

"Chào mọi người." Đối với những người thân thiện, Vân Y chưa bao giờ bày sắc mặt xấu, trợ lý bên cạnh tổng giám đốc, sẽ luôn có chút ít tác dụng.

"Trợ lý Vân, sức khỏe cô đã khá hơn chút nào chưa?" Chưa từng nghĩ đến trợ lý Vân sẽ chú ý đến mình, tâm trạng của nhóm trợ lý nhỏ cực kỳ phấn chấn.

Ánh mắt nhìn Vân Y mang theo sự kính hi, sùng bái....Ách, được rồi, có đôi khi có năng lực thì được yêu thích như thế đấy.

【Xì, không cần face!! 】

Nghe được tiếng chế nhạo của hệ thống, Vân Y cũng không thêm đề ý, chỉ nhìn qua nhóm trợ lý, khẽ mỉm cười trả lời: "Tốt hơn rồi, cảm ơn mọi người quan tâm, mấy hôm nay vất vả cho mọi người rồi."

Lời nói này của trợ lý Vân, có chút kiêu cách, đáng tiếc là, nhóm trợ lý nhỏ lại không cảm thấy vậy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Nam phụ tổng giám đốc (10)

Edit: Há Cảo

Ngược lại nghĩ rằng, trợ lý Vân đã trở lại rồi, thật là tốt quá, bọn họ không cần phải phập phồng lo lắng tổng giám đốc sẽ sa thải bọn họ nữa.

"Không vất vả không vất vả, trợ lý Vân, để tôi đi pha cho chị ly cà phê."

"Trợ lý Vân, để tôi đưa cho chị giấy tờ công việc hai hôm nay."

"Trợ lý Vân, lịch trình mấy hôm nay của tổng giám đốc....Bla bla"

Mọi người liên tục nói, Vân Y nghe xong cũng không phản ứng gì, tiếp tục nở nụ cười tỏa nắng, đi về phía phòng làm việc của tổng giám đốc.

À, nói sai rồi, là đi về phía văn phòng trợ lý...bên cạnh văn phòng tổng giám đốc, đó cũng là vị trí của cô.

"Chào buổi sáng tổng giám đốc."

"Chào buổi sáng tổng giám đốc."

Vừa nhìn thấy Viên Hàm Dục đến, nhóm trợ lý nhỏ đều sôi nổi chào hỏi, sau đó lập tức tiếp tục làm việc của mình.

Sợ sau khi bị tổng giám đốc bắt được lại bị mắng một trận nặng.

Hai hôm nay, tổng giám đốc như ăn phải thuốc nổ, vừa nhìn như một con rồng nóng nảy, phun lửa khắp nơi.

"Chào buổi sáng mọi người." Viên Hàm Dục đáp lại một tiếng, dọa nhóm trợ lý sợ không thôi, nhìn bóng lưng của Viên Hàm Dục, ngây ngốc một hồi lâu.

"Vừa rồi, là tổng giám đốc chào chúng ta à?" Một trợ lý nhỏ run rẩy chột chột người bên cạnh mình.

"Ách, nếu như vừa rồi chúng ta đều không bị điếc, thì đúng là vậy....Không sai." Trợ lý kia gật đầu, nhìn lại.

"Hình như hôm nay tâm trạng của tổng giám đốc không tồi." Trợ lý nhìn theo bóng lưng Viên Hàm Dục, nếu vừa rồi cô không bị hoa mắt, thì hình như tổng giám đốc còn cười nữa....

"Chắc là thế rồi."

Vân Y nghe bọn họ thảo luận, tâm trạng của Viên Hàm Dục không tồi?

Tin tức này, khiến Vân Y cảm thấy không tốt lắm, tâm trạng của Viên Hàm Dục này, nói chung, đều là dựa theo tâm trạng của Vu Mộ Mạn cả.

Ờ ờ ờ.

Lúc này Vân Y nghĩ, tiếp theo nên làm sao để rung động trái tim của lão cô hủ đây?

Oh, một tay chống cằm, tay còn lại nhịp nhịp lên bàn, thậm chí lúc Viên Hàm Dục đi vào cũng không phát hiện.

"Trợ lý Vân." Viên Hàm Dục gõ cửa đi vào, phát hiện Vân Y đã đi vào cõi tiên, gọi lại lần nữa.

"Trợ lý Vân."

"Vân Y!"

"A?" Vân Y hoàn hồn lập tức ngẩng đầu nhìn về phía phát ra âm thanh, "Ách, tổng giám đốc?"

"Trợ lý Vân đang suy nghĩ gì vậy?" Nhìn ánh mắt hơi mê mang kia của Vân Y, không biết tại sao, hần lại cảm thấy dễ thương.

"Không, không có gì." Vân Y lắc đầu, theo bản năng nhìn xuống đồng hồ đeo tay, còn chưa tới giờ làm việc, "Chào buổi sáng tổng tài, ngài có chuyện gì ạ?"

"Không có gì." Chính Viên Hàm Dục cũng không biết, hần vì sao lại ma xui quỷ khiến mà đi đến đây.

"....." Vân Y hơi cạn lời nhìn bóng lưng đi ra ngoài của Viên Hàm Dục, hần lại đây, là vì, gọi mình một tiếng?

Vân Y không hiểu lắm, bất quá, dọn dẹp lại bàn làm việc của mình, sau đó tiến vào trạng thái cuồng công việc.

Cũng không biết có phải do tác dụng tâm lý không, mà Viên Hàm Dục cảm thấy, sau khi Vân Y đi làm lại, trạng thái làm việc tốt hơn rất nhiều.

Có lẽ là bởi vì, năng lực làm việc của Vân Y và các trợ lý khác chênh lệch rất nhiều đi.

Nếu không, sao có thể trở thành trợ lý* của hấn chứ?

[*] Từ gốc trợ lý ở đây là 特助, nghĩa là đặc trợ/trợ lý đặc biệt, cao hơn nhóm trợ lý bình thường. Thật ra t cũng không biết cái từ đặc trợ này nó là thế nào trong tiếng Việt mình nữa, ai cao tay giải thích giúp t với:

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Nam phụ tổng giám đốc (11)

Edit: Há Cáo

【Đỉnh – Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 40, ký chủ cố lên!】

Thời điểm Vân Y nghe thấy giọng nói này, 40 độ hảo cảm, cùng với độ hảo cảm của nữ chính cũng không chênh lệch lắm, có lẽ....Có thể ngã bài rồi?

Chẳng qua, lúc Vân Y đang nghĩ như thế, giọng nói của hệ thống lại truyền đến.

【Đỉnh – Độ hảo cảm với nữ chính +10, tổng độ hảo cảm là 60!】

Vân Y thiếu chút nữa không khống chế được mà thổ huyết, dù má, cô cực cực khổ khổ, nhiều nhất cũng chỉ tăng được 5 độ hảo cảm thôi.

Còn nữ chính, rốt cuộc đã làm cái gì, mà lại lập tức khiến Viên Hàm Dục tăng 10 độ hảo cảm rồi.

Vừa nãy mới cảm thấy độ hảo cảm không chênh lệch với nữ chính lắm, sao bây giờ lại đột nhiên tăng lên như thế?

Nam phút trước ——

Văn phòng tổng giám đốc ——

"Reng reng reng ——" Tiếng chuông điện thoại vang lên, Viên Hàm Dục cầm lấy di động, "Alo, xin chào."

"Hàm Dục, tối nay anh có rảnh không? Cùng ăn một bữa cơm được không?" Giọng nói vui sướng của Vu Mộ Mạn từ đầu dây bên kia truyền tới.

"Ừm, có." Đây vẫn là lần đầu tiên Viên Hàm Dục được Vu Mộ Mạn mời... Trong mắt Viên Hàm Dục, đây là lần đầu tiên Vu Mộ Mạn chủ động mời hấn.

Tâm trạng vui vẻ hấn lên, nghe giọng của cô ấy, hình như là có chuyện gì vui sao?

Nếu Vân Y mà biết được, nhất định sẽ phun hết máu toàn thân ra thôi, độ hảo cảm tăng lên như thế là bởi vì....một lời mời qua điện thoại?

Mợ, không phải nói, hấn thích phụ nữ rụt rè một chút sao?

"Trợ lý Vân, đến cửa hàng đặt một bó hoa, ấy, hay là thôi đi, để tôi tự đi."

Lúc Vân Y nghe Viên Hàm Dục nói, tự nhiên biết được, dù má, đúng là người xấu hay tác oai tác quái mà.

Vân Y híp mắt lại suy nghĩ trong chốc lát, liền giẫm giày cao gót đi ra ngoài.

Nếu Vu Mộ Mạn đã muốn đáp lên viên đá Viên Hàm Dục này để tiếp cận Lạc Thần, vậy thì, cô hấn nên ra tay từ phía Lạc Thần.

"Hệ thống, tôi có thể định vị được vị trí của nam chính không?" Vân Y còn thật sự cho rằng hệ thống là vạn năng cơ...

Tuy là thế, nhưng mà cũng phải biết rằng, hệ thống rất là hồ cha*.

[*] Cái từ hồ cha này thật sự chưa tìm được từ nào thay thế các bạn ạ, các bạn có từ nào để thay nó không?

"Không thể." Giọng nói máy móc lạnh băng vô tình cự mà tuyệt lời nói của Vân Y, được rồi, thật ra Vân Y cũng chỉ là đột nhiên nghĩ tới điều này mà thôi.

"Được rồi." Vân Y bắt đầu dĩ nhún vai, hiện tại nam phụ và nữ chính đã đi giao lưu tình cảm rồi...

Không được không được.

Đờ mờ, nếu trao đổi tình cảm mà khiến độ hảo cảm tăng lên một trăm phần trăm, thì cô làm sao mà còn sống được nữa?

"Hệ thống, thế có thể định vị được vị trí của đối tượng công lược không?" Vân Y vừa suy nghĩ đến điều này thì lập tức hành động, chỉ là, cô còn không biết Viên Hàm Dục đi nơi nào để hẹn hò nữa.

"Có thể, dẫn đường siêu cấp, 100 điểm." —— 100 điểm, một nhiệm vụ của cô, cũng chỉ có bao nhiêu đó điểm.

Vân Y suy nghĩ một chút, "Dẫn đường siêu cấp này, là vĩnh viễn có thể sử dụng ở mỗi thế giới à?"

Nếu là như thế, còn có thể miễn cưỡng tiếp thu được.

"Đúng vậy."

"Thế thì tốt, mua đi." Vân Y bừa môi, sau khi mua xong, lập tức định vị vị trí của Viên Hàm Dục.

Ồ, trong một nhà hàng?

Hoa Hồng Đồ...Ách, đây là cái tên quý gì vậy, lại diêm tục như thế? Vân Y lập tức rời khỏi công ty, đi về phía nhà hàng Hoa Hồng Đồ.

Đi tới cửa nhà hàng, Vân Y mới phát hiện, ách, một mình cô tới đây, rồi ăn cơm? Sau đó thì sao? Làm sao để câu lên đây?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Nam phụ tổng giám đốc (12)

Edit: Há Cáo

Vân Y đứng ở cửa nhà hàng, có chút bối rối, sau khi suy nghĩ một lát, vẫn quyết định rời khỏi, cô phải tạo cơ hội cho Vưu Mộng Mạn và Lạc Thần quen nhau mới được.

Nếu không, cái cô Vưu Mộng Mạn này vẫn luôn quấn lấy Viên Hàm Dục, điều này khiến Vân Y cảm thấy hơi khó làm.

Ngày hôm sau, người đại diện của Vưu Mộng Mạn nhận được thông báo Vưu Mộng Mạn nhận được phim mới, hơn nữa, còn là bộ phim truyền hình "Hồng Biến Đại Giang Nam Bắc" của anh để Lạc Thần nữa chứ...

Lúc Vưu Mộng Mạn nghe được người đại diện thông báo tin này, tâm trạng thiếu chút nữa đã bay lên luôn.

Mong đợi lâu như vậy, cũng đã cố gắng nhiều như vậy, rốt cuộc, rốt cuộc cũng có thể tiếp xúc được nam thần.

Mà lúc này, thời điểm Viên Hàm Dục nhận được tin tức, đã sớm vứt ra khỏi đầu.

Có thể tiếp cận được người trong lòng rồi, dĩ nhiên là muốn xoát cảm giác tồn tại trước mặt người mình yêu rồi.

Vì vậy, Viên Hàm Dục cứ bi thảm như vậy, mà trở thành bàn đạp...À, không đúng, là trở thành lớp xe dự phòng.

Ấy, cũng không đúng, hắn vẫn luôn là lớp xe dự phòng mà.

Sau khi Vân Y rời khỏi nhà hàng Hoa Hồng Đồ, nhớ lại một chút, hình như đã lâu rồi nguyên chủ vẫn chưa về nhà, cha mẹ Vân vẫn luôn cực kỳ yêu thương nguyên chủ.

Thời điểm Vân Y về đến nhà họ Vân, ba Vân nhìn thấy Vân Y chủ động về nhà, tròn to hai mắt ra như nhìn thấy quỷ vậy.

Mẹ Vân Y nhìn thấy Vân Y về nhà, "Tiểu Y? Đã về rồi hả con? Ăn cơm chưa? Chắc là đói bụng rồi nhỉ? Mau mau mau, bố mẹ vừa định ăn cơm nè."

Trong giọng nói mẹ Vân mang theo hi vọng, chờ mong, Vân Y vui vẻ ra mặt, nắm lấy tay mẹ Vân nũng nịu mà nói, "Mẹ, con đói quá."

"Mẹ ơi, thơm quá à!" Mới vừa vào đến cửa, hương thơm của đồ ăn đã xông đến mũi, lúc trước nguyên chủ đều ra ngoài ăn, đã rất lâu rồi chưa ăn cơm nhà, hiện tại người đối là cô cơ.

"Đói bụng thì nhanh ăn đi, mẹ Lý, mau dọn đồ ăn lên nào, Tiểu Y đói bụng rồi." Mẹ Vân vội vào phòng bếp gọi to.

Tuy rằng ba Vân không nói gì, nhưng trong mắt lại mang theo đau lòng. Sau khi ngồi xuống, ba Vân cầm đũa gấp đồ ăn, trong chén của Vân Y nhiều thêm một miếng xương sườn.

"Ba?" Trong ký ức của nguyên chủ, hình như ba Vân chưa từng chủ động...Làm ra hành động thân mật thế này.

Chỉ là, lúc trước nguyên chủ cũng chưa từng về nhà ăn cơm, sau đó, cho đến sau đó, cô ấy chết đi, còn lại toàn bộ nhà họ Vân...

"Ăn nhiều một chút." Tuy là ba Vân không nhìn thấy được sự phức tạp trong ánh mắt Vân Y, nhưng vẫn thấy được áy náy trong đó.

Lúc mẹ Vân nhìn thấy hành động của ba Vân và Vân Y, nở nụ cười thật tươi, rồi mới cuối đầu ăn cơm, gia đình ba người, ấm áp mà hòa thuận.

Vân Y ngẫu nhiên ngẩng đầu mà cười, nhưng mà phần lớn đều là cúi đầu và cơm, đồ mờ, thật là đói chết cô mà.

Nhìn thấy Vân Y như vậy, bà Vân và mẹ Vân lần nữa xác định, Tiểu Y ở bên ngoài, nhất định đã phải chịu tủi thân rồi.

Nhìn xem, cơm cũng ăn không đủ no, ăn ngấu ngiến thế kia, chắc chắn là bởi vì tiền lương quá ít, nên mới ăn không đủ nó như thế...

【Lại nói, não bộ của hai người ấy, thật sự quá lợi hại rồi.】

"Đúng rồi, Tiểu Y, đêm mai có một buổi tiệc giao lưu thương nghiệp, con tham gia cùng mẹ nhé." Vân Y cầm móng heo thơm phức, gặm rồi lại gặm.

Căn bản không hề biết mẹ Vân đang nói gì, chỉ biết gật đầu.

Mà bên này, Viên Hàm Dục dùng bữa tối với Vu Mộ Mạn xong thì đi tính tiền, lúc quay lại thì nhìn thấy Vu Mộ Mạn và một cô gái khác...Đang mắng nhau?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Nam phụ tổng giám đốc (13)

Edit: Há Cáo

Viên Hàm Dục có chút không thể tin được, sao Mộ Mạn lại hành xử thế này?

"Mộ Mạn, có chuyện gì xảy ra vậy?" Viên Hàm Dục đi về phía trước, lúc cô gái kia nhìn thấy Viên Hàm Dục đi tới thì cười lạnh một cái.

"Không, không có gì đâu." Vừa nhìn thấy Viên Hàm Dục xuất hiện, Vu Mộ Mạn lập tức trở lại bộ dáng mềm mại, lung lay như sắp ngã lúc trước.

Khiến cô gái đối diện lạnh lùng mà trào phúng một cái, mà lúc Viên Hàm Dục nhìn thấy dáng vẻ thế kia của Vu Mộ Mạn, vội vàng đi tới, chỉ là trong lòng vẫn còn hơi nghi ngờ.

Vừa rồi, nếu như hấn nhìn không lầm, thì Mộ Mạn...Rất là hung hãn mà mắng nhau với cô gái này.

"Cô là ai?" Viên Hàm Dục quay đầu nhìn về phía cô gái kia, là kiểu người không giống với Mộ Mạn.

Làn da màu lúa mạch khiến người ta cảm giác tràn đầy sức sống, mặc áo Nike màu trắng và quần thể thao màu hồng, mái tóc màu nâu tết thành một bím tóc đuôi sam hoạt bát.

Chỉ là vẻ mặt lại có chút tức giận, lúc nghe Viên Hàm Dục hỏi, chỉ hừ lạnh một tiếng, không thèm để ý tới mà xoay người rời đi.

Chỉ là trước khi rời đi, nhìn lướt qua Vu Mộ Mạn để lại một câu: Lần sau tôi lại đến tìm cô.

"Mộ Mạn, người kia là ai vậy?" Viên Hàm Dục nhìn bóng lưng cô gái vừa rời khỏi, quay qua hỏi Vu Mộ Mạn.

Ánh mắt của Vu Mộ Mạn hơi lóe lên, có chút hàm hồ không rõ mà đáp, "Một nữ minh tinh, bởi vì trong bộ phim mới bị em đoạt vai diễn nữ chính, nên mới bất mãn với em."

"Với loại người này thì đừng để ý đến." Viên Hàm Dục an ủi một chút, "Chắc là em cũng mệt rồi, để anh đưa em về nhà."

Câu "đưa em về nhà" này của Viên Hàm Dục, chính là thật sự chỉ đưa Vu Mộ Mạn về nhà, tuyệt đối không có ý nghĩ khác.

Vưu Mộng Mạn gật đầu, vừa rồi cũng không biết Viên Hàm Dục có nhìn thấy bộ dạng hung dữ của cô không nữa, nếu không, hình tượng của cô sẽ sụp đổ mất.

Sau khi Viên Hàm Dục đưa Vưu Mộng Mạn về nhà, đương nhiên, với cái loại người cổ hủ như hắn, tự nhiên sẽ không có hành động nào khác nữa.

Rất đơn thuần, sau đó cũng về nhà của mình, chỉ là lúc đi trên đường, trong lòng hắn vẫn còn hơi nghi ngờ.

Nữ minh tinh bất hòa với Vưu Mộng Mạn ban nãy, rốt cuộc là đã làm chuyện đáng giận gì, mới bức Mộng Mạn biến thành đáng vẻ như thế.

Nghĩ đến đây, Viên Hàm Dục lập tức gọi điện thoại cho Vân Y, nhưng mà, mặc dù đã đổ chuông rất lâu nhưng Vân Y vẫn không nhận điện thoại.

Điều này khiến Viên Hàm Dục hơi bức bối, bình thường trợ lý Vân rất nhanh đã nhận điện thoại, sao bây giờ lại..

Viên Hàm Dục không biết là, độ đề ý của Vân Y đối với hắn lúc trước chênh lệch rất nhiều so với hiện tại, hiện tại cô còn đang say giấc nồng, làm gì còn rảnh rỗi mà nhận được thoại của hắn chứ?

Bất quá, không bao lâu sau, Viên Hàm Dục mới ý thức được, giờ này là giờ tan làm, hơn nữa, còn trễ như vậy...

Ngày hôm sau khi Vân Y tỉnh lại, phát hiện trong điện thoại mình có cuộc gọi nhờ của Viên Hàm Dục.

Cau mày, Viên Hàm Dục tìm cô, là vì chuyện gì vậy?

Gọi lại.

"Tổng giám đốc, anh tìm tôi có việc gì sao?" Đầu dây bên kia vừa nhận, Vân Y liền hỏi.

"Ừm? Cái gì?" Viên Hàm Dục cũng vừa mới thức dậy, ý thức vẫn còn đang mơ hồ, ni non một tiếng, "Không có gì."

"Cạch ——" Sau đó liền cúp điện thoại.

Vân Y tròn mắt mà nhìn chiếc điện thoại đang phát ra tiếng "tút tut", mới như vậy đã cúp điện thoại rồi?

-----♥-----

Chương 69: Nam Phụ Tổng Giám Đốc (14)

Edit: Há Cáo

Vân Y sững sờ mà nhìn điện thoại hồi lâu, sau đó mới để điện thoại xuống, bắt đầu đánh răng thay đồ để đi làm.

Mà lúc Vân Y đến văn phòng, Viên Hàm Dục còn chưa đến, mà Viên Hàm Dục lúc này lại đang đi điều tra video Vưu Mộng Mạn gặp gỡ cô gái hôm qua.

Thật ra thì không phải Viên Hàm Dục không tin Vưu Mộng Mạn, chỉ là hắn muốn biết, người phụ nữ kia đã chọc gì tới Vưu Mộng Mạn.

Nhưng mà hắn cũng không thể trực tiếp mà đi hỏi Vưu Mộng Mạn, hiện tại cũng chỉ có thể dùng cách của mình để điều tra mà thôi.

Chẳng qua, thời điểm xem video kia, Viên Hàm Dục lại cảm thấy, lòng của mình, lại trở nên, lạnh thế này.

Người phụ nữ kia xuất hiện, chỉ vào mặt Vưu Mộng Mạn mà nắn, "Ha, lại không nghĩ tới, cô lại tìm được nãi dựa như thế."

Vưu Mộng Mạn nhìn thấy cô ta, lại lơ đãng nhìn xung quanh một vòng, Viên Hàm Dục không biết vì sao cô ấy lại làm như thế.

Lúc nhìn thấy cảnh này, trong lòng hắn chợt lóe lên suy nghĩ, Mộng Mạn là đang xem mình có ở gần đây không.

Chỉ thấy Vưu Mộng Mạn liếc mắt nhìn nữ minh tinh kia, cô gái này hắn không biết, nhưng hình như là, một nghệ sĩ dưới trướng của công ty.

Vưu Mộng Mạn cười lạnh một tiếng, "Sao vậy, chỉ có cô mới có thể tìm chỗ dựa, mà tôi thì không thể sao?"

"Hừ, đừng tưởng rằng cô quyến rũ được tổng giám đốc, thì cô có thể đóng nữ chính bộ phim này, nói cho cô biết, nữ chính trong phim của Lạc Thần, chỉ có thể là tôi." Cô gái kia khoanh hai tay lên ngực, từ trên cao mà nhìn xuống Vưu Mộng Mạn.

Vưu Mộng Mạn cũng không cam lòng yếu thế, "Phải không? Vậy cũng không biết, giữa nhà đầu tư lớn nhất và kim chủ của cô, đạo diễn sẽ nghe theo lời ai đây?"

Vừa nghe thấy câu này, hai đầu lông mày của Viên Hàm Dục nhíu lại, hắn tuy là có hơi cổ hủ cổ chấp, nhưng cũng không phải là người ngu ngốc.

Nhìn thấy cảnh này, đại khái hẳn đã biết được, Vu Mộ Mạn và cô gái kia là đang tranh đoạt vai nữ chính trong một bộ phim.

Hơn nữa, vẫn là Lạc Thần... Tuy rằng hẳn không quan tâm đến mình tình trong giới giải trí, nhưng mà Lạc Thần này, lại từng nghe qua.

Dẫu sao thì dưới trướng của hẳn cũng có một công ty giải trí, những lúc tình cờ, cũng có thể nghe thấy được tên của vị tiếng tăm lừng lẫy này.

Hơn nữa, tổng giám đốc? Là nói ai vậy?

Không nói gì, Viên Hàm Dục tiếp tục xem, mà người phục vụ nhà hàng đứng bên cạnh, nhìn quanh người vị khách hàng này tán ra hơi lạnh.

Cảm thấy có chút sợ hãi, vị này là khách quý, giám đốc đã đặc biệt dặn dò phải chiêu đãi thật tốt.

Chỉ chốc lát sau, Viên Hàm Dục nhìn thấy hình ảnh mình xuất hiện trong video, lúc này hẳn có thể nhìn rõ ràng vẻ mặt của Vu Mộ Mạn, vậy mà lại có thể chuyển biến nhanh đến như vậy...

Về mặt phách lối trào phúng cao cao tại thượng kia, lập tức biến thành bộ dáng bạch liên hoa đáng thương.

Người phục vụ đứng kế bên nhìn tự nhiên cũng biết được hai người xuất hiện trong video là ai, đó chính là hai nữ minh tinh nóng đến bỏng tay trên TV a.

Nhưng mà hiện tại, nhìn dáng vẻ hai người đó cãi nhau, còn có ý tứ trong từng lời nói, khiến người phục vụ nhìn không được mà bắt đầu suy nghĩ loạn xạ.

Thời điểm xem xong toàn bộ video, dường như Viên Hàm Dục đã hiểu rõ, thì ra Mộ Mạn là muốn mượn bản thân hẳn, để giành được... Vai nữ chính trong bộ phim kia?

【Đỉnh – Độ hảo cảm với nữ chính -20, tổng độ hảo cảm là 40!】

Lúc Vân Y nghe được âm thanh nhắc nhở này của hệ thống là lúc cô đang ngồi trước bàn làm việc chuẩn bị công việc hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Nam phụ tổng giám đốc (14)

Edit: Há Cào

Vân Y sững sờ mà nhìn điện thoại hồi lâu, sau đó mới để điện thoại xuống, bắt đầu đánh răng thay đồ để đi làm.

Mà lúc Vân Y đến văn phòng, Viên Hàm Dục còn chưa đến, mà Viên Hàm Dục lúc này lại đang đi điều tra video Vu Mộ Mạn gặp gỡ cô gái hôm qua.

Thật ra thì không phải Viên Hàm Dục không tin Vu Mộ Mạn, chỉ là hẳn muốn biết, người phụ nữ kia đã chọc gì tới Vu Mộ Mạn.

Nhưng mà hẳn cũng không thể trực tiếp mà đi hỏi Vu Mộ Mạn, hiện tại cũng chỉ có thể dùng cách của mình để điều tra mà thôi.

Chẳng qua, thời điểm xem video kia, Viên Hàm Dục lại cảm thấy, lòng của mình, lại trở nên, lạnh lẽo này.

Người phụ nữ kia xuất hiện, chỉ vào mặt Vu Mộ Mạn mà mắng, "Ha, lại không nghĩ tới, cô lại tìm được núi dựa như thế."

Vu Mộ Mạn nhìn thấy cô ta, lại lơ đãng nhìn xung quanh một vòng, Viên Hàm Dục không biết vì sao cô ấy lại làm như thế.

Lúc nhìn thấy cảnh này, trong lòng hẳn chợt lóe lên suy nghĩ, Mộ Mạn là đang xem mình có ở gần đấy không.

Chỉ thấy Vu Mộ Mạn liếc mắt nhìn nữ minh tinh kia, cô gái này hẳn không biết, nhưng hình như là, một nghệ sĩ dưới trướng của công ty.

Vu Mộ Mạn cười lạnh một tiếng, "Sao vậy, chỉ có cô mới có thể tìm chỗ dựa, mà tôi thì không thể sao?"

"Hừ, đừng tưởng rằng cô quyến rũ được tổng giám đốc, thì cô có thể đóng nữ chính bộ phim này, nói cho cô biết, nữ chính trong phim của Lạc Thần, chỉ có thể là tôi." Cô gái kia khoanh hai tay lên ngực, từ trên cao mà nhìn xuống Vu Mộ Mạn.

Vu Mộ Mạn cũng không cam lòng yếu thế, "Phải không? Vậy cũng không biết, giữa nhà đầu tư lớn nhất và kim chủ của cô, đạo diễn sẽ nghe theo lời ai đây?"

Vừa nghe thấy câu này, hai đầu lông mày của Viên Hàm Dục nhíu lại, hẳn tuy là có hơi cổ hủ cổ chấp, nhưng cũng không phải là người ngu ngốc.

Nhìn thấy cảnh này, đại khái hẳn đã biết được, Vuư Mộng Mạn và cô gái kia là đang tranh đoạt vai nữ chính trong một bộ phim.

Hơn nữa, vẫn là Lạc Thần... Tuy rằng hẳn không quan tâm đến mình tình trong giới giải trí, nhưng mà Lạc Thần này, lại từng nghe qua.

Dẫu sao thì dưới trướng của hẳn cũng có một công ty giải trí, những lúc tình cò, cũng có thể nghe thấy được tên của vị tiếng tăm lừng lẫy này.

Hơn nữa, tổng giám đốc? Là nói ai vậy?

Không nói gì, Viên Hàm Dục tiếp tục xem, mà người phục vụ nhà hàng đứng bên cạnh, nhìn quanh người vị khách hàng này tán ra hơi lạnh.

Cảm thấy có chút sợ hãi, vị này là khách quý, giám đốc đã đặc biệt dặn dò phải chiêu đãi thật tốt.

Chỉ chốc lát sau, Viên Hàm Dục nhìn thấy hình ảnh mình xuất hiện trong video, lúc này hẳn có thể nhìn rõ ràng vẻ mặt của Vuư Mộng Mạn, vậy mà lại có thể chuyển biến nhanh đến như vậy...

Về mặt phách lối trào phúng cao cao tại thượng kia, lập tức biến thành bộ dáng bạch liên hoa đáng thương.

Người phục vụ đứng kế bên nhìn tự nhiên cũng biết được hai người xuất hiện trong video là ai, đó chính là hai nữ minh tinh nóng đến bỏng tay trên TV a.

Nhưng mà hiện tại, nhìn dáng vẻ hai người đó cãi nhau, còn có ý tứ trong từng lời nói, khiến người phục vụ nhìn không được mà bắt đầu suy nghĩ loạn xạ.

Thời điểm xem xong toàn bộ video, dường như Viên Hàm Dục đã hiểu rõ, thì ra Mộng Mạn là muốn mượn bản thân hẳn, để giành được... Vai nữ chính trong bộ phim kia?

【Đỉnh – Độ hào cảm với nữ chính -20, tổng độ hào cảm là 40!】

Lúc Vân Y nghe được âm thanh nhắc nhở này của hệ thống là lúc cô đang ngồi trước bàn làm việc chuẩn bị công việc hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Nam phụ tổng giám đốc (15)

Edit: Nữ Nữ - Beta: Há Cảo

Lịch trình hôm nay của tổng giám đốc là.....

【Mọi người đừng hiểu lầm, lịch trình này chỉ là lịch trình tại nơi làm việc thôi.】

"Hệ thống, nữ chính đã làm cái gì thế, lại khiến cho Viên Hàm Dục buồn như vậy?" Vân Y tò mò, hôm nay hẳn không có tới.... Cái này.... Rốt cuộc hẳn và nữ chính đã làm cái gì a???

Hệ thống cao lãnh không đáp lại tiếng nói thì thầm của Vân Y, bất quá, cô đã quen với việc này rồi.

Cô cũng chỉ nói ra một chút tò mò của bản thân, tục ngữ đã nói, không tìm đường chết thì sẽ không phải chết.....

Hiện tại có thể coi là, độ hào cảm của cô cùng với nữ chính là bằng nhau nhỉ?

Ah, hahahahah...

Vân Y vô cùng phấn khích, cô luôn cảm thấy rằng nhiệm vụ lần này có thể sẽ không hoàn thành được. Vì sao ư? Nhìn xem cái giới thiệu cốt truyện kia....

TN

(Tha Nãi: là đm, mẹ nó đấy).

Nam phụ này đối với nữ chính là tình cảm sâu sắc, khăng khăng một mực.

Không hổ là nhiệm vụ 3 sao, so với mấy cái nhiệm vụ trước đây thì có chút khó khăn hơn, độ hào cảm cũng tăng lên thật chậm mà.

Khi Viên Hàm Dục trở lại công ty, nhìn thấy khuôn mặt u ám kia của hẳn, Vân Y liền hiểu được tâm trạng của hẳn không mấy tốt lắm.

Vì vậy Vân Y không định sang nói nhiều lời vô nghĩa với hắn mà tiếp tục công việc của mình. Hiệu suất làm việc cực kỳ tốt.

Về phía Viên Hàm Dục, bởi vì hôm nay không ai làm việc mắc lỗi gì cả, nên muốn tìm một người để mắng phát tiết cũng không có.

Điều này khiến cho tâm trạng của hắn càng thêm buồn bực. Vân Y nhìn hắn, tự hỏi: Hắn đến thời kỳ mãn kinh rồi à???

"Hệ thống, hệ thống, mau ra đây a". Vân Y nhanh chóng gọi hệ thống, Hệ thống chậm rãi lên tiếng.

[Cái gì?] Hệ thống có phần bất mãn. Tuy rằng âm thanh máy móc phát ra lạnh lẽo nhưng Vân Y vẫn nghe ra được.

Cô không bận tâm, dù sao thì cô chỉ muốn biết thông tin mà bản thân cần thôi, thế là đủ rồi.

"Người đàn ông này lại có chuyện gì thế?".

Hệ thống phớt lờ cô, vấn đề này của Vân Y nó không định trả lời.

Đù má, vấn đề rõ ràng đến vậy, người đàn ông này tâm trạng đang rất xấu, hệ thống, mi làm người tốt, cứu lấy hắn một chút đi chứ.

"Hệ thống, tại sao mi không để ý đến ta hả? Hay là mi quả thật vô dụng? Một vấn đề nhỏ như vậy mà cũng không biết?" Vân Y có chút khinh bỉ nói.

[Không được phép công kích bản hệ thống, hình phạt cho việc công kích bản hệ thống là: cấm ký chủ nói chuyện hai ngày]

Phụt.... Mẹ nó, còn có cấm nói chuyện??

Em gái mi nhé*, mi cho rằng đây là đang làm cái gì? Dừng QQ à?

[*]: một câu chửi, dạng như, mẹ nguoi, mẹ mày.

Trong tâm tư của ký chủ, QQ có tác dụng không lớn, thỉnh thoảng chỉ dùng để liên lạc với các bạn học.

Tuy nhiên, Vân Y cảm thấy rất hiếu kỳ, QQ này mới dùng có một vài ngày, cô lại cảm thấy khá hữu ích. Hơn nữa, khi đọc nó, cô còn nhìn thấy loại tiểu thuyết của bản thân.

Xuyên nhanh....

Tại sao hệ thống của người khác đều có thể bán manh làm nũng, cái gì cũng có thể giúp ích cho ký chủ của họ.

Mà cái hệ thống này của cô, dờ mờ, đừng nói là bán manh làm nũng, cái này....hoàn toàn là một cái hệ thống máy móc có giọng nói lạnh băng cơ.

【Phải không? Gioing nói mà cô nghe là âm thanh lạnh lẽo của máy móc ư?】

Cô rất muốn lên tiếng, tuy nhiên, Vân Y đang bị cấm nói chuyện, dù cô có nói thế nào thì hệ thống cũng không thể nghe thấy được.

Đành phải chờ đến hai ngày sau, Vân Y mới có thể nói chuyện lại bình thường với hệ thống.

Nếu hệ thống đã không giải đáp vấn đề kia của cô, cô đành tự mình tìm hiểu vậy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Nam phụ tổng giám đốc (16)

Edit: Nũ Nũ - Beta: Há Cáo

Nhìn vẻ mặt không vui của Viên Hàm Dục, Vân Y lại ngược nhìn đồng hồ treo tường, sau đó gõ cửa bước vào. Cô định mở miệng thì điện thoại của Viên Hàm Dục vang lên, không rõ bên kia nói gì mà hắn chỉ đáp lại "Ừm" một tiếng. Buồng điện thoại xuống, nói với cô.

"Lát nữa cùng tôi đi dự một bữa tiệc, đây là tiệc hội tụ những nhân vật nổi tiếng có máu mặt trên thương trường"

Nói xong cũng không cho Vân Y cơ hội từ chối, chỉ là, khụ khụ, cô cũng không định từ chối đâu.

Đó chính là bữa tiệc giao lưu nơi thương trường, còn là hội tụ những nhân vật máu mặt. Nếu cô nhớ không lầm thì cha mẹ cô lần trước nói tới chính là bữa tiệc này đi.

Ở trong cốt truyện, lần tham gia này Viên Hàn Dục là mang theo nữ chính Vu Mộng Mạn đến.

Cũng chính nhờ lần này, Vu Mộng Mạn mới xuất hiện ở bữa tiệc giao lưu trong giới kinh doanh, giúp cô ta có cơ hội nâng địa vị của chính mình trong giới giải trí lên một tầng cao mới.

Hiện tại, bởi vì sự việc sáng nay, Viên Hàn Dục đối với Vu Mộng Mạn có sự bất mãn.

Khoan đã, cái này không có trong cốt truyện nha... Không lẽ, nguyên nhân là bởi vì bản thân cô?

Thật đúng là như thế, lúc này độ hảo cảm của Viên Hàn Dục đối với Vân Y đã lên đến 40, điều này ảnh hưởng đến sự lựa chọn của hắn giữa hai người.

Viên Hàn Dục nhìn bộ đồ công sở trên người cô, không nói lời nào liền mang cô đến một cửa hàng trang phục sang trọng ở Hằng Long.

"Chọn cho cô ấy một bộ thích hợp đi." Vào lúc này, tổng giám đốc bá đạo đang thu hút hết mọi ánh nhìn, nói với nhân viên một câu, nhân viên lập tức mang Vân Y vào trong.

Mà Viên Hàn Dục thì ngồi đợi ở bên ngoài, xem tạp chí.

Lát sau, nghe tiếng Vân Y bước ra, hắn ngẩng đầu lên, trong mắt không dấu được sự kinh diễm trước vẻ đẹp của cô.

Mái tóc đen mượt tùy ý được cột gọn phía sau, bộ váy ren đỏ rực dài ngang gối ôm sát cơ thể để lộ ra thân hình bóng bồng.

Trên cổ tay trắng nõn đeo vào một chiếc vòng xinh đẹp, một chiếc nhẫn bạc được mang vào ngón út của cô.

Hết thấy trang phục, phụ kiện kết hợp với nhau một cách hoàn mỹ, thật sự xa hoa và tinh xảo, khiến cho người khác không có cảm giác trời buộc, dung tục. Phản phát mà thấy, bộ lễ phục này chính là được thiết kế riêng dành cho cô.

【Đinh! Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 45. Ký chủ thật tuyệt vời, tiếp tục phát huy!】

Tuy rằng Vân Y không nhìn thấy được vẻ mặt kinh ngạc của Viên Hàn Dục, nhưng từ việc hắn tăng độ hảo cảm cũng có thể cảm nhận được.

Quả nhiên, đàn ông đều là động vật cảm tính, cho dù đó có là nam phụ thâm tình đi nữa.

【Ai ya, người ta bây giờ còn chưa phải là nam phụ thâm tình đâu, độ hảo cảm cảm còn ngang với cô đó.】

"Tổng giám đốc?" Vân Y ho một tiếng, kéo Viên Hàn Dục về thực tại, làm hắn lấy lại tinh thần.

"Không tồi, rất thích hợp với cô". Viên Hàn Dục giọng điệu chắc nịch, Vân Y có hơi kinh hi mà nhìn hắn, khiến cho Viên Hàn Dục có chút bối rối.

"Cảm ơn". Cô cúi đầu có chút ngượng ngùng. "Tổng giám đốc, chúng ta đi thôi".

Máy lạnh trên xe có hơi lạnh, Viên Hàn Dục phát hiện một thân lễ phục của cô có chút mỏng nên đã tắt máy lạnh đi.

Hai người ngồi ở trong xe, im lặng không ai nói gì, không khí có chút xấu hổ, Vân Y nhìn Viên Hàn Dục, hỏi:

"Tổng giám đốc, anh rất thích Vu Mộng Mạn tiểu thư sao?"

Không biết tại sao, Viên Hàn Dục có thể cảm nhận được trong giọng nói của Vân Y có phần bi thương, nhưng mà vẻ mặt của cô lại không biểu hiện ra ngoài.

Thân thể hắn cứng đờ giây lát, nhìn Vân Y, trong đầu lại hiện lên hình ảnh trong video theo dõi mà hôm nay đã xem.

【Đinh, độ hảo cảm của nữ chính -5, tổng độ hảo cảm là 35! Ký chủ, tiếp tục cố gắng!】

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Nam phụ tổng giám đốc (17)

Edit: Nữ Nữ – Beta: Há Cảo

Phụ —

Giọng nói của hệ thống lại vang lên lần nữa. Hệ thống, mi nói là cấm nói chuyện mà? Sao lại nói được vậy a.....

Đúng là tự và mặt mình mà!!!

Nhìn bộ dạng hiện tại của Viên Hàn Dục, Vân Y rất chu đáo mà chuyện chủ đề, ha ha, không nghĩ tới độ hảo cảm của nữ chính lại có thể giảm một cách dễ dàng như vậy.

"Tổng giám đốc, tôi có thể gọi tên của anh không?". Vân Y đột nhiên nói, làm cho Viên Hàn Dục thôi nghĩ về Vụ Mộng Mạn.

"Hả?". Tuy không biết Vân Y có ý gì, bất quá, hần vẫn gật đầu đáp. "Có thể".

"Hàm Dục". Vân Y gọi tên hần với giọng vô cùng ngọt ngào, không biết tại sao, Viên Hàn Dục cảm thấy khi Vân Y gọi tên của mình, cảm giác không giống với ngày thường, rất khó diễn tả.

"Xin chào, Hàm Dục, tôi là Vân Y". Vân Y nghịch ngợm làm cho Viên Hàn Dục nhanh chóng bỏ qua thanh âm ngọt ngào vừa rồi.

Trong lòng như có một dòng nước ấm chảy qua.

【Đỉnh -- Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 50, ký chủ, tiếp tục phát huy!】

Vân Y không nghĩ đến, Viên Hàm Dục sau khi mở lòng, không đúng, là lúc sinh ra độ hảo cảm, lại vô cùng dễ dàng mà tăng lên.

"Xin chào, tôi là Viên Hàm Dục, sau này xin chiếu cố nhiều hơn." Viên Hàm Dục liền cùng Vân Y chơi trò chơi ấu trĩ này, sau khi nói xong, hai người nhìn nhau mà cười.

Chỉ lát sau đã tới sân của buổi tiệc, đây là sân ngoài của biệt thự, dừng lại đủ loại siêu xe như Maserati, Ferrari Rolls-Royce.....

Xuống xe, Viên Hàn Dục lịch sự mở cửa, đưa cô xuống xe. Lúc Vân Y xuống xe, tính toán một chút, cô và hần là cặp cuối cùng đi trên thảm đỏ đêm nay.

Viên Hàn Dục chủ động cầm tay Vân Y, đặt ở phía trên khuỷu tay của hần. Vân Y lúc này mới giật mình, được rồi, cô suýt nữa thì quên.

Tuy rằng có ký ức của ký chủ, nhưng những sự việc này không phải là bản thân trải qua, tất nhiên khó mà đường thành thói quen được.

Đi vào trong, nhìn thấy đám đông ngúc trời, có hơi khoa trương, nhưng mà... Thật sự là rất nhiều người.

Đủ loại máu mặt, hoặc là có xuất hiện trên TV, hoặc là chủ công ty xí nghiệp,..... Tất cả đều tụ tập ở bên trong.

Vân Y đảo mắt một vòng, nhìn thấy ba Vân và mẹ Vân đang ở một bên trò chuyện với hai người khác.

Nhìn biểu tình trên mặt của họ, Vân Y có thể nhìn ra được quan hệ của họ khá tốt.

Đang chuẩn bị nói với Viên Hàm Dục một tiếng rồi sang gặp ba mẹ, nhưng Viên Hàm Dục lại mang cô đi qua đó.

Lúc đi tới rồi mới phát hiện, hai người này... Không phải là ba mẹ của Viên Hàn Dục sao?

"Ba mẹ, chú đi". Vân Y lễ phép chào hỏi cùng với Viên Hàm Dục, mà ba mẹ của hần chỉ chú ý đến việc Viên Hàm Dục dẫn theo một cô gái bước đến.

Hơn nữa, cô gái đó chính là con gái của người bạn kiêm đối tác kinh doanh của mình. Ba Viên và mẹ Viên nhìn nhau, trong mắt hai người mang theo ý nghĩ không rõ ràng.

"Ây, đây là Tiểu Y đi? Nhiều năm không gặp, đã trưởng thành rồi, nhìn xem, thật là xinh đẹp hiểu chuyện". Mẹ Viên khoa trương khen ngợi làm Vân Y có chút ngượng ngùng.

"Ha ha, để dì chê cười, dì Viên chính là thiên sinh lệ chất*, con sao dám cùng so với dì".

(*) Thiên sinh lệ chất: trời sinh đã mỹ lệ thoát tục.

Vân Y cười nói, chỉ là, lúc nói chuyện cô vẫn lo đang mà nhìn Viên Hàm Dục một cái.

Những người ở đây trừ Viên Hàm Dục ra, tất cả đều rõ tâm tư của cô.

"Hàm Dục, con xem con đi, còn không mau đi lấy đồ ăn cho Tiểu Y". Mẹ Viên trừng mắt nhìn đứa con ngốc nghếch nhà mình.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Nam phụ tổng giám đốc (18)

Edit: Nữ Nữ – Beta: Há Cáo

Viên Hàm Dục bị mẹ mình trừng, không khỏi khó hiểu. Cái này là sao? Hắn nhớ bản thân không có chọc gì tới mẹ mà?

Liếc nhìn ba mình một cái, không lẽ, nguyên nhân do ba mình?

Viên Hàm Dục sờ sờ mũi, đi lấy đồ ăn cho Vân Y.

Cũng không biết cô có đói bụng không, Viên Hàm Dục trực tiếp kéo Vân Y đi lấy đồ ăn.

"Ăn". Viên Hàm Dục có chút cứng đờ, khó thích ứng mà đem khay đồ ăn trong tay đưa cho Vân Y.

Vân Y nhìn hắn, có chút kinh ngạc nhưng lại mở miệng cự tuyệt. "Tôi không có đói bụng, không cần".

Viên Hàm Dục không dao động, vẫn cầm khay thức ăn để trước mặt cô.

Đối với hành động của hai người, ba mẹ cả hai ở một bên quan sát, đặc biệt là mẹ Viên, bà biết Vân Y thích con trai của bà.

"Tiểu Y à, sau này nếu có gả cho Hà.....". Mẹ Viên còn chưa nói xong đã bị Vân Y cắt ngang.

"Đi". Đột nhiên Vân Y lớn tiếng gọi mẹ Viên, làm bà cùng ba người kia sợ hãi nhìn cô.

"Ah? Có...chuyện gì?". Mẹ Viên không biết tại sao Vân Y lại phản ứng mạnh như vậy.

Có chút khó hiểu, nhìn mẹ Vân với ý cầu cứu.

Mẹ Vân cũng không biết tại sao, chẳng qua, nhìn đến khuôn mặt Vân Y có chút hồng, sau đó, cô dậm chân đi mất....

Nhìn thấy Vân Y chạy đi, đột nhiên trong lòng mọi người đều rõ ràng.

Mẹ Viên nhìn đứa con trai ngốc nhà mình, đẩy một cái.

"Con còn không mau đuổi theo? Tiểu Y của chúng ta đang thẹn thùng kìa."

Thẹn thùng?

Viên Hàm Dục tuy rằng không hiểu vì sao cô thẹn thùng. Chỉ là, nhìn bóng dáng chạy đi của Vân Y, suy nghĩ một lát liền đuổi theo.

Vân Y đang ở phía sau hoa viên của biệt thự, phía xa xa là ánh đèn lấp lóe từ trên tháp rơi xuống, những ngôi sao sáng nhấp nháy trên bầu trời tĩnh mịch.

Mà nhìn lại nơi này, tâm tình Vân Y có chút phức tạp. Không biết bao giờ cô mới có thể không làm nhiệm vụ nữa, khôi phục lại tự do của chính mình.

Lúc Viên Hàm Dục đi đến liền nhìn thấy bóng lưng cô tịch của Vân Y.

"Vân Y?". Viên Hàm Dục nhìn cô như vậy không khỏi động tâm, tiến lên một bước.

【Đình -- Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 55*, ký chủ cố lên!】

[*] Thật ra trong bản convert là 50 điểm. Mà đột trước đã 50 rồi. T nghĩ là do nhầm nên sửa lại là 55.

Vân Y lập tức che dấu bi thương trên mặt, mặc dù cô không để ý mấy đến Viên Hàm Dục có nhìn thấy không.

"Cô, có sao không?" Viên Hàm Dục quan tâm hỏi làm cho mắt cô có chút đỏ, không phải là chức năng của hệ thống, mắt cô, đồ thật.

Nghe giọng nói áp áp xen lẫn quan tâm, đôi tai của cô đỏ lên, Viên Hàm Dục nhìn thấy, thật sâu xa nhìn vào sườn mặt của Vân Y.

"Ừm."

Viên Hàm Dục hơi cong môi, không nói gì, đứng bên cạnh Vân Y, trầm mặc nhìn lên những ngôi sao trên bầu trời.

Khi mẹ Viên và mẹ Vân đến, nhìn thấy bóng dáng của hai người. Mẹ Viên lên tiếng.

"Xem ra, hai nhà chúng ta sắp có chuyện vui rồi!" Mẹ Viên rất thích Vân Y, tấm lòng của cô đối với con trai bà sao bà lại không rõ chứ.

"Đúng vậy, Tiểu Y nhà tôi đã trưởng thành thật rồi." Mẹ Vân đối với con gái của bà là yêu thương vô cùng.

Nếu không, bà sẽ không để Vân Y một mình đơn ngoài chỉ vì theo đuổi một người đàn ông.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Nam phụ tổng giám đốc (19)

Edit: Há Cảo

Từ sau khi Vu Mộng Mạn biết bộ phim mình được nhận là do Lạc Thân đóng chính, tâm trạng nhộn nhạo cực kỳ.

Ngày mai là lần đầu tiên được tiếp xúc với người trong mộng, từ lúc trời còn sớm cô nàng đã bắt đầu đắp mặt nạ, dưỡng nhan sắc rồi.

Còn về Viên Hàm Dục á?

Oh!

Xin lỗi.

Cô nàng đã như ý muốn được tiếp cận với nam thần của mình, Lạc Thân, em đến đây...

Mấy ngày nay Vân Y rất bận, bởi vì phía công ty con ở châu Âu xảy ra vấn đề, khiến cô mấy hôm nay gần như sút đầu mẻ trán.

Viên Hàm Dục hội nghị từ xa qua video cũng không thể giải quyết vấn đề được, chỉ đành phải tự mình đến Thụy Sĩ một chuyến trong tuần này.

Viên Hàm Dục dặn dò một tiếng, Vân Y lập tức chuẩn bị, mà lúc này Viên Hàm Dục cũng không ngờ được Vu Mộng Mạn...

Ha ha, mấy bay bay trên bầu trời xanh rộng lớn, biển cả và bầu trời như hòa lại với nhau, trên dưới đều chỉ một màu xanh.

Loáng thoáng nhìn thấy những hòn đảo nhỏ trên biển, nhìn xuống chỉ to chừng bàn tay.

Vân Y ngồi trên máy bay, ngắm nhìn những đám mây sắc sỡ bên ngoài, máy bay bay ngang qua một thành phố, những đám mây trắng tản đi, lộ ra những tòa nhà đan xen nhau trong thành phố.

Những tòa cao ốc tựa như hộp quẹt, toàn bộ thành phố tựa như một thôn trang. Chỉ chớp lát sau, máy bay lại đi vào biển mây trắng. Những đám mây hình thù kỳ quái bay lượn quyền rũ.

Máy bay như một con chim ưng oai hùng, không hề lưu luyến những cảnh đẹp trên bầu trời, vẫn vững vàng cố chấp kiên trì trên đường bay của mình.

Từ lúc Vân Y làm nhiệm vụ đến giờ, đây là lần đầu tiên cô ngồi máy bay. Nhưng mà, nhìn những phong cảnh bay ngang qua bên ngoài máy bay, những tháp thờ trong lòng cũng tan thành mây khói, cảm thấy đang ở trên không trung cực kỳ phấn kích và thần kỳ.

Viên Hàm Dục ngồi một bên nhìn thấy vẻ mặt hơi kinh ngạc và hưng phấn của Vân Y thì cảm thấy hơi tò mò, không biết cô đang suy nghĩ cái gì.

Chắc chắn hẳn cũng sẽ không nghĩ ra được, lúc này Vân Y đang cực kỳ hưng phấn như thế là vì....Lần đầu tiên được ngồi máy bay.

May mắn là, Vân Y không bị say máy bay. Máy giờ sau, cuối cùng máy bay cũng hạ cánh xuống sân bay quốc tế Zurich ở Thụy Sĩ.

Viên Hàm Dục xuống máy bay, nhân viên công ty con ở Thụy Sĩ cũng đã có mặt tại sân bay chờ đón hẳn.

"Tổng giám đốc." Khi Viên Hàm Dục vừa đi ra, nhân viên lập tức chào Viên Hàm Dục, mà Vân Y thì....Bị lơ đi.

Ách, được rồi, cô chỉ là một trợ lý nhỏ nhỏ thôi.

Mà lúc Viên Hàm Dục bắt đầu cuộc họp với công ty con, cô chỉ ngồi một bên mà ghi chép thôi, ý kiến, còn chưa tới phiên cô phát biểu đâu.

Viên Hàm Dục và Vân Y bận rộn mấy ngày ở Thụy Sĩ, cũng không còn thời gian đâu để mà đi quan tâm việc của nam chính và nữ chính.

Mà chính Vân Y hình như cũng đã quên mình tới để làm gì, bộ dạng nhiệt tình với công việc thế kia, khiến hệ thống nhện không được mà phải nhắc nhở.

"Đừng nóng vội đừng nóng vội." Lúc này Vân Y đang xem tài liệu, ánh mắt cũng không nhìn lên, tùy tiện trả lời một câu.

Hệ thống tức giận đến mức xém cắn ngôn Vân Y....Cảm ngôn chính là, không thèm quan tâm đến Vân Y.

Lúc này Vu Mộ Mạn bởi vì được đóng phim cùng Lạc Thần, nên đã lợi dụng nhan sắc của mình và tính cách hoạt bát hiếu động khác với các nữ minh tinh khác, thuận lợi khiến Lạc Thần nhìn cô nàng với ánh mắt khác. Nhưng mà, lại đang bị vây trong mối quan hệ tương đối mỏng lung.

"Lạc Thần, tôi nay chúng ta cùng dùng một bữa cơm được không?" Vu Mộ Mạn cẩn cẩn thận thận tiến lên hỏi, ôm tâm tư bị cự tuyệt.

"Được..."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Nam phụ tổng giám đốc (20)

Edit: Há Cảo

Trải qua hơn một tuần làm việc với cường độ dày đặc, tổn thất của công ty con ở Thụy Sĩ mới có thể hóa giải được, cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

Viên Hàm Dục cũng rất thông cảm cho Vân Y đã vất vả, thế là chủ động cho Vân Y hai ngày nghỉ phép, để Vân Y có thể đi thư giãn.

Kết quả, Vân Y lại mang về mặt đáng thương hề hề mà nhìn Viên Hàm Dục: "Nơi này là nơi nguy hiểm, tôi chỉ là một cô gái yếu đuối, lạ nước lạ cái, lỡ bị bắt cóc sao."

Lúc Vân Y nói lời này, phối hợp thêm khuôn mặt khiến người khác thương tiếc yêu thương, Viên Hàm Dục nhìn mà cũng không đành lòng.

"Được rồi, vậy cô muốn đi đâu chơi?" Viên Hàm Dục cho rằng, nếu là con gái, vậy thì phần lớn đều sẽ thi đi dạo mua sắm linh tinh...

Ai ngờ, Vân Y lại nói....

"Tôi muốn đi trượt tuyết." Vân Y ngẩng đầu lên, suy tư, nơi nổi tiếng nhất Thụy Sĩ, ngoại trừ ngân hàng Thụy Sĩ với trình độ bảo mật mạnh mẽ ra, thì chính là núi Anpo.

Núi này quanh năm đóng tuyết, vào mùa hè hấp dẫn rất nhiều khách đến du lịch, mà Vân Y đã sớm muốn đến Thụy Sĩ hoặc là Nhật Bản để trượt tuyết rồi.

Chỉ là vẫn luôn không có cơ hội, trượt tuyết à, có lẽ còn có thể nhân tiện xả độ hào cảm đó.

Cơ hội đi chơi cùng nhau không nhiều, phải nắm cho thật chắc mới được.

Tuy rằng lúc trước nguyên chủ đã từng trượt tuyết, nhưng mà cũng chỉ là ở trong ký ức mà thôi, còn cô chưa từng thật sự trượt tuyết lần nào.

Vì bảo đảm an toàn của mình, phải đến quảng trường thiên nga mua đồ bảo hộ, toàn bộ đều mua, bảo hộ cổ tay, đầu gối, chỗ nào cũng phải mua.

Viên Hàm Dục nhìn bộ dạng của Vân Y thì cau mày, chỉ là lại không có lên tiếng hỏi, sau đó mang theo Vân Y đi tới núi tuyết Anpo.

Núi tuyết rất dài, phảng phất còn nghe thấy những âm thanh réo rất run run.

Vân Y ngồi trên cáp treo nhìn xuống kinh ngạc cảm thán không thôi, chỉ là... Vì sao phải ngồi cáp treo lên núi?

Vân Y hỏi Viên Hàm Dục, hần nói thế này: Núi tuyết trung bình cao hơn 3.000 mét so với mực nước biển, ngay cả trên ngọn núi này, có hơn một nghìn mét, cô xác định?

Được rồi, Vân Y lập tức ngậm miệng, có sức để bò lên núi, cũng không còn sức để mà đi trượt tuyết nữa.

"A a a a a!!!" Vừa lên tới đỉnh núi, Vân Y nhìn xuống phía dưới, một mảnh tuyết trắng xóa, bỗng nhiên cảm thấy xúc động muốn hét lên.

Chỉ là ngay lập tức lại ngậm miệng ngay. Đờ mờ, sao cô lại xúc động như vậy chứ?

Lại làm ra hành động mất hết hình tượng trước mặt nam phụ thể này.

A a a a a a a! Nội tâm Vân Y điên cuồng gào thét.

Trên mặt hơi xấu hổ, tầm mắt đảo qua đảo lại khắp nơi, không dám nhìn thẳng Viên Hàm Dục.

Viên Hàm Dục nhìn gương mặt đỏ ửng của Vân Y, liền lộ ra nụ cười hiếm có.

"Đi thôi." Viên Hàm Dục đột nhiên lên tiếng nói.

"Đi đâu?" Vân Y ngây ngốc nhìn hắn, hai mắt mê mang, khác biệt hoàn toàn với hình tượng ngày thường của cô.

Đôi mắt mê mang động nước khiến đáy lòng Viên Hàm Dục mềm đi.

【Đỉnh – Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 55, ký chủ cố lên!】

"Không phải muốn đi trượt tuyết sao? Qua bên kia thuê ván trượt nào." Viên Hàm Dục vỗ đầu Vân Y, thân mật không thể nghi ngờ.

"Hả?" Nhìn dáng vẻ quen cửa quen nẻo của hắn chắc là đã đến đây không ít lần. Nhưng như thế cũng không ảnh hưởng gì đến tâm trạng đi chơi của Vân Y.

Vân Y vui vẻ phấn chấn chạy đến cửa hàng mà Viên Hàm Dục nói mà thuê ván trượt tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Nam phụ tổng giám đốc (21)

Edit: Tô - Beta: Há Cảo

Vân Y lục lại trong ký ức của nguyên chủ, cô ấy đã học qua, nên Vân Y khẳng định bản thân không có vấn đề gì.

Vì thế, buộc chặt lại ván trượt tuyết, hai tay lấy sức kéo gậy trượt tuyết, đứng ở đỉnh núi tuyết, nhìn về phía dưới chân không xa, chính là phần dốc núi tuyết.

Nhìn dốc núi kia, trên mặt lộ vẻ tràn đầy đắc ý và tự tin, Viên Hàm Dục đứng ở bên cạnh Vân Y, dưới chân hắn cũng là ván trượt tuyết.

"Tôi đi trước." Vân Y hô một tiếng, hai tay dùng sức.

"Hừ ——"

Cảm nhận gió tuyết thổi qua bên tai mình, ở dưới chân tựa như đi trong gió, thật thích a a a!!!

Trong lòng Vân Y thoải mái, tâm trạng vô cùng tốt, thế nên cô dang hai tay cảm nhận phong cảnh thiên nhiên ——

"Phanh."

"Ai da?" Vân Y giật mình kêu lên một tiếng, làm Viên Hàm Dục dời tầm mắt về phía cô, thấy một màn như vậy, trong mắt hiện lên ý cười.

Bởi vì Vân Y rất vui vẻ, nên không cẩn thận mà đụng vào một gốc cây...

Cô đau đến mức thiếu chút nữa đã nước mắt lưng tròng, xấu hổ mà vuốt cái mũi của mình, sờ sờ, cũng không biết có bị gãy không nữa.

Vân Y thàn than thở, bên kia Viên Hàm Dục hơi dùng sức, trượt đến chỗ của Vân Y, vừa đến nơi thì nhìn thấy dáng vẻ nhe răng trợn mắt của cô.

"Đau không?" Viên Hàm Dục hỏi xong liền bị Vân Y trợn mắt liếc một cái.

Đau không?

Anh thử từ đỉnh núi trượt xuống, dưới tác động của trọng lực, đụng vào cây thử xem!!!

"Anh cảm thấy sao? Hừ." Vân Y ngạo kiều quay đầu đi, ý đồ không để ý đến Viên Hàm Dục.

Viên Hàm Dục thấy Vân Y như vậy, ngồi xổm xuống, "Ngoan nào, đừng quậy, lát nữa tôi dạy em được không?"

Vân Y chu miệng, "Ai cần anh dạy?"

Bộ dạng ngạo kiều của Vân Y làm Viên Hàm Dục buồn cười, cô ấy, là đang... Làm nũng với mình?

"Vây, tôi chơi cùng em được không?" Viên Hàm Dục vừa hỏi, Vân Y lập tức gật đầu, được được được được.

Viên Hàm Dục đứng lên, Vân Y lập tức đưa tay về phía hắn.

Viên Hàm Dục ngơ ngẩn, không hiểu động tác này của Vân Y có nghĩa là gì, thông cảm, trước đây người ta chưa từng có bạn gái.

"Kéo tôi dậy chứ." Vân Y hờn dỗi, lại lần nữa xem thường trừng mắt một cái.

"À." Viên Hàm Dục từ từ hiểu ra, lập tức kéo Vân Y đứng dậy.

Dùng sức một cái, Vân Y đứng lên liền va vào người Viên Hàm Dục.

Hai người chạm nhau lập tức khấn trương, về mặt Vân Y ngượng ngùng nhìn về phía Viên Hàm Dục, nhanh chóng đẩy hắn ra một bên.

Cũng không biết ai ra tay trước, bởi vì kỹ thuật trượt tuyết của Vân Y quá kém, Viên Hàm Dục liền kéo tay Vân Y, hướng dẫn cô trượt tuyết cùng hắn.

Vân Y được Viên Hàm Dục hướng dẫn, rất nhanh có thể nắm được trọng tâm, tự nhiên không cần Viên Hàm Dục dẫn nữa, có thể tự trượt tuyết.

"Hàm Dục, không bằng chúng ta đấu một trận, xem ai tới chân núi bên kia nhanh hơn." Vân Y vui vẻ, phấn chấn chỉ vào chỗ cáp treo ngồi ngắm cảnh nói.

Viên Hàm Dục nhìn theo ngón tay của Vân Y, rồi quay đầu lại nhìn cô, trong mắt có chút thâm trầm, không biết là suy nghĩ cái gì, "Được."

"Tôi đếm đến ba liền bắt đầu." Vân Y mặt mày hớn hở, "Một, ba!"

Nháy mắt, Vân Y nhanh chóng trượt xuống, Viên Hàm Dục bị chiêu này của Vân Y mà trở tay không kịp, sừng sốt trong trong lát.

Sau đó mới đuổi theo...

Vân Y đứng ở lối vào bên kia của núi Anpơ*, hai tay chống nạnh, nhìn về phía trước, cười ha ha.

(*): Anpơ là một trong những dãy núi lớn nhất, dài nhất châu Âu, kéo dài từ Áo, Ý và Slovenia ở phía Đông, chạy qua Ý, Thụy Sĩ, Liechtenstein và Đức tới Pháp ở phía Tây. Dãy núi được hình thành hơn hàng trăm triệu năm khi các mảng châu Phi và Á-Âu đâm hút nhau. Sự va chạm làm cho các đá trầm tích biến dạng lên bởi các hoạt động đứt gãy và uốn nếp hình thành nên những ngọn núi cao như Mont Blanc và Matterhorn. Mont Blanc kéo dài theo ranh giới của Pháp-Ý, và với độ cao 4.810 m (15.781 ft) nên là ngọn núi cao nhất dãy Anpơ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Nam phụ tổng giám đốc (22)

Edit: Tô - Beta: Há Cảo

Cô đến rồi.

Viên Hàm Dục còn chưa đến đâu.

Vân Y đắc ý cười, nhìn về phía cũ, nhưng mà, qua N giây sau, Viên Hàm Dục vẫn chưa xuất hiện, Vân Y có chút lo lắng.

Sầu lo nhìn về hướng đó, nhú mày, tại sao còn chưa đến nữa?

Suy nghĩ một chút rồi nhìn xuống mặt đất, lại suy nghĩ, sau đó hai tay lấy sức, trượt về chỗ mới này.

"Hàm Dục, Hàm Dục, Hàm Dục." Vân Y nhìn tứ phía, suy nghĩ cũng không biết Viên Hàm Dục rốt cuộc là chạy đi chỗ nào rồi.

Viên Hàm Dục đứng ở một bên, nhìn bộ dáng Vân Y loay hoay tìm mình, nghĩ tới lời nói của mẹ lúc trước.

【Đỉnh! Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 65, kí chủ thật tuyệt vời, mong tiếp tục phát huy!】

Vân Y vừa nghe thấy tiếng hệ thống liền dừng chân lại, quay đầu nhìn xung quanh, Viên Hàm Dục ở chỗ này?

"Viên Hàm Dục!!!" Vân Y phần nộ, Viên Hàm Dục này, muốn hù dọa cô sao?

Viên Hàm Dục nhìn dáng vẻ Vân Y phần nộ, lại mang theo lo lắng, trong lòng âm áp, nhưng cũng có phần hoảng hốt.

"Vân Y?" Ở đằng sau, Viên Hàm Dục lên tiếng, Vân Y quay đầu, cảm tức nhìn hấn.

"Anh chạy đi đâu thế?" Trong giọng nói của Vân Y mang theo lo lắng, Viên Hàm Dục có thể nghe ra được.

"Bởi vì tôi lạc đường." Viên Hàm Dục đồng dục mà tròn mắt nói dối, Vân Y biết được hấn đang nói dối.

Liếc mắt xem thường hấn, "Nếu không có việc gì thì tốt rồi, tôi đã đến đích trước, tôi thắng, anh phải đồng ý với tôi một điều kiện."

Viên Hàm Dục cung chiêu gật gật đầu, "Được, em nói gì, tôi đều nghe theo."

Vân Y bữu môi, hừ, cái gì cũng nghe tôi à? Vậy lập tức tăng độ hảo cảm lên 100, đem Vưu Mộng Mạn trong lòng anh quét sạch không còn gì nữa được chứ?

"Chúng ta trở về đi." Nghĩ đến đây, không biết vì sao, đột nhiên Vân Y cảm thấy trong lòng có chút trống trải, chắc là do... Quá mệt mỏi đi.

"Hả?" Viên Hàm Dục nhìn sắc trời, bây giờ cũng gần trưa rồi, a... "Đói bụng sao?"

Cũng đúng, "Vậy được, chúng ta đi ăn trưa đi."

Vân Y không có từ chối, lại tự hỏi, làm sao để xóa đi độ hảo cảm của nữ chính ở trong lòng nam phụ, chính cô cũng được có 65 thời.

Nhưng mà, lúc trước độ hảo cảm của nam phụ đối với nữ chính tăng đến 60 thì đã theo đuổi nữ chính rồi mà?

Bây giờ với cô đã tận 65, sao vẫn còn bị vây ở vị trí ngây thơ thế này?

Vân Y có chút buồn bực, đối với cái hành động và suy nghĩ ngu ngốc của Viên Hàm Dục, thật sự có hơi xúc động muốn tấn cho Viên Hàm Dục một trận, để hấn suy nghĩ thật cẩn thận lại.

Thời điểm Vân Y cùng Viên Hàm Dục trượt tuyết trên núi, thì ở trong nước, hình ảnh Vưu Mộng Mạn cùng Lạc Thần đang ăn cơm bị chụp được.

Chuyện này truyền lên mạng, lập tức ồn ào, huyên náo, Vưu Mộng Mạn bị fan của Lạc Thần tấn công, kéo vào weibo cô ta mà nhục mạ.

Nơi ở của Vưu Mộng Mạn cũng bị một ít phóng viên vây quanh làm Vưu Mộng Mạn không dám ra khỏi cửa.

Mà Lạc Thần do ăn phải đồ ăn bẩn, không thoải mái nên người đại diện sống chết cũng bắt anh nằm viện đợi, mà toàn bộ phương thức liên lạc cũng đều bị mất.

Lạc Thần tỏ vẻ, bản thân là một ánh đế, thật đúng là không có nhân quyền, đến cả người đại diện mà cũng như vậy...

Vưu Mộng Mạn ở trong nhà của mình, ngồi xồm trên sofa, hai tay ôm đầu gối, cúi đầu, chỉ có một mình.

Hiện tại ở bên ngoài đều là phóng viên, mà Lạc Thần vẫn luôn liên lạc không được.

Người đại diện còn bảo cô ta phải ở trong phòng đợi, công ty sẽ sắp xếp, đến lúc cần quay phim, sẽ có người đến đón cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Nam phụ tổng giám đốc (23)

Edit: Tô - Beta: Há Cảo

Vưu Mộng Mạn thăm thương ngồi xồm trên ghế, nhìn sắc trời bên ngoài, tuy là ban ngày nhưng cô ta lại cảm thấy thế giới này đối xử với cô ta tràn đầy ác ý.

Mở điện thoại ra, bấm gọi Lạc Thần, nhưng đối phương vẫn không bắt máy.

Cuối đầu xuống, đột nhiên cô ta nghĩ đến một người.

"Alo."

Đầu dây bên kia truyền tới giọng nói ôn hòa làm nước mắt Vu Mộ Mạn, trong nháy mắt men theo sườn mặt mà rơi xuống.

"Hàm Dục..." Giọng nói nghẹn ngào, khiến tim của Viên Hàm Dục bên đầu bên kia cũng khấn trương theo.

"Mộ Mạn? Làm sao vậy?" Giọng nói của Viên Hàm Dục có chút cứng nhắc, nghe Vu Mộ Mạn bên kia khàn giọng do khóc, hấn bắt giác nâng cao giọng.

Vân Y ngồi đối diện Viên Hàm Dục, hai tay cầm dao và nĩa dừng lại, nhìn hấn, nhú mày.

Vu Mộ Mạn?

Cô ta xảy ra chuyện?

Mở điện thoại ra, nhanh chóng lên mạng tìm hiểu.

Vừa vào web đã thấy ngay tiêu đề chói mắt, Vân Y liền biết Vu Mộ Mạn đã xảy ra chuyện gì.

Việc này thì cốt truyện cũng có nói qua, chính là lúc ấy... Viên Hàm Dục nghe xong lập tức ngồi máy bay trở về. Rồi lại ra tay đè ép mấy tin tức này xuống, phóng viên cũng vì áp lực của Viên Hàm Dục mới không dám tiếp tục vây quanh Vu Mộ Mạn nữa.

Sau đó lại mở hộp báo mời phóng viên tới, Vu Mộ Mạn ả ý bày tỏ rằng mình và Lạc Thần không có quan hệ gì cả.

Mà do Viên Hàm Dục giúp cô ta việc này nên được cô ta nhắc tới, khiến cho hấn nghĩ rằng cô ta đã thừa nhận hấn.

Nhưng mà bây giờ xem ra, ha ha, Vân Y nhìn thoáng qua Viên Hàm Dục đang chuyên chú gọi điện thoại, lập tức soạn một tin nhắn gửi đi.

Nhìn tin nhắn "OK" mà điện thoại vừa nhận được, Vân Y lộ ra một nụ cười, rồi đặt điện thoại xuống.

Viên Hàm Dục cúp máy sau đó nhìn về phía Vân Y, trong mắt hiện lên tia áy náy, "Vân Y, thật xin lỗi, tôi bây giờ có một số việc phải xử lý, cho nên..."

Vân Y híp mắt, nhìn Viên Hàm Dục, ánh mắt tỏ vẻ không khen ngợi điều này, "Hàm Dục, anh muốn đi đâu? Không phải nói hôm nay đi với tôi sao?"

Viên Hàm Dục bị Vân Y nhìn như vậy liền ho một tiếng, lắp bắp giải thích, "Cái này, cái này, là Vu Mộ Mạn có chuyện, cho nên, tôi phải đi về."

"Mộ Mạn tiểu thư sao? Là vì chuyện tình cảm của cô ấy cùng ảnh đế Lạc Thần bị công khai sao?" Vân Y vờ như không biết tình huống bây giờ, mê mẩn nâng mắt nhìn hấn.

"Chuyện tình yêu gì?" Viên Hàm Dục khó hiểu, vừa rồi Mộ Mạn nói phóng viên nghĩ rằng cô ta đang yêu đương với người khác cho nên muốn hấn ra mặt làm sáng tỏ.

"Cái này nè." Vân Y giờ điện thoại lên, mở liên kết vừa rồi ra, trong liên kết còn kèm theo một cái video.

Là video quay Vu Mộ Mạn và Lạc Thần đang ăn cơm, còn có... Hình ảnh Vu Mộ Mạn chủ động mời Lạc Thần ăn cơm.

Khi hai người đang ngồi ăn, Vu Mộ Mạn vẫn luôn thâm ý nhìn Lạc Thần, tỏ vẻ cô ta luôn rất sùng bái anh.

Mà Lạc Thần hình như nghe không rõ lắm Vu Mộ Mạn muốn bày tỏ điều gì, khiến cho nhóm fan càng thêm điên cuồng.

Đù má, vậy mà lại dám rình mò ảnh đế đại thần của bọn họ, đồ không biết xấu hổ.

Hướng hồ, ảnh đế này cũng đáp lại lời tỏ tình, nếu không tại sao mặt Vu Mộ Mạn lại đỏ như vậy, lại lộ ra dáng vẻ ngượng ngùng như vậy chứ?

Viên Hàm Dục xem video này xong, trong lòng cảm thấy mình bị lừa rồi, cô ấy, cùng với người khác?

"Hơn nữa, các phóng viên cũng không tìm thấy Lạc Thần, cho nên mới cắm chân ở bên ngoài nhà của Mộ Mạn tiểu thư." Vân Y bỏ thêm một đạo nữa.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Nam phụ tổng giám đốc (24)

Edit: Tô - Beta: Há Cảo

Nghe Vân Y vừa nói như vậy, Viên Hàm Dục cũng không nói gì, chỉ nhú chặt mày, hẳn cũng là người có chỉ số IQ.

Hon nữa, độ hảo cảm đối với Vuư Mộng Mạn chỉ còn có 35, sao mà bây giờ vẫn còn xúc động như vậy?

Thật xin lỗi mà nói cho cô biết, lúc trước Vuư Mộng Mạn đã tiêu tốn không ít tâm tư mới làm Viên Hàm Dục phát hiện ra tâm ý của hắn.

Mà hiện tại, Viên Hàm Dục vẫn còn cảm thấy người mình thích là Vuư Mộng Mạn, tuy rằng đã xảy ra một sự việc không thoải mái cho lắm.

Vân Y lẳng lặng nhìn Viên Hàm Dục đang cứng ngắc một chỗ, bị Vân Y nhìn chăm chăm như vậy, Viên Hàm Dục có chút hoảng.

"Sao, làm sao vậy?"

Vân Y không muốn trả lời, thật là phải bỏ đầu của hắn ra nhìn xem bên trong có chất xám không nữa.

"Không sao, chúng ta trở về khách sạn đi, lát nữa chúng ta sẽ bay về." Vân Y nhìn lướt qua Viên Hàm Dục, không có càn quấy.

Dáng vẻ không phản ứng gì của Vân Y khiến trong lòng của Viên Hàm Dục có chút không vui nhưng hắn cũng không biết tại sao lại không vui, đành phải nói: "Được."

Hai người quay về khách sạn, là một trợ lý, đương nhiên phải đảm nhận việc đặt vé.

"Tổng giám đốc... Máy bay chỉ có vé lúc tám giờ tối nay..." Vân Y có chút khó xử nhìn Viên Hàm Dục, Viên Hàm Dục nhìn đồng hồ, vẫn còn bảy tiếng nữa.

"Ok, có thể." Viên Hàm Dục suy nghĩ một lát rồi gật đầu nói, cũng không hề nghi ngờ rằng Vân Y có nói dối không.

Nhưng sự thật là, Vân Y nói dối.

Theo như cốt truyện, cô biết, qua bốn tiếng nữa sẽ có gió tuyết mạnh, sân bay sẽ đóng cửa.

Vừa vặn... Chính là ngay sau khi Viên Hàm Dục vừa trở về nước, bởi vì nguyên chủ nhớ rõ, nhớ rất rõ... Ngày đó.

Nếu không có Viên Hàm Dục giúp đỡ...

Nếu lúc này Viên Hàm Dục không có về nước giúp đỡ, tình tiết phát triển sau đó, cũng không biết Viên Hàm Dục sẽ lựa chọn như thế nào.

Bởi vì còn cách thời gian bay đến mấy tiếng, nên Viên Hàm Dục nhanh chóng xử lý việc của công ty con ở Thụy Sĩ.

Đợi đến bốn tiếng sau, sắc trời bên ngoài đã bắt đầu trở nên đáng sợ, quay đầu nhìn về phía Viên Hàm Dục.

"Tổng giám đốc, tôi khó lắm mới đến Thụy Sĩ một chuyến, nếu như, anh trở về là vì xử lý việc tư của Mộng Mạn tiểu thư, vậy tôi có thể ở lại Thụy Sĩ thêm vài ngày được không?" Vân Y nói xin nghỉ.

Viên Hàm Dục nhìn về phía Vân Y, trong lòng bỗng có một cảm giác xúc động muốn ngăn cản cô, nhưng mà, hắn lại không nghĩ ra vì sao lại muốn ngăn cản?

"Được." Sau vài ngày công tác với cường độ cao, đúng là nên đi giải sầu, cũng có ích đối với thể xác và tinh thần.

Vân Y rời đi, Viên Hàm Dục không suy nghĩ điều gì khác, qua nửa tiếng sau mới thu dọn đồ đạc, sau đó lập tức chạy đến sân bay.

Lúc đi đến sân bay, lại được thông báo rằng... Đã ngừng bay.

Viên Hàm Dục sững sốt, nhìn sắc trời bên ngoài, mưa rền gió dữ, sấm chớp ầm ầm, nếu như xuất phát đúng là rất nguy hiểm.

"Thật xin lỗi, mong các vị hành khách..." Nhân viên sân bay đang trấn an hành khách đang nóng nảy, toàn bộ sân bay đều là tiếng cãi cọ ồn ào.

Viên Hàm Dục vừa định gọi điện cho Vân Y thì nghe được tiếng chuông điện thoại của mình, lấy ra thì thấy, là Vân Y?

"Làm sao vậy?" Viên Hàm Dục vừa bấm nghe liền hỏi, mà đối phương lại đang nói nỉ non gì đó, Viên Hàm Dục hoàn toàn nghe không hiểu.

"Em đang ở đâu? Sao bên đó lại ồn như vậy?" Trong giọng nói Viên Hàm Dục mang đầy quan tâm, lại có chút sốt ruột.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 80: Nam phụ tổng giám đốc (25)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

"Vân Y? Vân Y?" Viên Hàm Dục gọi hai tiếng, cuối cùng đầu dây bên phía Vân Y cũng truyền đến giọng nói tương đối rõ ràng.

Nhưng mà...

"Xin chào, nơi này là quán bar Xương*, vị tiểu thư này đã đến đây uống rượu, xin hỏi anh có thể đến đón được không ạ?" Một giọng nam thanh thúy từ đầu bên kia truyền đến.

(*): Quán bar Xương(Giger Bar): Quán bar là một bộ xương rỗng hoàn chỉnh với đốt sống chạy dọc khắp trần nhà hình vòm, toàn bộ đồ nội thất đều là bản sao của những bộ xương, hay những bức tường của quán được trang trí như ngoài hành tinh. Quán bar được nhượng quyền từ Hans Rudi Giger, nghệ sĩ điêu khắc nổi tiếng từng đoạt giải Oscar trong phim Alien.

"..." Sắc mặt Viên Hàm Dục nháy mắt đen xì, quán bar? Uống rượu? "Được, cảm ơn."

Quán bar Xương, đây là một quán bar nổi tiếng tại Thụy Sĩ, tùy tiện hỏi người qua đường một chút, Viên Hàm Dục đã biết đi như thế nào.

Lúc Viên Hàm Dục đến quán bar Xương còn nghe được tiếng ồn ào đình tai nhức óc, thật là có hơi không tiếp thu được.

Nhưng mà, cho dù hắn có chút bực bội【Đương nhiên cái này là vì hoàn cảnh, không phải Vân Y】vẫn vào quán bar.

Tiến vào bên trong, trong này tối tăm rối loạn, đèn xanh đỏ chiếu choáng cả đầu, đi tìm một vòng mới phát hiện ra Vân Y ngồi ở chỗ quầy pha chế.

Vân Y đang nằm trên bàn cùng bartender nơi này nói chuyện, Viên Hàm Dục chỉ cảm thấy phần nộ, nổi giận đùng đùng rồi đi qua.

Vân Y say rượu nằm úp trên bàn nói huyên thuyên, bartender ở một bên nhìn, cô gái phương Đông xinh đẹp này, chỉ sợ đêm nay không biết sẽ bị rơi vào tay tên nào nữa... Haiz

"Vân Y?" Một tiếng gọi vang lên, Vân Y chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn về phía âm thanh vọng đến, ồ? Là Viên Hàm Dục? Là hắn?

"Viên Hàm Dục? Ha ha, sao anh lại tới đây?" Vân Y nói năng lộn xộn, nghe giọng điệu của cô, Viên Hàm Dục liền biết cô đã uống không ít, còn uống đến nỗi say đến mức độ này.

"Anh, ách, anh, không phải về nước để gặp cô ta sao?" Bữa môi tự giễu nói, là cô nhìn nhầm rồi.

"Bartender, lại một ly." Vân Y quay đầu lại nói với bartender kia, anh ta nhìn lướt qua Viên Hàm Dục sau đó lại chuẩn bị cho Vân Y một ly mới.

"Không cần." Viên Hàm Dục cự tuyệt, đi qua kéo Vân Y muốn mang cô rời khỏi đây.

Vân Y vung cánh tay lên, đảo qua, đẩy cả người Viên Hàm Dục ra, hét lên: "Tránh ra, tránh ra coi."

Viên Hàm Dục cho tới bây giờ cũng không biết, thì ra khi Vân Y say rượu làm loạn là như thế này.

"Ngoan, đừng quậy." Viên Hàm Dục dụ dỗ, động tác có chút cứng nhắc, có thể nhìn ra được hắn trước giờ chưa bao giờ to tiếng với người khác.

Do không có kinh nghiệm mượn rượu làm loạn, cho nên Vân Y sau khi được dỗ cũng ngây ngốc mà im lặng, tùy ý để Viên Hàm Dục mang cô ra khỏi quán bar.

Mà người đàn ông phương Tây vốn đang có ý định không an phận với Vân Y lại nhìn thấy người khác mang cô gái phương Đông xinh đẹp đi, nhìn một cái, là người quen.

Còn muốn ngăn lại nhưng lại bị bartender liếc mắt qua, xì.

Được rồi, bọn họ không thể trâu vào.

"A a a a!" Vừa ra khỏi quán bar Vân Y lại nổi điên, cánh tay không ngừng vung lên, muốn đuổi Viên Hàm Dục đi.

Viên Hàm Dục phải dùng rất nhiều sức lực mới đem được Vân Y lên xe thể thao, rồi mang cô về khách sạn, đây đúng là nhiệm vụ mười phần gian khổ mà.

Bởi vì lúc rời khỏi, Viên Hàm Dục đã trả phòng, mà lễ tân cũng không ngờ được việc chuyến bay bị dừng.

Phòng đều đã đầy, hơn nữa Viên Hàm Dục còn mang theo một cô gái say rượu, ai biết hẳn có phải đi gây rối không chứ.

Đương nhiên, suy nghĩ này Viên Hàm Dục không biết, nếu không, đã sớm phần nộ muốn chém người.

May là trong túi của Vân Y có chìa khóa phòng, nói cách khác, bây giờ Viên Hàm Dục cũng không biết phải làm sao cho tốt.

-----♥-----

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Nam phụ tổng giám đốc (26)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Diu Vân Y về tới phòng của cô, ngay thời điểm đặt Vân Y lên giường thì cô đột nhiên nhảy dựng lên.

Cô dùng đôi mắt hơi đỏ ửng trừng hấn rồi lớn tiếng quát: "Viên Hàm Dục, anh là đồ khốn nạn!"

Tiếng quát lớn này lập tức khiến cho Viên Hàm Dục trợn mắt há mồm. Khốn nạn? Hấn? Từ bao giờ hấn thành đồ khốn nạn mà chính hấn cũng không biết thế này?

Vân Y liên tục ra sức mắng: "Viên Hàm Dục, anh là đồ khốn nạn, khốn nạn, khốn nạn!!!".

Viên Hàm Dục nhú mày nhìn cô, "Tôi khốn nạn thế nào?". Tuy là hấn hỏi cô, nhưng trong lòng lại không định so đo với cô. Vì dù sao người tỉnh cũng không thể nào nói lý lẽ với người say được. Nếu lúc này hấn tranh cãi lại với Vân Y thì có khác gì người say đâu chứ.

"Hu hu....." Đột nhiên, Vân Y đang từ mắng lại chuyển sang khóc khiến Viên Hàm Dục trực tiếp ngẩn người. Nhìn bộ dạng này của Vân Y hấn có chút không biết làm sao.

Vân Y chui đầu vào đồng gối trên giường, nằm ở đó nghẹn ngào lên tiếng: "Hu hu..... Viên Hàm Dục, anh là đồ khốn nạn!".

Thấy cô vẫn tiếp tục khóc Viên Hàm Dục đành phải hạ mình an ủi: "Haiz, được rồi, được rồi tôi khốn nạn, em đừng khóc, đừng khóc."

Chính là hấn không thể nào giải quyết được nước mắt của phụ nữ. Phương diện này hấn là không am hiểu nên đành phải thỏa hiệp.

"Anh, anh, vì sao mà trong mắt của anh chỉ có Vụ Mộng Mạn? Cô ta rõ ràng là lợi dụng anh, vì sao anh còn đối xử tốt với cô ta chứ."

"Mà tôi, từ ngày gặp anh thời đại học vẫn luôn thích anh, vì sao trong mắt anh luôn không có tôi, vì sao? Tôi tốt với anh như vậy, tôi vì anh mà cự tuyệt ba tôi, chỉ để tới công ty của anh đi làm để mà có thể tiếp cận anh."

"Anh nói đi, tại sao anh không thấy tôi tốt? Người phụ nữ kia có chỗ nào tốt anh nói đi."

"Chát ——" một tiếng tát vang dội vang lên giữa phòng. Viên Hàm Dục trực tiếp đứng hình, hấn, bị đánh?

Lúc nghe thấy Vân Y thổ lộ Viên Hàm Dục có hơi hoảng hốt nhưng trong lòng lại cảm thấy vui mừng và chua xót, nhưng mà ngay giây tiếp theo, hấn lại bị cô đánh?

Bị người vừa mới thổ lộ với mình đánh?

Một lần nữa nhìn về phía Vân Y thì phát hiện cô đã ngủ rồi, thật sự ngủ rồi?

Nhìn sườn mặt của Vân Y khi ngủ, hấn phát hiện ra đây là lần đầu tiên hấn gần gũi với cô như thế. Làn da của cô trắng nõn mềm mại không chút tí vết.

Ngay cả tiếng hít thở cũng đáng yêu thế này.

Cô thích hấn?

Từ lúc đại học?

Viên Hàm Dục lâm vào trầm tư, trong lòng mừng như điên không rõ lý do, mà chính hắn cũng biết, hình như bản thân hắn đã động tâm.

【Đỉnh —— Độ hảo cảm +20, tổng độ hảo cảm là 85, ký chủ thật tuyệt vời, không ngừng cố gắng nha!】

Tiếng thông báo của hệ thống Vân Y không thể nghe được, bởi vì lúc này cô đã chìm sâu vào giấc ngủ rồi.

Để lại Viên Hàm Dục ngồi một mình ở mép giường, âm thầm suy nghĩ lại xem Vân Y đã từng có những hành động nào bày tỏ thích mình.

Nhìn thấy hắn đi làm, lúc nhìn thấy hắn, trong mắt Vân Y đều sáng ngời...

Nhìn thấy hắn say mê công việc sẽ nhắc nhở hắn đúng giờ tam tâm...

Ngay cả khi giúp hắn tặng hoa cho tình địch cũng không oán, không hỏi....

Viên Hàm Dục tự suy nghĩ, chính là suốt cả một buổi tối.

Nhưng mà, trái tim của hắn bị Vân Y làm cho nhộn nhạo không có một giây một phút nào ngưng lại.

Hùng đông ——

Vân Y cuối cùng cũng chậm rãi tỉnh lại sau giấc ngủ say nồng, chỉ là, vì sao cô lại thấy đầu mình đau như thế?

Cảm giác như bị người ta nện một quyền vào đầu vậy.【 Cô cảm thấy bị nện một cái vào đầu sẽ nhẹ như thế sao?】

Mở mắt ra.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Nam phụ tổng giám đốc (27)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Trong tầm mắt cô nhìn thấy một người đàn ông ngồi ở trên giường của chính mình.

Đàn ông?

Trong nháy mắt Vân Y liền tỉnh táo, cô giãy dụa ngồi bật dậy chăm chú nhìn người đàn ông này, Viên Hàm Dục?

"Tổng, tổng giám đốc?". Tại sao hắn lại ở chỗ này? Vân Y lập tức cuối đầu kiểm tra quần áo của bản thân, tuy rằng có chút lộn xộn nhưng cũng may vẫn là bộ quần áo hôm qua cô mặc.

Còn tốt, còn tốt.

Thấy Vân Y cúi đầu kiểm tra quần áo rồi lại thờ phào nhẹ nhõm, khóe miệng Viên Hàm Dục giật giật, nhìn hắn giống như là loại người cảm thú lắm hay sao?

"Tỉnh rồi?" Giọng nói hơi khàn vang lên, cả đêm không ngủ khiến đôi mắt của hắn hơi đỏ.

Vân Y nhìn về phía Viên Hàm Dục, hình như đầu óc còn chưa tỉnh táo, còn đang trong trạng thái mơ màng.

"Tổng giám đốc? Tại sao anh lại ở chỗ này?". Vân Y vừa dứt lời Viên Hàm Dục liền nhìn về phía cô, có chút nghi ngờ lại có chút bất mãn.

"Sao vậy, em đã quên hết mọi việc xảy ra đêm qua rồi à?". Viên Hàm Dục đương nhiên bất mãn, hắn ở đây rồi rằm cả một buổi tối.

Chính là ai ngờ, nhân vật chính khiến hắn rối rắm, sau một giấc ngủ tỉnh lại đều quên hết tất cả.

Chuyện này đối với bất kì ai đều không thể tiếp thu.

Vân Y nhìn Viên Hàm Dục, mờ mịt, đêm qua?

Vân Y nỗ lực tự hỏi, đêm qua? Cô nhớ rõ là cô đi tới một quán bar gần khách sạn này...

Đương nhiên, việc này chủ yếu là muốn cho Viên Hàm Dục lo lắng một chút, kích thích một chút, nhưng mà, nhưng mà những việc xảy ra sau khi cô uống say thật sự là cô không có nhớ rõ đâu.

"Cái này....Tổng giám đốc, có chuyện gì tôi cần phải nhớ rõ sao?" Vân Y thật cẩn thận hỏi.

Mà Viên Hàm Dục nghe Vân Y hỏi như thế trực tiếp nghẹn họng, sờ sờ, lão tử ngồi ở đây rồi rắm, còn chỗ cô lại không có việc gì cả?

Phản nộ-ing!!!!

Nhìn vẻ mặt phản nộ của nam phụ Vân Y còn tưởng rằng độ hảo cảm mà bản thân miễn cưỡng có được lại sắp giảm xuống chứ.

Chẳng qua không bao lâu sau, vẻ mặt phản nộ của Viên Hàm Dục biến mất, khuôn mặt bình tĩnh lại đến độ như không có chuyện gì xảy ra cả.

"Không có việc gì." Nói xong, Viên Hàm Dục liền đứng dậy.

Nhìn bóng lưng Viên Hàm Dục rời đi, Vân Y cảm thấy khó hiểu mà gãi đầu, chỉ là cô cũng không quên nhiệm vụ của mình.

"Để công ty quản lý của Lạc Thần ra mặt làm sáng tỏ sự việc." Tin nhắn gửi thành công.

Lúc nhận được tin nhắn của Vân Y, đối phương ngây người một lúc, cô ấy vẫn cho rằng Vân Y là muốn hại chết Vu Mộ Mạn.

Nhưng bây giờ..... Lại không thể hiểu được.

Vân Y không cần người khác hiểu, cô là đang muốn hợp tác cho nam chính và nữ chính đến bên nhau có được không?

Nếu như có thể không phá hư cốt truyện cô liền không phá hư cốt truyện, Vân Y vẫn là một người... thiện lương.

【Xi, không biết xấu hổ!】

【Ai? Ai đang mắng ta? Tác giả đại nhân mau tìm ra người mắng ta mà đánh chết hắn đi.】

【Tác giả đại nhân tháo chạy!!!】

Ở trong nước, công ty quản lý của Lạc Thần ra mặt giải thích, đồng thời công ty quản lý của Vu Mộ Mạn cũng ra mặt tuyên bố.

Cùng nhau hành động, tuy rằng là làm sáng tỏ, nhưng lại càng khiến người ta hoài nghi.

Mà Lạc Thần cũng lên weibo up một status khiến các fan hâm mộ ồn ào.....

"Làm một fan chân chính, chẳng lẽ các bạn không hy vọng thần tượng của các bạn được hạnh phúc hay sao?"

Trong nháy mắt, sự việc giữa Lạc Thần và Vu Mộ Mạn bị bàn tán đến độ long trời lở đất.

Một ngày sau.

Vu Mộ Mạn và Lạc Thần mở họp báo, trong buổi họp báo cả hai người cùng lúc xuất hiện, mà trang phục hai người đang mặc.... là đồ đôi, rõ ràng như thế.....

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Nam phụ tổng giám đốc (28)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Thật kinh khủng!!!

Chẳng lẽ, ảnh đế Lạc Thần của bọn họ thật sự cùng vị nữ minh tinh đang từ từ nổi tiếng gần đây ở bên nhau hay sao?

Mà trong buổi họp báo, Lạc Thần cùng Vu Mộ Mạn trả lời các ký giả, tuy rằng lời nói rất mập mờ, nhưng cũng đã để lộ ra.

Hai người bọn họ..... Thật sự đang ở bên nhau.

Đương nhiên, có một phóng viên dò hỏi: " Xin hỏi Vuư Mộng Mạn tiểu thư, trước kia, cô cùng tổng giám đốc Viên Hàm Dục của quý công ty là có mối quan hệ gì với nhau? Tôi được biết rằng, anh ấy đang theo đuổi cô, có thật vậy không?"

Nghe phóng viên hỏi chuyện này, nụ cười của Vuư Mộng Mạn cứng đờ, "Tôi cùng tổng giám đốc của chúng tôi chỉ là quan hệ bạn bè, bạn bè bình thường."

"Bạn bè bình thường? Tôi thấy không phải như vậy đâu? Tổng giám đốc Viên đã tặng hoa cho cô, lại đưa đón cô cùng đi dùng cơm các thứ, tôi còn nghe được đêm trước khi cô nhận lời diễn bộ phim này đã cùng tổng giám đốc Viên ăn cơm, như vậy là sao?"

Phóng viên này trực tiếp nhắm vào Vuư Mộng Mạn, đối chọi gay gắt làm Vuư Mộng Mạn bối rối không biết trả lời như thế nào.

Viê

n Hàm Dục.....

Đột nhiên, Vuư Mộng Mạn đối với Viên Hàm Dục có chút oán hận.

"Có thể là Viên tổng đang theo đuổi tôi, nhưng tôi đối với Viên tổng không hề có chút tình cảm nam nữ nào, tôi chỉ đơn thuần xem anh ấy là bạn bè mà thôi, đương nhiên sẽ không giống như người khác bàn tán chúng tôi quá mức thân thiết."

"Nếu Vuư Mộng Mạn tiểu thư không có tình cảm nam nữ với Viên tổng, thế vì sao cô còn chấp nhận lời mời đi ăn cùng với việc tặng hoa của Viên tổng? Chẳng lẽ cô dù không tiếp nhận nhưng vẫn muốn được Viên tổng theo đuổi?"

Vị phóng viên này đuổi theo không tha khiến cho sắc mặt của Lạc Thần cùng Vuư Mộng Mạn đều không tốt lắm.

Tên phóng viên này..... Là người lên vào quấy rối hay sao?

"Chẳng lẽ không phải vậy sao? Vuư Mộng Mạn tiểu thư, xin mời trả lời." Phóng viên không có để ý sắc mặt của Lạc Thần và Vuư Mộng Mạn, chỉ để ý đến câu trả lời mà mình cần phải có.

"Đúng vậy, tại sao lại không trả lời?" Vừa nghĩ đến câu hỏi này sẽ trở thành tin hot, Vuư Mộng Mạn nhất thời không biết trả lời sao.

Phóng viên kia sao có thể bỏ qua điều này chứ?

"Vuư Mộng Mạn tiểu thư, tại sao lại không trả lời?"

"Lạc Thần ảnh đế, Vuư Mộng Mạn tiểu thư không trả lời câu hỏi là có ý gì đây? Có phải là thừa nhận những điều vị phóng viên vừa rồi nói không?"

Phóng viên vừa dứt lời, Vuư Mộng Mạn lập tức phản bác, "Không phải, không phải như thế, tôi quả thực là đã từ chối Viên tổng, Viên tổng và tôi chỉ là quan hệ bạn bè bình thường."

"Người tôi yêu, vẫn luôn là Lạc Thần, từ mấy năm trước, tôi vẫn luôn thích anh ấy, sùng bái anh ấy..."

Vân Y xem cái video này được gửi tới, khẽ nhếch khóe miệng, tốt, thế này mới đúng chứ, không cần vừa thích Lạc Thần lại vừa câu lấy Viên Hàm Dục không buông.

Viên Hàm Dục vừa đi ra, nhìn thấy Vân Y đang ngăn người nhìn máy tính

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Nam phụ tổng giám đốc (29)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

【Đỉnh! Độ hảo cảm đối với nữ chính -20, tổng độ hảo cảm là 15!】

Vân Y như ong mầy, nhìn về phía Viên Hàm Dục, ha ha, cô bày ra cái trò hay này, trừ tận 20 độ hảo cảm, xem ra, cũng không uổng công.

"Tổng giám đốc, này, Vuư Mộng Mạn tiểu thư, với anh, hai người, hai người, cô ta....." Vân Y lấp bắp, tay chỉ vào màn hình máy tính giống như gắp quỳ.

Viên Hàm Dục híp mắt, quét mắt về phía máy tính cô để trên đùi, lại nhớ đến lời nói của Vân Y vào tối hôm qua.

【Đỉnh! Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 90, ký chủ cố lên!】

"Không có việc gì, thu dọn một chút, chút nữa chúng ta về nước." EQ của Viên Hàm Dục tuy rằng có chút thấp nhưng IQ lại không thấp.

"Được." Vân Y không hỏi lý do, dù sao, sau khi đạt được mục đích của mình, Vân Y cảm thấy thật không uổng công chuyến này.

Độ hảo cảm ít nhất là tăng hơn 30, mà độ hảo cảm của nữ chính lại giảm xuống 15, thực nhanh, thực nhanh..... Cô liền có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi.

Nhưng mà.....

Nhưng mà tại sao, trong lòng lại có chút không nở thể này?

Rất nhanh, Vân Y đem tình cảm trong lòng mình giết chết, hiện tại không phải thời điểm rồi rắm chuyện này, lập tức thu dọn đồ đạc.

May mắn là, trong phòng cô cũng không có quá nhiều đồ cần thu dọn, mà đồ của Viên Hàm Dục, cũng không có lấy ra ngoài.

Chuyến bay này đã khai thông, cho nên, khi đến sân bay quốc tế Thụy Sĩ, lấy vé máy bay, về nước.

Về tới trong nước cũng là lúc chạng vạng, sau khi Viên Hàm Dục đưa Vân Y về nhà, liền trở về nhà của mình, cũng không có đi tìm Vu Mộng Mạn tính sổ.

Đương nhiên, sau khi Vân Y mở siêu cấp hướng dẫn, mới biết được chuyện này.

Biết Viên Hàm Dục không có đi tìm Vu Mộng Mạn, lúc này Vân Y mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, dờ mờ, hào quang của nữ chính quá sáng, ai biết được Viên Hàm Dục có thể bị Vu Mộng Mạn mê hoặc hay không.

【 Em không tin tưởng tôi sao? Hử? 】----- mỗ nam xứng không làm

Nằm ở trên giường, sửa sang lại suy nghĩ một chút, độ hảo cảm của nữ chính là 15, độ hảo cảm của bản thân là 90.

Đây chính là ưu thế không phải sao?

"Hệ thống, có cần phải làm độ hảo cảm của nam chính đối với nữ chính giảm còn 0, thì nhiệm vụ mới được xem là hoàn thành?" Vân Y khó hiểu hỏi.

Là người giải thích nghi hoặc, hệ thống lên tiếng.

"Không phải, chỉ cần độ hảo cảm của cô đạt tới 100, nhiệm vụ liền tính là hoàn thành." Âm thanh máy móc của hệ thống vẫn khó nghe như cũ.

May mắn hệ thống không biết suy nghĩ trong lòng của Vân Y, nếu không, đừng nói là trả lời vấn đề của cô, ngay cả quan tâm cũng không thèm quan tâm chút nào.

"Vậy độ hảo cảm của nữ chính là dùng để làm gì?" Vân Y sợ ngây người, như vậy cũng đúng?

"Không phải là cô muốn biết sao?" Hệ thống trả lời như thế khiến Vân Y học máu.

Đù má, chẳng lẽ, ta dùng điểm để đổi lấy cái công năng không chút tác dụng này?

Không, còn có một chút tác dụng, đó là trấn an trái tim yếu ớt để bị tổn thương của mình.

"Hệ thống, sao việc này mi không nói sớm hơn hà?" Vân Y phẫn nộ, siết tay kháng nghị.

Chỉ là, cùng hệ thống kháng nghị, rõ ràng là loại hành vi không có hiệu quả, cho nên, hệ thống lờ đi.

Vân Y không để ý đến việc bị hệ thống lờ đi, còn 10 điểm độ hảo cảm, chắc là sẽ nhanh thôi.

Sẽ nhanh thôi.....

Chỉ là, một tháng nữa lại trôi qua.

Suốt một tháng này, độ hảo cảm của Viên Hàm Dục đối với Vân Y, không tăng lên một điểm nào, nhưng độ hảo cảm đối với Vu Mộng Mạn đã giảm xuống còn 0.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Nam phụ tổng giám đốc (30)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Bởi vì có một lần Viên Hàm Dục chuẩn bị đi tìm Vu Mộng Mạn, lại vô tình nghe được, thì ra, Vu Mộng Mạn tiếp cận hắn, là dùng thủ đoạn khiến hắn đối với cô ta sinh ra tò mò.

Đề có thể dựa vào hắn, tiến vào giới giải trí, tiếp cận ảnh đế Lạc Thần, mà chính hắn, chỉ là đá kê chân...

Tự nhiên, đằng sau chuyện này là có Vân Y châm ngòi thổi gió.

Đối với hành vi của mình, Vân Y một chút cũng không cảm thấy áy náy, những việc Vu Mộng Mạn đã làm, chính cô ta cũng không cảm thấy áy náy, thì cô tại sao phải ngưng ngừng chứ?

Chỉ là, lời nói lúc quá khứ, thời gian một năm này, chính mình không hoàn thành độ hào cảm 100..... Như vậy, chẳng phải là nhiệm vụ thất bại sao?

Vân Y nhú mày, nảy ra ý hay.

Ngồi trong văn phòng chờ tan tầm, Viên Hàm Dục cũng phiền não, như thế nào..... xuống tay với Vân Y..... thì tốt đây?

Thời gian trước, bởi vì chuyện hắn theo đuổi Vu Mộng Mạn, khiến cho Vân Y tức giận, việc này, thật đúng là khiến Viên Hàm Dục không biết làm sao.

Mỗi ngày, chính hắn đều giấu tất cả trong lòng, không biết nói như thế nào mới tốt.

Thời gian tan tầm vừa đến, Viên Hàm Dục vừa định ra cửa, thì nhìn thấy Vân Y nghe điện thoại xong vội vã chạy xuống lầu.

Viên Hàm Dục tưởng Vân Y xảy ra chuyện gì, liền lo lắng mà đuổi theo.

Vân Y vừa ra đến cửa công ty, liền thấy ở trước cửa công ty có một hình trái tim được xếp bằng nền, một người đàn ông đứng ở đó, trên tay cầm một bó hoa.

Khuôn mặt trắng bóng, lộ ra từng góc cạnh rõ ràng, lông mày đen đậm khê nhướng lên, lông mi dài và hơi cong, con ngươi sâu sắc u ám, toát ra vẻ cuồng dã không câu nệ, tà mị gợi cảm.

Lúc hắn nhìn Vân Y, cực kỳ ôn nhu, trong mắt tràn đầy tình yêu và cung chiều, nhìn thấy Vân Y, lập tức tiến lên.

Quý một đầu gối, "Y Y, anh yêu em, từ ánh mắt lần đầu tiên nhìn thấy em, anh liền yêu em, gả cho anh, được không?"

Giọng nói ôn nhu như nước, khiến cho người nghe đều có thể mang thai, ở bên cạnh là những người phụ nữ tan tầm chưa về nhà.

Tất cả đều ghen tị muốn chết, ghen tị là vì có một người đàn ông đẹp trai như vậy, lại không thổ lộ với mình.

"Y Y." Thấy Vân Y không có trả lời, người đàn ông kia lại gọi một tiếng.

Lúc Viên Hàm Dục vừa xuống tới nơi, liền thấy tình hình như vậy, cực kỳ tức giận mà xông lên phía trước, "Anh đang làm cái gì?"

Hắn cảm tức mà nhìn về phía người đàn ông kia, tay tự giác giơ lên ngăn lại khoảng cách giữa Vân Y và người đàn ông kia, không cho người kia tới gần Vân Y.

"Cái gì? Anh là ai?" Người đàn ông kia không có bị khí thế của Viên Hàm Dục dọa chạy, hơi bất mãn mà nhìn hắn.

"Tôi? Tôi là bạn trai của Vân Y, Vân Y là của tôi, cắt." Tổng giám đốc nổi giận, cực kỳ đáng sợ.

Khiến cho mấy nhân viên nữ đều cảm thấy sợ hãi, không tự giá mà lùi lại một bước.

"Phải không? Tôi đã điều tra rồi, Y Y căn bản là không có bạn trai, hơn nữa, nếu có thì cũng chỉ có thể là tôi, anh ấy à? Có thể tính sao?" Người đàn ông kia nhìn hắn khiêu khích, vẻ mặt khinh thường.

Viên Hàm Dục bị hắn nói đến nổi không lên tiếng nổi, không sai, hắn, hắn không phải là bạn trai của Vân Y.

Nhưng mà, nhưng mà, hắn thật sự thích Vân Y.

"Ai nói?" Viên Hàm Dục phẫn nộ mà hét lên một tiếng, rồi mới quý một gối xuống trước mặt Vân Y, nói: "Tiểu Y, anh thích em, em đồng ý làm bạn gái anh được không?"

Chương 86: Nam Phụ Tổng Giám Đốc (31)

Edit: Ai - Beta: Há Cáo

Đối diện là hai người đàn ông xinh đẹp như hoa..... À không, là hai người đàn ông diện mạo phi phàm, một người cầm hoa, ánh mắt thâm tình chân thành, một người không có gì cả, chỉ có tình ý dạt dào sâu trong ánh mắt.

"Anh nói thật sao?" Vân Y thắc mắc nhìn Viên Hàm Dục, cô thấy, không giống lắm nha....

"Thật chứ, thật chứ." Thấy Vân Y nghi ngờ, Viên Hàm Dục vội vàng gật đầu như cái máy.

Nhìn Viên Hàm Dục như thế, Vân Y nhin không được cảm thấy vui vẻ, chỉ là vẫn không thể hiện lên mặt.

"Nhưng mà, anh tỏ tình, sao lại giống như bị người ta ép quá vậy? Hoa của anh đâu?" Vân Y nhìn hắn, rồi lại dời tầm mắt về phía bó hoa trong tay người đàn ông bên cạnh.

Viên Hàm Dục bị hành động này của Vân Y dọa sợ đến mức tâm hồn run rẩy, hoa... hoa... "Tiểu Y, em đợi một chút."

Viên Hàm Dục lập tức đứng dậy chạy vào đại sảnh công ty, hắn nhớ rõ, trong đại sảnh công ty, còn có một bó.... Hoa mào gà.

Nhìn Viên Hàm Dục cầm một bó hoa mào gà từ công ty ra, mấy nhân viên nữ đều che miệng mình lại, muốn cười nhưng lại không dám cười.

Người đàn ông kia suýt chút nữa đã cười ra tiếng, Vân Y nháy mắt, hung dữ trừng hắn.

"Tiểu Y, anh thích em, trước đây là do chưa phát hiện tình cảm của bản thân, nhưng mà, hiện tại anh đã biết rõ, anh thích em, rất thích, rất thích, yêu chỉ là một từ treo ở miệng, trong lòng anh, anh nguyện ước được ở bên cạnh em vĩnh viễn."

Viên Hàm Dục chưa từng tập luyện qua, những lời nói ra đều là lời thật lòng, đôi tay cầm bó hoa mào gà, đưa tới trước mặt Vân Y.

Người đàn ông kia không chấp nhận được, dù má, mình chỉ tới thổ lộ, anh ta còn muốn đoạt đi công việc của mình à?

Không đúng, anh ta dám tranh Vân Y với mình ư?

"Y Y, người đàn ông này căn bản là không đáng tin cậy, chỉ có một bó hoa mào gà, còn là cầm từ công ty ra, Y Y, loại đàn ông này....." Người đàn ông này còn chưa nói xong.

Vân Y đã lên tiếng: "Được, em đồng ý."

"Thật sao?" Viên Hàm Dục vui sướng nhảy dựng lên, lúc thấy Vân Y gật đầu, hắn cảm thấy thế giới của mình như đang có pháo hoa nổ tung lấp lánh ánh sáng.

【Đỉnh! Độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm là 100, độ hào cảm đã đạt 100 điểm.】

【Độ hào cảm đã đạt 100 điểm, sao chép ý thức của ký chủ.... Sao chép thành công, đang rời khỏi thế giới.....】

【Đang xóa bỏ tình cảm của ký chủ.... 100%... 50%... 0%..... Đã xóa bỏ xong.】

"Đạt được 400 điểm, có 40 điểm phân phối, xin hỏi ký chủ muốn phân phối như thế nào?" Âm thanh máy móc vang lên, không hề có chút tình cảm.

Vân Y im lặng một chút, nhìn dữ liệu của bản thân, "Phân 10 điểm vào dung mạo, 10 điểm vào thể lực, 20 điểm vào mị lực."

Tài lại dữ liệu của ký chủ:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 25 (cao nhất 100 điểm)

Dáng người: 30 (cao nhất 100 điểm)

Mị lực: 40 (cao nhất 100 điểm)

Trí lực: 20 (cao nhất 100 điểm)

Thể lực: 25 (cao nhất 100 điểm)

Sở trường đặc biệt: tạm thời chưa có

Kỹ năng đặc thù: hoa lê đài vũ bản tăng cường, dẫn đường siêu cấp

Điểm: 550 【dùng để mua sắm vật phẩm, hoặc thăng cấp level】

Cấp bậc: 0

Nhìn nhìn dữ liệu của bản thân, Vân Y cảm thấy hơi thảm, không nổi nhìn tiếp, dữ liệu tệ hại, bản thân cũng thật tệ hại.

"Đúng rồi, nhiệm vụ sau tôi sẽ được thăng cấp lên nhiệm vụ 4 sao phải không?" Vân Y rất mong đợi, lên cấp bốn, vậy chúng tôi có thể kiếm được càng nhiều điểm hơn.

Kiếm được nhiều điểm hơn thì có thể thăng cấp nhanh hơn, nhanh chóng có được thân thể khỏe mạnh tự do.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Nam Phụ Tổng Giám Đốc (Phiên ngoại)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

"Không phải, vẫn là nhiệm vụ ba sao." Hệ thống lạnh lùng trả lời.

"Tại sao?" Vân Y kinh ngạc.

"Bởi vì cấp bậc của cô quá thấp, không đủ để thăng cấp lên làm nhiệm vụ ở vị diện trung cấp, vì vậy cô chỉ có thể ở lại vị diện cấp thấp, sau khi thăng cấp rồi mới có thể đến vị diện trung cấp." Hệ thống trả lời ngắn gọn đơn giản.

"Vậy khi nào tôi mới có thể thăng cấp đến vị diện trung cấp, làm nhiệm vụ 4 sao?" Cô nhún mày lại.

"Khi cô lên cấp 1, tức là lúc cô được 1000 điểm." Hỏi gì đáp nấy, làm một cái hệ thống tốt.

Hai năm sau.

"Gọi mẹ nào." Em bé trắng trẻo mập mạp mặc yếm nhỏ, mút ngón tay, hoàn toàn không để ý đến Vân Y.

"Gọi ba nào." Em bé trắng trẻo mập mạp bắt đầu gặm chân, không thèm để ý đến Viên Hàm Dục.

Hai vị vừa mới lên chức ba mẹ vô cùng phiền não về bé yêu nhà mình, có cô con gái nào không cho ba mẹ mặt mũi như thế không?

Qua một tuần sau, Vân Y vừa mới tan làm về nhà, Viên Hàm Dục ôm con gái San San ra đón.

"Bà xã, em đã về rồi?"

Viên San San: "Bà xã."

Tuy rằng phát âm không chuẩn, nhưng hai người nháy mắt đã hiểu.

Viên Hàm Dục đỏ mặt: "Không phải chỉ mới gọi bà xã vài lần thôi sao? Con gái chúng ta thật là thông minh."

Vân Y: "... "

Năm năm sau.

Cô giáo mẫu giáo của Viên San San bỗng gọi điện về nhà, nói cô bé đánh nhau ở trường.

Vân Y và Viên Hàm Dục giật mình, con gái luôn khiến bọn họ phải á khẩu không trả lời được vậy mà lại đánh nhau, con bé không dùng ngôn ngữ phức người nữa mà chuyển sang dùng nắm đấm từ bao giờ thế này?

Đến trường mẫu giáo thì mới biết được, không phải đánh nhau, mà là bị đánh.

Viên Hàm Dục hỏi: "San San, tại sao con lại không đánh trả?"

Vân Y đau lòng nhìn cái gáy bị bầm của con gái, nghe vậy thì hơi bối rối, ai lại đi dạy con như vậy chứ.

"Đúng vậy, tại sao con lại không đánh trả?"

San San chớp chớp đôi mắt: "Theo đuổi bà xã, phải học ba ba."

Viên Hàm Dục: ".... Theo đuổi bà xã?"

Vân Y đen mặt: "Tình huống gì thế này?"

San San: "Hàng Hàng rất đẹp trai, con nói muốn bạn ấy làm bà xã, bạn ấy liền đánh con."

Hai người: "...."

San San: "Chỉ là tụi con đã nói, chỉ cần con không đánh trả, bạn ấy liền đồng ý."

Hai người: "....."

San San vẫy tay về phía xa, cười thật rạng rỡ: "Tạm biệt Hàng Hàng."

Vân Y quay đầu lại, nhìn thấy một cậu bé rất đẹp trai, vẻ mặt giống như nhìn thấy quý, hai hàng nước mắt rùng rùng chạy về phía mẹ cậu bé.

Vân Y tỏ vẻ đồng tình cho cậu bé.

Mười năm sau.

Hôm sinh nhật San San, Vân Y và Viên Hàm Dục mời các bạn nhỏ tới dự tiệc.

Trong đó cũng có Hàng Hàng.

San San được mẹ trang điểm cho rất xinh đẹp, cô bé mặc một chiếc váy nhỏ xinh xinh, được ba cầm tay cắt bánh kem.

San San lại lộ ra nụ cười tươi: "Hàng Hàng!"

Khuôn mặt Hàng Hàng khẽ vắn vẹo, giống như muốn bước tới nhưng lại không muốn tới, cuối cùng vẫn nhấc chân đi tới.

Vân Y để ý, mấy năm qua San San cũng không còn nhắc đến xưng hô bà xã nữa, cô cảm thấy sự kiện ấy đã là quá khứ rồi.

Ai ngờ sau đó cô lại phát hiện bản thân mình thật là ngây thơ.

Tới đến, lúc Viên Hàm Dục gọi Vân Y "bà xã bà xã", Viên San San ngồi bên cạnh liền thờ dài.

Vân Y và Viên Hàm Dục giật nảy mình: "San San sao con thờ dài?"

San San nói: "Con đang suy nghĩ tại sao con không thể nhanh chóng lớn lên được."

Hai người: "?"

San San: "Nhanh lớn lên mới có thể quang minh chính đại gọi bà xã nha."

Hai người: "...."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Vua Zombie, đừng làm loạn (1)

Edit: Kan Silva - Beta: Há Cảo

【Đang tiếp nhận nhiệm vụ... Tiếp nhận nhiệm vụ thành công... Bắt đầu truyền tống...】

"Vân Y, cô đang làm gì thế?" Một tiếng hét đầy giận dữ làm Vân Y - người vừa bị truyền tống đến - lập tức bưng tỉnh.

Cô chớp mắt nhìn qua, là một đôi mắt đen như đá hắc diệu, toát khí thể anh tuấn nghiêm nghị, nhìn có vẻ bình tĩnh không chút gợn sóng nhưng lại ẩn dấu sự sắc bén như ưng sâu.

Đặt trên một gương mặt vừa nghiêm trang anh tuấn lại có khí chất đoan chính kiên cường, càng hiện rõ lên khí thể bức người, khiến người ta liên tưởng đến hình ảnh con hổ vồ mồi trên thảo nguyên ở vùng nhiệt đới, tràn ngập tính nguy hiểm.

Vân Y giống như bị chàng trai mê hoặc vậy, cô nhìn hẩn, lại hoảng hốt một lần nữa, nhưng mà, cô có thể rõ ràng cảm giác được.

Cơ thể này bị mê hoặc đến hoảng hốt, không phải do cô, mà là do tình cảm của nguyên chủ...

"Vân Y." Chàng trai cảm thấy khó chịu, lại gọi một tiếng nữa.

Vân Y lập tức phản ứng lại, cô nhấc tay lên như phản xạ tự nhiên, trả lời một tiếng, "Đây."

"Lại đây, điều phối lại vị thuốc này đi." Chàng trai đem bàn thực nghiệm ở trước mắt cho Vân Y, còn mình vội vã làm chuyện khác.

Vân Y đi qua đấy... Thuốc?

Ờ ờ, cô căn bản không biết nó là cái quái gì, lại còn điều phối á? Cô biết điều phối thể nào đây?

Lỡ lúc điều phối làm xuất hiện thêm vài vấn đề, chẳng lẽ bảo cô là phải phụ trách toàn bộ lỗi làm sao?

Như thế sẽ bị ngồi tù đấy.

Nhưng mà hiện tại, bốn phía xung quanh nơi đây là một căn phòng kín, xem cách bài trí, có vẻ như là... phòng thí nghiệm nhỉ?

Lại nhìn thử những người xung quanh, cả nam lẫn nữ đều mặc áo blouse trắng muốt... Chẳng lẽ, những người này đều là bác sĩ sao?

"Hệ thống, cốt truyện cốt truyện." Thúc giục xong lại phát hiện hệ thống này thật đúng là không làm người, không đúng, là không làm việc.

Mỗi lần mình đều phải thúc giục mới chịu đưa cốt truyện, đủ má, đáng lẽ phải chủ động một chút chứ?

【Hệ thống: Người đọc nói, không thể chủ động quá, phải rụt rè, rụt rè.】—— Vân Y muốn nổi khùng luôn.

【Đang tiếp nhận cốt truyện】

Lúc đọc cốt truyện này, Vân Y bỗng phát hiện, thế giới này, từ lúc bắt đầu đã không bình thường.

Lần này người cần công lược là cấp trên của nguyên chủ, nhân viên nghiên cứu cao nhất ở phòng thí nghiệm này - Mạch Khê Ngạn, cũng chính là vua zombie trong tương lai.

Là nhân viên nghiên cứu cao nhất ở phòng thí nghiệm này, Mạch Khê Ngạn đương nhiên sẽ có chỉ số thông minh cao nhất, nghiên cứu cũng luôn đứng đầu trong lĩnh vực khoa học kỹ thuật.

Nhưng mà, kết quả của cuộc nghiên cứu khoa học lần này lại là thất bại, bởi vậy, một loại virus kiểu mới yên lặng không một tiếng động mà khuếch tán rộng ra.

Vì sao lại nói vậy, là bởi vì nó có thể khiến sức mạnh của cơ thể con người tăng lên đáng kể, nhưng đồng thời cũng làm con người dần đánh mất lý trí, cả người trở nên bạo ngược thích giết chóc.

Những người trong khu trung tâm bị lây nhiễm ngẫu nhiên còn có thể duy trì tỉnh táo trong một đoạn thời gian, nhưng những người ở khu lân cận lại không thể, bởi vì nồng độ virus trong không khí không đủ nồng đậm nên không có cách nào đạt đến toàn bộ hiệu quả của nó.

Loại virus bá đạo này khiến con người ta lâm vào trạng thái xác chết di động, tóm lại, chính là giống như zombie trong các bộ phim điện ảnh điện ảnh thông thường vậy.

Nhưng lại không giống với zombie theo ý nghĩa thông thường, bởi vì tính đặc thù, loại virus này cũng không phải có nhân tính như thế. (Xì, vốn dĩ chính là virus zombie, sao có thể có nhân tính chứ?)

Bọn chúng thông qua việc không ngừng cắn nuốt đồng loại mà gia tăng năng lực của mình, năng lực suy tính bạo ngược, là cảnh giới ưu việt cao nhất của nhân loại.

Chiếm đoạt zombie có thể khiến bản thân thăng cấp, lấy sự tồn tại của nhân loại làm đỉnh cao của chuỗi thức ăn.

Kỳ thật, giả thiết như vậy cũng không xem là đặc biệt, đặc biệt là ở thân phận.

Người cần công lược là Mạch Khê Ngan, chính là kẻ bị lây nhiễm xong liền hóa thành một sinh vật tồn tại ở đỉnh cao.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Vua Zombie, đừng làm loạn (2)

Edit: Kan Silva - Beta: Há Cảo

Vừa nghĩ đến chuyện người mình cần công lược là một zombie, hic, còn là thủ lĩnh của zombie, Vân Y thiếu chút nữa đã tưởng tượng ra một...

Con zombie với khuôn mặt đầy máu có mấy cái bọc ứ mù nho nhỏ, tứ chi cứng đờ chỉ biết đi qua đi lại, hơn nữa còn không hiểu tiếng người, chỉ biết kêu "ngao ngao"...?

Về điểm này, Vân Y cảm thấy hơi khó tiếp nhận, chẳng lẽ, cô còn phải đi học tập trước một ít ngoại ngữ —— tiếng zombie sao?

【Hệ thống: Cửa hàng điểm có bán thứ có chức năng này, cô có thể đổi mua.】

Vân Y vừa nghe đến âm thanh của hệ thống, lại còn là lời như thế, lập tức cảm miệng.

Thôi bỏ đi, còn muốn lừa gạt điểm của mình, có khi vua zombie này có thể biết ngôn ngữ nhân loại cũng nên.

Cô tiếp tục tiếp thu cốt truyện, đọc đến phần sau, Vân Y cảm thấy có chút cầu huyết.

Trong bộ tiểu thuyết mặt thể này, nữ chính là bạn gái cũ của BOSS tương lai, lúc nguy cơ đến gần, nữ chính Tô Khê dứt khoát bỏ lại Mạch Khê Ngan đã bị virus lây nhiễm.

Còn nguyên chủ vẫn luôn yêu thầm Mạch Khê Ngan, nhưng vì Mạch Khê Ngan đã có bạn gái nên cô không thể bày tỏ tình cảm của mình, vẫn luôn giấu lại trong lòng.

Sau khi biết được việc nữ chính tự trốn đi bỏ lại người mình yêu thương, nguyên chủ thầm thề trong lòng rằng sẽ trả thù nữ chính tàn nhẫn nhất có thể.

Lý tưởng thực tốt đẹp, nhưng hiện thực lại không như thế, cái mà cô gọi là trả thù một cách tàn nhẫn nhất có thể, lại không có chút tác dụng nào, ngược lại còn giúp nữ chính liên tục mạnh mẽ hơn.

Hơn nữa, sau đó, nữ chính gặp nam chính Lãnh Thiên Tịch, tạo nên một truyền kỳ trong căn cứ nhân loại.

Mà nguyên chủ, sau nhiều lần dùng độc kế không thành công, ngược lại còn giúp nữ chính đi lên đỉnh cao, lại bị rơi vào kết cục bị rape sau đó bị ném vào đàn zombie.

Nguyên chủ đã chết, ngay cả thi thể cũng không còn toàn vẹn được, cuối cùng, trước khi chết rất hối hận vì không thể giúp người mình yêu xử lý nữ chính.

Mà Mạch Khê Ngan, sau khi bị nữ chính bỏ rơi.... cũng vứt bỏ luôn tia âm áp cuối cùng trong lòng, trở thành vua zombie mạnh nhất.

Hắn vứt bỏ tính người, thuận theo virus mà cải tạo lại bản tính, biến thành một kẻ chân chính đánh mất nhân tính, cuối cùng hủy diệt nhân loại.

Tiếp thu cốt truyện xong, Vân Y cảm thấy hơi bối rối, vậy là... toàn bộ thế giới đều bị hủy diệt ư?

Thế nên, lần này cô tới là có một mục đích rất quan trọng - cứu vớt thế giới này đúng không?

Vân Y - đột nhiên biến thành chúa cứu thế - còn đang suy nghĩ, bỗng nhiên bị người bên cạnh chọt chọt, "Vân Y, Vân Y, cô đang ngây ngẩn gì thế? Tiến sĩ bảo cô điều phối thuốc kia."

Đột nhiên bị chọt, cô lập tức phản ứng lại, quay sang nhìn người bên cạnh mình, Cơ Hiểu Hiểu?

Cơ Hiểu Hiểu, bạn thân của nguyên chủ, bối cảnh thân thể hiển hách, có quan hệ rất tốt với Vân Y, chỉ là, sau này lại bởi vì Vân Y nên bị nữ chính cho K.O (Knock Out). Vậy nên Vân Y vẫn luôn cảm thấy áy náy với Cơ Hiểu Hiểu.

"Ok ok." Vân Y lập tức gật đầu, sau khi tiếp nhận ký ức, cuối cùng cô cũng đã biết cần điều phối thuốc gì, điều phối ra sao.

Người vừa rồi đứng trước mặt cô nói chuyện, bảo cô điều phối lại thuốc, là người cô cần công lực trong nhiệm vụ này, đại boss vai ác trong tương lai - Mạch Khê Ngan.

Nhìn dáng vẻ hiện tại của Mạch Khê Ngan, thật khó để tưởng tượng được, đây lại là một zombie trong tương lai..

Nhoáng một cái đã lấy lại tinh thần, Vân Y cầm thuốc trong tay, cẩn thận bỏ thêm mấy thứ khác vào...

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Vua Zombie, đừng làm loạn (3)

Edit: Kan Silva - Beta: Há Cáo

Cơ Hiểu Hiểu nhìn bộ dạng hoảng hốt của Vân Y, tưởng rằng Vân Y lại đau lòng vì bị Mạch Khê Ngan đối xử lạnh nhạt.

"Cậu không sao chứ?" Cô ấy thò đầu lại gần, hỏi một câu.

Vân Y đưa mắt nhìn về phía Cơ Hiểu Hiểu, trong mắt Cơ Hiểu Hiểu tràn đầy lo lắng và quan tâm dành cho cô.

Trong lòng Vân Y ảm áp, hình như... trong rất nhiều nhiệm vụ công lực, chỉ có thế giới này, là nguyên chủ có được một người bạn tốt quan tâm yêu quý chính mình như thế.

"Hiểu Hiểu, tớ không sao." Vân Y lắc đầu, dựa theo tình tiết phát triển của cốt truyện, trong hai ngày này, loại virus kia sẽ được nghiên cứu ra.

Vậy nên, chuyện Vân Y có thể làm bây giờ, là chuẩn bị mọi thứ thật tốt.

"Hệ thống, dị năng của tôi là gì thế?" Vân Y âm thầm hỏi hệ thống, theo như cốt truyện... thì nguyên chủ có một dị năng là dị năng hòa.

Vân Y nhíu mày, nếu chỉ có một dị năng lửa như thế, ngoài việc có thể đối phó với zombie và địch nhân ra thì còn có thể làm được gì nữa đây?

"Dị năng không gian, dị năng lôi điện." Hệ thống trả lời, vẫn là giọng máy móc lạnh băng như cũ.

"A? Vì sao không giống... nguyên chủ vậy?" Vân Y kinh ngạc, đây không phải là thân thể của người kia sao?

"Linh hồn thay đổi rồi thì không giống nữa, với lại, đây là khen thưởng của hệ thống dành cho cô."

"Khen thưởng? Khen thưởng cái gì?" Vân Y nghi hoặc, nghe câu trả lời này của hệ thống, Vân Y tò vò về mê mang.

Hệ thống tiếp tục bày vẻ lạnh lùng cao quý, đối với câu hỏi của Vân Y, nó không có nghĩa vụ phải trả lời, thế nên nó im lặng.

Được rồi, hệ thống ngẫu nhiên cũng sẽ cao quý và bán manh nha, Vân Y tập mãi thành thói quen, cũng không vì thế mà tức giận.

"Hệ thống, bây giờ tôi phải làm sao để kích hoạt dị năng?" Vân Y nhớ rõ, lúc dị năng của nguyên chủ được kích hoạt là lúc... cô ấy bị zombie cắn một miếng nhĩ?

Nếu như... phải đợi tới lúc đó, vậy thì cô cũng chẳng có được chút ưu thế nào rồi..

Có dị năng không gian, nhưng lại không đủ thời gian để chuẩn bị đồ ăn trước.

"Hệ thống? Hệ thống?" Hệ thống không trả lời, Vân Y lại lần nữa dò hỏi một tiếng, "Đây là thế giới sơ cấp, hệ thống, sao mi lại không giúp đỡ trả lời vậy chứ?"

"Suy nghĩ là có thể kích hoạt dị năng không gian, còn dị năng lôi điện, thì hôm nào có sấm sét, cô đi ra để sét đánh trúng một cái là kích hoạt được."

Giọng của hệ thống lạnh như băng, mơ hồ còn mang theo khí chất cao quý lạnh lùng, Vân Y không chú ý việc này, ngược lại đang suy nghĩ thông tin mà hệ thống nói, có hơi khó khăn đấy.

Sấm sét?

Bị sét đánh?

Mi có chắc chắn là sẽ không bị sét đánh chết, mà là kích hoạt dị năng không?

Vân Y hơi nghi ngờ, chỉ là nếu có dị năng không gian, vậy thì đi siêu thị cần quét một phen đi.

"Hiểu Hiểu, chúng ta đi ra ngoài đi dạo phố đi!" Vân Y suy nghĩ một lát, sau đó liền kéo Cơ Hiểu Hiểu chạy ra khỏi phòng thí nghiệm.

"Hả? Sao thế?" Cơ Hiểu Hiểu nhớ rõ, chỉ vừa lúc này thôi, Vân Y vẫn luôn là Mạch Khê Ngạn ở đâu, cô liền ở đây.

"Bởi vì, tổ phát hiện đã lâu rồi không ra ngoài cùng cậu nha." Vân Y nghiêng đầu, chớp mắt nhìn Cơ Hiểu Hiểu.

Cơ Hiểu Hiểu vừa nghe thế, "Phụt" một tiếng, "Y Y, bán mạnh là một việc rất đáng xấu hổ, cậu có biết không thế?"

Vân Y lắc đầu, "Không biết."

Cơ Hiểu Hiểu câm nín.

Vân Y không nói gì, lôi kéo Cơ Hiểu Hiểu đi ra ngoài, công việc trong phòng thí nghiệm này rất tự do, vì thế cũng không có người hạn chế tự do của họ.

Cô lôi kéo Cơ Hiểu Hiểu đi ra ngoài, mọi người trong phòng thí nghiệm không có phản ứng, cũng không nói gì cả.

"Y Y, bây giờ chúng ta đi đâu thế?" Vân Y đang lôi mình đến... siêu thị à?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Vua Zombie, đừng làm loạn (4)

Edit: Kan Silva - Beta: Há Cảo

Việc này thật đúng là khiến cho Cơ Hiểu Hiểu cảm thấy hơi kỳ lạ... Đi dạo siêu thị ấy hả?

Vân Y không để ý đến những suy nghĩ trong lòng Cơ Hiểu Hiểu, bởi vì, cô vừa dựa theo nhắc nhở của hệ thống, kích hoạt ra dị năng không gian của mình...

Vừa nhìn, đồ mờ, ước chừng có đến khoảng năm mươi mét vuông...

Một không gian lớn như thế, Vân Y cảm thấy, đây nhất định là ân huệ mà trời cao ban cho, nếu không, tại sao mình lại có được dị năng mà nguyên chủ không có chứ?

Nếu hệ thống mà biết được suy nghĩ của Vân Y, chắc chắn sẽ hung dữ "Hừ" một tiếng.

Nó cực khổ giành cho cô, thế mà cô lại cho là ân huệ trời cao ban cho ư? Cô là nữ phụ, cũng chẳng phải nữ chính, không có ánh sáng của nữ chính đâu.

Trong thời đại mạt thế này, nếu không cho cô thêm chút đồ còn chưa gặp được nữ chính, cô đã sớm bị người khác xử lý xong đời rồi.

Hệ thống vất vả lo nghĩ cho Vân Y, chỉ là cô không hề hay biết gì.

"Y Y, chúng ta tới siêu thị làm gì?" Cơ Hiểu Hiểu có chút khó hiểu, nếu là lúc trước, Y Y chắc chắn sẽ không tới nơi này đâu.

Bởi vì Y Y nói, nơi đó quá đông người, rất ồn ào, vẫn là trong phòng thí nghiệm tương đối yên tĩnh hơn một chút.

Nghe Cơ Hiểu Hiểu nói thế, Vân Y ngừng bước chân của mình lại, quay sang nhìn cô ấy, nghiêm trang nói, "Cơ Hiểu Hiểu, nếu tớ nói với cậu, thế giới sắp tiến vào thời kỳ mạt thế, cậu nghĩ thế nào?"

Bộ dáng đứng đắn kia khiến người khác không dám xem nhẹ, Cơ Hiểu Hiểu nhún mày nhìn bạn tốt của mình, con nhóc này... chẳng lẽ bị ngốc rồi?

"Không thế nào." Cơ Hiểu Hiểu lắc đầu tỏ vẻ đây là một việc không thể xảy ra được. Vân Y bĩu môi, được rồi, cô biết ngay là thế mà.

"Thật đấy, tin tớ đi. Mạt thế đến, tình người nhạt nhẽo, vì một cái ăn đều có thể giết người để sống." Vân Y nghiêm túc nói với Cơ Hiểu Hiểu.

Cô muốn bảo vệ tình bạn này giúp nguyên chủ, nhớ trong cốt truyện, Cơ Hiểu Hiểu vì Vân Y mà chết...

Nữ chính Tô Khê kia thế nhưng lại dùng thủ đoạn tàn ác như thế để đối xử cô ấy, nghĩ đến việc này, Vân Y cảm thấy, Tô Khê thật sự không thể tha thứ được.

Không chỉ vứt bỏ người mà nguyên chủ yêu, tuy rằng làm thế là chuyện thường tình, nhưng mà... cô gái như vậy...

Cơ Hiểu Hiểu không nói gì, vẫn bình tĩnh nhìn Vân Y, sau đó "Phụt" cười một tiếng, "Được rồi được rồi, cậu nói thế thì là thế đi."

Cơ Hiểu Hiểu không hề để lời mà Vân Y nói vào trong lòng, sau khi cười xong lại gật đầu phụ họa, cho rằng Vân Y chỉ là nói đùa thế thôi.

Vân Y thấy vậy, được rồi, là cô không có đủ thực lực để thuyết phục người kia.

Mà cũng đúng như thế.

Nếu không phải bởi vì thuốc trong phòng thí nghiệm thất bại, khiến virus lây lan, thì thế giới này sao có thể tiến vào mặt thể cơ chứ?

Cô không phải không nghĩ tới chuyện ngăn cản Mạch Khê Ngan, chỉ là, hẳn luôn làm thí nghiệm, ngăn cản được lần này, lần tiếp theo sẽ ra sao đây?

Nhà khoa học luôn rất cố chấp, vì một lý luận nho nhỏ mà có thể mất ăn mất ngủ nghiên cứu nửa tháng, một tháng, thậm chí là cả một hai năm.

Cơ Hiểu Hiểu đi theo Vân Y đến siêu thị, tưởng là cô chỉ muốn mua một chút đồ đem về để nấu com linh tinh.

Nhưng mà, khiến cô kinh ngạc không thôi là, Vân Y làm như chuyển nhà vậy, đẩy mấy chục xe mua sắm... mua một đồng đồ ăn vặt.

Nhìn Vân Y như vậy, khóe miệng Cơ Hiểu Hiểu gật gật, chẳng lẽ Vân Y thật sự cho rằng mặt thể sắp tới ư?

"Y Y, Y Y." Cơ Hiểu Hiểu nghĩ, chẳng lẽ là vì vừa nãy Vân Y thất thần, nên bị tiến sĩ Mạch Khê Ngan kích thích đầu óc rồi sao?

"Hả?" Vân Y nghe thế thì quay đầu lại, nghi hoặc nhìn cô ấy. Những người xếp hàng trả tiền bên cạnh, chăm chú nhìn hai cô gái điên cuồng mua sắm này.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Vua Zombie, đừng làm loạn (5)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Mọi người đều sợ ngày người, ai cũng cảm thấy đầu óc của hai cô gái này có vấn đề.

Hơn nữa, mọi người càng cảm nín khi thấy hai cô gái không chỉ mua đồ ăn mà còn mua đồ dùng sinh hoạt.

Nhìn cái thẻ ngân hàng không ngừng phát ra tiếng "tích tích tích" bên quầy thu ngân, mọi người xung quanh đứng xem đều cảm thấy có hơi hoảng loạn.

Trời ạ.

Nhiều tiền như thế, hai cô gái này phí tiền như thế, thì người đàn ông như thế nào mới nuôi nổi đây?

Cơ Hiểu Hiểu nhìn Vân Y, thế này là muốn quét sạch thẻ của mình đấy ư?

Cơ Hiểu Hiểu kéo tay Vân Y, tính ngăn cản cô, nhưng lại bị Vân Y hỏi mượn thẻ, sau đó....cô quét sạch thẻ của cả hai.

Sau khi về tới phòng thí nghiệm, Cơ Hiểu Hiểu không thể tin được bản thân mình lại điên cuồng như thế, nhưng nhìn bộ dạng vui vẻ của Vân Y, cô ấy thật sự không đành lòng đã kích.

Nhưng mà, còn chưa đợi Cơ Hiểu Hiểu nói gì, thì âm thanh điện tử lạnh như băng của máy tính đã vang vọng khắp phòng thí nghiệm.

"Cảnh báo, cảnh báo, bởi vì phòng thí nghiệm đã bị virus lây nhiễm nên sắp đóng cửa, mời tất cả nhân viên nhanh chóng rời khỏi phòng thí nghiệm."

Âm thanh này phát liên tục phát ba lần, về mặt Vân Y nháy mắt cứng lại, sự khó chịu trong lòng đang lan tràn.

Đây là.... Tình cảm của nguyên chủ.

Chẳng lẽ, tình cảm của nguyên chủ với Mạch Khê Ngạn đã sâu đậm đến mức này rồi ư?

【Nói nhảm. Nếu không thì sao có thể vì Mạch Khê Ngạn mà liều chết với Tô Khê chứ?】

"Y Y, đi mau." Cơ Hiểu Hiểu lôi kéo Vân Y chạy ra ngoài, virus đã bị lây lan, nếu còn không đi, hai người đều sẽ chết mất.

"Không. Tớ không đi, tớ còn có chuyện phải làm, Hiểu Hiểu, cậu mau về nhà, nói cho người nhà cậu, nhanh chóng tích trữ lương thực, nếu không sẽ không kịp đấy." Cơ Hiểu Hiểu có người thân, còn cô thì không.

Cho nên, cô không cần phải đi lo lắng cho người khác.

"Còn nữa, lúc này tớ đã để rất nhiều đồ dùng sinh hoạt và đồ ăn ở ký túc xá của tớ, cậu có chìa khóa đấy. Cậu phải nhớ kỹ, bảo vệ tốt bản thân mình, trong thời kì mạt thế này, không được tùy tiện tin tưởng lời nói của người khác."

Vân Y đẩy Cơ Hiểu Hiểu ra khỏi cửa phòng thí nghiệm, cửa phòng thí nghiệm lúc này cũng sắp khép lại.

Lúc Cơ Hiểu Hiểu bị Vân Y đẩy ra ngoài, cô ấy trừng mắt một cái, chưa kịp hết kinh ngạc, thì cánh cửa phòng thí nghiệm đã khép chặt lại.

Cơ Hiểu Hiểu sững sờ đứng ở đó trong chót lát, Y Y nói mình còn có chuyện phải làm?

Còn có thể là ai, còn không phải là tiến sĩ Mạch sao?

Nhưng mà, cửa đã đóng rồi, cô ấy cũng không thể đi vào, phải làm sao đây?

Vân Y sốt ruột mà chạy tới phòng thí nghiệm của Mạch Khê Ngạn, lúc cô đến nơi, cửa phòng đã đóng chặt lại.

Sau đó lại nhìn thấy nữ chính Tô Khê từ bên trong đi ra, lúc nhìn thấy nữ chính, có thể là do tình cảm của nguyên chủ tác động, trong lòng cô bỗng dâng lên sự thù hận.

Nhưng may mắn là Vân Y phát hiện đúng lúc, thù hận vừa dâng lên đã bị cô áp chế xuống.

"Tô Khê, sao cô ra ngoài được thế? Tiến sĩ Mạch đâu?" Vân Y kéo Tô Khê lại, sốt ruột hỏi.

Tô Khê nhìn thấy Vân Y tựa như không muốn sống nữa mà chạy tới đây, không phải cô ta đã mở ra chức năng tự động phòng ngự của phòng thí nghiệm rồi sao? Không phải là đã thông báo cho người của phòng thí nghiệm rồi sao, sao giờ lại có người chạy tới khu bị lây nhiễm chứ?

"Cô đến đây làm gì?" Cô ta nhíu mày, virus này đã bắt đầu lây lan, cô ta đang muốn nhanh chóng rời khỏi nơi này đây này.

"Tô Khê, tiến sĩ Mạch còn ở trong đó đúng không?" Vân Y không trả lời, chỉ nắm chặt tay cô ta, không cho cô ta có cơ hội vung ra.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Vua Zombie, đừng làm loạn (6)

Edit: Ái - Beta: Há Cảo

"Tiến sĩ Mạch? Mạch Khê Ngạn sao? Anh ta bị nhiễm virus, tôi đã nhốt anh ta trong kia, sao vậy?" Tô Khê cảm thấy mình đối xử với bạn trai như thế không có vấn đề gì cả.

"Tô Khê, tiến sĩ Mạch là bạn trai của cô, sao cô có thể, có thể đối xử với anh ấy như thế, cô muốn vứt bỏ anh ấy hay sao?" Vân Y chất vấn.

"Ồ, bạn trai sao? Ngay cả là người chồng đã cùng kết hôn, không phải là có câu nói, vợ chồng là chim cùng rừng, tai họa đến mạnh ai nấy bay hay sao? Tôi khuyên cô vẫn là nhanh chóng chạy đi, nếu không chờ đến khi bị nhiễm virus rồi thì cô chỉ có nước chờ chết thôi."

Tô Khê cười lạnh, hất mạnh tay Vân Y ra, sau đó chạy về phía cửa.

"Đừng đi, cô đưa chìa khóa cho tôi." Vân Y nhanh tay nhanh mắt, cô không có chìa khóa phòng thí nghiệm chính, không vào đó được, thì sao có thể tìm Mạch Khê Ngạn đây?

Tô Khê không còn cách nào khác, cô ta ném chìa khóa qua cho Vân Y, rồi nhanh chóng rời đi.

Vân Y mở cửa phòng thí nghiệm, thật ra, bởi vì máy tính chủ mở ra chức năng tự động phòng ngự, nên cánh cửa phòng thí nghiệm chính này sớm đã không còn chức năng cách âm.

Cô đi vào phòng, liền nhìn thấy Mạch Khê Ngạn dựa vào vách tường, cả người suy yếu, ngay lúc vừa nhìn thấy hấn, tim cô bỗng đập nhanh hơn.

Cô biết, ý thức còn lại của nguyên chủ, quá mạnh mẽ.

"Tiến sĩ Mạch, tiến sĩ Mạch, anh không sao chứ?" Vân Y chạy tới đỡ Mạch Khê Ngạn.

Mạch Khê Ngạn quay đầu lại, nhìn thoáng qua Vân Y, âm thanh ngoài phòng thí nghiệm lúc này, hấn cũng nghe được.

Tô Khê nói không sai, hấn cũng không hy vọng, sẽ có người, là thật sự đối xử tốt với một người khác.

Nhưng mà Vân Y..... Mạch Khê Ngạn dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn cô, nếu hấn đoán không sai, cô là từ bên ngoài chạy đến phòng thí nghiệm chính này.

"Khụ khụ, cô, tại sao cô lại đến?" Vì Mạch Khê Ngạn đã bị nhiễm virus, nên thân thể suy yếu, lúc nói chuyện hơi khó khăn.

"Tiến sĩ, Tô Khê thật đáng giận, vậy mà lại vứt bỏ anh, anh yên tâm, tôi nhất định sẽ đưa anh ra ngoài." Vân Y đầu tiên là tức giận thóa mạ Tô Khê vì bất bình cho Mạch Khê Ngạn một chút.

Nói đơn giản hơn là....cô mách lẻo.

Tiếp đó là thể hiện chính mình.

Mạch Khê Ngạn nhìn Vân Y, nhớ tới những lời Tô Khê vừa nói với mình.

"Mạch Khê Ngạn, anh cũng ích kỉ thật, tại sao tôi phải hi sinh mình vì thí nghiệm của anh chứ?" Tô Khê nói với vẻ mặt châm chọc.

"Tô Khê.... Em, không phải em đã nói với anh, em cũng nhiệt tình yêu thích nghiên cứu khoa học hay sao?" Mạch Khê Ngạn không biết tại sao Tô Khê lại biến thành bộ dạng này.

"Ha, nhiệt tình yêu thích sao, nhưng tôi lại càng yêu mạng sống của tôi hơn, hơn nữa, anh đã bị nhiễm virus rồi, tôi chán ghét anh."

【Đỉnh! Độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm là 30, ký chủ cố lên!】

【Đỉnh! Độ hào cảm là 30, khi độ hào cảm đạt tới 100, nhiệm vụ hoàn thành, trong lúc thực hiện nhiệm vụ, độ hào cảm có thể tăng hoặc giảm, khi độ hào cảm giảm tới -100, nhiệm vụ sẽ thất bại, thất bại ba lần, sẽ bị抹 sát.】

Bởi vì độ hào cảm của nữ chính không hề có tác dụng gì cho nhiệm vụ, nên Vân Y đã tắt nó, miễn cho nó làm ảnh hưởng đến tâm trạng của bản thân.

"Không sao, cô đi nhanh đi, tôi đã bị nhiễm virus, đừng để nó lây sang cô." Mạch Khê Ngạn hiện tại vẫn là vị tiến sĩ có nhân tính, hấn bảo Vân Y nhanh chạy đi.

Vân Y lắc đầu, kiên định nói: "Tiến sĩ, tôi không đi, tôi sẽ không bỏ mặc anh, cho dù là thời điểm nào đi chăng nữa."

-5.2.2019-

Quà năm mới đến đây□

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Vua Zombie, đừng làm loạn (7)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

【Đỉnh! Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 35, ký chủ cố lên!】

Sau khi Cơ Hiểu Hiểu đứng ở bên ngoài sừng sốt một lúc lâu, cuối cùng nhớ ra, đứng rồi, phòng thí nghiệm chính còn một cánh cửa để đi vào nữa.

Cô ấy chạy nhanh đến chỗ cánh cửa đó, vừa lúc nhìn thấy Tô Khê đi ra, đang đứng đó.... Khóa cửa lại?

"Tô Khê, cô đang làm gì vậy?" Cơ Hiểu Hiểu nhìn thấy hành động đó của Tô Khê, tức giận mắng, "Cô không biết bên trong còn có người sao?"

Tô Khê nhú mảy, lại thêm một người nữa?

"Cơ Hiểu Hiểu? Tại sao cô không đi? Không phải máy tính chủ đã nhắc nhở mọi người rồi sao? Phòng thí nghiệm chính lây lan virus, bảo mọi người mau rời đi."

Cơ Hiểu Hiểu nhìn bóng dáng Tô Khê bỏ đi, nghiêng răng nghiêng lợi, cô ấy lập tức chạy tới trước cửa phòng thí nghiệm chính, kéo chốt cửa.

Không mở được?

Kéo lại lần nữa.

Vẫn không nhúc nhích.

Bị khóa lại rồi sao?

"Tô Khê?" Quay đầu nhìn lại, lúc này Tô Khê đã biến mất không còn bóng dáng.

Cơ Hiểu Hiểu lo lắng đứng trước cửa phòng thí nghiệm cả một ngày trời, cũng thử tìm xung quanh xem có đường khác để vào hay không, nhưng mà, không có.

Cơ Hiểu Hiểu hoảng loạn, tìm kiếm gì cũng không thấy cả.

Nhớ tới những lời Vân Y nói lúc đẩy cô ra khỏi cửa, cô không biết, Vân Y nói có phải là sự thật hay không nữa.

Cô lập tức chạy về ký túc xá của Vân Y, đứng vậy, ở đây có rất nhiều đồ ăn và đồ dùng sinh hoạt hằng ngày.

Cô gọi điện thoại về nhà, phát hiện ba mẹ của mình đều đang đi công tác ở nước ngoài, còn chưa về nhà.

A.

Nước ngoài, đi công tác, đi công tác ở nước ngoài.

A... Đến lúc nào, thì bọn họ mới có thể nhớ ra, bản thân còn có một đứa con gái đây?

Chỉ là, bây giờ phòng thí nghiệm không mở ra, vậy thì đồ vật trong phòng thí nghiệm, không thể để cho mọi người biết được.

Nếu phòng thí nghiệm đã bị nhiễm virus, cũng không thể để người khác tới mở ra hoặc làm nổ, nếu không, virus sẽ bị lây lan ra ngoài...

Hiện tại Cơ Hiểu Hiểu vô cùng rối rắm, cô nên làm gì bây giờ, làm gì mới có thể cứu Vân Y ra đây?

"Tiền sĩ, anh nói xem, hiện tại chúng ta ra ngoài kiểu gì đây?" Vân Y cảm thấy đầu óc của mình có chút choáng váng, giống như.... Giống như bị nhiễm virus vậy.

Mạch Khê Ngan hơi suy yếu, lao đảo đi tới một gian phòng ngủ trong phòng thí nghiệm, bên cạnh cửa phòng ngủ, có một cái chốt khóa, "Vận cái này là có thể đi ra ngoài."

Mạch Khê Ngan nói xong liền té xỉu.

Vân Y đi qua, dựa theo lời Mạch Khê Ngan vừa nói, thử vận cái chốt khóa đó, ngay sau đó...."cạch", cánh cửa mở ra.

Cô thấy thế mới phát hiện ra, thì ra trong này còn có nơi bí mật như thế à?

Đi ra ngoài... Nhưng có thể đi đâu đây?

Nghĩ đến đây, Vân Y buông tay khỏi chốt khóa, cánh cửa "kèo kẹt kèo kẹt", từ từ đóng lại...

Vân Y sợ ngây người, thì ra, cánh cửa này còn được thiết kế thần kì như thế à?

Đột nhiên, trước mắt Vân Y tối sầm lại, một tiếng "phanh" vang lên, cả người cô ngã xuống đất.

Thời điểm Vân Y tỉnh lại, ánh đèn của phòng thí nghiệm vẫn sáng như thế, cô cảm thấy thời gian trôi qua không nhiều lắm.

Nhưng mà, âm thanh "ọt ọt" vang lên trong bụng, lại nói cho cô biết, cô đói bụng rồi.

Cô gơ tay lên, nhìn chiếc đồng hồ đeo trên tay, đây là một thói quen của nhân viên nghiên cứu, thói quen mang đồng hồ.

12:20?

Buổi trưa?

Buổi tối?

Đầu óc Vân Y còn hơi mơ màng nên không thể phán đoán được, cô lắc lắc đầu của mình, để bản thân tỉnh táo lại một chút.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Vua Zombie, đừng làm loạn (8)

Edit: Ái - Beta: Há Cảo

Đúng rồi.

"Tiến sĩ? Tiến sĩ?" Vân Y lên tiếng kêu, nhìn khắp nơi xung quanh, nhưng mà, chỗ hắc té xỉu ban nãy, lại không có người.

Vân Y liếc trái liếc phải khắp phòng thí nghiệm, không thấy.... Mạch Khê Ngạn đâu cả?

Cô nhú mày lại, hắc đi đâu rồi?

Không xong rồi.

Không phải là đã đi ra ngoài rồi đấy chứ?

Vân Y vội vàng mở cánh cửa cơ quan trong phòng thí nghiệm đi ra ngoài, nếu như tìm không thấy, thì sao cô có thể công lược nữa đây?

Cô mở cửa phòng thí nghiệm đi ra ngoài, vừa ra khỏi cửa, cô từ từ ngẩng đầu lên, vì vừa mới tỉnh lại nên đầu óc còn hơi chậm chạp, vẫn chưa tỉnh táo hẳn.

Chỉ là, thời điểm nhìn thấy những thứ đứng trước cửa, Vân Y suýt chút nữa đã mở miệng chửi tục.

Con zombie ghê tởm đằng kia, đang chậm chạp bước đi, từng bước cứng đờ, trên miệng chảy nước miếng, khuôn mặt đầy máu me và bọc mù đã thối rữa.

Ông trời ơi, tại sao lại thế này, cô chỉ vừa hôn mê một lúc thôi mà virus zombie đã nhanh chóng lan truyền ra ngoài rồi đấy à?

Đờ mờ, cô hiện tại còn chưa có kích hoạt dị năng đâu, không thể chết được.

Tiếng bước chân của zombie ngày càng gần, hơn nữa, còn hưng phấn gào thét, nhưng lúc này cửa phòng thí nghiệm đã đóng lại.

Một làn sóng lớn zombie đang lại đây, bước chân của bọn chúng cũng nhanh hơn, còn mang theo âm thanh gào thét như dã thú, tựa như là sắp được ăn bữa tiệc đầy máu.

Vân Y nuốt nước miếng, đưa mắt nhìn bốn phía, bên cạnh phòng thí nghiệm này vậy mà lại có một góc chết không có zombie ư?

Sau khi phát hiện tình huống này, đôi mắt Vân Y sáng lên, nhanh chóng chạy trốn đến chỗ đó.

Không biết là do mệt mỏi hay là do đói bụng, mà tiếng bước chân của Vân Y có hơi nặng nề khiến lũ zombie nghe được, bọn chúng lại càng thêm hưng phấn.

Vân Y cứ chạy liên tục về phía trước, không hề để ý xem mình đã chạy được bao xa, cũng không để ý xem mình đang chạy đến nơi nào. Chạy mãi đến khi phía sau không còn vang lên tiếng gào thét hưng phấn nữa, cô mới dừng lại thở phào một hơi.

Chỉ là, xung quanh nơi này tuy không có zombie sống, nhưng lại tràn đầy thi thể của bọn chúng.

Thân thể và đầu đã bị tách ra, có con còn bị tách thành từng mảnh, không con nào còn được toàn thân, cả khu này toàn là máu thịt be bét.

Mùi thịt thối rữa nồng đậm khiến Vân Y lần đầu tiên tiếp xúc với những thứ này bắt đầu nôn mửa.

Đáng tiếc là lúc này bụng cô lại trống không, nên cũng không nôn ra được gì cả.

Lúc này cô mới nhớ ra, không phải cô còn có một cái không gian dự trữ một số lượng lớn lương thực sao?

Ờ ờ, tại sao lúc này cô lại không nhớ ra cơ chứ?

Chỉ là, tại nơi nong đậm mùi thối này, Vân Y cũng không tài nào ăn cho nổi.

Tại sao lúc này còn ở phòng thí nghiệm cô lại không nhớ lấy ra ăn cơ chứ?

Với tình huống hiện tại, Vân Y quyết định trước tiên vẫn là nên đi tìm một nơi vừa an toàn vừa không có mùi thối để lấp đầy bụng trước. Sau đó lại đến ngoại ô, dựa theo trí nhớ của nguyên chủ, vùng ngoại ô này là nơi sấm sét hay đánh xuống nhất, cô nên đi thử thời may một chút.

Nếu không thì với cái cơ thể nhỏ này, chỉ có dị năng không gian thôi thì làm gì được đây chứ?

Trong thời mạt thế này, nếu không có năng lực tự bảo vệ mình, đừng nói là tìm Mạch Khê Ngạn, có khi chưa tìm được hẳn chính cô đã ngòm củ tỏi trước rồi.

Vân Y đi tìm một nơi sạch sẽ lấp đầy bụng, sau khi ăn xong liền vội vã chạy tới nơi hay có sấm sét ở ngoại ô.

Trên bầu trời vùng ngoại ô lúc này ——

Những tia chớp lập lờ xuất hiện, tiếng sấm vang lên ầm ầm, cả vùng trời đều tối đi. Vân Y vừa đến, lập tức rùng mình lại.

- 5.2.2019-

Lá la ~ Hôm nay còn ai ở nhà đọc truyện không nhĩ3

T mang quà năm mới đến đây 3

Mọi người năm mới an lành 3

P.s: Còn 2 chương nữa tôi t đăng tiếp nha.vv

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Vua Zombie, đừng làm loạn (9)

Edit:Há Cáo

Nhìn hình ảnh kinh khủng như thế, Vân Y muốn lùi bước lại...Hic, liệu cô có bị sét đánh chết luôn không?

Vân Y chà chà hai cánh tay của mình, dù lùi bước hay tiến lên cũng chỉ có một kết quả. Trong thời mạt thế này, nếu không có sức chiến đấu tất nhiên sẽ mất mạng, càng đừng nói gì đến việc công lược.

Nhưng nếu cô dừng cảm tiến về phía trước, có lẽ còn có một đường sống.

Hệ thống cũng thật là, sao lại cho cái dị năng phiền phức phải đến tận đây mới kích hoạt được vậy chứ? Muốn khóc quá.

【Hệ thống mĩa mai: sắp xếp ổn thỏa cho cô như thế, mà cô còn lải nhải nữa thì để cô trực tiếp thất bại luôn đấy.】

Hệ thống ngạo kiều cao lãnh tỏ vẻ: cho cô mặt mũi rồi, đừng có không biết ơn như thế.

Vân Y nhắm mắt lại, lấy can đảm tiến về phía trước, sau đó cô giang hai cánh tay ra, ngửa mặt lên trời nói: "Đến đây đi."

Không biết có phải là do ông trời nghe thấy lời Vân Y nói không, mà ngay khi cô vừa dứt lời, tia sấm sét tiếp theo lập tức bổ về phía cô.

"Đùng..."

Vân Y bị tia sét bổ vào, lập tức dừng hẳn....té xỉu.

Quần áo trên người cô cũng bị sét đánh rách nát, rách tới nỗi có thể thấp thoáng thấy được những vùng....đen thui (bị sét đánh trúng).

Qua một ngày sau, Vân Y mới từ từ tỉnh lại. Lúc cô vừa tỉnh lại, cảm thấy cơ thể mình như vừa mới bị người ta đánh một trận vậy.

(Đừng nghĩ ngờ nữa, cô không phải bị người đánh, mà là bị sét đánh)

Vân Y đau nhức toàn thân, cúi đầu nhìn xuống, vừa nhìn, "A a a a!"

Nhìn cơ thể như trần trụi của mình, lộ hết rồi lộ hết rồi...

Chỉ là, vừa nhìn đến làn da dưới bộ quần áo rách nát của mình, Vân Y lập tức đen mặt đi. Cô thật sự không phải là đời sau của người châu Phi đấy chứ?

Cô đang định đứng lên thay bộ quần áo mới. May là trước khi mặt thể đến cô đã chuẩn bị sẵn rất nhiều đồ dùng sinh hoạt.

Chỉ là vừa nhúc nhích liền phát hiện, cảm giác hình như trên người mình có thêm một nguồn năng lượng thì phải.

Vân Y kinh hãi* nhìn thử tay chân của mình, loại cảm giác này....Chẳng lẽ cô đã kích hoạt được dị năng lõi điện rồi sao?

[*] Kinh hãi: ngạc nhiên và vui mừng

Cô lập tức đứng dậy dùng thử.

Tuy rằng cô chưa từng có dị năng, nhưng mà nguyên chủ lại từng có. Cô dựa theo ký ức của nguyên chủ, tập hợp năng lượng vào tay, vung lên.

"Đừng....."

Vân Y kinh hãi hoa tay múa chân, chỉ là, dù cô có kinh hãi, cũng không có người nào để chia sẻ cùng.

Đúng rồi.

Cơ Hiểu Hiểu.

Tuy là trước đó cô đã bảo Cơ Hiểu Hiểu trốn đi, nhưng cũng không biết cô ấy đi nơi nào nữa. Chỉ là nhớ tới lúc trước cô có bảo cô ấy đến ký túc xá của cô. Vì thế, Vân Y lập tức đi về ký túc xá của mình.

Lúc vào phòng lại phát hiện bên trong không có một người nào cả, ngay cả đồ ăn và đồ dùng sinh hoạt cũng bị người ta dọn sạch đi.

Trong phòng rất lộn xộn, khiến Vân Y không thể không nghĩ đến tình huống tiêu cực.

Hiện tại, cô cũng không biết mình nên đi hướng nào nữa. Trời đất bao la, lại không biết đi nơi nào mới có thể tìm được Mạch Khê Ngan.

Vân Y nhắm mắt ngồi xuống, nhớ đến cốt truyện. Lúc này, nơi Mạch Khê Ngan có thể xuất hiện, là nơi nào đây?

Ban đầu, trong phòng thí nghiệm, biết phòng thí nghiệm chính đóng cửa, Cơ Hiểu Hiểu kéo cô rời đi, sau đó lại biết Mạch Khê Ngan bị cảm nhiễm, bị Tô Khê vứt bỏ.

Sau nữa Mạch Khê Ngan xuất hiện.....Nơi đầu tiên mà hắn xuất hiện, là ở phòng thí nghiệm...

Đúng vậy, chính là phòng thí nghiệm.

Vân Y nhanh chóng chạy về phía phòng thí nghiệm, vừa chạy được vài bước, lại dừng chân lại.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Vua Zombie, đừng làm loạn (10)

Edit: Nũ Nũ - Beta: Há Cảo

Ách, cô bị ngốc hả, hiện tại lại không phải là lúc Mạch Khê Ngan xuất hiện....

Đúng lúc Vân Y nhắc chân chuẩn bị rời đi, có một bàn tay bỗng chìa ra bắt lấy cổ chân của cô. Cô sợ tới mức vội vàng dậm chân, "A a a."

Đây là thế giới zombie.... Chẳng lẽ ban ngày ban mặt, còn có quỷ xuất hiện sao?

Cô quay đầu lại nhìn, là zombie, không phải quỷ. Vân Y nổi giận, phóng một tia lõi điện qua, đờ mờ, này thì làm ta sợ, này thì làm ta sợ.

Sau một hồi phát tiết, Vân Y mới phát hiện ra.....

Ấy, zombie trước mắt này, nhìn sao kỳ lạ thế.

Những zombie khác, cả cơ thể đều là thối rữa đầy máu me, mà zombie này, trên người lại mặc quần áo?

Chẳng qua là, sau khi lòi điện của cô đánh xuống, ừ hừ, đừng nói là quần áo, ngay cả thịt cũng muốn rớt một tầng.

Cô vung chân đá văng ra, hừ lạnh một tiếng, chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên, trong đầu cô nảy ra một suy nghĩ.

Đừng nói zombie trước mắt này, là Mạch Khê Ngạn đấy?

Vân Y giật giật khóe miệng, cô không thể tin được, nhưng mà, lại không thể không tin, không phải cốt truyện đã nói thế sao?

Mạch Khê Ngạn cuối cùng sẽ trở thành vua zombie, hiện tại là lúc hắn vừa mới bị nhiễm virus không lâu, không phải nên trở thành zombie pháo hôi sao?

Cô đi lên phía trước, cẩn thận quan sát, hic... Nói thật, Vân Y thật sự không nhìn ra được, zombie trước mắt này, rốt cuộc có phải là Mạch Khê Ngạn không nữa.

Mặt mũi thay đổi hoàn toàn rồi, sao cô nhìn ra được chứ?

"Hệ thống, hệ thống, "cái" ở trước mắt này có phải là "cái" cần công lược - Mạch Khê Ngạn không?" Đừng quên cô còn có một máy gian lận nha.

Hệ thống kun tiếp tục cao quý lạnh lùng, không thèm trả lời cô.

"Đờ mờ, tại sao ngươi không biết cái gì hết vậy, có thể có tí "trúng" để dùng không?" Vân Y giờ ngón tay giữa lên, cô lại không muốn mang theo chất nổ bên người đâu.

Hệ thống kun quyết định, cấm ngôn Vân Y lần nữa, thời hạn một ngày.

Vân Y không nhận được câu trả lời, chỉ đành tự mình phán đoán, có điều, cô thấy zombie này tương đối đặc biệt hơn so với những zombie cô đã thấy qua.

Boss lớn sau màn đầu là thế này, có được khí phách mà người khác không có, được rồi, chính là hắn.

Mang theo một zombie, cô cũng chẳng biết phải đi nơi nào nữa. Cô đến đây, không phải là để tìm Mạch Khê Ngạn, sau đó công lược hắn, gia tăng độ hảo cảm sao.

Mặt đối mặt với nhau, Vân Y nói một tràng dài, còn bạn zombie chỉ "Ngao" vài tiếng, đờ mờ, cô cuối cùng cũng biết được.

Bạn zombie này căn bản là không nghe được, cũng không có cảm xúc gì cả, thế này thì công lược kiểu gì đây?

Cô nghiêng răng nghiêng lợi, siết chặt hai bàn tay, ngăn chặn lại cảm giác muốn lật bàn.

Chỉ còn cách giúp bạn zombie này tiến hóa thành Boss lớn, để hắn có ý thức và giác quan như con người, rồi mới có thể tiếp tục công lược độ hảo cảm.

Thế là, hai người.... Một người một zombie, bắt đầu cuộc hành trình tiến hóa của zombie.

Dựa theo hiểu biết của cô về cốt truyện, cắn nuốt zombie cũng có thể khiến cho zombie tiến hóa.

Nửa tháng sau.

Vân Y đứng thờ hồng hộc, dưới chân cô là một đồng thi thể của zombie, sau lưng cô là một con zombie còn sống.

So với các con zombie khác, bạn zombie này ngoại trừ hành động cứng đờ và không biết nói chuyện, thì không khác gì con người cả.

Trải qua nửa tháng chém giết và thăng cấp, cuối cùng Vân Y cũng đào ra được tính hạch từ não của zombie, để vị Boss sau màn trong tương lai Mạch Khê Ngạn cắn nuốt.

Có điều.... Nói đến cũng kỳ lạ thật, zombie sau khi thăng cấp rồi, thứ thay đổi trước tiên lại là ngoại hình à?

Cô vẫn luôn cho rằng, là năng lực.

Vì thế, suốt dọc đường đi, người phụ trách thu phục zombie, là cô đấy. Cô giống như một vú em ấy, thật là.... Những ngày tháng mệt mỏi.

Chương 98: Vua Zombie, đừng làm loạn (9)

Edít: Nũ Nũ - Beta: Há Cảo

"Tiểu Ngạn." Vân Y cũng không rõ bạn zombie này còn ý thức trước kia không nữa, vì vậy đã đặt cho hắn một cái tên đáng yêu này.

Nhớ đến bộ dạng khí phách độc tài trước đây của hắn, lại nhìn dáng vẻ chậm chạp ngây ngô như bây giờ, cô cảm thấy đây thật là một sự tương phản đáng yêu.

Zombie bị gọi là Tiểu Ngạn bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía cô, ánh mắt đó, suýt chút nữa đã khiến cho Vân Y cảm thấy, hắn thật sự là còn ý thức.

"A, phía trước có người sao?" Đột nhiên, một âm thanh truyền đến, mang theo sự kinh ngạc.

Vân Y quay đầu lại nhìn về phía sau, có một chiếc xe đang từ từ chạy đến, từ góc độ của cô mà nhìn, có thể nhìn thấy được có khá nhiều người đang ngồi trong thùng xe của chiếc xe tải lớn này.

"Tại sao nơi này lại không có zombie nhỉ?" Người nói chuyện là một cô gái trẻ, ngũ quan thanh tú nhưng trên mặt lại bày ra sắc thái đơn thuần.

Có thể nhìn ra được, cô gái này ngày thường rất dễ làm người khác yêu chiều, che chở và bảo vệ.

"Cô nhìn trên mặt đất thử đi" Một người phụ nữ khác liếc mắt một cái, hình như không ưa cô gái trẻ này lắm.

"A" Cô gái trẻ giật mình kêu một tiếng, có thể nhìn ra được là bị những phần tay chân ngổn ngang của zombie dọa cho sợ hãi.

"Đừng nói những thứ này là do hai người làm đấy?" Một người đàn ông chỉ tay vào Vân Y và.... Mạch Khê Ngạn, nhiu mày lại.

Nếu như đúng là như vậy, vậy thì thực lực của hai người này, chắc chắn không tệ.

"Cô gái." Lúc Vân Y quay người chuẩn bị dẫn Mạch Khê Ngạn rời đi, người dẫn đầu của chiếc xe tải lớn kia gọi Vân Y một tiếng.

"Sao?" Vân Y lại không có dự tính đi cùng đám người này, nếu như thân phận của Mạch Khê Ngạn bị người khác phát hiện, thì sẽ phiền phức lắm.

"Cô gái, xin hỏi, là hai người sao?" Người dẫn đầu là một người đàn ông trung niên, thái độ đối với Vân Y rất ôn hòa.

Nếu như có thể mượn sức của hai người này, vậy thì đội ngũ của bọn họ chắc chắn sẽ càng thêm an toàn.

"Có việc gì sao?". Vân Y không muốn nhiều lời với họ.

"Là thế này, đội ngũ của chúng tôi đang trên đường đến căn cứ của tỉnh bên cạnh, nếu như cô không có nơi nào để đi, cô có thể đi cùng chúng tôi." Đầu tiên, hắn nói rõ ràng, bọn họ là đang trên đường đến khu căn cứ của tỉnh bên cạnh.

Đây là muốn dụ hoặc Vân Y, có căn cứ, có thể chứng minh nơi đó là nơi có thể đảm bảo an toàn.

Vân Y không nói gì, đang định nhanh chóng rời đi thì phía sau xe tải truyền đến một tiếng hét chói tai, "Vân Y? Mạch Khê Ngạn? Sao hai người lại ở đây?"

Âm thanh có hơi quen thuộc, Vân Y quay đầu nhìn qua.... Tô Khê?

"Tô Khê, mấy cô biết nhau sao?" Người đàn ông vừa hỏi "Có phải do hai người Vân Y làm hay không?", quay đầu hỏi Tô Khê.

Hắn ta kinh ngạc hỏi Tô Khê, trong giọng nói còn mang theo vẻ nghi ngờ và khinh thường.

Tô Khê cảm nhận được người đàn ông trước mắt đang khinh thường mình, cô ta siết chặt hai bàn tay, trong lòng oán hận nói "Anh cứ đợi đấy, sẽ có một ngày, tôi sẽ mạnh hơn anh".

Chỉ là hiện tại, bản thân cô ta không có đủ thực lực, nên chỉ có thể khống chế cảm xúc của mình, cố bày ra vẻ mặt thân thiện, hít sâu một hơi, "Đúng vậy, cô ấy, là đồng nghiệp trước đây của tôi"

"Ồ? Đồng nghiệp à? Người phụ nữ lên tiếng chế nhạo cô gái trẻ ban nãy cười với Tô Khê một tiếng, chỉ là lúc này.... Càng thêm mỉa mai hơn.

Vân Y thấy như vậy liền kinh ngạc, Tô Khê này, không phải là có hào quang của nữ chính sao?

Tại sao hiện tại, thoát nhìn mọi người đều không thích cô ta thế?

Chuyện này không khoa học nha.....

"Tô Khê, đã lâu không gặp, cô còn nhớ rõ tôi sao? Người bên cạnh tôi, cũng nhớ rõ chứ?" Vân Y chỉ vào Mạch Khê Ngan bên cạnh mình.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Vua Zombie, đừng làm loạn (10)

Edit: Nữ Nữ - Beta: Há Cáo

Có điều, lúc Tô Khê nhìn về phía cô, Vân Y lại nắm lấy tay của Mạch Khê Ngan.

Cô khiêu khích nhìn về phía Tô Khê, nở nụ cười sáng lạn, khiến Tô Khê hận không thể lập tức nhào đến xé rách khuôn mặt của cô.

Lúc Vân Y nắm tay Mạch Khê Ngan, trong con ngươi sâu thẳm của hắn có chút dao động, có điều, không có ai chú ý đến.

Tô Khê nhìn người đứng bên cạnh Vân Y, cô ta tròn to đôi mắt..... đây là, Mạch Khê Ngan?

Hắn, hắn, không phải hắn bị nhiễm virus, đã chết rồi sao?

Sao có thể xuất hiện ở đây chứ? Hơn nữa thoát nhìn cũng không tệ lắm? Còn đi cùng với Vân Y nữa?

Lúc nhìn cảnh này, trong lòng Tô Khê đột nhiên cảm thấy, hai người Vân Y và Mạch Khê Ngan này, là đang cố ý khoe khoang trước mặt mình sao?

Trong lúc Tô Khê còn đang tức giận, Vân Y cuối cùng cũng nhớ đến cốt truyện, Tô Khê này, không phải là khi hãm hại chính mình mà lâm vào cảnh khổ sao?

Cũng bởi vì lần đó, sau khi bị zombie bắt, Tô Khê mới thức tỉnh dị năng.

Nếu vậy thì, hiện tại Tô Khê chỉ là một người bình thường ư?

Cũng khó trách, trong thời kỳ mạt thế này, một cô gái lớn lên xinh đẹp như thế nhưng lại không có chút năng lực nào.

Khuôn mặt xinh đẹp này, đã không thể trở thành vũ khí của cô ta được nữa, ngược lại sẽ trở thành thứ khiến cô ta rơi vào vực sâu địa ngục.

"Chào mọi người, tôi là Vân Y, đây là đồng đội của tôi, Mạch Khê Ngan." Vân Y giới thiệu với người đàn ông đứng đối diện.

"Tôi là người dẫn đầu đội ngũ này, Đỗ Bác Văn." Người dẫn đầu cũng không định giới thiệu những người còn lại trên xe cho Vân Y và Mạch Khê Ngan biết, chỉ bảo hai người bọn họ lên xe, rồi để mọi người tự làm quen với nhau.

"Xin chào, tôi là Lãnh Tuyết Nga, rất vui khi được làm quen với cô. Zombie phía dưới là do cô giết sao? Wow, cô lợi hại thật đó." Cô gái trẻ bị dọa sợ ban nãy giờ đây đang hưng phấn nói chuyện.

Lãnh Tuyết Nga?

Vân Y hí hóp mắt lại, đây không phải chính là em gái của nam chính Lãnh Thiên Tịch sao?

Cô nhìn xung quanh một vòng, phát hiện nam chính cũng không có ở chỗ này.

Rồi lại nhìn lướt qua Tô Khê, sau đó nở nụ cười, "Zombie dưới đó.... Cũng không phải do tôi giết. Lúc tôi tới đây thì đã như vậy rồi."

"A?" Cô gái trẻ nghe thế thì thất vọng ra mặt, không hề có ý che giấu.

Mà những người khác vừa nghe Vân Y nói như vậy, thì nghĩ, lúc này bọn họ hiểu lầm rồi, còn nghĩ là gặp được một người mạnh cơ.

Ai biết.....

Cùng lắm chỉ là một kẻ yếu bình thường thôi, trong nháy mắt liền xua đi ý nghĩ muốn kết bạn.

"Áy, anh trai này, anh đẹp trai thế. Tại sao anh lại không nói câu nào vậy?" Lãnh Tuyết Nga lách đến trước mặt Mạch Khê Ngạn, hai mắt hiện lên hình trái tim.

Vân Y thấy Lãnh Tuyết Nga như vậy, bèn kéo Mạch Khê Ngạn lại, chắn trước mặt hắn, "Ngại quá, anh ấy không thích nói chuyện, hơn nữa, cô cũng đừng dựa gần như vậy."

Lời này của Vân Y không hề có kỵ đến tâm tình của Lãnh Tuyết Nga chút nào, mà lúc Tô Khê nghe thấy Vân Y nói như vậy, ý hận trong mắt càng tăng thêm.

"Cô làm gì vậy?" Lãnh Tuyết Nga bất mãn, "Lại không phải bạn trai của cô, tôi dựa gần như vậy thì liên quan gì đến cô chứ."

Lãnh Tuyết Nga bị Vân Y nói như thế, thái độ với cô cũng xấu đi.

"Ai nói anh ấy không phải bạn trai của tôi." Vân Y vừa dứt lời, Tô Khê lập tức nhìn về phía cô.

Về mặt kinh ngạc và sự không cam lòng của cô ta bộc phát, rõ ràng là của cô ta, là của cô ta!

Mà Mạch Khê Ngạn, hơi nghiêng đầu, ánh mắt chậm rãi dừng ở trên người Vân Y, chỉ là..... không hề nói gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.